KENDİ MACERANI
KENDİN YARAT!

TEK BAŞLANGIÇ
SAYISIZ FARKLI SON!

ŞAHANE HATALAR

SINAV

LIZ RUCKDESCHEL & SARA JAMES

APRIL
ROMAN

KENDİ MACERANI KENDİN YARAT!
TEK BAŞLANGIÇ SAYISIZ FARKLI SON!

ŞAHANE HATALAR

SINAV

LIZ RUCKDESCHEL - SARA JAMES

Son sınıftasın, üniversite sınavına hazırlanıyorsun. Hedefin yüksek puan alıp iyi bir üniversiteye girmek-Bir yandan da dışarıda müthiş eğlence var.

Kendini testlere mi vermelisin, yoksa okul dışı faaliyetlere m» daha çok zaman ayırmalısın?

Okula yeni gelen çocuklarla mı takılmalısın yoksa yıllardır vakit geçirdiğin dostlarınla mı?

Yeni bir hayat senin seçimlerinle şekillenecek. Vereceğin kararlar kaderini çizecek.

En büyük sınavına hazır ol.

KADER DİYE BİRSEY VARDIR VE SİZİN SEÇİMLERİNİZLE DEĞİŞİR.

Bu kitabı okumaya normal bir kitap gibi birinci sayfadan başlayın. İlk bolümün sonunda, önünüze bir yol ayrımı çıkacak. Kararınızı verin ve ilgili bolüme gıdın. Her bölümün sonunda seçimlerinizle kaderinizi kontrol etmeye devam edeceksiniz.

Kitabı okurken bazen hiç beklemediğiniz bir yere ulaşacak, bazen de kendinizi daha önce olduğunuz yerde bulacaksınız. Hayatın size neler hazırladığını asla bilemezsiniz. Ama şunu biliyorsunuz. İyilikler her zaman ödüllendirilmiyor ve bazen hatalı kararlar, şahane olayların başlangıcı olabiliyor. Her yolculuğun sonunda başa dönüp tekrar başlayın, unutmayın, herkes ikinci bir şansı hak eder. Yüzlerce farklı hayat sizi bekliyor.

İyi şanslar.

‘Başroldesiniz, hakkını venn." *Newsweek*

Raydan çıkmaya hazır mısınız?” NY *Times*

A P R I L

Yayın No: 136

1. Baskı: Şubat. 2015

ISBN: 978-605-5162-43-6

Yayın Yönetmeni
K. Egemen İPEK

Türkçesi
Dilek Berilgen CENKCİLER

Editör
Nazlı Berivan AK

Son Okuma
Aslı TOHUMCU

Sayfa Tasarım
Adem ŞENEL

Baskı
Ayrıntı Basımevi
Sertifika No: 13987

Yayın

A.P.R.I.L Yayıncılık
Tarık Zafer Tunaya Sokak
21/3 Gümüşsuyu-Beyoğlu-İSTANBUL
Tel: (00 90) 212 252 94 38
Faks: (00 90)212 252 94 39
www.aprilyayincilik.com
bilgi@aprilyayincilik.com

KENDİ MACERANI
KENDİN YARAT!
TEK BAŞLANGIÇ
SAYISIZ FARKLI SON!

ŞÂHÂNE HATALAR

SINAV

LIZ RUCKOESCHEL&SARA JAMES

APRIL

Liz Ruckdeschel ,

Hillsdale, New Jersey’de, *Ya söylentiler doğruysa* kitabının geçtiği yerde büyüdü.

Brown Üniversitesinin Dini Araştırmalar bölümünden mezün oldu ve film endüstrisinde set tasarımında çalıştı.

Sonra bütün dikkatini yazmaya verdi. Liz halen Los Angeles’te yaşamaktadır.

Sara James,

Men's Vogue’da editörlük yaptı, *Women’s Wear Daily* için medya araştırmaları yaptı,

The Charlie Rose Show’da özel proje prodüktörlüğü yapmaktadır ve *InStyle* dergisinde moda yazılan yazmıştır.

Chapel Hill’de bulunan North Carolina Üniversitesinin İngiliz Edebiyatı bölümünden mezun oldu.

Annesiyle babasının 1973 yılından beri sörf dükkanı sahibi olduğu Cape Hatteras, Kuzey Carolina’da büyüdü.

1

BİTMEYEN YAZ

Yazın en sıcak günlerinde, sonbahar cazip gelebilir

“Merak ediyorum, müziği geri geri çalmak mümkün mü?”

Haley Miller, üzerindeki şort tulum ve kolsuz gömlekle babasının çalışma odasındaki kanepeye çöktü, başını hızla, MP3 çalarıyla oynayan yedi yaşındaki kardeşi Mitchell’e çevirdi. “Ne dedin sen?”

“Hiçbir şey.”

“Bir daha söyle.”

Mitchell cevap vermedi.

“Haydi, Mitchie. Beni eğlendir.”

“Demek istiyorum ki, eğer senin MP3 çalarını parçalasam ve ters taksam, müziği tersinden çalar mı?”

Haley kulaklarına inanamıyordu. O kadar şaşırmıştı ki, kardeşinin özenle programladığı dinleme cihazını mahvetmek üzere olduğunu neredeyse fark etmeyecekti. “Bir kez daha söyle, Mitchie.”

“Neden?”

Mesele Mitchell’in ne söylediği değil, nasıl söylediğiydi. Bir yılı aşkın bir süredir ilk defa tam cümleler kurmuş ve normal bir insan sesiyle konuşmuştu. Haley’in kardeşi o dakikaya kadar robotik monoton bir sesle konuşmakta ısrar etmişti. Aynen. Böyle.

Bu durum Haley’in annesiyle babasını çok kaygılandırmış ve tabii, Haley’i çıldırtmıştı.

“Mitchell, ne oldu? Konuştun. Hem de bir uzaylı gibi değil.”

“Hıh. Neden konuşmayayım?” dedi Mitchell. “Ben bir asteroitte yaşamıyorum ki.”

“Baba! Anne!” Haley ayağa fırladı, MitchelFin elini yakaladı ve mutfağa koştu. Mutfakta babası Perry ile annesi Joan’u üç düzine başaktan mısır tanesi ayıklarken buldu. Kışın kullanmak üzere dondurmak amacıyla mısır ezmesi hazırlıyorlardı. Ailenin telaşlı dalmaçyalısı Freckles uykusundan uyandı ve o anın heyecanına kapılarak havlamaya başladı. “Mitchell’i dinleyin!”

“Lütfen, Haley,” dedi Joan. “Onunla yaptığımız bütün testler, egzersizler ve kayıtlardan sonra, bir cümle daha dinleyemem.”

“Yalnızca dinleyin.” Haley Mitchell’i elinden çekiştirdi ve onu annesiyle babasının karşısında durdurdu. “Pekâlâ, Mitchell. Haydi. Konuş.”

Bazen - şunu her zaman yapalım - ablasını kızdırmaktan zevk alan Mitchell, yalnızca gülümsedi ve hiçbir şey söylemedi.

“Konuş, yoksa iki başparmağını birden kırarım!” diye tersledi Haley.

"Hayır!” diye haykırdı Mitchell. “Video oyunu oynamak için onlara ihtiyacım var.”

“Kesinlikle.” Haley zaferle annesiyle babasına gülümsedi. “Duydunuz mu?”

“Neden bu kadar büyüttüğünüzü anlamıyorum,” dedi Mitchell. “Mor kanatlar çıkarıp uçmaya başlamadım.”

Joan’un ağzı açık kaldı. Perry dizlerinin üstüne yığıldı ve küçük oğluna sarıldı. “Doğruymuş!”

“Ah, Tanrıya şükür,” dedi Joan. “Tam da öğretmenlerin eksantrik davranışları pek hoş karşılamadığı ikinci sınıfa geçerken.”

“Ne oldu, Mitchell?” diye soran Perry, Mitchell’in saçlarını karıştırdı. “Alışkanlığını kim bıraktırdı?”

“Evet,” dedi Haley. “O robot esprisini bütün bir yıl sürdürmek herhalde çok zor oldu.”

Haley’in annesiyle babası zamanın büyük bir bölümünü, Mitchell’i bir doktordan diğerine sürüklemekle ve oğullarının acayip kekelemesini anlamaya çalışmakla geçirmişti. Psikolog, psikiyatrist, konuşma terapisti birbirini ardına Mitchell’e testler uygulamış ve Joan’la Perry’i umutsuzluğa düşürerek, robot sürecinin muhtemelen geçici olduğunu söylemişlerdi. Joan sürekli olarak, “geçici mi?” diyordu. “Hayali arkadaşı Marcus - o geçiciydi.

Bir kış sadece kahverengi-yiyecekler-yemek - oldukça zaman alıcı, ama sonuçta zararsızdı. Ama bu? Hayatımda böyle bir şey görmedim. Üstelik bütün kitapları okudum.”

Küçük Mitchell’e hiç kimse yardım edemediğinden, Miller’ler sonunda bir süre oluruna bırakmaya ve gerçekten de bu garip ve sinir bozucu konuşma alışkanlığından vazgeçip geçmeyeceğini görmeye karar vermişlerdi. Anlaşılan sonunda vazgeçmişti ve herkes rahatlamıştı.

“Bu çok önemli bir dönüm noktası,” diyen Perry fırlayarak ayağa kalktı ve mutfaktan çıktı. Birkaç saniye sonra, kayıt kamerasıyla geri döndü. Belgesel yapımcısı olarak, ne kadar utanç verici ve sıkıcı olursa olsun, Miller ailesinin hayatındaki her olayı kaydetmek hoşuna gidiyordu.

“Benimle ilgili film mi yapacaksın?” diye sordu Mitchell kameraya bakarak.

“Yapmamı ister misin?” diye sordu Perry. “Seni birinci sınıf projem yapabilirim,” diye takıldı Perry. Perry yaz aylarında izin aldıktan sonra, Columbia film okulunda misafir profesör olarak görevine dönmek üzereydi.

“Sence en iyi açım hangisi?” diye soran Mitchell aniden MeksikalI güreşçi gibi poz verdi. “Baba, bak, senin ağaçlarından biri gibiyim,” diye eklerken kollarını ağaç dalı gibi kaldırdı ve hayali bir rüzgârla sallandı. Perry’nin en son belgeseli, yapraklarını döken ağaçların yaşam döngüleri hakkındaydı.

“Kesinlikle doğal bir yeteneğin var,” diye cevap veren Perry kameranın arkasında kıkırdayarak gülerken, Mitchell’in performansını kaydediyordu.

Haley kardeşinin konuşmasında hâlâ arada sırada hafif bir düzensizlik seziyordu ama her neyse - bu büyük bir gelişmeydi. “Sağ ol, Mitchie.”

“Ne için?” diye sordu Mitchell.

“Hayatımızı şimdiden fazlasıyla güzelleştirdin. Seni her gece yemek masasında dinlemenin ne kadar sinir bozucu olduğunu bilemezsin.”

“Yardımcı olabildiğime sevindim,” diyen Mitchell başını eğdi Sonra Haley’in MP3 çalarını mutfak tezgâhında bıraktığı yerden kaptı ve koşarak mutfaktan çıktı.

“Hey, Mitchell,” diye seslendi Haley onun peşinden. “Eğer o aleti parçalamaya kalkarsan, gerçekten başparmaklarını kırarım.”

Haley kardeşinin onun sözünü dinleyeceğinden kuşkuluydu ancak sıcaktan aşırı derecede bunaldığı için peşinden koşamayacaktı. Miller ailesi

klimaya veya Joan’un ifadesiyle, “Sizi uyuşturarak iklim değişikliğinin etkilerini hissetmenizi engelleyen o karbon saçan makineye” inanmıyordu. Yazın son günleri yaşanıyordu ve bunaltıcı New Jersey havası yüzünden Haley’in beyni puslanmıştı. Bir kere, Hillsdale Lisesinde üçüncü sınıfa başlayacağına inanamıyordu. Geçen sene bu zamanlarda, Miller ailesi, bütün ülkeyi aşıp, Kuzey Carolina’dan New Jersey’e taşınma süreci içindeyken, geleceği son derece belirsiz görünüyordu. Bilinmez. Boş bir sayfa.

Ancak şimdi her şey çok farklıydı. Haley arkadaşlarının kim olduğunu biliyordu. Ya da en azından bildiğini sanıyordu. Yeni okulu Hillsdale Lisesinde işleyişin nasıl olduğunu anlamıştı ve bugünlerde matematik kanadı olan labirentte çok ender olarak kayboluyordu. Buna rağmen, ikinci sınıfı bitirip yaz tatiline girerken birçok konu havada kalmıştı. Okul birkaç gün sonra açılacağından, Haley bir kez daha, Hillsdale hiyerarşisinde nerede durduğunu bilmiyordu.

Geçtiğimiz yıl boyunca herkes ve her şey çok değişmişti. Hillsdale’e geldiği zaman Coco de Clerq, Whitney Klein ve Sasha Lewis sınıfta ve okulun diğer bölümlerinde üstünlük taslayan sosyal kraliçe arılardı. Şimdi Coco, erkek arkadaşının annesi olan Eleanor Eton’un valilik kampanyasına kafayı takmıştı. Daimi ikinci kız ve Coco’nun yardımcısı Whitney, yerel moda tasarımcısı olarak kendini gösteriyordu ve Sasha futbol ve rock’n’roll uğruna popüler yaşamı terk etmişti.

Spektrumun diğer ucunda, süper inekler Annie Armstrong’la Dave Metzger, bahar tatilinde Ispanya’ya gitmiş ve çift olarak geri dönmüştü - yurt dışına yaptıkları yolculuk kitap kurtlarını tamamen Latin sevgililere dönüştürmüştü. Fakat bohem rapsodiyle kısa bir süre flört ttikten sonra, eski not peşindeki hallerine yavaş yavaş geri dönüyorlardı. Bu ikili yaz tatillerini bir tür akademik siber uzayda geçirmişti. Dave Wahington, D. C.’de bir bilgisayar kampına giderek videocasting öğrenirken, Annie New York’un kuzeyinde bir uygulamalı çalışma merkezinde yaratıcı yazarlık ve gramer dersi almıştı - tabii, grameri dışlaması mümkün müydü? Üniversite yarışı giderek ciddileşiyordu ve Annie’yle Dave fırsatların parmaklarının ucundan kaçıp gitmesine izin vermeyecekti. En azından bugünlerde biraz daha iyi giyiniyorlardı ve eskisi kadar gergin değillerdi.

Gösterişli asi gruba gelince, irene Chen, Shaun Willkommen ve Devon McKnight anti-sosyal konumlarını yumuşatıyorlardı. Hatta Shaun geçen

baharda atletizme başlamıştı. Haley tombul Shaun'un kendi isteğiyle spor yapacağını hayal bile edemezdi, ama cazip gelmesinin bir nedeninin giysiler olduğundan kuşkulanıyordu. Shaun, Devon'un okuldan sonra çalıştığı Jack's seçkin giysi mağazasından yetmişli yılların eşofmanlarından almıştı. Giysileri pelerinlerle, alın bantlarıyla ve lamelerle süslemiş; Hillsdale'in kendi Evel KnievePi gibi görünmeye başlamıştı. Bu benzetme çok uzak sayılmazdı, zira ne de olsa Shaun, lrene'e olan aşkını kanıtlamak için Sevgililer Gününde alev alev yanan bir kalbin ortasından atlamıştı.

Diğer tarafta, tüm saçmalıklar sayesinde, asiler derslerinde - Bay Von'un sanat semineri dışında - o kadar başarısız olmuşlardı ki, hepsi yaz okuluna gitmek zorunda kalmıştı. Haley Müdür Crum'la haftalar boyunca tek başına bir sınıfta oturma düşüncesi karşısında ürperdi. Kesinlikle cehennem hayatı denilebilirdi.

Sonra bir de, daha çok Yunan tanrısına benzeyen yan komşu Reese Highland vardı. Reese yazın gittiği atletizm kampı turundan daha yeni dönmüştü ve Haley bir kez daha odasının penceresinden, onun araba yolundaki basket potasına şut atışını izleyebiliyordu. Gömleksiz. Onu bazen yine gömleksiz olarak, tam karşısında olan yatak odasında da görebiliyordu. Sıcak havanın en azından böyle bir faydası vardı. Daha az kıyafet giymek anlamına geliyordu. Futboldan basketbola ve koşmaya, yaptığı her sporda mükemmel sonuç alıyordu. Aynı zamanda çok akıllıydı. Her bakımdan mükemmel bir gençti. Ama Haley için mükemmel genç miydi? Ayrıca nasıl emin olacaktı? Reese, temmuz ve ağustos aylarının büyük bir bölümünde uzakta olduğundan görüşmekte zorlanmışlardı. Karşılıklı olarak birkaç kartpostal atılmış ve Dört Temmuz'da telaşlı bir telefon görüşmesi yapılmıştı. Ama şimdi Haley arkadaşlar mıydı, erkek arkadaş - kız arkadaşlar mıydı, yoksa tesadüfen aynı sınıfta olup biraz geçmişleri olan iki komşu muydular, emin değildi.

Haley bu sene kim olacağını bilmiyordu ama bir şeyden emindi: Kim olursa olsun, yeni bir kot pantolona, kampüsteki ilk gününde doğru mesajı verecek bir şeye ihtiyacı vardı.

Haley dalgınlığından sıyrılarak ve hoşnutsuz bir ifadeyle giysilerine bakarak, “Anne, bence okula dönüş alışverişi yapmamızın zamanı geldi,” dedi.

Mitchell de koşarak mutfağa dönüp, “Aaaa, ben de,” dedi. “Şık ikinci sınıf giysilerine ihtiyacım var. spor ceket, kravat, öyle şeyler lazım.”

“Şey, spor ceketi bilmem ama...” dedi Joan. “Sanırım alışveriş merkezine gidebiliriz,” diyen Joan bakışlarında korku ifadesi belirdi. Haley’in annesinin her türlü alışverişe karşı neredeyse fiziksel bir tahammülsüzlüğü vardı, daha doğrusu, domates fidesi, bahçe aletleri, organik gübre kovaları veya fasulye filizleri alınmayan alışverişlerde.

“Mitchell gelmek zorunda mı?” diye yakındı Haley.

“Kusura bakma, tatlım, iki yolculuk yapacak zamanım yok,” dedi Joan. Aslında, Haley’in yüzündeki ifade, bir yolculuğu atlatmasının bile sorun olacağını gösteriyordu.

***

Haley Mitchell’le Joan’u mağazanın çocuk reyonunda bırakıp, dehşet içinde kalmadan giyebileceği kot pantolon arayışına çıktı. Alışveriş merkezinin ana bölümündeki yürüyen merdivenden inerken, neredeyse ellerinde paketler, torbalar bulunan şen şakrak, sarışın Whitney Klein’la çarpışıyordu.

“Haley!” diye haykıran Whitney Haley’in iki yanağını değmeden öptü. “Sonunda o California hippisi giysilerinden tamamen kurtuluyor musun?” diye ekleyen Whitney, Haley’in giysilerine küçümseyerek göz attı.

“Iıhh, sanırım,” diyen Haley, Whitney’in alışveriş torbalarına göz atarken ne yaptığını biliyordu. Haley, Whitney’in bütün aldıklarının parasını ödediğini umuyordu. Hillsdale’de herkesin gayet iyi bildiği gibi, Whitney, geçtiğimiz okul yılında dükkân hırsızlığını alışkanlık haline getirmişti ve Haley onun bu saplantısından tamamen kurtulup kurtulmadığını anlayamamıştı.

“Gelecek sezon için fikir çalıyorum - yani alıyorum. Bahar kreasyonunu çizmeye başlamak için geç kalmamak lazım! Merak etme, hepsinin parasını ödedim,” diye açıkladı Whitney.

“Harika,” diyen Haley, bir düzine polisin şok tabancasıyla üstlerine çullanmak üzere olmadığını öğrenince rahatlamıştı.

“Biliyor musun, bu sene bakır rengi çok moda.” Whitney torbalardan birine uzanıp, yeni bir çift metalik bakır rengi çizmenin burnunu gösterdi. “Bu sezonun küf yeşili. Hillsdale’de herkes bütün yaz boyunca parlak yeşil tonuyla gösteriş yapmıştı. “Gerçekten bakır rengi bir çanta almalısın, Haley. Saçlarınla muhteşem olur!”

Haley uzun kestane rengi saçlarına dokundu. Zaten yeni bir çanta almayı düşünüyordu ve Whitney'in seçtiği renk aslında fena sayılmazdı. "Olabilir," dedi.

"Hey, Zoe Jones'u duydun mu?" diyen Whitney, Haley'e yaklaşıp, uçarı sesini, uluslararası boyutta on altı yaşındaki kızların dedikodu tonu olarak bilinen düzeye indirdi.

Haley, "Hayır," dedi. Yaz boyunca dedikodulardan epeyce uzak kalmıştı.

"Duyduğum kadarıyla Saddle River'lı o yeni grup Motormouth'la çok sıkı fıkı olmuş." Haley en azından Motormouth'un adını duymuştu. O yaz muhtemelen, gürleyen bas hoparlörü olan bir cipin dinleme mesafesi içinde bulunan herkes duymuştu. Önemli bir çıkış yapan ve karizmatik şarkıcı Pi-Rex liderliğindeki New Jersey'li rap-rock grubu anlaşılan üç eyalete yayılan alanda her disk-jokeyi büyülemişti.

Motorworth Whitney için güzel bir lakap olurdu, diye düşündü Haley sınıf arkadaşının gevezelik edişini izlerken.

"Çok önemli bir şey gibi görünmüyor," dedi Haley. "Zoe müzisyen. Muhtemelen yalnızca işi profesyonellerden öğrenmek istiyor."

"Ya evet," diye alay etti Whitney.

Esmer, güzeller güzeli Zoe, geçen yılın birinci sınıfları arasında, En Yetenekli, En Mükemmel ve Ünlü Olma İhtimali En Yüksek kız seçilmişti ve bu seçim onu, daha büyük sınıflardaki kız akranları için belirgin ve hazır bir tehlike haline getirmişti. Whitney kendini tehdit edilen kızlardan yalnızca biriydi. Zoe aynı zamanda büyük ölçüde Zoe'nin müzik yeteneği, güzelliği ve sahne becerisi sayesinde baharda Hillsdale - Rigewood Gruplar Savaşını

kazanan yerel new-wave (yeni akım) pop grubu Rubber Dynamite'ın da yıldızıydı. Bu durum, Whitney'in ondan korkması ve kötülemesi için bir neden daha oluşturuyordu.

"İşi öğrenmek kendini Pi-Rex'in önüne atmayı ve onlarla turneye gidebilmek için her şeyi, evet her şeyi yapmayı önermeyi mi gerektiriyor?" diye soran Whitney'in yüzü, *skandal* düşüncesiyle kıpkırmızı olmuştu.

"Belki amplifikatörleri yüklemek ve mikrofonları kurmak gibi 'şeyleri' kastediyordu," önerisinde bulundu Haley.

"Şey, duyduğum kadarıyla, bunlar haricinde her şeyi yapıyormuş," dedi Whitney. "Hepsiyle. İkinci sınıfa daha başlamamış olan bir kız için bu

fahişelik sayılabilir.”

Haley kuşkuluydu. Zoe’yi o kadar iyi tanımıyordu, ama diğer taraftan, Whitney de tanımıyordu. Haley, “Bunu nereden duydun?” diye sordu.

“Haydi ama, Miller. Bunu herkes biliyor,” diye cevap verdi Whitney. “Demek ki doğru. Şimdi. Gitmek zorundayım, ama okulda görüşürüz. Ha, tabii, bir de SAT hazırlık dersinde. Gidiyorsun, değil mi? Çok öptüm!”

“Evet,” diyen Haley’in aklı dağılırken, Whitney yüksek topuklu küf yeşili yazlık espadrilleriyle sendeleyerek uzaklaştı.

SAT hazırlık dersi. Haley hayal meyal annesinin onu o derse kaydettirdiğini hatırladı. Bu konuşma havanın oldukça boğucu olduğu, termometrenin 40 dereceyi vurduğu ve Haley’in odasındaki vantilatörün önünde neredeyse katatonik bir durumda süründüğü bir günde gerçekleşmişti.

Haley salınarak genç bölümüne girdi ve bulabildiği en sade kot pantolonu seçti - zaten sahip olduğu ve bazen iç çamaşırının görünmesine yol açarak annesiyle babasını kızdıran düşük kesimliler yerine yüksek belli bir pantolon seçti. Ama beli, anne kotlan gibi delicesine yüksek değildi. Paçaları borudan biraz daha genişti ama çizme paça değildi... Her hangi bir zamanda herhangi bir yere giderken giyilebilecek bir kot pantolon alınarak çok hassas bir denge kurulmuştu.

Haley annesini ve kardeşini kasada yakaladı.

“Bir papyon kravat aldım,” diyen Mitchell kırmızı ekoseli Genç Cumhuriyetçi boyunbağını gösterdi.

Haley, “Çok güzel, Mitch,” derken onu resmen baştan savdı.

Joan içini çekti. “Alışveriş merkezine gelmek yeterince kötü değilmiş gibi, şehir kulübü reyonlarını da gezmek istedi. Mitchell’in son evresine hoş geldin. Şimdi artık robot olmadığından, Merv Griffin’e dönüşüyor.”

“Merv Griffin kim?” diye soran Haley şaşkınlık içindeydi.

Mitchell, “Eğlence dünyasının gelmiş geçmiş en büyük ismi,” diye araya girerken, kravatını tişörtünün üstüne geçirdi.

Joan gözlerini devirdi. “Eskiden talk-show sunucusuydu. Çocuklar, ner dersiniz, eve dönüş yolunda Golden Dynasty’e uğrayıp, Çin yemeği alalım mı?”

“Bana uyar,” dedi Haley. Golden Dynasty’nin sahibi irene Chen’in annesi babasıydı ve irene bazen orada çalışıyordu. Etrafta başka kimlerin olduğunu

görmek ilginç olabilirdi. Örneğin, arkadaşı olan şirin fotoğrafçı Devon McKnight orada olabilirdi.

Torbalarını park yerinde hibrit ciplerine taşırlarken Joan telefonla yemek siparişlerini verdi. On dakika sonra Golden Dynasty'nin önüne park ediyorlardı. Joan Haley'ye bir miktar para uzattı. Haley arabadan indi ve restoranın girişinin üzerine eğilen altın rengine boyanmış dragonun altından geçti. Aynen tahmin ettiği gibi, irene kabul bölümünde duruyordu ama Devon'dan ve aslında Irene'in erkek arkadaşı Shaun'dan eser yoktu.

İrene simsiyah saçlarına mavi balyajlar yaptırmıştı, saçları örülmüş ve Prenses Leia tarında başının üstüne toplanmıştı. Kulağının arkasına oldukça büyük ve beyaz şakayık takmıştı ve üzerinde beyaz klasik bir ev elbisesiyle kırmızı triko kemer vardı. Siyah beyaz çizgili tozlukları, lame ayakkabılarına kadar iniyordu.

"Merhaba, Haley. Sanırım bu paket senin?" irene Haley'ye, hoş bir şekilde hoisin sosu kokan büyük ve ağır bir torba verdi. "Babana söyle, onun için fazladan monosodyum glutamat tozu koydum."

"Teşekkürler," diyen Haley anlayışla gülümsedi. Irene'in bu kadar kadınsı göründüğüne inanamıyordu. Bir erkek arkadaş bulmak, arkadaşının gardırobunda mucizevi bir etki yaratmıştı. "Son görüştüğümüzden beri yeni gelişmeler var mı?"

İrene omuzlarını silkti ve restoranı işaret etti. "Burada yeni bir şey görebiliyor musun?"

"Bu duyguyu biliyorum," diyen Haley, kendi pek heyecanlı sayılmayacak yazını düşündü.

"Tabii, her şey okuldan iyidir," dedi irene. "Bu yıl her zamankinden daha da kötü olacak. Babam ve Shaun'un babası birlik oldular ve bize özel hoca tutacaklar. Yani haftanın beş günü bütün gün okula gitmenin üstüne, okuldan sonra da ders almam gerekecek. Bunun tek nedeni babamın genel ortalamamı yükseltmediğim takdirde, hiçbir üniversiteye kabul edilmeyeceğimi düşünmesi."

O anda Irene'in babası restoranın arka tarafından gülümsedi, el salladı, giydiği yeni Harvard sweatshirt'ü gösterdi ve sonra Irene'e doğru yürüdü.

İrene, "Oraya gireceğimi sanıyorsa, kesinlikle delirmiş," diyerek parmağını havada, başının yanında döndürdü.

Haley gülümsedi ve Bay Chen'e el salladı.

“Bence bu kadar destek olması çok tatlı,” dedi Haley.

“Her neyse. En azından Shaun’la zaman geçirmem fikrine alıştı. Tabii, özel derslere Devon’un da katılmasında ısrar ediyor. Ayrıca bulabileceğimiz başka insanların da. Shaun’la benim bu kadar çok zamanı birlikte ‘yarı-yalnız’ geçirmemiz fikri hoşuna gitmiyor. Sanki grup olmamız sevişmemizi engelleyecek. Peki, ne dersin, katılmak ister misin?

“Ha?” diye sordu Haley.

“Özel ders grubumuza,” diye tekrarladı irene. “Bak, Miller, senin dahi olduğunu biliyorum ama bunların hepsi ödevine bedava yardım. Annie Armstrong bile böyle bir teklifi kabul eder.”

“Düşünmem gerekecek,” diyen Haley yemeğin parasını ödedi. “Pazartesi görüşürüz.” Torbayı aldı ve aceleyle bekleyen cipe doğru yürüdü. Bu arada irene bir manikür seti çıkarıp tırnaklarını törpülemeye başladı.

Haley arabaya binip kapıyı kapatırken, Joan, “irene nasıl?” diye sordu.

“Evren tamamen yoldan çıkmış.”

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Joan.

“Şey, irene göz kamaştırıyor ve ... özel ders alacak,” diyen Haley, arkadaşının gerçekten ders çalışacak olması karşısında hâlâ şaşkındı. “Bana, onunla beraber ders almamı önerdi, yani onlarla. Shaun da özel derslere katılacakmış.”

“Ya Devon?” diye soran Mitchell Haley’e doğru öpücükler göndererek. “Birbirinizi test edecek misiniz? Bir doğrun olursa ne oluyor?”

“Kes sesini, budala,” diyen Haley, MitchelFi arka koltuğa itti. “Galiba seni robotken daha çok seviyordum.”

“SAT hazırlık dersinle birlikte yürümez,” diye uyardı Joan. “Okuldan sonra ikisine ve katıldığın diğer şeylerin hepsine zaman kalmaz. Ayrıca Barbara Highland, siz çocukların bu testler için deneme yapmanızın önemli olduğunu düşünüyor. Duyduğum kadarıyla çok stresli olabiliyormuş, sen ve Reese gibi parlak öğrencilerin de arada sırada yardıma ve güvenceye ihtiyacı olabiliyormuş.” Barbara, Reese’in annesiydi, demek ki Haley’in seksi komşusu da o sınıfta olacaktı. “Karar senin,” diyen Joan, Dynasty’nin uzun araba yolundan çıktı. “Ama bence SAT hazırlık dersine gitmen daha doğru olur.”

Haley Reese’i, sonra da Devon’u düşündü. Annesiyle aynı fikirde olduğundan emin değildi.

***

Bu arada Haley'in kendini sıkıp üniversiteye hazırlanması gerekiyor. Sınıfındaki hemen herkes - ve buna çalışkan Annie ve Dave, Sasha, Cecily, Reese, hatta Coco De Clerq ve Whitney Klein da dâhil - aynı SAT hazırlık dersinde olacak. Aslında bu bir sürpriz sayılmaz çünkü Hillsdale Serıtinel, "Kursun olabilecek en yüksek SAT notunu garanti ettiğini" iddia etti ve bu vaade hangi veli dayanabilir? Haley bu destekten yararlanabileceğini biliyor ama diğer taraftan, danışmanların birçoğu ders notu ortalamasının SAT'tan daha önemli olduğunu vurguluyor. Belki küçük bir özel ders grubu ona daha çok yardımcı olur.

Haley'in kararı sizin elinizde. Kalabalığın - ve Reese Highland'in -peşine takılıp SAT hazırlık sınıfına katılması gerektiğini düşünüyorsanız, 2. Bölüme (SAT HAZIRLIK SINIFI**) gidin. Yok eğer, Haley'in daha çok genel ortalamasını yükseltmekle ilgilenmesi - ve Devon McKnight'la kaliteli vakit geçirmesi - gerektiğine inanıyorsanız, 3. Bölüme (**ÖZEL HOCAYLA TANIŞMA**) gidin.**

Haley en iyi üniversitelerden birine ulaşabilecek mi, yoksa zamanı gelince üniversite fikrinden tamamen vaz mı geçecek? Ayrıca şimdilik boş derslerini kendini kitaplara vererek mi, okul dışı faaliyetlere yüklenerek mi, yoksa sınıfında yeni ehliyet alanlarla Hillsdale'de zevk için arabayla dolaşarak mı geçirecek? Peki, hangi gençle dolaşmayı tercih edecek? Seksi komşusu Reese'le mi? düşüncelere dalan fotoğrafçı Devon'la mı? Yoksa sahneye yeni bir genç mi çıkacak?

Üçüncü sınıfta her karar - özellikle her hata - iki hata sayılır. Haley Miller dâhil, herkes hakkında söylentiler çıkacak. Ya... Bunların hepsi doğruysa?

2

SAT HAZIRLIK SINIFI

Sınavda doğal olarak başarılı olan insanlar vardır,
bir de sistemi öğrenmesi gerekenler...

“Üniversiteye giriş oyunu her zamankinden daha zor, yavru kuş,” dedi Perry Miller, hibrid cipini Hillsdale şehir merkezindeki alışveriş merkezinin park yerine sürerken. “Bunu Columbia’da her gün görüyorum. Annenle ben yalnızca, hangi okula gitmek istiyorsan, o okula girebilmen için en iyi imkânlara sahip olmanı istiyoruz. Bunun stresli bir süreç olduğunu biliyorum, ama işin sırrı güçlü olduğun noktalara odaklanmak ve daha da kuvvetlendirmek.”

“Peki,” dedi Haley kuşkuyla. Problem, güçlü olduğu noktaların hangileri olduğundan tam olarak emin olmamasıydı. Akıllıydı ama örneğin Annie Amstrong gibi akademik dürtüye sahip miydi? Haley atletikti ama futbol bursu alabilecek düzeyde miydi? Ya ilgi duyduğu diğer alanlar? Hangisi hayal ettiği okula girmesine yardımcı olacaktı? Aslına bakarsanız, hayal ettiği okul hangisiydi? “Bunların hepsi insanı çok bunaltıyor, büyük bir baskı yaratıyor,” diye itiraf etti Haley babasına bakarak.

“İşte bu yüzden SAT notunu yükseltmek iyi bir fikir.” Perry, camına SAT HAZIRLIK DERSİ yazılı bir kâğıdın yapıştırıldığı vitrinin bulunduğu mağazanın önüne park etti. Binanın ön yüzündeki tuğlaların üstüne asılmış pankart, EN İYİ KURS - GARENTİLİ vaadinde bulunuyordu.

“Hıh" dedi Haley. “Garantiliyi yanlış yazmışlar. Bu iyiye işaret değil. Annemle sen bu kursa kaç para bayıldınız?”

Perry, “Eminim, yalnızca baskı hatasıdır,” dese de, paniklemiş görünüyordu. “Bütün ilanları yasal görünüyordu. Ayrıca Barbara Highland bu insanların Richie Huber’in kardeşini Dartmouth’a soktuğunu söyledi.”

Haley, “Eğer Richie’nin kardeşi birazcık kendine benziyorsa, bu gerçekten mucize sayılır,” derken arabadan indi. Son sınıf öğrencisi olmadığına şükrediyordu. *Gecikmiş ergenlik* deyimi Richie Huber gibi insanlar için icat edilmişti. Yirmi beş yaşından önce liseden mezun olursa şanslı sayılabilirdi.

Haley yeni kot pantolonuyla ve açık mavi - beyaz şifon bluzuyla salınarak cam kapıdan geçti. Saçlarını, yüzüne dökülmesini engellemek için tokalarla tutturmuştu. Camdan kendi güzel görüntüsü gözüne çarptı ve gördüğü manzarayı beğendi. Haley’in kıvrımları yaz boyunca olgunlaşmaya devam etmişti ve vücudu artık afet konumuna yaklaşıyordu. Kendine güveni artıyordu. Tanıdık yüzler arasında gördüğü tek boş sıraya oturmadan önce danışmadaki görevliye doğru yürüdü. Buraya Hillsdale Lisesi Ek binası dense yanlış olmazdı, diye düşündü Haley. Kalabalığın içinde yalnızca birkaç tane Rigewood öğrencisi bulunuyordu. Teste giren diğer öğrenciler Haley’in sınıf arkadaşlarıydı.

Haley’in iki yanında Sasha Lewis’la Annie Armstrong oturuyordu - ancak Haley en çok arkasındaki sırayla ilgileniyordu. O sıra, Haley yaklaşınca hemen dikkat kesilen Reese Highland’e aitti. Haley onu görmezden gelmeye çalışmak için elinden geleni yaptı. Ne de olsa buraya çalışmaya gelmişti. Ayrıca Reese de son üç aydır ona ilgi göstermiş sayılmazdı.

“Hey, Kızıl.” Reese öne eğilerek fısıldarken, sıcak nefesi Haley’in ensesindeydi. “Yazın nasıl geçti?”

“Fena değil,” dedi Haley esrarengiz bir şekilde. *Paçayı o kadar kolay kurtulamayacak,* diye düşünen Haley, sarı bir bloknot ve iki tane mükemmel bir şekilde sivriltilmiş standart 2B kurşun kalem çıkarıp dersin başlamasını bekledi.

Dave Metzger Annie’nin sağında oturuyor, Annie’nin elini tutuyordu. onun yanında, minik bilgin Hannah Moss kafasını matematik kitabına gömmüştü. Sasha’nın diğer tarafında, kazağını omuzlarına düğümlemiş ekibin tamamı - Coco De Clerq, Whitney Klein, Spencer Eton, Cecily Watson ve Drew Napolitano - tecrit edilmiş bir küme halinde oturuyordu. Haley güzel insanların çoğunun, transkriptlerinde okul dışı faaliyetleri

şişirmek amacıyla, yakında sahneye konulacak Hillsdale Lisesi prodüksiyonu *A Mid-summer Night's Dream - Bir Yaz Gecesi Rüyası* oyunun denemelerine katıldığını duymuştu. Üstüne üstelik, Coco'yla Spencer yoğun bir şekilde Spencer'in valiliğe aday olan annesinin seçim kampanyasıyla uğraşıyorlardı. Haley sınıfı bir kez daha kontrol etti ve ister istemez, SAT hazırlık sınıfı kadrosunda eksik olan tek kişinin yakışıklı değişim öğrencisi Sebastian Bodega olduğunu fark etti.

"Bay Bodega'yı aramıyorsun herhalde, öyle değil mi?" diye sordu Annie adeta Haley'in aklından geçenleri okuyarak. "Yazın Ispanya'ya kesin dönüş yaptığını duydum. Anlaşılan o manken Mia Delgado'yla nişanlanmış."

Haley'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu dedikodu gerçek miydi?

"Hiç de değil," diye fısıldadı Dave. "Duyduğuma göre, Sebastian'ı bir olimpiyat antrenörü yanına almış ve Florida'da idman yapıyormuş. Temmuz'dan beri oradaymış."

Haley, bu doğru olabilir, diye düşündü. Sebastian zaten her türlü lise rekorunu kırmıştı.

Hannah Dave'in sırasına doğru eğildi. "İkiniz de yanlış biliyorsunuz. Yani, bir anlamda. Sebastian bu yıl geri gelecek."

Haley gülümsedi.

Sonra hannah konuşmaya devam etti. "Mia da geliyor."

"Ne?" diye bağırdı Annie, Dave ve Haley aynı anda.

Hannah, "Yazın Müdür Crum'ın ofisinde evrak işlerine yardım ettim," diye açıkladı. "Kütüphanenin anahtarını alabilmemin tek yolu buydu. Her neyse, geçen hafta, yeni öğrencilerle ilgili dosya yığınının arasında Mia'ya ait bir dosya olduğunu gördüm. Sebastian bütün yaz Miami'de antrenmandaydı, ama Mia da orada, onun yanındaydı."

Haley yutkundu. Mia Delgado neredeyse, şey, Sebastian Bodega'dan sonra İspanya'dan çıkan en muhteşem şeydi. New York'ta mankenlik sözleşmesi vardı ve Haley, onun resmini birçok moda dergisinde görmüştü. O kız kampüsteyken, büyüleyici Sasha Lewis bile sıradan biri gibi görünecekti. Bu durum Haley için ne anlama gelecekti?

"Hey, Miller," dedi Sasha kaygısızca. Safkan Amerikan güzelinin üstünde yeşil futbol şortu ve sarı kolsuz gömlek vardı, uzun sarı saçlarını atkuyruğu yapmıştı. Sasha Haley'nin fiyakalı kıyafetini inceleyerek, "Sonra biriyle mi buluşacaksın?" diye sordu. "Eşofmanlarla gelmediğin çok kötü

olmuş. Dersten sonra, ben ve Reese’le birlikte eve koşarak gidebilirdin. Biliyorsun, futbol haftaya başlıyor.” Haley omuzunun üstünden Reese’e baktı ve onun da koşu kıyafeti giymiş olduğunu gördü.

Lanet olsunl Diye düşünen Haley, fırsatı kaçırdığına pişman oldu ve kafasında önümüzdeki ayları, denemeleri, idmanları, bu yıl kız takımının ve erkek takımının kaptanlığını kimin yapacağını düşündü.

“Peki, yaz nasıl geçti?” diye sordu Sasha.

“Fena değil,” dedi Haley. “Ama bir yandan da çok şahane sayılmaz. Bu şehirde yapılacak bu kadar az şey olduğuna inanamıyorum.”

“Gitar çalmaya neden başladığımı sanıyorsun?” diye cevap Sasha tatilde yazdığı birçok şarkıyı açıkladı. Sasha geçen baharda, kısa bir süre erkek arkadaşının grubu Hedon’un üyesi olmuştu. Fakat ikili hemen hayat arkadaşı olmalarının, grup arkadaşı olmalarından çok daha iyi olacağına karar vermişti. Haley, Sasha’nın neden söz konusu erkek arkadaştan, Johnny Lane’den bahsetmediğini merak etti. Haley, Sasha ile Johnny’nin yazın birlikte Virginia’da kampa gittiklerini duymuştu. Peki, Sasha neden şimdi bu yolculuktan bahsetmiyordu? Sasha ile Johnny arasında her şey yolunda mıydı? İlişkileri hep biraz sallantılı olmuştu. Haley şimdiki durumlarını merak ediyordu. Ona sorabilirdi ama bir şekilde SAT hazırlık sınıfı doğru yer veya doğru zaman gibi görünmüyordu.

“Hey, Zoe Jones’u duydun mu?” diye fısıldadı Annie aniden. Örgüleri Haley’in sırasının üstünde sallanıyordu.

“Tabii,” dedi Haley. “Duymayan kaldı mı? Ama doğru olduğu anlamına gelmez.”

Sasha kaşlarını çattı. “Of, bu söylentiden o kadar bıktım ki...”

Haley acaba Sasha Zoe Jones’un adını duymaktan mı sıkıldı, diye düşündü. Zoe’nin müzik grubu Rubber Dynamite, geçen baharda yapılan Gruplar Savaşında Hedon’u mahvetmişti. Bütün sömestr boyunca koşu ile Hedon provalarını dengelemeye çalışan Sasha nefessiz kalmış ve Hedon’un tek önemli şarkısını sözlerini unutmuştu. Utanç verici bir deneyimdi. Ayrıca Johnny’yle yaşadığı bir öfke patlaması sonucunda, Sasha gruptan ayrılmış, şarkıcı - şarkı sözü yazarı olarak solo çalışmaya ve spora odaklanmaya karar vermişti. Her şey yolunda gitmişti ama Haley bunun Sasha için hâlâ biraz hassas bir konu olabileceğini düşünüyordu.

***

O anda SAT hazırlık sınıfı öğretmeni nihayet salınarak salona girdi. Ufak tefek, seyrek sakallı ve gözlüklü genç bir adam olarak öğretmen, üniversiteden daha yeni mezun olmuş gibi görünüyordu. Kareli bir koton gömlek, kot pantolon ve siyah boğazlı spor ayakkabılar giymişti. “İyi günler, genç beyinler,” diye bağırdıktan sonra, tekerlekli yazı tahtasına adını yazdı. “Benim adım Doug Hausner. Hayatınızın bugüne kadarki en önemli bölümüne hoş geldiniz. İstatistiklere göre, gideceğiniz üniversite büyük bir ihtimalle çalışacağınız işleri, yaşayacağınız şehirleri, evleneceğiniz kadınları ve erkekleri belirleyecek. Ve tabii, test notlarınız, gideceğiniz üniversiteyi belirleyecek.”

Annie heyecandan neredeyse yerinde zıplıyordu. “Bu sene *kesinlikle* okula odaklanacağım,” diye fısıldadı Haley’e. “Geçen senenin sonundaki fiyaskodan sonra, öyle bir hata daha yapmayı göze alamam. Değil mi, Dave?” Dave’e döndü ve gülümsedi. Dave’in gözleri parladı ve sonra Annie’nin kolunu yakalayıp yine öpmeye başladı.

Dave, Annie’nin kolunu yerken, “Lise, senin evleneceğin erkeği belirledi,” diye hırladı.

Annie kararlı bir şekilde, “Dikkat dağıtmak yok,” diyerek kolunu çekti ve Bay Hausner’e odaklandı. Bu arada Dave, bir an somurttuktan sonra, kitaplarını çıkardı.

Haley, *Eski Annie'ye yeniden kavuşmak çok güzel*, diye düşündü. Haley Annie’yle ilk tanıştığında, biraz telaşlı olduğunu düşünmüştü. Pekâlâ, demişti kendi kendine. Annie tenekedeki akordeon yılanlara benziyordu, o kadar sıkıştırılmış ve sarmalanmıştı, patlamaya hazırdı. Ama geçen baharda, Annie ile Dave birbirlerini çözmüşlerdi. Belki biraz fazla. Sevişmek ve gevşemek uğruna yıllık düzeltme sorumluluklarını yerine getirmemişler ve bu süreçte Hillsdale Lisesi öğrencilerinin *Talon* sahibi olmalarını neredeyse engellemişlerdi. Tabii, mükemmel not ortalamalarına yaptıkları hasar da cabasıydı. O zamandan beri, Haley ilk değerlendirmesini değiştirmişti. Gergin ve sinirli olmak Annie’nin doğasında vardı. Haley kim oluyordu da onu değiştirmeye çalışıyordu? Annie, doğal halindeyken, hemen her şeyi yapabilecek kapasitedeydi. Bir gün Annie devlet başkanı olsa veya kanserin tedavisini bulsa ya da Orta Doğu’da barışı sağlasa, Haley şaşırmazdı.

“Beni yanlış anlama, eğlenceye de biraz vakit ayıracağım ” dedi Annie. “Üniversite kabul görevlileri kişilik de görmek ister. *Beowulf* un eski

İngilizceyle yazılmış halini herkes okuyabilir, ama birisi çıkıp Chucer'i gösteri müziği olarak yeniden yazdığını söyleyebilir mi? Hiç sanmıyorum. Eğlenceden söz açılmışken.

gelecek hafta münazara takımına katılma seçmelerine gireceğim. Sen de denemelisin, Haley. Üniversite kabul görevlileri tartışmacılara bayılır."

Tabii ki Annie'ni eğlence anlayışı münazara takımına katılmak olacaktı, diye düşündü Haley gülümseyerek. Ama bir konuda haklıydı - üniversite özgeçmişinde münazaralar etkileyici duruyordu. Ayrıca muhtemelen öğrenmesi yararlı olan bir beceriydi. İnsanın anne-babasına karşı kazanabileceği tartışmaları bir düşünün.

Bay Hausner sınıfa baktı ve ellerini ovuşturdu. "Peki, çocuklar, haydi başlayalım." Kendisi yalnızca birkaç yaş büyükken herkese çocuk deme şekli komik sayılabilirdi. Yine de, öğrenciler sustu. "Söylediğim gibi, benim adım Doug Hausner." Bunu söylerken, tahtada yazılı olan isminin her hecesini işaret etti. "Ben sizin hazırlık hocanızım. Şimdi, ımm, bir bakalım. Neden birkaç soruyla başlamıyoruz? Evet, saçı örgülü kız," diyerek Annie'ye seslendi.

"Siz SAT sınavlarınızda kaç aldınız?" diye sordu Annie dobra dobra.

Bay Hausner ellerini cebine sokarken nasıl yanıt vereceğine karar veremiyormuş gibi görünüyordu. "Şey, aslında bu noktada önemli olan o değil"

"Bence önemli," dedi Annie. "Ne de olsa, ailelerimiz bu kurs için bir sürü para ödüyor. Nasıl bir öğretmenle çalışacağımızı bilmemiz gerek."

"Ortalıktaki en iyi öğretmenle çalışacaksınız - G-A-R-E-N-T-İ-L-İ!" Bay Hausner herkesin bu sözde espriye gülmesini beklermiş gibi gülümsedi.

"Çetin bir grupsunuz. Devam edelim. Peki, hepinizde alıştırma kitabı var mı?"

Bay Hausner sınıfa kitap ve fotokopiler dağıtırken, Haley onun Annie'nin sorusunu yanıtlamadığını fark etti. Hiç kimse onun notlarını bilmediği gibi, hangi üniversiteye gittiğini, hatta üniversiteye gidip gitmediğini bile bilmiyordu. *Burada bir tür dolandırıcılık mı*

söz konusu, diye merak etti. *Ama Reese burada olduğu sürece kimin umurunda.* Ensesinde onun bakışlarını hissedebiliyordu.

"Şimdi nasıl test çözeceğimizi öğrenelim, millet. Ne dersiniz?" diye sordu Bay Hausner. "Birinci adım: Bir sırada ve masa başında oturun. İkinci

adım: Elinize standart bir 2B kurşun kalem alın. Üçüncü adım: Derin bir nefes alın...”

Haley bir anda Reese hakkında hayal kurduğunu fark etti. Saçları yazın uzamıştı - annesi muhtemelen saç tıraşına ihtiyacı olduğunu söylüyordu, fakat Haley siyah buklelerinin açık mavi tişörtünün yakasının üstünde kıvrılmasına bayılmıştı. O muhteşem yüzü

- parlayan gözleri, kemerli burnu, muzip ve dayanılmaz bir gülümsemeyle kıvrılan dolgun dudakları görmesi için bakması gerekmiyordu... Reese Highland tek kelimeyle uğruna ölünecek biriydi.

Haley silkinerek, *Odaklan, Haley,* diye kendi kendini azarladı. Burada geleceği söz konusuydu. Ayrıca, Reese bu kez kalbini o kadar kolay kazanamayacaktı.

“Şimdi kitaplarınızı açın ve ilk matematik testini yapmaya çalışalım,” dedi Bay Hausner. “Size süre vereceğim. On beş dakikanız var. Hazır mısınız? Başlayın.”

Salon kurşun kalemlerin çıkardığı karalama sesleri dışında sessizliğe büründü. Haley, elinden geldiğince hızlı bir şekilde matematik problemlerini çözerek, standart test kâğıdında A-B-C-D-E baloncuklarını gerektiği şekilde doldurdu. Bir saat sonra Bay Hausner sınıfla birlikte soruların cevaplarının üzerinden geçti. Haley bir soru dışında hepsini doğru yaptığını görünce şaşırdı. Annie ile Dave’den bile daha başarılı olmuştu. Kendini hiçbir zaman gerçek anlamda matematik dehası olarak görmemişti ama... Kim bilebilirdi?

Reese Haley’in omuzuna hafifçe vurdu ve Haley arkasını dönünce, o insanın içini eriten gülümsemesiyle sırıttı. “Nasıl geçti?’’

“On iki soruda on bir doğru,” dedi Haley. “Ya sen ne yaptın?"

Reese daha da sırıttı, ancak Haley eğilip onun sırasına bakınca, on ikide on iki yaptığını gördü. "On bir iyi bir not,” diye sataştı Reese. "Kalkülüs takımına katılmayı hiç düşündün mü? Matematik Olimpiyatlarında senin gibi bir beyni kullanabiliriz.”

"Matematik takımı mı?” Açıkçası bu fikir Haley’in aklına hiç gelmemişti. Belki de Reese’in karekökünü almanın çözümü buydu.

"Bunu düşüneceğim,” diyen Haley eşyalarını topladı. Sonra Reese’e takılarak, "Ha, bir de, eve dönerken Sasha’nın seni geçmesine izin verme,” diye ekledi.

"Ha!” Reese bu fikre epeyce güldü.

"Bilmiyorum, Highland. Bana sorarsan, yaz seni yumuşatmış.” Haley bunu söyledikten sonra, salınarak sınıftan çıktı ve park yerinde bekleyen babasına doğru yürüdü.

♠

Ah, adı çıkmış Reese Highland'le günlüğe yazmaya değer bir başka an. Reese ve Haley, Katherine Hepburn'le Spencer Tracy gibi, Humphrey Bogart'la Lauren Bacall ya da Brad'le Angelina gibi. Ancak Reese, Haley için doğru insan olsa bile, onun başına gelecek en iyi şey olabilir mi? Eğer Haley yeni baştan Reese’e sırılsıklam âşık olursa, Reese onu okul çalışmalarında destekleyip teşvik edecek mı? Yoksa onu gölgede bırakıp, dikkatini dağıtarak hedeflerinden sapmasına mı yol açacak? Ayrıca Reese’in hayatında kaçıncı sırada yer alacak? Futbol, koşul, matematik kulübü ve basketbolun üstünde mi, altında mı?

Kararlar, kararlar! Haley gibi endamlı bir kız olmak her zaman kolay olmuyor. Önünde bir sürü seçenek var ve akademik - ve sosyal - geleceği, şimdi onun adına yapacağınız seçimlere bağlı. Üniversite mutluluğuna giden yolun, münazara takımı olduğunu düşünüyorsanız, 4. Bölüme (TARTIŞMAYA HAZIR**) gidin ve Annie'ye katılmasını sağlayın. Haley’in tiyatro sahnesine ilk defa çıkmasını sağlamak için, 7. Bölüme (**SINIRSIZ DRAMA**) gidin. Haley’in kesinlikle atletizm bursuna aday olması gerektiğine inanıyorsanız, 6. Bölüme (**EĞLENCE OLSUN DİYE**) gidip onu Sasha'yla birlikte futbol antrenmanına gönderin. Alternatif olarak, 8. Bölümdeki** FIRST LEYDİLER **bölümünde Bayan Eton'un vali seçimi kampanyasının sahne arkasına göz atabilirsiniz. Son olarak, yüreğinin ve beyninin sesini dinleyip, Reese’in bugünlerde okuldan sonra neler yaptığını görmesi için matematik kanadını izlemesi gerektiğini düşünüyorsanız, 5. Bölüme (**MATEMATİK OLİMPİYATLARI**) gidin.**

Yarının tohumları bugünden atılıyor. Peki, Haley’in bir sonraki ekininden hangi ürün filizlenecek?

3

ÖZEL HOCAYLA TANIŞMA

Bazı şeyleri asla öğretemezsiniz,
bazılarını da öğrenmek istemezsiniz

“Willkommen konutuna hoş geldiniz.” Shaun, ailesinin şaşırtıcı derecede şık ve modern evinin ağır, yıpranmış ahşap kapısının önünde duruyordu - şaşırtıcıydı çünkü Shaun ne şık, ne de modern biriydi. Bu arada Haley, irene ve Devon sürünerek merdivenleri çıkıp, ilk özel derslerini almak için içeri girdiler. “Çimlerin arasında size kucak açan meşe ağaçlarının altında, yine sizi kucaklayan sundurmada daha keyifli geçirebileceğiniz bu muhteşem günde size hoş geldiniz diyorum, kucak açıyorum. Günün sözü *Kucaklamak*. Biz Willkommenler de sizi kucaklıyoruz.” Alçak sesle ekledi, “Lütfen, birisi bu perişanlığıma son verebilir mi?”

İrene, “Biliyorum, bebeğim,” derken Shaun onun yanağını yalayarak merhaba dedi. “Bugün okulun bittiğine ve şimdi... biraz daha ders yapmak için burada olduğumuza inanamıyorum.”

“Hem de yaz okuluyla dolu geçen bütün bir yaz sonrasında,” diye yakındı Devon. “Sanki sıkışıp kalmışım gibi—”

“Hiç bitmeyen bir matematik denkleminde mi?” diye sordu irene.

Shaun’un gözlerinde şeytani bir bakış vardı. “Evren, asla, hiçbir şekilde aslında sona bile ermeyen bir matematik denklemi üzerinde çalışıyor,” diye yüksek sesle şarkı söylemeye başlayıp, bir Modest Mouse grubu şarkısının kısa iniş çıkışlarını tekrarladı.

“Evet ve daha da kötüsü, bizler lise öğrencisiyiz,” dedi irene alaycı bir ifadeyle. “Yani bu, yasal olarak hâlâ annemizle babamızın bize söylediği

her haltı yapmak zorunda olduğumuz anlamına geliyor.”

“Ama sadece iki yılımız kaldı,” diyen Devon’un gözleri uzaklara, daha gelmemiş ama gelecek olan özgürlüklere bakıyordu.

“Şimdi sinir bozucu olduğunu biliyorum,” dedi Shaun. “Fakat bu özel ders saçmalığı, bir daha GC’e gitmek zorunda kalmamı engelleyecekse, verdiği zahmete değecek. İneb ned’CG nıratruk.” Haley anında tercüme için Irene’e baktı.

“Beni GC’den kurtarın,” dedi irene, GC, yani “Gerçek cehennem” Shaun’un yaz okuluna verdiği isimdi. Shaun’un cümleleri tersten okuyabilmek gibi eşsiz bir becerisi vardı. Yıllardır süren arkadaşlıkları ve birkaç aydır çıkmaları sayesinde irene mucizevi bir şekilde onu anlayabiliyordu.

Sorun bu üçünün akıllı olmaması değildi. Irene’le Devon, sanatsal, alışılmamış bir tarzda olsa da, Hillsdale Lisesinin en zeki öğrencileri arasındaydı. (Shaun konusunda yorum yapmak zordu ama o anormal tersten konuşma meselesi vardı.) Ancak geçen baharda birlikte o kadar çok zaman geçirip, dersleri kırmışlar, tembellik yapmışlar ve genelde yalnızca “hayatın tadını çıkarmışlardı” ki, ya yaz okuluna gitmeleri, ya da ikinci sınıfı tekrarlamaları emredilmişti. Şimdi, gelecek yaz tarihin tekerrür etmesini önlemek amacıyla ve bir de, üniversite kabul komisyonlarına göre en önemli yılın en önemli notları sayılan üçüncü sınıf transkriptlerinin yarattığı ilave baskı yüzünden, Chen ve Willkommen aileleri gösterişli gençlere özel hoca tutmak amacıyla birlik olmuşlardı. Bu iş için, Shaun’un kuzeni, Xavier Willkommen adında biri tutulmuştu.

“O kadar kötü olmayacak,” dedi Shaun. “Xav harika biridir, tabii - babam ne diyordu? - garipliklerine alıştıktan sonra.”

“Wilkommen soyunda garip biri mi?” diye sordu irene. “Hadi canım.”

“Göreceksiniz,” dedi Shaun. “Tisch Sanat Okulunda tiyatro okuyor. O bir akkktöörrr.” Shaun *aktör* kelimesini söylerken, parmak uçlarında zıplıyor, ellerini bileklerinden kıvırarak çırpıyordu. Hâlâ biraz tombul olan biri için oldukça zarifti. “Her an gelebilir. Gelinceye kadar, kim erimiş peynirli muz ister? Ançüezli?”

Haley, irene ve Devon birbirlerine baktılar ama hiçbir şey söylemediler.

“Kimse almıyor, öyle mi?” dedi Shaun. “Bana daha çok kalır.”

“Yoğurdun var mı? Belki biraz tahıl gevreği?” diye sordu Haley. Uzun bir okul gününden sonra biraz acıkmıştı - ama Shaun’un spesiyal sandviçlerinden birini midesine indirecek kadar aç değildi.

“Duruma göre değişir. Tahıl gevreğini lokumla ve japon bezelyesiyle mi alırsın?” diye sordu Shaun.

“Iıhh, hayır teşekkürler,” dedi Haley.

“Şey, sanırım, buzlukta biraz vanilya aromalı buzlu yoğurt olacaktı,” diyen Shaun hepsini mutfağa götürdü. “Annem orada her türlü acayip şeyi bulunduruyor.” Haley hiç de tuhaf olmayan buzdolabını taradı ve sade dilimli çedar peyniri buldu. “Hey, yakala,” diyen Shaun bir tane yeşil elmayı sert bir şekilde Haley’e fırlattı. Haley tam zamanında dönüp içgüdüsel olarak kolunu kaldırdı ve elmayı yakaladı. Shaun, “Tam bir sportmen,” derken kapı çalındı. Birkaç dakika sonra yirmili yaşlarının başında, son derece uzun boylu, son derece zayıf biri gösterişli bir şekilde mutfağa girdi. Herkesin onu görünce çılgınca alkışlamasını bekliyor gibiydi. Shaun, “Bayanlar ve Devster, karşınızda... Öğretmenimiz Xavier,” diye anons etti.

“HEPİNİTLE tanıttığıma çok memnun oldum,” dedi Xavier. Seyrek sarı saçları, sivri çenesinin hizasında kesilmişti. Uzun ve dramatik bir burnu vardı ve ucu aşağıya bükülerek neredeyse narin üst dudağıyla buluşuyordu. Xavier’in üstünde dalgalanan beyaz bir gömlek vardı ve gömleği dar siyah kotunun içine sokmuştu. Buna karşılık kot pantolon da siyah Beatle botlarının içine sokulmuştu. “Artık ttalıtma odatına geçelim mi?”

Arkasını döndü ve süzülerek mutfaktan çıktı. Öğrencilerinin peşinden geleceğini varsayıyordu, irene Haley’e baktı. “Birat önce ‘talıtma odatı’ mı dedi?”

Haley omuzlarını silkti. “Belki dili türtmüttür.” Merak içinde onun peşinden gittiler ve bir dizi yerden tavana kitaplığın yakınında bulunan yuvarlak masanın yerleştiler. “Timdi, Taun, arkadatların kim?” diye buyurdu Xavier. “Hadi ama, utanmayın. Kendiniti tanıtın.” Xavier Irene’i işaret etti. “Ten kimtin?”

“irene Chen.”

“Kutenim çok tevklidir. Ya ten?

“Haley Miller.”

“Rita Hayvvorth gibi taçların var.”

Xavier kalemini Devon’a doğrulttu. “Ten de Devon McKnight olmalıtın, çocuk fotoğraftı. Yani hepimit hatır ve natırız. Haydi batlayalım mı, benim küçük tuhaf öğrencilerim? Birinci bölüm, İngilitce - dram okuyortunut. Bu da tetadüfen benim utmanlık alanım. Tiz de Teaktpeare’le batlayacaktınıt. Mükemmel.”

İrene ona bir kâğıt uzattı. “Burada dert programı var,” deyince yüzü kızardı. “Kusura bakmayın. Galiba bulaşıcı. Shaun’un size anlattığı gibi, önce *Bir Yaz Gecesi Rüyası**m okuyacağız çünkü tiyatro kulübü bu sene bunu sahneye koyacak.”

Xavier el çırptı. “Evet! *Rüya* mükemmel bir komedi. Tiyatro hayattır, biliyortunut. Tiyatro okurtanız, İNTAN RUHUNU öğrenirtinit. Büyük Richard Burton’un töylediği gibi, ‘Tiyatro aktörü KANLA, TAMURLA ve CESARETLE tökertir, alt eder ama aktör hayatta kalmayı batarırta, EN YÜKTEK, EN TENGİN İNSAN RUHUYLA cennete yüktelecektir.”

Haley ve diğer öğrenciler Xavier’in yüzüne bakakaldı. Shaun, “Xavier, dostum, sen ne içtin?”

“Haklıtın, Taun,” dedi Xavier. “Atlında Richard Burton böyle bir tey töylemedi. Alıntıyı ben uydurdum ama KETİNLİKLE onun töyleyebileceği bir tey. Peki, içinitde tiyatro deneyimi olan var mı?”

Haley Devon’a, Shaun’a, sonra da Irene’e baktı, hepsi de Haley’e geri baktı.

“Dostum, benimle dalga geçiyorsun, değil mi?” diye haykırdı Shaun. “Yani, hocalık yapmak böyle mi oluyor?”

“Yine haklıtın, Taun,” dedi Xavier. “Sizinle sadece dalga geçiyorum. Atlında hepinite oyunun teçmelerine katılmanıtı önerecektim, tira Teaktpeare’i öğrenmenin en gütel yolu, onun tötlerini, onun ittediği gibi konutmak - tahnede. Ama *Rüya* çok ilginç. Hayatınıtda hiç rol yapmadıytanıt, kadroya alınamattımt. Bu nedenle, denemenin ne anlamı var?” Xavier içini çekti ve ders programına bir kez daha baktı. “Çok kötü çünkü tize öldüretiye koçluk yapabilirdim. Ama içinitde yok, değil mi? DENEMEYE CETARETİNİT yok.” Hepsine oyunun birer kopyasını dağıytırken Shaun’a odaklandı. “Bunu evde okuyabilirtinit. Bugün matematikle batlayacağıt. Oldukça utun bir matematik denklemi.”

Shaun oyunun sayfalarını çevirirken gözleri parladı. “Şuna bakın: Burada Bottom - Popo adında biri var.”

“Evet, evet. Nick Bottom, HA-HA,” dedi Xavier. “Çok komik. Ama bunun üstünde durmayın. Bot verin. Puck’un ona, başını etek kafatına dönüttüren bir büyü yapmatını bot verin.”

“Eşek kafası mı?” diye haykırdı Shaun. “Harika.” Gözlerinde bir parıltı oluştu.

“A-aa. Ben bu bakışı biliyorum,” dedi irene.

“Ben de,” dedi Devon.

Shaun sahte bir masumlukla, “Hangi bakış?” diye sordu.

“Atletizmin Evel Knievel’i olmaya karar verdiğin zaman da aynı şekilde baktın,” dedi Devon. “Çılgın bir saplantı bakışı bu. Durdurulamazlık bakışı.”

“Bu bir saplantı değil,” diye ısrar etti Shaun. “Çılgın da değil. Son derece mantıklı.”

Xavier, “Tit neden bahtediyortunut?” diye sordu. “Lütfen bana da anlatın.”

“Bu sonbaharda Nick Bottom rolünü ben oynayacağım,” dedi Shaun. “İzleyin de görün.”

Xavier kahkahalarla güldü. “Ah, Taun, Taun, Taun. Bu gerçekten övgüye değer bir karar. Ama o rolü atla alamattın. Hayatta olmaz!”

“Ben ciddiyim,” dedi Shaun. Eşek başlı Bottom adlı herkesle kendimi özdeşleştirebilirim.”

“Ama Taun, Bottom bat rollerden biri,” dedi Xavier. “ÇOK fatla aktörlük deneyimi- hatta bu çılgın tehri birat tanıyortam, belki profetyonel deneyimi - olan biriyle yarıtacaktın. Hiç tantın yok.”

“Görürsün,” diyen Shaun arkasını döndü, şişko poposunu gösterip bir şaplak attı. “Bottom - Popo - bu benim işte. Bu rolü oynamak için doğmuşum ben, dostum.”

“Aman Tanrım,” dedi irene. “Bunu gerçekten yapacak.”

“Sadece ben değil. Hepiniz oyunda benimle beraber olacaksınız,” dedi Shaun. “Öyle değil mi, Rini?”

“Bilemiyorum, Shaun,” dedi irene. “Tiyatro kulübü benim yıllardır uzak durmaya çalıştığım türde bir şey.”

“Üniversite transkriptimizde güzel durur,” diye ekledi Haley.

“Bu ketinlikle doğru,” dedi Xavier. “Tabii tahnede tite kahkahalarla gülmetlerte.”

İrene de işte bundan korkuyordu. Tiyatro kulübü mü? Haley bugüne kadar tiyatroyu hiç düşünmemişti. Yeteneği var mıydı? Diğerlerinin var mıydı? Bu durum bütün okulda tanınmanın veya tamamen rezil olmanın tarih gibi görünüyordu. Shaun kalabalığın önünde rezil olmaya alışkındı - hatta bundan zevk alıyordu - ama Haley yanlış adımlarını mümkün olduğunca kendine saklamaya çalışıyordu. Ayrıca Irene’le Devon’un da bu duyguyu paylaştığına inanıyordu.

“Haydi, çocuklar, bana kim katılacak?” diyen Shaun oyunun sayfalarını çevirdi. “Bakın, burada bir peri kraliçesi var - tam sana göre, McKnight - ayrıca siz kızlar için orman yaratıkları ve her türlü şahane roller. Okulu sallayacağız! İçeriden fethedeceğiz. O tiyatro eblehleri başlarına ne geldiğini anlamayacak.”

Xavier boğazını temizledi. “Affedertinit, ama tiyatro eblehleri lafına alındım.”

Shaun gözlerini devirdi. “Ne diyorsunuz çocuklar? Benimle birlikte gelmeye var mısınız? Adlarımızı ışıklandırılmış halde görecek miyiz?”

“Sanırım, ben varım,” dedi irene. “Yani, neden olmasın, öyle değil mi?”

Devon, “Eğer siz varsanız, ben de denemelere katılırım,” dedi. “Tanrı biliyor, üniversite başvuruma bir şeyler koymam gerekiyor.”

“Ya sen, Miller?” Shaun çılgınca bakan gözlerini Haley’e dikti. “Ben eşek olacağım. Ama sen piliç olacak mısın?”

♠

Shaun'un tiyatro tutkusu Irene'le Devon’a da bulaşmış olabilir. Peki, Haley sahne ışıklarına hazır mı? Aslına bakarsanız, Shaun hazır mı? Hazır ya da değil, yeni tutkusunu, saplantısını buldu. Fakat bu, Haley’in onun tombul ayak izlerinden gitmek zorunda olduğu anlamına gelmiyor.

Haley’in hayatına biraz daha dramatik inişler çıkışlar eklemek istiyorsanız, 7. Bölüme (SINIRSIZ DRAMA) atlayın. Eğer Haley’in şimdiye kadar doğal yeteneklerinin ne olduğunu öğrenmiş olması ve sportmen yanına odaklanması gerektiğini düşünüyorsanız, onu futbol antrenmanına gönderin. (EĞLENCE OLSUN DİYE).

Hayat dramalarla doludur, hem de yalnızca sahnede değil. Fakat, Xavier’in ifadesiyle, tiyatrocular, genellikle lüks içinde yaşamayı bilirler. Oyunda rol almak Haley’in hayatına yeni bir boyut katabilir - veya programını o kadar yoğunlaştırır ki, Haley kendini yıpratıp bitkin düşebilir. Haley ne kadarını kaldırabilir? Rahatlık bölgesinden ne kadar uzaklaşacağına siz karar vereceksiniz.

4

TARTIŞMAYA HAZIR

Güçlü bir bakış bir
kelimeden daha inandırıcı olabilir.

"Sebastian'la Mia'nın gerçekten yarın birlikte okula döneceğine inanabiliyor musun?" diye soran Annie Armstrong, Haley'i münazara takımının pratik yaptığı sınıfın en ön sırasında bir sandalyeye yönlendirdi. Yanıt, hayırdı, Haley yakında koridorlarda İspanyolca konuşan baş döndürücü bir çiftle karşılaşacağına inanamıyordu. Ayrıca sürekli olarak bunu düşünmek zorunda kalmamayı tercih ediyordu. "Denemeye karar verdiğine çok sevindim," diye ekledi Annie. "Alex sana bayılacak! Sen birinci ekibin en güçlü adayısın."

Haley, "Alex kim?" diye sordu ama Annie onu duymazdan gelip, sınıfın ön tarafındaki iki konuşmacı podyumundan birine doğru ilerledi. Yanında kısa, dalgalı kumral saçlı, kültürlü görünen şirin bir çocuk duruyordu. Uzun boylu, geniş omuzlu biriydi ve koyu bej ütülü pantolonla, içine sokulmuş mavi ince çizgili, yakası düğmeli gömlek giymişti. Bir de papyon kravat. A-ha, diye düşünen Haley elinde olmadan, ister istemez meraklandı. Hillsdale Lisesinde bu ultra-tutucu öğrenciyi daha önce fark etmemişti, oysa bu çok tuhaftı çünkü o buğulu ela gözler bir yana, bu kadar acayip giyim alışkanlığı olan birini hatırlayacağından emindi. Çocuğun saçları yandan ayrılmıştı ve esmer tenli yüzünde sert, *Meet The Press - Basınla Tanışın* programına uygun bir ifade vardı. Egzotizmini değerlendiren Haley, son *sınıf öğrencisi olmalı,* diye düşündü.

"Hepiniz yerlerinize oturursanız," diyen çocuk, elindeki tokmağı kürsüye vurdu. "Annie'yle ben başlayacağız. Münazara takımı seçmelerine hoş

geldiniz. Benim adım Alex Martin, takımın kaptanıyım ve bu benim eşkaptanım, bugüne kadar ofiste görev alan ilk üçüncü sınıf öğrencisi Annie Armstrong."

Açık pembe etek ve tertemiz beyaz gömleğin üstüne yelek giymiş ve ütülenmiş gibi duran dümdüz saçlarına sarı bir bant takmış olan Annie gülümsedi ve hiç kimse alkışlamamış olsa da, hafifçe eğildi.

"Annie şimdi tartışma konularını dağıtacak ve bugün hepiniz, bizden biriyle tartışıp becerilerinizi gösterme fırsatını bulacaksınız," dedi Alex. Annie ortadan ikiye katlanmış kâğıtları dağıtmaya başladı. Haley kendi kâğıdını açtı. *Konu: Çevre politikası. Karar: İş âleminin ekonomik ihtiyaçları çevre uğruna feda edilmeli. Senin görüşün: Lehte.*

Hımm, diye düşündü Haley. Konu başlığı Haley için mükemmeldi - fazla mükemmeldi. Annesi çevre konularında uzmanlaşmış bir avukattı, bu nedenle Haley iki tarafın argümanlarını iyi biliyordu. Annesi, Bayan Miller'in çalıştığı avukatlık bürosunun ortağı olan Annie bunu bilerek, Haley'in konusunu, ona takıma girme şansını maksimuma çıkaracak şekilde seçmiş olmalıydı.

Alex, "İlk olarak, Whitney Klein Annie'yle tartışacak," diye açıkladı. "Whitney?"

Haley, alık Whitney'in çağırıldığını duyunca çok şaşırdı. Münazara takımına girmeye çalışacağını düşüneceği en son insan Whitney'di. Öte yandan bu dönem akademik geçmişini kuvvetlendirme baskısıyla, üçüncü sınıf öğrencileri, üniversiteye girmelerine yardımcı olabilecek her türlü faaliyete katılma çabası içinde çekişip duruyorlardı.

Annie soldaki kürsünün arkasında yerini alırken, Whitney bronz rengi sivri topuklu sandallarıyla tökezleyerek sınıfın ön tarafına gidip, sağda durdu. Cilveli bir şekilde Alex'e gülümserken Alex tokmağıyla bir sıraya oturdu. Haley biraz kıskançlık hissetti ama Alex Whitney'i umursamayınca memnun oldu. Alex kayıtsız bir tavırla, "Tamam, başlayın," diye emretti.

"Karar," diye okumaya başladı Annie kürsüsünün üstündeki bir öbek kâğıttan. "On altı yaşından büyük ergenlik çağındaki kızlar, anne-babalarının izni olmadan göğüslerine implant taktırabilmeli. Ben lehte konuşacağım: On altı yaşında bir kız, ne istediğini bilecek kadar büyümüştür ve kendi vücudu konusunda kararlar vermesine izin verilmelidir. Eğer daha büyük göğüs istiyorsa ve ameliyatın parasını

karşılayabiliyorsa, annesi - babası onaylamasa bile, yasa çerçevesinde istediğini yapabilmeli. Whitney?”

Whitney başıyla onaylayarak, “Aynı fikirdeyim,” dedi.

Alex kıs kıs güldü.

Annie, “Hayır, Whitney, sen aleyhte konuşmak zorundasın,” dedi. “Bak, sana verdiğim kâğıtta ne yazıyor?”

Whitney gözlerini kırpıştırarak elindeki kağıda baktı. “Aleyhte yazıyor. Ha. Ama ben öyle düşünmüyorum. Bence kızlar istiyorlarsa implant taktırabilmeli. Anne babaların onları sindirmesine neden izin veriliyor?”

“Hayır, Whitney, meseleyi anlamıyorsun,” dedi Annie. “Burada senin ne düşündüğün önemli değil. Münazarada, kişisel görüşlerin ne olursa olsun, sana verilen görüşü savunmak zorundasın. Mantıklı bir savunma oluşturma becerisi konusunda alıştırma yapıyoruz. Ben şahsen, kızların implant taktırmasına hiçbir şekilde izin verilmemesi gerektiğine inanıyorum ama bana lehte konuşma görevi verildi.”

“Ne?” dedi Whitney. “Bu son derece anlamsız. Neden basit bir şekilde seninle yer değiştirmiyoruz?”

Alex gözlerini devirdi ve tokmağını sıraya vurdu.

“Teşekkürler, Whitney Klein. Çıkış sınıfın arka tarafında. Sırada Haley Miller var ve bendenizle tartışma zevkine varacak.”

Whitney yalpalayarak kürsüden uzaklaştı. “Yani takıma giremedim mi?”

Annie başını iki yana salladı. “Üzgünüm, Whitney.”

Whitney içini çekti. “Sorun değil, sanırım hâlâ yazım takımı seçmelerine katılacak kadar zamanım var.”

Alex, “O konuda iyi şanslar,” derken Whitney sınıftan çıktı. Haley yerinden kalkarken, Alex soldaki kürsünün arkasına geçti. Annie tokmaklı sıraya geçti.

Haley sınıfın ön tarafına yürürken, Dale adında bir sınıf arkadaşı “O adama dikkat et,” diye fısıldadı. “Üç yıl peş peşe eyalet şampiyonasını kazandı. Birçok rakibini ağlattığı için ona Gözyaşı Yolu diyorlar.”

Haley yerine geçince, Alex, “Karar: îş âleminin ekonomik ihtiyaçları çevre uğruna feda edilmeli. Haley lehte konuşacak.”

“Teşekkürler, Alex,” dedi Haley gür bir sesle. “Çevre sorunu her zaman büyük işletmelerin ihtiyaçları karşısında öncelikli olmalı. Aslında, şirketler

kendi çıkarları için etik ve sürdürülebilir bir şekilde çalışmalı. İş âleminin büyümeyi teşvik etmek ve tüketicilerine ürün sağlamak amacıyla doğal kaynaklara ihtiyacı var. ayrıca sağlıklı işçiler ve sağlıklı tüketiciler olmadığı zaman, ekonomi çöker. Bu nedenle kısa vadede çevre açısından mantıklı uygulamalar benimsemek daha az kârlı olsa da, uzun vadede, herkes kazanır."

Annie tokmağını bir kez vurdu. "Teşekkürler, Haley. Zamanın doldu. Şimdi Alex aleyhte konuşacak."

"Teşekkür ederim, Annie." Alex boğazını temizledi. "Haley, ileri sürdüğün görüşler, nesillerdir çevreciler tarafından tekrarlanıp durdu. Bu durum, yanıltmacaların daha az saçma olmasını sağlamıyor."

Haley tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Ne hakla zekâsına hakaret ederdi! İtiraz etmek üzere ağzını açtı, ancak Annie hafifçe başını iki yana salladı. Haley'in sırası değildi. Alex'in ağız kalabalığını sessizce dinlemesi ve iddialarını çürütmek için sırasını beklemesi gerekiyordu.

"Eğer büyük işletmeler kendilerini geliştirip, bir gecede daha temiz teknolojiye geçmeye zorlanırsa, tedarik zincirlerinin bitmesini veya doğal kaynakların tükenmesini beklemeniz gerekmeyecek," diye savundu Alex. "Ekonomiler o anda çökecektir. Piyasa eşitliği yok olacak. Şirketler iflas edecek. Şu andaki dünya nüfus yoğunluğunu sürdürebilecek bir hızda mahsul alma, işleme ve nakletme becerimizi kaybederiz. Böyle bir ekonomik karmaşanın ve düzensizliğin ortasında, salgın hastalık çıkar ve bir başka veba çağına gireriz. Yani toparlayacak olursam, ekonomi otlaklarımızdan ve ormanlarımızdan çok daha önemlidir. Zira hareketli bir ekonomide ihtiyacımız olan kâğıdı yapmak için ağaçları kesemezsek veya vatandaşlarımızı proteinle beslemek amacıyla üzerlerinde büyükbaş hayvanlarımızı otlatamazsak, ormanlar ve otlaklar zaten bize ne kazandırıyor? Bu ülke, büyük işletmelerin bu görkemli toprakları özgürce kullanması ilkesi üzerine kuruldu. Eğer bu, Alaska'da petrol sondajı yapmamız gerekince birkaç fokun ölmesi anlamına geliyorsa, varsın olsun."

Dingi Annie zili çaldı. "Haley - karşılık verecek misin?"

Haley kendi kendine ağzını kapatması gerektiğini telkin etti çünkü Alex'in savunmasının bariz bencilliği karşısında ağzı şaşkınlıkla açık kalmıştı. Alex herhalde Haley'in hayatında tanıştığı en sinir bozucu insan olmalıydı. Ama - bunu hiç kimseye yüksek sesle itiraf edemezdi - orada o kadar heves ve coşkuyla kendisine bakarken, onu elinde olmadan müthiş bir

şekilde yakışıklı buluyordu. “Çok benzin tüketen cipler kullanmak, temel insanlık hakkı değildir,” diye cevap verdi Haley. “Bir lükstür - hem de bütün gezegenimiz şımarık, cahil, bencilce küstahlığımız tarafından mahvedilmeden önce onsuz yaşamayı öğrenmemiz gereken bir lüks. Küresel ısınma okyanusların taşmasına ve sahilleri sular altında bırakmasına neden olursa ne olacak? New York’taki merkezleri bir dalganın altında kaldığı zaman büyük işletmeleriniz nasıl para kazanacak? îş dünyası öngörüsüz olmayı göze alamaz. Geleceği düşünmeliyiz ve bu, gezegenimizi korumak ve özen göstermek anlamına geliyor. Alabildiğimiz her şeyi koparıp almak değil.”

Dingi “Alex?”

“Küresel ısınma bir efsane. Bana, karbon yakıtı kullanımının, atmosferde kalıcı bir hasar yarattığına ilişkin bir tane inkâr edilemeyecek kanıt göster.”

Haley bu adama inanamıyordu. Kendine hâkim olamayarak, “Dünyayı senin gibi insanlar mahvediyor!” diye bağırdı. “Gerçeği görmüyorsun çünkü, görebildiğin tek şey, sadece kendi bencil açgözlülüğün!”

“Yeterince dinledim,” dedi Alex. “Haley biraz önce tartışmayı kişiselleştirdi. Anlaşılan münazara kurallarını anlamamış. Duygulara yer yok. İyi bir tartışmacı olamayacak kadar fevri. Üzgünüm, Bayan Miller, ama takıma katılmaya uygun değilsiniz.”

“Ne?” Haley şaşkınlık içindeydi. Seçmelere katılanların geri kalanını dinlemeden, öylece karar mı veriyordu? Sırf onunla aynı fikirde olmadığı için, uygun olmadığını nasıl söyleyebilirdi! “Bunu kişisel olarak algılayan sensin!”

Annie Haley’i susturdu ve masaya tokmağını vurdu. “Reddedildi!” diye bağırdı. “Eşkaptan olarak, oyunu hükümsüz kılıyorum, Alex. Haley Miller’in öğrenecek çok şeyi var ama güzel konuşuyor ve hırslı. Takıma giriyor.”

♠

Annie sayesinde Haley artık doyasıya tartışabilecek. Peki ama bunu gerçekten istiyor mu? Tartışmak insana ne kazandırır ki?

Bir de, bu Alex denen çocuğun nesi var? Yavru foklar hakkında heyecanla söylediği şeylere gerçekten inanıyor mu? Yoksa yalnızca çok başarılı ve tarafsız bir tartışmacı mı? Bir insan bu kadar katı yürekli olabilir mi? Peki, o ela gözler bir yana, Haley onu neden bu kadar çekici buluyor? Neden Haley’in kafasını bu kadar karıştırıyor?

Dil tutulmasından bahsetmişken, Ispanyol vücut güzeli Sebastian Bodega geri döndü. Sorun şu, Sebastian'la Mia hâlâ beraber mi? Haley’nin Alex’e, bu kadar saldırgan olmayan yanını göstermesi için bir şans vermek ve Sebastian’ın neler çevirdiğini görmek istediğini

düşünüyorsanız, (İSPANYOL SİNEĞİ) ne gidin. Haley'in belki de Alex'ten ve münazara takımından uzak durup daha az stresli bir okul dışı faaliyet bulmasının daha iyi olacağını düşünüyorsanız, (AÇIK MİKROFON) a gidin. Son olarak, eğer Haley'nin karar vermek için biraz daha zamana ihtiyacı olduğuna inanıyorsanız, (ÇANTALI KIZ) a gidin.

Haley gerçekten münazara takımında isteniyor mu? Yoksa Alex sürekli olarak onu kışkırtacak mı? Bu tür sorgulamalar Haley'e acı mı verecek, kazanç mı sağlayacak? Bunun cevabını öğrenmek için okumaya devam edin.

5

MATEMATİK OLİMPİYATLARI

Doğru mu yanlış mı:
Eğer çok fazla düşünürseniz,
beyninizdeki kaslardan birini incitebilirsiniz.

Sonunda üstünde MW 341: MATEMATİK OLİMPİYATLARI yazan kapıyı görünce, *Nihayet,* diye düşündü Haley rahatlayarak. Matematik kanadı olan kötü şöhretli koridorlar labirentinde on dakikadır dolanıyordu. En iyi süresi bu değildi ama en azından, bir kere geometri dersine gitmek için korkunç bir şekilde yarım saat arandığı zamanla karşılaştırıldığında, önemli bir ilerlemeydi.

Haley kapıyı açmadan önce duraksadı. Tabii, Reese onu beliyordu ama gerçekten Matematik Olimpiyatlarında rekabet etmek için biçilmiş kaftan mıydı? İkinci dereceden denklemlerle arası iyiydi fakat kronometre sıfıra ilerlerken, on beş yirmi ürkütücü yetişkin ve akranın önünde x'i bulmak? Bu, Haley'in mükemmel olmayı hayal ettiği bir faaliyet sayılmazdı. Fakat seksi komşusu birlikte yarışmalarını teklif etmişti ve transkripti böyle bir desteğe ihtiyaç duyuyordu, bu yüzden en azından denemeye değeceğini düşünüyordu.

Haley kapıyı açtı ve kendini üç duvarında, kalemle yazılan tahta, kara tahta ve ilan tahtası olan normal bir sınıfta buldu. Bir duvarda ise, matematik kanadının kapalı kubbesine bakan bir dizi pencere vardı. Bina mimari olarak, DNA'nın ikiz heliks yapısının taklidi olan bir şekilde inşa edilmişti.

Reese sınıfın baş kısmında, bol pantolonlu, topaklı bir yünlü yelek giymiş, baykuşa benzeyen gözlükleri olan uzun boylu, zayıf, uzun suratlı

bir adama bir şeyler danışıyordu. Adam kaleminin ucuyla bir kâğıda vuruyordu. “Hayır, hayır, parabolik eğriyi negatif kuadrantta çıkarmışsın,” diye gürleyerek, Reese’in bu kadar ender görülen bir hata yapmasına sinirlendiğini açıkça belli ediyordu. “Verilerinin hepsi çarpık, Highland.” Haley, doğru bir şekilde, bu adamın, öğrencilerini yetiştirmeden, hatta bazen ödüllü matematikçilere dönüştürmeden önce, aşağılayarak yerle bir etmesiyle ünlü kalkülüs öğretmeni doçent Cosmo Milosevic olduğunu tahmin etti. Geçen sonbaharda bir öğrenciyi ulusal satranç yarışmasına göndermişti. Bay Milosevic Reese’in çalışmasını yüksek sesle kontrol ediyordu - herkesin içinde incelemek, etkili bileme yöntemlerinden biriydi - ve Reese eleştiriye o kadar dalmıştı ki, Haley’in kapıda durduğunu fark etmedi.

Haley, “Ihım,” diyerek boğazını temizlediyse de işe yaramadı. Haley ister istemez biraz hayal kırıklığı yaşadı. Bu okul sonrası faaliyetin onu Reese’e yakınlaştıracağını sanıyordu fakat burada, matematik binasında Reese onun geldiğini bile fark etmiyordu. Ne bekliyordum? diye düşündü. Balonlar, konfetiler ve güller mi?

Haley yavaş yavaş geri geri çıkışa gittiğini fark etti. Reese henüz onu görmemişti. Hâlâ vazgeçebilirdi. Ama sonra gözüne bir şey, daha doğrusu birisi ilişti. Sınıfın arka tarafında bir tanıma dalgası oldu. Havadaki avuç, yandan ayrılmış kısa kahverengi saçları ve zekâ fışkıran ela gözleri olan kültürlü bir gence aitti. Üzerindeki son derece tutucu, mavi, yakası düğmeli bir gömleği, bej rengi pantolonunun içine sokmuştu. Kıyafetini koyu kahverengi kemer ve mokasen ayakkabılar tamamlıyordu. Ancak bu tarz kesinlikle şapşal bir etki yaratmıyordu. Kravatı gevşemişti ve boynunda yumuşak bir şekilde duruyordu. Haley önce onun kim olduğunu hatırlayamadı, bu yüzden herhalde son sınıf öğrencisi, diye tahmin etti. Hem de şirin bir son sınıf öğrencisi, diye düşündü çocuğun cazibesine kapılarak. Kendisini çağırmasına minnettar olan Haley sınıfı baştan başa yürüyerek hemen onun yanına gitti.

“Merhaba, benim adım Haley,” diye fısıldadı.

“Hı? Ha, ben de Alex, Alex Martin,” diye cevap veren çocuk, karşıya bakmaya devam etti. Haley bu ismi, o gün daha önce gördüğü ve münazara takımı seçmelerinin reklamını yapan broşürlerden hatırladı. Alex, Annie Armstrong’la birlikte, münazara takımının eşkaptanıydı.

“Tanışıyor muyuz?”

Haley'nin yüzüne bile bakmayan Alex, "Tahtanın önünde duruyordun da," dedi sert bir şekilde. "İzin verir misin? Önemli bir kanıtın ortasındayım da."

Haley kendini aptal gibi hissetti. *Demek bunun da umurunda bile değildi,* diğer düşünerek kıpkırmızı oldu. Kareli defterini çıkardı ve tahtaya yazılmış olan birkaç basit soru üzerinde çalışmaya başladı. Birkaç dakika sonra, huzursuzlandı ve gözleriyle sınıfı taradı. *Tabii bu sosyal olarak acayip akıllılar denizi arasında tek hemcinsim Hannah Moss,* diye düşündü. Hannah ve etrafında oturan öğrencilerden bazıları, kurşun kalemlerini, tükenmez kalemlerini ve son derece öemli hesap makinelerini koymaları için yapılmış olan sol ön ceplerinde SADECE RAKAMLAR yazan bir örnek ceketler giymişlerdi. Reese Bay Milosevic'le derin konuşmasını sürdürürken ve Alex kararlı bir şekilde not almaya devam ederken, Haley, *of, benim burada ne işim var*? diye düşündü. *Daha da beteri, Reese'in burada ne işi var? Matematik Olimpiyatçısı profiline uyduğu pek söylenemez. Yani bu zekâ küpleri onun kim olduğunun farkında mı acaba*? Haley etrafına bakındı. Matematik kulübünün hiçbir dahi çocuğu, üçüncü sınıfların en çok sigara içen üyesinin aralarında olduğunu umursamıyormuş gibi görünüyordu. Belki de Reese'in buraya gelmeyi sevmesinin bir nedeni de buydu, sonucuna vardı Haley. Burada hiç kimse ona tapmıyordu - yalnızca elinde kareli bloknotu olan öğrencilerden biriydi.

Haley Miller de olası bir kız arkadaş değildi. Yarışmada kendi ayakları üstünde durması gereken bir takım arkadaşıydı.

Pekâlâ, odaklan, Miller. Buraya çalışmaya ve aklını geliştirmeye geldin, Cumartesi gecesi için bir sevgili bulmaya değil. Fakat bu olgun düşünce tarzına rağmen, aklına matematikle hiç ilgisi olmayan ve kızlara özgü bir şekilde rahatlatıcı bir fikir geldi. *Matematik kulübünde erkeklerin kızlara oranı on beşte bir! Bu durum benim lehime işlemek zorunda!*

Biraz teselli bulan Haley elinde olmadan gülümsedi ve Reese gelip yanındaki sıraya otururken ilgisiz davranmayı sürdürse de ve Alex matematik kulübü toplantısının geri kalanında bir kelime daha etmediyse de, bunun sonuçta eğlenceli olabileceğini düşündü.

♠

Haley işin içinde boğulma kavramını anlıyordu ama bu çok saçmaydı. Reese bir rekabetin ortasında kaldığını fark etmiyor mu? Haley son sınıf dâhisine tutulmuş gibi görünüyor. Ona duyduğu ilgi, reese'e duyduğu ilgiden az mı, çok mu, eşit mi? sonuçlar teslim edildiği zaman,

Haley'in kalbini hangi matematik dehası kazanacak? Yoksa ikisi de çalışmaları uğruna Haley'le ilgilenmemeyi sürdürecek mi?

Eğer Haley'in bir anlık kabalığı için Reese'i affetmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 11. Bölüme (AÇIK MİKROFON**) gidin. Eğer Haley'e düşünmek için biraz daha zaman vermek istiyorsanız, 10. Bölüme (**ÇANTALI KIZ**) gidin.**

Reese'in dikkatli olmasında fayda var. Bu kentte sayılarla arası iyi olan tek kişi o değil.

6

EĞLENCE OLSUN DİYE

Bir kaptanın takımını her
yerde geliştirmesi gerekir - hem sahada
hem de saha dışında...

Haley futbol antrenmanına giderken, park yerinde Sasha Lewis'i, sırt çantasını hayatında gördüğü en şahane küçük kırmızı Mustang arabasına atarken gördü.

"Bu arabayı nereden buldun?" diye sordu Haley.

Sasha arabanın kapısını kapattı ve lacivert şortu, sarı-mavi Hillsdale Lisesi Şahinler tişörtüyle kaportaya yaslanarak sırıttı. "Muhteşem, değil mi?" dedi. "Ona Beygir adını verdim. Klasik altmış dokuz model Mustang. Pascale'dan yaş günü hediyesi."

Annesi Pascale Lewis Fransız ve son derece şık bir kadın olan Sasha, New Jersey'de yasal ehliyet alma yaşı on yedi yaşma basmıştı. Haley, Şubat ayındaki bir sonraki doğum gününü sabırsızlıkla bekliyordu. Ancak araba kullanabilen arkadaşlarının olması, neredeyse kendisinin kullanabilmesi kadar iyiydi.

"Beygir, ha?" diyen Haley, tek kişilik siyah deri koltukları inceledi. "Güzelmiş," dedi.

"Erkekler hep arabalarına kız adı veriyorlar," dedi Sasha. "Ama bu araba bana erkekmiş gibi geliyor ve çılgınca sürebiliyorum."

"Kesinlikle," diyen Haley, Sasha'nın gösterge panelinde duran broşürü çekip aldı. "Bu ne?" Yazılı mesaja bir göz attı. "B/r *Yaz*

Gecesi Rüyası için açık seçmeler. Sen de mi tiyatroya girmeyi düşünüyorsun?"

"Yok canım. Dalga mı geçiyorsun? Yeterince doluyum zaten. Öte yandan, sen - gözümde Haley Miller'in sahne becerilerini sergilediğini canlandırabiliyorum. Utangaç gibi davranıyorsun ama içten içe sahne ışıklarını, ilgi odağı olmayı çok istiyorsun." Haley kızardı.

Sahada Koç Tygert düdüğünü çaldı. "Lewis! Miller! Acele edin!"

Sasha'yla Haley, yılın ilk lise futbolu kızlar as takımı antrenmanına katılmak üzere kramponlarıyla sahaya koştu. Güneş koçun sol elindeki altın yüzüğe yansıyıp parıldayınca Sasha, "Anlaşılan Tygert hâlâ evli. Çok yazık," dedi.

"Evet, karısı şanslı bir kadın," dedi Haley kendinden geçerek.

"Pekala kızlar, yeni as takım futbol sezonuna hoş geldiniz," dedi koç. "Bu yıl harika bir grubumuz var ve geçen yılın sezon sonu yenilgisine rağmen, bu takımın sonuna kadar gidebileceğine inanıyorum."

Kızlar alkışlayarak tezahürat yaptılar. "Ooooo!" "Yaşa" "Haydi Şahinler!"

"Ama her şeyden önce," dedi Koç Tygert. "Biliyorsunuz, Tanya ile Padma geçen yıl mezun oldu. Bu nedenle yeni bir takım kaptanına ihtiyacımız var. Tessa ile Jen, takıma geri dönen tek son sınıf öğrencileri—" Başıyla, geçen sene sahadan çok yedek kulübesinde vakit geçiren iki kızı işaret etti. Jen, kaptanlık kesinlikle onun hakkıymış gibi, kendini beğenmiş bir şekilde başını salladı. *Hoop, dur bakalım, Jen,* diye düşündü Haley. Tessa hiç kimsenin kendisini fark etmesini istemiyormuş gibi, başını önüne eğmişti -belli ki, takımı zafere taşıma heveslisi değildi.

"Bu görev, becerebileceğini düşündüğünüz herkese açık," diye bitirdi Koç Tygert. "Şimdi... Adaylar?"

Christina adında neşeli bir ikinci sınıf öğrencisi elini kaldırdı. "Sasha'yı aday gösteriyorum. Bak, Sasha, geçen sene final maçımızı mahvettiğin zaman sana biraz kızmıştık. Fakat yaz boyunca kendini kanıtladın. Bu takıma kendini bu kadar adamış birini daha önce hiç görmedim. Bence güvenimizi tekrar kazandın. Ayrıca, kabul edelim, sana ihtiyacımız var. Yeteneklerin acımasızca iyi."

"Destekliyorum," diye bağırdı bir başka ikinci sınıf öğrencisi zaferle.

Başka hiç kimse onun adını söylemeyince Jen zorla, “Ben kendimi aday gösteriyorum,” dedi.

“Peki, buna izin veriliyor,” dedi Koç Tygert. “Bir liderin kendine güvenmesi hoşuma gider.”

Dee adında bir üçüncü sınıf öğrencisi, “Haley Miller,” diye araya girdi. “Haley ve Sasha çok yakın arkadaş. Alınma, Jen,” diye ekledi, bozulan son sınıf öğrencisine bakarak.

“Başka aday var mı?” diye sordu Koç Tygert. Kızlar ses çıkarmadı. “Yok mu? Pekâlâ, oylama yapalım. Üç adayımız Sasha, Haley ve Jen. Adaylar lütfen arkanızı dönün de, oy verenler yakıcı bakışlarınızdan etkilenip korkmasın.”

Kızlar gülüşürken Haley, Sasha ve Jen tribünlerde takımın geri kalanına arkalarını döndüler. Haley Koçun, “Pekâlâ,” dediğini duydu. “Jen’e kimler oy veriyor? Eller? Peki. Sasha?”

Haley bu kez daha fazla hareketlenme, hışırtıya benzer bir ses duyduğunu düşündü ama ayırt etmek zordu.

“Şimdi, sonuncu ama aynı derece önemli adayımız Haley için elleri görelim.”

Haley Sasha’ya göz attı. Sasha gözlerini devirip, “Bu saçmalığa inanabiliyor musun?” dedi.

“Tamam, adaylar şimdi dönebilirler,” dedi Koş Tygart. “Gördüğüm kadarıyla eşitlik var. Haley de Sasha da dokuzar oy aldı.”

Haley çok şaşırdı. Takım arkadaşları ona o kadar mı saygı duyuyordu, hayrandı? Kızların çoğunun Sasha’ya oy vereceğini biliyordu ama onunla aynı derecede başarılı olmayı beklemiyordu. Kafasından hesap yaptı. Yani takımın tamamı ya Haley’e, ya da Sashaya oy vermişti - bir kişi hariç. Haley, Jen’in tek oyunun, son sınıftaki arkadaşı Tessa’dan geldiğine bahse girmeye hazırdı.

“Bu nedenle bir teklifim var,” dedi koç. “Haleyle Sasha’nın eş kaptan olmalarına ne dersiniz? İkisi de yoğun üçüncü sınıf öğrencileri olduklarına göre, sorumluluğu paylaşabilirler.”

Kızlar, “Eveeet!” diye bağırdılar.

Sasha omuzunu silkti. “Bana uyar.”

“Bana da,” dedi Haley.

Koç Tygert, “Mükemmel,” dedi. “Kızlar, yeni liderleriniz Sasha ve Haley’le tanışın!” İki kızın da birer kolunu zafer selamıyla havaya kaldırdı. Haley yüzünün kızardığını hissetti. Utanmıştı ama aynı zamanda çok heyecanlıydı. Sasha’yla çok iyi anlaşıyorlardı ve kızlar as takımının eşkaptanı olmak, üniversite başvurularında harika görünecekti.

“Takım ceketlerinize *Kaptan* kelimesini işleteceğim,” dedi koç. “Gelecek hafta alırsınız. Şimdi sahanın etrafında üç tur koşun, sonra hazırlık maçı yaparız. Başlayın!”

Christina Haley’le Sasha’nın sırtına vurdu. “Tebrikler! Harika olacaksınız.”

“Sağ ol,” dedi Haley. Sahanın etrafında koşarlarken Sasha’nın yanına geçip ona ayak uydurdu.

Sasha, “Yarın antrenmandan sonra işin var mı?” diye sordu.

“Ne, yani bin milyon saatlik ev ödevi ve ezberlenmesi gereken bin tane SAT sözcüğü dışında mı demek istiyorsun?” dedi Haley. “Pek sayılmaz. Neden sordun?”

“Drip’te açık mikrofon oynayacağım,” dedi Sasha. “Yazın üzerinde çalıştığım bazı yeni parçaları patlatacağım. Biraz destek bulsam, bir iki cana yakın dost yüzü görsem hiç fena olmazdı. Açık mikrofon etkinliklerine gelenler acımasız olabiliyor. Ne dersin?”

♠

Aferin Haley'ye - başarılarını artırıyor ve lise transkripti her dakika biraz daha etkileyici görünüyor. Kim bilir - belki de, futbol takımının eş-kaptanı olarak, gelecekte bir spor bursu alma sırasına girebilir. Ancak ne yazık ki, öğrenci sporular bile denklemin öğrencilik kısmını göz-ardı edemezler. Sasha her zamanki gibi, durup dinlenmeden çalışıyor, kendini paralıyor. Ama bu Haley’in de, bazen pek zarif olmayan ayak izlerinin peşinden gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor, öte yandan, iyi arkadaşlar - ve eşkaptanlar birbirlerini desteklerler. Bu durumda Haley sizce ne yapmalı?

Haley’in Sasha’nın yeni şarkılarını merak ettiğine inanıyorsanız (belki sözleri tanıdığı insanlar hakkındadır!), 11. Bölüme gidip onu Drip’te AÇIK MİKROFON’a götürün. Haley’in içinde ortaya çıkmaya can atan bir aktris olduğunu ve Sasha’yı başka zaman da şarkı söylerken izleyebileceğini düşünüyorsanız, 12. Bölüme (ROLÜ ALMAK İÇİN) gidip, onu Bir Yaz Gecesi Rüyası seçmelerine gönderin. Haley’in sonbahar gardırobunu düzeltmeden başka kararlar vermemesi gerektiğine inanıyorsanız, onu 10. Bölüme (ÇANTALI KIZ) gönderin.

Üçüncü sınıf hareket dolu bir yıl olacak, ama hiç kimse hepsini birden yapamaz. Seçiminizi yaparken dikkatli olun zira Haley bir anda kendini tavşan deliğinden düşerken bulabilir.

7

SINIRSIZ DRAMA

İyi aktörlük çok çaba gerektirir
ama bazen kendin olmak daha zordur

“Xavier’e göstereceğiz,” diye bağıran Shaun’un sesi, omuzundan yukarısını kapatan devasa kartonpiyer eşekbaşı yüzünden boğuk çıkıyordu. “Hepimiz büyük roller alacağız ve tiyatro programını içerden fethedeceğiz. Bizim sahnede ne kadar çılgın ve leziz olduğumuza hiç kimse inanmayacak.” Konferans salonuna giderken Devon sürekli olarak Shaun’a doğru yönü göstermek zorunda kalıyordu. Tamamen kostümlü olan Shaun doğru dürüst göremiyordu.

“En azından hiç kimse kararlı olmadığımızı söyleyemeyecek,” diyen irene bir su birikintisinin üstünden atlamak için, uzun, fildişi rengi antika saten tuvaletinin eteğini kaldırdı. Irene’in başındaki altın taç, periler kraliçesine kesinlikle çok uygun olan giysiyi tamamlıyordu. Bu rol için son derece uygun, harika görünüyordu.

Jack’s adını taşıyan ve klasikleşmiş giysiler satan bir mağazada çalışan Devon hepsinin, *Bir Yaz Gecesi Rüyası’nın* seçmelerine uygun Shakespeare giysileri toparlamalarına yardım etmişti. Devon’un bu yapımda bir rol alma konusunda bu kadar kararlı olduğunu görmek Haley’yi şaşırtmıştı. Bir sanatçı ve fotoğrafçı olan Devon hep ciddi, sessiz biri olmuş, dikkatleri üstüne çekmek ve etkin bir şekilde katılmak yerine, Hillsdale Lisesi sirkini bir lens aracılığıyla izlemeyi tercih etmişti. Şimdi burada, Elizabeth dönemi dizliklerine benzeyecek şekilde düzeltilmiş bir golf pantolon.

san tayt ve mor fırfırlı gömlekle duruyordu. *Belki gerçekten kendini buluyor,* diye düşünen Haley bu dönem giysisi içindeki sevgilisini

hayranlıkla seyretti. Haley için bile, lame işlemeli, üst kısmı bol, alt kısmı dar kolları olan lacivert kadife tuvalet bularak mükemmel bir kıyafet oluşturmuştu.

Tabii Shaun, Bay Von'un resim dersinde yaptığı - ve ne yazık ki işe yarar göz delikleri olmayan - üç tane atılmış Peter Pan kostümünden yapılmış, yapraklarla kaplı yeşil eğreti bir streç giysi üstüne giyilen eşekbaşıyla hepsini geride bırakmıştı. Streç giysi Shaun'a birazcık dar olmuştu ama o öne çıkan Willkommen göbeği tayta sıkıştırılınca, Nick Bottom karakterine uygun bir görünüm elde edilmişti.

"Eşeğin yöntemlerini biliyorum," dedi Shaun maskesinin altından. "İçimde eşeğin büyüdüğünü hissedebiliyorum. Ben eşeğe dönüşüyorum!"

"Şaşırdığımı söyleyemeyeceğim," diye espri yaptı Devon.

"Yöntem saçmalığını kes, Shaun," dedi irene. "Daha fazla şarkı çekemeyeceğim."

Shaun'un kuzeni ve yeni okul sonrası öğretmenleri Xavier onlara, Stanislavsky'nin ünlü rol yapma yöntemi hakkında her şeyi anlatmıştı. Bu yöntemi Marlon Brando, James Dean ve sahneyle beyaz perdenin diğer efsaneleri de kullanmıştı. "Bir aktör canlandırdığı karakteri içinde hittetmeli," demişti Xavier. "İçinin derinliklerinde hittetmeli ve o karakterin hayatını yatamalı, tonunda, o karakter haline gelmelidir. O karakteri OYNAMAMAKTADIR, o karakter OLMUTTUR. Bir olmutlardır. AYRILMAT hale gelmitlerdir"

"Bu tamamen bir teknik meselesi, Rini," dedi Shaun. "Ben Bottom'u oynamak için doğmuşum ve ne pahasına olursa olsun yapacağım. Sen de benim kraliçem olacaksın." Irene'in elini tuttu ve kartonpiyer eşek dudaklarıyla öptü.

"Eh, umarım bütün bunlar boşa gitmez," dedi irene. Hayatında hiçbir oyunda rol almamış birinin, gidip periler kraliçesi ve Bottom'un duygusal olarak ilgi duyduğu Titania rolüne talip olması, oldukça cüretkar bir hamleydi. Titania, kadın başrollerinden biriydi, oyunun yıldızıydı ve potansiyel olarak oyunda bir kız için olabilecek en iyi roldü.

Oyunun karakterleri iki farklı dünyadan geliyordu, insan dünyasından ve perilerin dünyasından. Haley bir insan rolü - Helena veya Hermia rolü - için seçmelere katılmayı planlıyordu çünkü Devon Lysander'i veya Demetrius'u oynamak istediğini açıklamıştı. Oyunun içinde, bu iki çift eşlerini değiştiriyorlardı, böylece Haley de, Devon da rolleri almayı başardıkları

takdirde, sahnede kucaklaşma olasılıkları oldukça yüksekti. Yöntemle veya yöntemsiz rol yapma bir yana, Devon'un karşısında aşk sahneleri oynamak kesinlikle Haley'in becerebileceği bir şeydi. Tabii, her şey yolunda giderse.

Konferans salonuna yaklaşırlarken Devon Irene'e "Bu yalnızca saçma bir okul tiyatrosu," dedi. "Ne kadar rekabet olabilir?" Sonra kapıyı açtı ve dört arkadaş gördükleri karşısında şaşkınlıkla bakakaldı. Salon, senaryolarını çalışan ve tiyatro koçu karşısında okuyacakları metinlere hazırlık olarak repliklerini okuyan hevesli aktörlerle ve aktrislerle doluydu. Her önemli karakterin adı, salonun ön tarafında ayrı bir afişe yazılmıştı ve bu isimlerin arkasında, o role talip olan potansiyel oyuncular yılan gibi kıvrılan kuyruklar oluşturmuştu. Tabii, Helena, Lysander, Oberon ve Puck rolü için deneme yapmak isteyen bir sürü insan vardı, ama Titania rolünün kuyruğu kapıya kadar uzanıyordu. Diğer tarafta, Bottom rolünü denemek için yalnızca bir avuç dolusu çocuk başvurmuştu.

"Ulu Tanrım," diyen Irene'in yüzü her zamankinden daha da solgundu. "Şu peri kraliçesi özentilerine bakın."

Haley de Hillsdale gerçeğini unutmuştu. Esas olarak, bu kadar büyük bir devlet okulunda iddialı olan herhangi bir şey yapabilmek için önce bir dizi süper yetenekli, süper nitelikli, acımasız çocukla rekabet etmeniz gerekiyordu. Hatta, Annie Armstrong'la Dave Metzger A tipi grup arasında tembel bıkkınlığı moda yaptığından beri, ağır bir dalga geçme rekabeti söz konusuydu.

"Ama role uygun giyinen tek kişi sensin," dedi Shaun Irene'e güvence vermeye çalışarak. "Yaşlı Lyon'lar Yöntemle Hanımefendiye direnemez."

"Belki de Shaun haklıdır," dedi Haley. "Sen buna kendini adamışsın ve kıyafetin bunu kanıtlıyor "

Yine de, Irene'in gözlerindeki tehdit ifadesi hiç birinin gözünden kaçmadı, irene başını eğip saten tuvaletine baktı ve çığlık atmamak için kendini zor tuttu. "Delirdiniz mi? Aptal gibi görünüyorum!"

"Haydi ama, Titania," dedi Shaun onu role adapte etmeye çalışarak. "Normalde, bunun güzel bir görüntü olduğunu düşünmezdim, fakat eşeğin bakış açısından harika görünüyor."

"Eşeğin bakış açısı!" dedi irene. "Bu kimin umurunda?"

"Tam da Titania gibi konuştun! Tabii, Shakespeare tarzında değil de, tamamen normal şekilde konuşsaydı," dedi Shaun.

“Herkes gergin, irene,” dedi Devon. Merak etme. Harika olacaksın.”

Fakat Haley irene’de birinci sınıf sahne korkusu olmasından korkuyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve fıldır fıldır salona bakıyordu. Ciddi bir şekilde çıldırmanın eşiğinde görünüyordu.

“Ben - ben yapamayacağım,” diye kekeledi irene. “Rezil olacağım. Komik duruma düşeceğim.”

“Bütün mesele bu zaten,” dedi Shaun. “En azından benim durumumda.”

İrene yeşil, ordu artığı sırt çantasını omuzuna attı ve “Sonra görüşürüz çocuklar,” diyerek aceleyle salondan çıktı.

Shaun, Devon ve Haley birbirlerine bakarak kaşlarını çattılar.

“Vay canına,” dedi Devon. “Gerçekten çözüldü.”

“Ben gideyim de iyi olup olmadığına bakayım,” diyen Haley, Irene’in peşinden kızlar tuvaletine gitti, irene çoktan kabinlerden birine girmiş ve saten elbiseyi başının üstünden çekip çıkarmıştı. Şimdi rahat beyaz tişörtünü giyiyordu.

“irene, iyi misin?” diye sordu Haley.

“Şimdi iyiyim,” dedi irene içini çekerek. “Kusura bakma ama içerisi bana çok fazla geldi. Titania için kimlerin kuyrukta olduğunu gördün mü? Coco De Clerq, bir düzine kadar son sınıf öğrencisi ve o yeni İspanyol kız Mia Delgado - duyduğum kadarıyla bu ay, sanırım üç tane televizyon reklamında oynuyor.”

“Mia mı?” Haley salonu kontrol edecek zaman bulamamıştı. Fakat eğer irene haklıysa ve Mia Delgado oradaysa, demek ki söylentiler doğruydu - Sebastian Bodega İspanya’dan dönmüştü ve beraberinde çekici kız arkadaş / manken Mia’yı da getirmişti. Bu kadar İspanyol çeşnisi Hillsdale Lisesi’nin narin yapısına iyi gelmeyebilirdi.

“Evet,” dedi irene. “Koltuk altlarına kadar uzanan bacakları olan kız. Ben onunla nasıl rekabet edebilirim?”

Haley, Ben de aynı duygular içindeyim, diye düşünürken Devon’un orada Latin afete arzuyla bakmadığını umuyordu. “Belki de doğru şeyi yapıyorsun,” dedi Haley. “Hiç birimizin tiyatro hayatına uygun olduğundan emin değilim.”

♠

Şey, bu sahne kesinlikle dramatikti. Belki de İrene kendine hak ettiği değeri vermiyor. Ne zamandan beri herkesin içinde bu kadar duygusallaşıyor? Ayrıca, Shaun Bottom rolünü alırsa

ve Coco De Clerq veya Mia Delgado onun duygusal olarak ilgi duyduğu kişiyi oynarsa İrene ne yapacak?

İrene gerçekten Mia'nin Titania rolüne talip olduğunu gördü mü? Kız hâlâ ikinci lisan olarak İngilizceyi öğrenmeye çalışıyor ve şimdiden Shakespeare'e mi soyunuyor? Mia ile Sebastian hâlâ beraber mi? Ders yılı sona ermeden Mia kaç kalp kıracak?

Burada Haley'in düşünmesi gereken çok şey var. Prodüksiyon büyük bir deneyim olabilir ve üniversite görevlilerini tamamen etkileyebilir. Ancak dersler, özel ders ve yapması gereken diğer işler arasında, Haley rolünü ezberleyecek zamanı nasıl bulacak? Beyni patlamadan, kaç tane kelime tıkıştırabilecek? Diğer taraftan, Haley'in şahane Devon'un karşısında oynaması, ilişkilerini bir sonraki düzeye taşıyabilir. Tabii eğer Haley role talip olan diğer tüm deneyimli aktrisleri elemeyi başarırsa.

Eğer Haley'in nihai kararını vermeden önce, güzel bir alışveriş çılgınlığıyla kafasını dağıtması gerektiğini düşünüyorsanız, 10. Bölüme (ÇANTALI KIZ**) gidin. Hiç kuşkusuz tiyatro için biçilmiş kaftan olduğunu ve ihtiyacı olan tek şeyin biraz drama olduğuna inanıyorsanız, onu 12. Bölüme gönderin (**ROLÜ ALMAK İÇİN**). Son olarak, Haley'in en büyük kaygısının Sebastian'la uzun bacaklı Mia'nın durumu olması gerektiğini düşünüyorsanız, 9. Bölüme (**İSPANYOL SİNEĞİ**) gidin.**

Shakespeare dramalarında kader büyük bir rol oynayabilir, ama bu dramada oyun yazarı sizsiniz. Kendi sahneye çıkışınızı kendiniz yazacaksınız.

8

FIRST LEYDİLER

Politikacıların etrafında her zaman
bir sürü yaltakçı yandaşlar vardır.
Bu, sevildikleri anlamına gelmez.

Haley, Bergen Şehir Kulübünün park yerine bakmak amacıyla eliyle gözlerini güneşten korumaya çalışırken yanından, hassas bir şekilde ayarlanmış motorlu bir araç geçti. Hiç şaşırtıcı olmayan bir şekilde, direksiyonda Spencer Eton vardı. Spencer, geçenlerde, New Jersey'de yasal araba kullanma yaşı olan on yedi yaşına girdiği için ve annesinin kampanyasında verdiği hizmetler karşılığında hediye olarak alınan yepyeni açık mavi İtalyan spor arabasıyla hızla yolda ilerledi.

"Erkenci arkadaşımızın uçağı indi," dedi Coco De Clerq içini çekerek. "Dakiklik huyunu kesinlikle annesinden almamış." Bayan Eton, aslında, tam tamına kırk beş dakikadır içerideydi ve eyaletin bir sonraki valisi olma yarışında düzenlediği son bağış toplama toplantısında konuklarını ağırlıyordu.

Spencer arabasından çıktı ve şehir kulübünün merdivenlerini koşarak çıktı. Üyelerin ve bağışçıların içki içerek pastırma yazının tadını çıkardıkları verandaya gitti. Eton klanının en genç üyesi her zamanki tiki gösterişiyle giyinmişti, yakası düğmeli gömleğini fazla solmamış fitilli kadife pantolonunun içine yarı yarıya sokmuş, kravatını omuzuna atmış, süet botlar giymişti. Bunların üstüne lacivert blazer ceket giymişti ve araba yolculuğunda sun-roof'u açtığı için sarı saçları rüzgardan dağılmıştı.

Haley Spencer'e hiç güvenmiyordu, hatta ona polo sopasıyla vurabilirdi, ama zümrüt yeşili gözlerindeki parıltıya karşı koymanın oldukça zor

olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Buz Kraliçesi Coco De Clerq'in o bakışlar karşısında erimesini anlayabiliyordu.

"Kızlar, kızlar, kızlar," diyen Spencer Coco'yu tutkuyla yanağından öperken neredeyse ince topuklu ayakkabıları Coco'nun ayaklarından çıkıyordu. Haley'e de merhaba öpücüğü vermeye çalıştı ama Haley yana kaçarak elinden kurtuldu.

Onun yerine, "Merhaba, Spencer," diyerek dostça el salladı. Yapmak istediği en son şey, Coco'nun kıskançlık krizine girmesine yol açmaktı.

"Asil davası uğruna çalışan bu kadar güzel kampanya çalışanı varken annem seçimi nasıl kaybedebilir?" diye soran Spencer, yanından geçen meyve tepsisinden dolgun bir üzüm koparıp ağzına attı.

"Ben buraya annenin davasını baltalamaya gelmedim," dedi Haley kelimeleri vurgulayarak. Coco'nun da bunu anlamasını istiyordu. Haley'nin Berkeley zihniyetindeki annesiyle babası hiçbir zaman Bayan Eton gibi zengin bir muhafazakâra oy vermezdi ve Haley'nin onun destekçi ordusunda asker olduğunu düşünürlerse, kesinlikle sinirden kudururlardı. Haley buraya sadece Coco, SAT hazırlık dersi sonrasında bir ara vermeye çok ihtiyaçları olduğundan onu şehir kulübüne davet ettiği için gelmişti. Tabii kampanyaya uğramanın anlaşmanın parçası olduğunu söylemeye gerek yoktu. Çok güzel bir cumartesi günüydü ve bütün sabahı sözcük ezberlemeye çalışarak geçirdikten sonra, dışarıda, açık havada olmak çok iyi gelmişti.

"Tabii yardımcı olacak," diyen Coco dik dik Haley'e baktı. Sonra Spencer'e dönerek, ama - Haley şaşkınlıkla izlerken - her zamanki iğneleyici tavrıyla değil, sevgi dolu bir ifadeyle, "Geç kaldın, hayatım," dedi. "Seçime sadece bir ay kaldı ve Anne Eton anketlerde puan kaybediyor." Kestane rengi saçlarını topuz yapmış olan Coco sarı kaşmir kazağı ve üç sıra beyaz incisiyle, daha olgun, daha sorumluluk sahibi ve güvenilir görünüyordu. Kollarında, içinde neredeyse kazağıyla aynı tonda, üstünde Eleanor'a Oy Verin yazan sarı kampanya rozetleri bulunan bir sepet ve Bayan Eton'un New Jersey valisi adaylığını tanıtan bir tomar broşür vardı.

Spencer her zamanki ukala tavrıyla, "Dalga mı geçiyorsun? Annem bu işi halletti," diye cevap verdi. Uzaktan, kendi tasarımı tüvit boru etek ve dar fırfırlı bluz giymiş olan Whitney'in barın yanında durduğunu gördü. "Siz hanımlara birer içki alabilir miyim? Haley? Cocomo?"

“İki tane Arnold Palmer alalım,” diye emretti Coco. Spencer bara gitmek üzere yanlarından ayrılırken Coco’nun eline hafifçe sürtündü, parmakları gereğinden bir saniye daha uzun süreyle birbirlerine dokundu. Haley, Coco’nun genellikle soğuk bakan gözlerinde sıcak bir parıltı gördü. *Spencer sonunda evcilleştirildi mi?* diye merak eden Haley, Hillsdale Lisesi’nin daimi haylaz çocuğunun son günlerde geçirdiği değişime hayret etti.

Haley Coco’ya, “Spencer dize gelmiş!” derken arkadaşının gazabına uğramayı göze aldı. Tepkisine kendini hazırladı. Ancak, ortada gazap veya kızgınlık görünmüyordu.

Coco, “Bildiğin üzere, o eski bir aile dostu,” derken tamamen Grace Kelly tavrını takınmıştı. “Fakat evet, kız kardeşim sonunda Yale’e gittiğinden beri... İşler biraz kızıştı.” Coco her çocuğun kendisini arzulamasını isteyen türde bir kızdı, fakat her zaman Spencer’e karşı bir zaafı olmuştu. Birbirleri için yaratılmış gibiydiler. Ne yazık ki Alison De Clerq kız kardeşinin sevgilisiyle uzun süreli ve arzulu bir macera yaşamıştı. İlişki hiçbir zaman sonuna kadar gitmemiş olsa da, Coco - başkalarının yanı sıra - Ali’nin köstek olduğuna inanıyordu. Şimdi, Coco haklıymış gibi görünüyordu.

Sonunda tekrar tahtına çıkmış olan Kraliçe Arı, Bayan Eton kızlara merhaba demek üzere salınarak gelirken saçlarını düzeltti ve hazır ol konumuna geçti. Spencer’in annesi, “Tanrıya şükür, bir çift el daha,” derken Haley’in kollarına bir yığın rozet ve el ilanı tutuşturdu. “Al canım. Eee, ne bekliyorsun? İşe koyul.” Bayan Eton sonra yakışıklı oğluyla fotoğraf çektirmek için aceleyle bara gitti. Her tarafı gerdirilmiş yüzünde gururlu anne gülümsemesi yayılmıştı.

“Onları elinden alayım,” önerisinde bulunan Whitney, kendi Arnold Palmer içeceğini elinden bıraktı. “Bunları benim dağıtmam daha kolay olur, zira ben buradaki herkesi tanıyorum, oysa sen muhtemelen... tanımıyorsun.”

Haley Whitney’in haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. “Sağ ol,” derken saldırgan Cumhuriyetçi propaganda malzemesinden kurtulduğu için rahatlamıştı. Haley yine de, bu ikna turlarında Whitney’in peşinden gitme ihtiyacı duydu. Bunu daha çok, aslında Coco’ya verilen oradaki yaşlıca beylerle sıkı fıkı olma görevinden kurtulmak için yapıyordu. Haley, Coco’nun eski kulüp başkanının sağlam kulağına eğilip konuşurken, sıska dekoltesini gösterişini izledi.

Haley'le Whitney ilk masaya doğru yürüdü. Bu masada beyaz saçlı bir çift şemsiyenin altında oturuyordu. Kadın mat pembe ruj sürmüş, sarkık gerdanını örten büyük boncuklu bir kolye takmış ve dar, tütün rengi bir tayyör giymişti. Adamın yakasında eski üniversitesinin dernek rozetini takmış, yeşil resmi görünümlü şehir kulübü ceketi giymiş ve yeşil - beyaz verev çizgili kravat takmıştı. İkisi de cin toniklerini yudumluyorlardı.

Kadın *Eleanor'a Oy Verin* rozetini eline alıp, küçümseyen bir ifadeyle sepete geri atarak, "Boşuna nefes tüketiyorsunuz. Üstüme hiçbir zaman politik sloganlar takmam," dedi.

Yaşlı adam, "Ben takarım," diyerek rozeti sepetten geri aldı ve Whitney'e göz kırptı. İçtenlikle yakasına, Sigma Nu nişanının yanına iğneledi. "Eğer kadını destekliyorsak, neden dünyaya ilan etmeyelim?"

"William, son derece bayağı görünüyorsun," dedi kadın.

Haley içinden kadını eleştirerek, *Bunu söyleyen de, plastik mücevher takmış bir kadın,* diye düşündü. Aynı anda züppece düşündüğü için suçluluk hissetti. Etrafına, ortama bakarak, bulaşıcı olmalı, sonucuna vardı.

Whitney kibarca, "Diğer masaları dolaşmamız gerekiyor, Dr. ve Bayan Burnham," dedi. "Köpeğiniz Peaches'e de sevgilerimi iletin. Güzel bir gün geçirmenizi diliyorum."

"Cin akmaya devam ettiği sürece güzel bir gün geçireceğimizden emin olabilirsin, canım," dedi Bayan Burnham.

Whitney'le Haley masa masa dolaşırken, Haley, artık Coco'nun partideki her hareketini, bir köpek gibi, itaatkar bir şekilde takip etmekte olan Spencer'i izledi.

Whitney, "Coco sabırsızlıkla First Kız Arkadaş olmayı bekliyor," diye gözlemledi uzaktan. "Bahse girerim, Spencer kabul etse, sırf vali konağında yaşayabilmek ve New Jersey'i yöneten ailenin parçası olabilmek için, seçimin ertesi günü onunla evlenir."

"Yok artık," dedi Haley dalga geçerek. "Çocuk gelin olmaya razı olacağına gerçekten inanıyor musun?"

Whitney, "Bütün bildiğim, Coco'nun first - ilk kelimesini çok sevdiği, özellikle de ismine eklendiği zaman" dedi. "Ayrıca burada bahsettiğimiz kişi Spencer." Spencer o sırada çok güzel kabarık saçlı bir kızı öpmek üzere eğilmişti. "Sen olsan onunla evlenmez misin?"

Haley Spencer'in annesine baktı. Bayan Eton o sırada sakat bir II. Dünya Savaşı gazisiyle poz vermek üzere eğildiğinden daha da plastik görünüyordu. "Ve bir sonraki Bayan Eton olmak mı? Asla."

"Çok katısın," diyen Whitney elinde olmadan kıkırdadı. "Sanırım, Sebastian'ın kente döndüğünü duydun."

"Evet, Mia Delgado da dizinin dibinden ayrılmıyormuş," diyen Haley, artık Hillsdale Lisesi'nin koridorlarında gerçek bir mankenin dolaşacağını düşününce sinirleniyordu.

"Buna inanabiliyor musun? Ondan geçen baharda kurtulduğumuzu sanıyordum ama anlaşılan yazı Miami'de birlikte geçirmişler ve şimdi Mia bizim sınıfta. Futbol takımımız da buna çok memnun olmuş görünüyor. Bahar kreasyonumun tanıtım kitabında onu kullanabilir miyim, diye sormayı düşünüyordum. Sence sınıf arkadaşına indirim yapar mı? Aman, bana ne? Babam döndü ve artık bütün faturaları ödüyor. Alacaklı da olsam, borçlu da olsam umursamıyor, ne demekse... Whitney, yaptığı işten sıkıldığından, elindeki rozet yığınını dikkatsiz bir şekilde birinin masasına bıraktı. Dedikodu moduna geçtiklerinden, Bayan Eton'un vergi reformu planı hemen unutulmuştu. "Mia'nın bu yaz Miami'de her türlü reklamda ve tanıtım filminde oynadığını biliyor muydun? Orada çıplaklık konusunda çok daha liberaller. Bu kadarını söylüyorum."

Haley midesinin düğümlendiğini hissetti. Bir zamanlar, Sebastian'la kendisinin bir çift olabileceğini düşünmüştü. Ancak geçen sene Mia'nın gelmesi bu planlara son noktayı koymuştu ve şimdi Mia geri gelmiş, her şeyi daha da karmaşık hale getirmiş ve Hillsdale Lisesinde iki X kromozomuna sahip olan her öğrenci için tehdit oluşturmaya başlamıştı.

"Biliyor musun, erkeklerin ona bu şekilde bakmalarına kesinlikle dayanamıyorum," dedi Whitney. "Yani, Mia'nın hepsini mi elde etmesi gerekiyor? Sadece aptallarla flört etse ve futbol takımını bana bıraksa olmuyor mu?"

Haley ağız tadını temizleme ihtiyacıyla, yanından geçen bir görevlinin elindeki tepsiden bir bardak su aldı. "Konuyu değiştirebilir miyiz?" İçindeki bir his, önümüzdeki birkaç ay boyunca Mia Delgado'nun Hillsdale'de sohbetlere egemen olacağını söylüyordu ve kaçınılmazı mümkün olduğunca ertelemek istiyordu.

"Tabii," dedi Whitney. "Zaten Zoe Jones'un dedikodusunu yapmayı tercih ederim. Sence ona ne oldu? Bugünlerde sıva gibi yaptığı bütün o

makyajı yontarak bir çanak yapabilirim. Bana sorarsan, o Motormouth grubuyla takılmaya başlamadan önce çok daha güzeldi. Ha, sıkı bir şey duymak ister misin? Bu yaz Virginia'da kamp yaparken Sasha ile Johnny'nin ne yaptığını biliyor musun?"

Haley, "Iıhh, bu şekilde giriş yaptığına göre, almayayım, sağ ol," diye cevap verdi. Whitney şehirdeki en güvenilir kaynak sayılmazdı.

Whitney, "Sasha o iğrenç heriften nasıl hoşlanır?" diye devam etti. "Bütün bildiğim, oraya yalnızca minicik bir çadırla gittiler. Minicik bir çadırda sence neler olur? Belli ki, her şey!"

"Belli ki," diye dalga geçti Haley.

"Ayrıca sakın Cecilia'ya söyleme ama birinden duyan birinden duydum, yazın Drew'u sinema kompleksinde bir birinci sınıf öğrencisiyle işi pişirirken görmüşler. Hem de şimdi birinci sınıf öğrencisi olan bir kızdan bahsediyorum, Zoe'nin sınıfından birinden değil. Cecily'ye nasıl bu kadar kötülük yapabilir?"

"Doğru olduğundan emin misin?" diye sordu Haley. "Drew'la Cecily... gayet ciddi görünüyor."

"İşte bu yüzden çok şaşırdım ya," dedi Whitney.

"Tabii," dedi Haley alaycı bir ifadeyle.

"Peki, Reese'le ilgili son dedikodular ne?" diye sordu Whitney. "Okul başladığından beri o kadar üzgün, tez canlı ki... Onu görebiliyor musun?"

"Ben, ıııhh," diye başlayan Haley tam olarak ne diyeceğini bilemedi. "Yazın biraz irtibatı kaybettik. Son zamanlarda ne yaptığını bilmiyorum. Sanırım, bu üniversite meselesi onu çok kaygılandırıyor." Haley, Reese'in ortada gözükmemesinin tek nedeninin bu olduğuna kendini inandırmak için, konuşurken başını sallıyordu.

"Çok sıkıcı," dedi Whitney. "Bu üniversite saçmalığının biteceği ve gerçek hayatımızı yaşamaya başlayacağımız günleri sabırsızlıkla bekliyorum. Mesela şu SAT'lar? Haydi ama! Daha sıkıcı olabilirler mi? *Çene çalmak* deyiminin eş anlamlısını nereden bileyim? Hem zaten bu ifade ne anlama geliyor?"

Haley kesinlikle biliyordu.

♠

Whitney'de Haiey'e göre çok dedikodu vardı ama ne kadarı doğruydu? SAT'ların aksine, bu olayda bilinçli bir tahmin yürütmek sizi Hillsdale söylenti değirmeninin sonuna

ulaştırmayacak. Ne de olsa, Whitney'in kendisi de her zaman masum değildi. Ya dikkatleri geçmişte işlediği suçlardan uzaklaştırmak için bütün bu dedikoduları kendisi üretiyorsa?

Eğer Haley'in, düzenbaz Mia'yla karşılaşmak anlamına gelse bile, Sebastian Bodega'ya yetişmek için kıvrandığını düşünüyorsanız, 9. Bölüme (İSPANYOL SİNEĞİ**) gidiniz. Haley'in politik ortamdan sıkıldığını ve kendi sahnesini araması gerektiğine inanıyorsanız, okul tiyatrosuna katılmak için elinden geleni yapması amacıyla 12. Bölüme (**ROLÜ ALMAK İÇİN**) gitmesini sağlayın. Reese Highland'le işleri yeniden alevlendirmek mi istiyorsunuz? Haley'i erkeğini bulmak için umutla 11. Bölüme, (**AÇIK MİKROFON**) gönderin. Son olarak, Haley'e soluklanması için bir fırsat verilmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 10. Bölüme (**ÇANTALI KIZ**) gidin.**

Haley yalnızca küçük bir akvaryumdan oluşan bir dünyada yaşayan kasabalı bir kız. Duyduğu bazı şeyler çok fazla bilgi olabilir. Ama öte yandan, ne kadar çok şey bilirseniz, karar vermeniz o kadar kolay olur. En azından, teorik olarak.

9

İSPANYOL SİNEĞİ

İspanyolcada
“Yeni kıza yer açmak için kenara çekilin”
nasıl denir?

“Haley! Annie! Ola!”

Haley’le Annie, Sebastian Bodega’yla matematik dersinden çıkarken kubbeli binada karşılaştılar. Haley, ikinci sınıfın sonundan beri onunla ilk defa karşılaşıyordu ve her zamankinden daha da seksi göründüğünü itiraf etmesi gerekiyordu.

Annie, kuvvetli yüzücü fiziği karşısında bakakalarak, “Sebastian bütün yaz antrenman yapmış olmalı,” diye fısıldadı. Şimdi gerçekten sırt üstü yüzüşünü yakından görmek isterim.”

Bu doğruydu. Sebastian geçen bahardan beri daha da zayıflamış ve kaslanmıştı. Tabii o tanıdık siyah bukleler ve sıcak kahverengi gözler de yarattığı genel etkiye zarar vermiyordu.

Haley güçlükle, kedi yavrusu gibi bir sesle, “Merhaba,” diyebildi. “Ah, sensin, değil mi, Hahley?” Sebastian’ın arkasından esmer tenli bir uzantı göründü. Adı Mia Delgado’ydu ve mesleğinde ilerleyen bir uluslararası süper model olmanın yanı sıra, Sebastian’ı çocukluğundan beri kız arkadaşıydı. Sopa gibi zayıf olan manken Birleşik Devletlere geldiğinden beri, “Sebbie’nin” yanından ayrılmamıştı - ve bu durum Haley’i son derece sinir ediyordu.

"Merhaba, Mia,” dedi Annie monoton bir sesle. “Bakıyorum, Hillsdale Lisesi’ne alışıyorsun. Üçüncü sınıfların resmi yeni öğrenci elçisi olarak,

sana hoş hoş geldin demek ve kampüsü keşfederken yardıma ihtiyacın olduğu takdirde sana yardımcı olmak zorundayım."

Mia, Sebastian'a doğru kirpiklerini kırpıştırarak ve kolunu sahiplenircesine onun beline dolayarak, "Hayır, teşekkür ederim. Zaten mükemmel bir tur rehberim var," diye cıvıldadı.

Haley kubbeli binaya dersler arasında rahatlamak amacıyla gelmişti ama Mia'nın görüntüsü, güneşte keyif yapmasını tamamen imkânsız hale getirmişti.

Annie fısıldayarak, "Off, eğer Mia sürekli olarak İspanya'da yaşamanın ne kadar harika olduğunu anlatacaksa, neden New Jersey'e taşındı?" diye mırıldandı.

"Güzel soru," diye cevap veren Haley, Mia'nın aniden ortaya çıkması yüzünden yaşadığı hoşnutsuzluğu gizlemek amacıyla gülümsedi.

Mevsim standartlarının epey üstünde bir sıcaklık vardı ve kubbeli bina, sabah teneffüsünün tadını çıkaran üçüncü ve son sınıf öğrencileriyle çok kalabalıktı. Mekândaki tüm erkeklerin gözü Mia'daydı - yani, son sınıf öğrencisi olan Alex Martin'e ait gözler dışında... Çünkü Alex başını, *The Karamazov Brothers - Karamazov Kardeşlerden* kaldırmamıştı.

Bunu fark ederek, Tanrıya şükür burada zevkli birisi var, diye düşünen Haley, şirin tutucu üst sınıf öğrencisini sevgiyle takdir etti. Aşırı sağcı görüşleri olmasaydı, Alex Haley'in ruh ikizi olabilirdi. Çok akıllıydı, matematik takımındaydı ve ayrıca, Annie Armstrong'la birlikte yönettiği münazara ekibinin eş kaptanıydı. Sonra o berrak ela gözleri ve yıllarca eskrim yapmaktan ve kürek takımında olmaktan kaynaklanan güçlü yapısı da dikkat çekiyordu. Belki de bir Cumhuriyetçiyle çıkmak o kadar kötü olmaz, diye düşünen Haley, tüvit ceketinin ve yeşil desenli kravatının altında Alex'in nasıl göründüğünü hayal etti. Hepsi birbirine topla pas veren, şut atan ve Hillsdale'in en yeni ve en gösterişli öğrencisine, Mia Delgado'ya gösteriş yapabilmek için akıllarına gelen her şeyi | yapan diğer çocuklardan çok farklıydı.

Haley'le Annie kubbeli binaya girdikleri zaman pek tepki yaratamamışlardı. Haley aniden üzüntüyle, Hillsdale'e gelmesinin üstünden bir yıl geçtiğini fark etti. Artık herkesin ilgisini çeken şirin yeni kız değildi. Bu sıfat - ve belli ki, Sebastian Bodega da artık Mia'ya aitti.

"Yazın nasıl geçti, Haley?" diye soran Sebastian'ın gözleri şimdi içten bir ilgiyle parlıyordu. Mia'nın dikkati, ona iltifatlar yağdıran ve onu modellik

dünyası hakkında sorular yağmuruna tutan iki futbol oyuncusu tarafından yeterince dağılmıştı. Sebastian şimdilik serbestti.

“Yazım... harikulade denemezdi,” diye cevap veren Haley dudaklarını büktü.

“*Harikulade*: son derece canlı, aydınlatıcı veya esprili,” diyerek kelimenin tanımını tekrarladı.

“Gördüğüm kadarıyla birisi arada SAT kelimelerini çalışmış.” Haley etkilenmişti. Sebastian aksanım biraz kaybetmişti ve İngilizcesi epeyce ilerlemişti.

Haley başını çevirdi ve... *Alex Martin şimdi bana mı bakıyordu?* Diye düşünürken yüzü kızardı. Sebastian yanlış bir şekilde Haley’in kendisiyle flört ettiğini sandı.

“Bütün yaz, yüzmek ve ağır kaldırmak dışında tek yaptığım şey çalışmak oldu,” diyerek büyüleyici beyaz dişleriyle gülümsedi.

Rahatsız olan Haley, Mia’nın olduğu yere bakarak, “Yaptığın tek şeyin bu olduğundan emin misin?” diye sordu. “Duyduğum kadarıyla Mia da Miami’de mankenlik yaparak epeyce vakit geçirmiş. Sen de orada antrenman yapmıyor muydun?”

“Şey,” diye başladı Sebastian, “A. B. D.’de yaşamaya alışmaya çalışıyordu. Ona yardım etmemem mümkün müydü?... Kültür şoku yaşadı. Artı, Miami’de mankenler için çok iş var.”

Haley, “Ne kadar uygun,” derken, Alex’in olduğu tarafa bir kez daha baktı ve tam zamanında, son sınıf öğrencisini kendisine bakarken yakaladı. Alex hemen önüne baktı ve kitabını okumaya devam etti. *Bana bakıyordu, gerçekten bana kesik atıyordul* diye düşünen Haley, heyecanını gizleyemedi. Yüzü sevinçle parladı ve Sebastian bir kez daha yanlış anlayarak Haley’in kendisine gülümsediğini sandı.

“Ah, Haley, nasıl açıklasam? Mia her zaman... Mia olacak. Ama sen, sen farklısın. Sen yenisin. Ve Amerikalısın. Ve heyecan veriyorsun.” Haley’in omuzunu okşadı. Haley gözünün ucuyla, bu durumun Alex’in hoşuna gitmediğini görebiliyordu, zira Alex eşyalarını hızla sırt çantasına tıkmıştı ve aceleyle, zilden çok önce, kubbeli binadan çıkıyordu.

“Dur bakalım, âşık çocuk,” diyen Haley, Sebastian’in elini itti. “Senin sahibin var, hatırlıyor musun?”

“Ah, Haley, bazen öyle olmadığını düşünüyorum,” diye cevap veren Sebastian başıyla Mia’yı işaret etti. Manken, mankafalılardan birinin pazılarını yoklarken, bir başkası omuzundaki ağır kitap çantasını alıyordu.

“Sebbie, bu kibar çocuklar beni bir sonraki dersime götürecekler. Senin için sakıncası yok, değil mi?”

Sebastian, “Yok, tabii,” diye seslenirken, sesinin sinirli çıkmamasına dikkat etmeye çalıştı, ama bir yandan da dişlerini sıktı. “Yeni arkadaşlar edinmen çok güzel!”

“Ha, bir de,” diye ekledi Mia. “Bunun öğleden sonra, nasıl diyorsunuz... Tiyatro var, unutma.”

Annie, “Igghh,” diye araya girdi. “Bir *Yaz Gecesi Rüyası**nda başrolü aldığına inanamıyorum. Bu olay, benim gözümde Shakespeare’i bitirmeye yetti.”

“Mia bu tiyatro işinin İngilizcesine yardımcı olacağını düşünüyor,” diyen Sebastian, özlemle Mia’nın çıkışını izledi. “Ayrıca, bunu duymak sizi şaşırtmayabilir ama, Hollywood’da film yıldızı olma hevesi de olabilir.”

“Sebastian, gerçekte yaz tatilin nasıl geçti?” diye soran Haley, Miami’nin aslında, daha önce sandığı gibi, palmiyeli sevgililer cenneti olmadığını hissetmişti. “Mia orada epeyce sansasyon yaratmış olmalı.”

“Evet, şey... dikkatleri üstüne çekmeyi biliyor,” diye itiraf etti Sebastian. “Ama söylemeye çalıştığım şey, bütün o süre içinde ben sadece yüzmeye odaklanmıştım! Göz kamaştıran bir yaz olmayabilir, biliyorum, ama üniversitelere öğrenci alanlar beni yarışırken izlediklerinde, umarım çalışmalarımın karşılığını alırım.”

Haley, “Kendi kendine bunu tekrarlamaya devam et, tatlım,” diyerek kitaplarını topladı ve Sebastian’ın elini okşadı. Bu sırada ders zili çaldı.

♠

Mia Delgado Hillsdale’e bir silindirin tüm inceliğiyle geldi - ve Haley’in, onunla birlikte, Hillsdale Lisesi nde güzel dişi tilkinin yoluna çıkan diğer bütün kızların egosunu dümdüz etmek üzere. Haley haklı olarak mahalledeki yeni divanın tehdidi altında. Peki, Mia ile Sebastian arasında tam olarak neler oluyor? Dedikodular uçuşuyor - bütün yaz boyunca zar zor konuşmaktan, plajda haftalar boyunca yarı çıplak edepsiz davranışlar sergilemeye kadar her türlü söylenti mevcut.

Belki Mia durdurulamayacak bir güç ve Haley havlu atıp, Iberyalı mankenin varlığını bile unutmalı. Özellikle de o sevimli, kendine özgü Alex Martin uzaktan uzağa Haley’i keserken.

Kahramanımız için en akıllı yolun, zeki çocuklarla takılması olduğunu düşünüyorsanız, 13. Bölüme (TARTIŞILIR) gidin. Haley’in Mia’nın tuhaflıklarına göz kulak olması - ve belki bütün okula egemen olma planlarını ellemesi - gerektiğine inanıyorsanız, 16. Bölüme (ROL

DAĞILIMI**) gidip, Haley'in okul oyununda bir rol kapmasını sağlayın. Belki burada asıl risk altında olan şeyin Sebastian olduğunu düşünüyorsunuz - Mia'nın onun üzerinde sıkı bir hâkimiyeti var mı yok mu? Sebastian hâlâ Haley'le ilgileniyor mu? Haley onunla ilgileniyor mu? Bunun cevabını öğrenmek için, Haley'i 14. Bölüme** YÜZME YARIŞMALARI**'na gönderin.**

Haley sonsuza dek yeni kız olarak kalamayacağını bilmeliydi. Ancak geçici hevesler... geçicidir. Bundan sonra, daha kalıcı bir kimlik bulmak - veya kalabalıkta kaybolmak gerekir.

10

ÇANTALI KIZ

El çantaları kullanışlı,
güzel veya politik olabilir
-ama her zaman bir anlamları vardır.

“Bir ayda iki kere alışveriş merkezine gitmek,” diye homurdandı Haley’in annesi. “Yakamdan şu *Çam Ormanlarını Koruyalım* rozetini çıkarıp, yerine *Amerika’nın Alışveriş Merkezlerini Destekliyorum* rozeti taksam daha iyi olacak.

“Bu senin fikrindi, anne,” dedi Haley. Tabii, Haley, öneride katkısı olduğunu kabul ediyordu.

Haley’in eski sırt çantası o kadar yıpranmıştı ki, alt tarafında bir delik vardı - aslında minicik bir delikken, Haley’in “yanlışlıkla” bütün yaz eşelemesi sonucunda, ev anahtarlarının geçebileceği kadar büyümüştü. Yırtık uygun bir büyüklüğe gelince, anahtarlarını çantasına atarak sınamış, anahtarlar birkaç saniye içinde yere düşmüştü. Mükemmel, diye düşünen Haley, planının bir sonraki aşamasını uygulamaya koymuştu.

Bir sabah okuldan önce, Haley çıkmak üzere eşyalarını toplamadan, annesinin mutfağa girmesini bekledi. Sonra çantasını alıp omuzuna attı ve o anda, sanki anlamış gibi, anahtarlar Joan’un ayaklarının dibine düştü.

“O neydi öyle?” diye sordu Haley’in annesi kaşlarını çatarak.

Haley eğilip anahtarlarını aldı. “Hah,” dedi. “Bu nasıl oldu?” Sırt çantasını ters çevirdi ve büyük bir gösteriyle, dipsiz bir uçuruma bakarmış gibi, çantanın altındaki delikten içeri baktı. “Hey, sırt çantamda bir delik var.”

Mitchell yardımcı olmaya çalışarak, “Oraya istersen bir mıknatıs koyabilirim, Haley,” dedi. “Anahtarlarını o delikli çantanın içinde, olmaları gereken yerde tutmaya yardımcı olur. Artı, onları kolayca bulabilirsin. Hep doğru yerde olurlar.

Haley elektronik düşkünü kardeşini susturmak amacıyla ona ters ters baktı.

“Bakayım.” Joan sırt çantasını eline alıp inceledi. “Belki bunu bir yerde yama koydurarak tamir ettirebilirim.”

Tamir ettirmek mi? Yama koydurmak mı? Plan bu değildi. Hillsdale’de sırt çantaları o kadar demode olmuştu ki... Tanıdığı herkesin, çoğu zaman moda özürlüsü olan Annie Armstrong’dan, modaya isyan eden irene Chen’e kadar herkesin tonlarca eşyalarını taşımak için farklı türde çantası - bir anlamı olan, insanın üç gün yaşamak için ihtiyaç duyacağı her şeyi alabilen çok büyük omuz çantası vardı, sırt çantaları ortaokul öğrencileri içindi.

“Eğer oraya mıknatıs koyarsanız, yamalatmanıza gerek kalmaz,” diye ısrar etti Mitchell. “Tabii, delik mıknatısın geçebileceği kadar büyük değilse. Öyleyse, sorun olur.”

“Mıknatıs olmaz,” dedi Haley. “Lütfen, yama da olmasın. Kaç tane kitap taşımam gerektiğini bilmiyor musunuz? Yeniden yırtılacak. Bence yeni bir çantaya ihtiyacım var.” Joan kaşlarını çattı. Haley, “Parasının bir kısmını ben veririm,” önerisinde bulundu. “Yazın çocuk bakarak kazandığım paradan öderim.”

Bu öneri çözümü kolaylaştırdı. Joan sonunda pes ederek, “Olabilir...” dedi. “Bu akşam yemekten sonra seni alışveriş merkezine götürebilirim.”

Böylece o akşam, Joan’un tüm yakınmalarına rağmen, dükkânlar arasında koşuşturmaya başladılar.

Üç yıldır aynı sırt çantasını kullanıyordum, anne. Muhtemelen bu çantayı da üç yıl kullanacağım. Bu müsriflik yaptığımız bir alışveriş değil,” diye mantık yürüttü Haley. Annesinin sosyal adalet ve çevre bilincini tamamen destekliyordu ama bazen çanta yalnızca çantaydı - eşyalarınızı taşımak için gerekli olan bir şeydi. Yoksa değil miydi?

Joan yeni bir resmi takım - tüketici karşıtı duruşundan muaf olup, çevreyi kirleten şirketlere karşı dava kazanmak amacıyla kullandığı iş giysisi bakmak üzere başka bir reyona giderken, Haley aksesuar reyonuna bakındı. Birkaç tane çanta beğendi, fakat sadece bir çantaya yetecek kadar parası vardı. Karar vermek çok zordu. Altmışlı yılların sonu havasını taşıyan

havalı, modern, şık bir beyaz rugan deri çanta, irene Chen gibi gösterişli, kendine özgü biri için mükemmeldi. Şeftali rengi süet fazla kızlara özgü ve güvenli görünüyordu, Annie Armstrong'un kullanacağı türde bir çantaya benziyordu. Son olarak, spor ve zevkli olan kırmızı biyeli kanvas çanta Haley'in dikkatini çekti ve ona Sasha'yı hatırlattı. Haley çantalara tekrar tekrar baktı. Okul yılı daha yeni başlamıştı ve ne tür bir çantaya ihtiyacı olacağından pek emin değildi. Üçüncü sınıf kişiliğine hangisi uyardı?

♠

Hangisi olacak? Haley'in şimdi seçeceği çanta onun en önemli okul yıllarında çizeceği yolu belirleyecek. Haley iddialı kişiliğini mi öne çıkarmalı? Beyaz rugan çantayı almasını sağlayın ve onu 17. Bölümdeki tiyatro denemelerine gönderin (OYUNCU KOÇU**). Belki en iyisinin kanvas çantanın olacağını düşünüyorsunuz. Öyleyse, 15. Bölümdeki futbol maçına gidin (**GÜZEL AYAK HAREKETLERİ**). Akademik, üniversiteye gidecek grubun içinde kalabilmek için kesinlikle şeftali rengi süet çanta ile münazara takımı olmalı ve 13. Bölüme gidilmeli (**TARTIŞILIR**). Veya belki Haley'in zarif siyah evrak çantasını tercih etmesi gerektiğini düşünüyorsunuz. Bu durumda, 16. Bölümdeki **ROL DAĞILIMI** **bölümüne gidin.**

11

AÇIK MİKROFON

Karaoke gecesinin aksine,
açık mikrofonda müzik kulağı olmayan
insanların sahneye çıkmasına izin verilmiyor.

Çete, Çarşamba öğleden sonraları düzenlenen Açık Mikrofon için yerel kafe Drip'e girerken Reese Highland, "Benim burada olmamam gerekiyor," dedi. "Hayatımı olabilecek her türlü etkinlikle planladım ve ev ödevimin bile ev ödevi var."

"Bir de bana sor," diye homurdandı Haley. "SAT hazırlık dersi beni öldürüyor. Futbolun ve diğer her şeyin üstüne, bir de o sonu gelmeyen uygulama testleri var."

"En azından birinci sınıftan bir sürü bihaber sakarı toparlayıp, vasat amigo takımına dönüştürmeye çalışmıyorsun," diye yakındı Cecily Watson. "Bu seneki çaylakları gördün mü? Zariflikleri ancak İskoç atları klidestaller kadar."

Sasha'nın yeni şarkılarını Açık Mikrofonda söyleyişini görme hevesindeki grup, sahnenin önündeki masalara oturup kahve ısmarladı. Haley kendini, artık amigo takımının kaptanı olan Cecily, Cecily'nin erkek arkadaşı olan futbol yıldızı Drew Napolitano, Sasha'nın rock'çı erkek arkadaşı Johnny Lane ve Reese ile aynı masada buldu. Yine de bu gezi kulağa, şu anda göründüğünden çok daha eğlenceli gelmişti. Herkes üniversiteye hazırlık konusunda o kadar gergindi ki, adeta rahatlayamıyorlardı.

“O kızlar beni çok yoruyor,” dedi Cecily. “Şevkimi kaybediyorum. Şevkimi, millet! Gerçi neşelenecek bir şey olsaydı, güzel olurdu.” Yan gözle Drew’e baktı.

“Hey, elimden geleni yapıyorum,” dedi Drew. “Bütün yaz çok yoğun bir şekilde çalıştım. Bu sene futbol as takımının zayıf olması benim elimde değil. Anlaşılan geçen sene mezun olan son sınıf öğrencileri, ağırlığımızı düşündüğümüzden daha fazla taşıyorlarmış. Umarım takım, üniversiteye alanlara cazip gelecek kadar iyidir - yoksa ben üniversiteye gidemem, bebeğim. Notlarımı yükseltemediğim kesin.”

“Ben neden matematik takımına katıldım ki?” dedi Reese. “Ne düşünüyordum? İlk toplantı haftaya ve ben rezil olacağım. Herkesin karşısında ayağa kalkacağım ve kafam duracak. Princeton, Harvard, Dartmouth ve Yale’deki kabul ofislerinin hepsi bu olayı duyacak ve başvuru formumu yırtarken kahkahalarla gülecekler. Ben bittim.”

“Ah, lütfen,” dedi Haley. Altın çocuk Reese’e asla trajik bir şey olmazdı. “Her şey yolunda gidecek. En iyi okullardan kahkahalarla gönderilecek olan benim.”

Johnny Lane sabırsızlıkla gözlerini ovuşturdu. “Bu üniversite konuşmaları beni çok sıkıyor. Girersiniz, girmezsiniz, kimin umurunda? Olmadı, devlet üniversitesine gidersiniz.”

Haley dehşet içinde bakakaldı.

“Nasıl umursamayalım?” dedi Cecily. “Bütün geleceğimiz buna bağlı.”

“Vassar’a gitseniz de gitmeseniz de gelecek yaşanacak,” dedi Johnny. Ellerini çırparak ıslık çaldı. “Sasha’yı çıkarın! Sasha Lewis, haydi başlayalım!”

Salon dolmaya başlamıştı. Zoe Jones önderliğinde bir grup ikinci sınıf öğrencisi köşede bulunan bir koltuk grubuna doluştu, kıkırdayarak birbirlerine su püskürtmeye başladılar. Zoe’nin saçları başının üstünde iki vahşi diken gibi duruyordu ve ağır göz kalemi makyajı, zaten kediye benzeyen gözlerini daha da belirginleştirmişti. Buna rağmen hâlâ çok güzel görünüyordu. Belki de botların üstüne giydiği kırmızı tek parça streç tayt ve tütü yüzündendi. Kesinlikle özgüven yoksunluğu çekmiyordu - Zoe zaten Rubber Dynamite grubunun solistiydi.

“Şunlara bakın,” dedi Cecily dalgın bir şekilde. “Dünyayı hiç umursamıyorlarmış gibi kahkahalarla gülüyorlar. İkinci sınıftaki ev ödevlerini hatırlıyor musunuz? İkinci sınıf kreş gibi.”

Drew, salondaki diğer bütün erkeklerle birlikte Zoe'yi süzerek, "Onları rahat bırakın," dedi. "Eğlenebildikleri sürece eğlensinler."

"Ben de eğlenmenin nasıl olduğunu hatırlıyorum," dedi Cecily. "Gelecek yıl görürüm onları. Bizler son sınıf öğrencisi olacağız ve fazla çaba harcamadan, hep birlikte okulu asacağımız günler yaşayacağız."

"Kayıt kabul ofislerinden haber beklerken saçlarımızı yolacağız," dedi Reese.

"Hey," diye araya girdi Johnny. "Yanlış hatırlamıyorsam, hepinizden bu konuyu kapatmanızı rica etmiştim." Uzun, kot pantolonlu bacaklarını koridora uzattı ve gözlerini kapattı. "Keşke bu gösteri hemen başlasa. Bu çöplükte bira bile alamıyorsun."

"Affedersiniz ama yolumu kapatıyorsun." Haley başını kaldırınca Mia Delgado'nun masalarının yanından geçtiğini, peşinden de süklüm püklüm Sebastian Bodega'nın geldiğini gördü. "Lütfen bacaklarını çeker misin?"

Johnny gözlerini açtı ve ters ters Mia'ya baktı. "Etrafından dolaş. Zaten bu masada yer yok," dedi.

Mia dehşet içinde nefesini tuttu ve uzun kestane rengi saçlarını dramatik bir şekilde savurdu. Her zamankinden daha da çok makyaj yapmıştı. Gözlerine kalem çekmişti ve mavi göz farı sürmüştü. "Amerikalı gençler çok kaba." Johnny'nin masasının etrafından dolandı ve hemen karşısında bulunan bir koltuğa oturarak, Johnny'nin sahne görüşünü engelledi.

Sebastian Mia'nın yanındaki koltuğa oturmadan önce, makine gibi, "Hanımefendiye biraz saygı göster," dedi.

"Her neyse," dedi Johnny.

Mia arkasını dönerek Johnny'ye öfkeyle baktı ve yine saçlarını savurdu. Sonra Sebastian'a, "Seninle buluşmama geciktiğim için özür dilerim, tatlım, ama seçmelere gittim ve uzun süre sıramın gelmesini bekledim."

Haley kulak misafiri olmak istememişti ama "seçmeler" kelimesini duyunca ister istemez kulakları dikildi. Seçmelere gitmiş olması, kabarık saçları ve aşırı makyajı açıklıyordu. Mia sahnede "periler kraliçesini" canlandırmaya çalışıyordu. Anlaşılan Hillsdale'deki herkes gibi, Mia da *Bir Yaz Gecesi Rüyası* denemelerine katılıyordu.

"Nasıl geçti, Miacita?" diye sordu Sebastian.

"Harika!" diye açıkladı Mia. "Muhteşemdim, tabii, ne sanıyordun? Biliyor musun, o yönetmen Bay Lyons, belki de, fazla güzel olduğum için,

benim başrolü almamam gerektiğini düşünüyor.”

“Fazla güzel mi? Bu mümkün değil.”

“Bilemezsin, Sebastian. Asla bilemezsin. Bu Amerikalılar ne düşünüyor? Bazen onları hiç anlamıyorum.”

Sebastian onun narin dizini okşadı. “Başrolü alacaksın, Miacita. Bundan eminim. Bugüne kadar istediğin bir şeyin sana verilmediği oldu mu?”

Sebastian’la Mia buna gülerlerken Haley burnundan soluyordu. Söyledikleri doğruydu: Mia hep utangaç, yönlendirici tavırlarıyla istediğini elde ediyordu. Mia’nın buyurgan varlığını ve *hayır* kelimesini duymayı kesinlikle reddetmesini düşününce, Haley kendisinin ne istediğini merak etti. Belki o da *Bir Yaz Gecesi Rüyası*' nda oynamak istiyordu. Neden olmasın?

Aslında olmaması için bir sürü neden vardı: Futbol, okul, SAT sınavları ve kayıt olduğu diğer her şey. Haley’in son derece kısıtlıydı. Fakat düşününce bütün faaliyetleri gayet banal görünüyordu.

Gayet sıkıcı. Belki de transkriptini - ve hayatını renklendirmek için ihtiyacı olan tek şey tiyatroydu.

Seçmeler bütün öğleden sonra devam edecekti. Şimdi acele edip konferans salonuna giderse, seçmelere yetişebilirdi. Haley kahvesini bitirdi. İş bu noktaya gelmişti. Bunu yapmaya kararlıydı. Eğer o seçmelere yetişecekse, şu dakikada buradan ayrılması gerekiyordu.

♠

Haley delirdi mi? Zaten çok sıkışık olan programında bir başka faaliyete - hem de tiyatro gibi çok zaman ayırması gereken bir faaliyete nasıl zaman ayıracak? Önemli bir rol alırsa, bir sürü ezber yapması gerekecek - hem de SAT hazırlık sınıfında zaten yapmakta olduğu ezberlere ilave olarak. Artı saatlerce prova yapmak zorunda kalması da cabası...

Fakat öte yanda, okul sicili şu haliyle yeterince süslü değil. Kuvvetli değil. Özelliği yok, denilebilir. İstediği en iyi okullardan birine girecekse, göze çarpması, dikkati çekmesi gerekecek. Ayrıca hangi üniversite fazla çalışma yaptığı için birini geri çevirmiş?

Tiyatronun, Haley’in transkriptine bir başka boyut kazandırabileceğini düşünüyorsanız, onu 16. Bölümde (ROL DAĞILIMI) seçmelere gönderin. Eğer Haley’in hayatını düzene koyup, futbolla yetinmesi gerektiğine inanıyorsanız, 15. Bölüme (GÜZEL AYAK HAREKETLERİ) gidin.

Bazen hayat büyük bir açık mikrofona - acımasız bir izleyici kitlesi önünde yeni şeyler denemeye benzer. Ürkütücüdür ama becerirseniz, kazanacağınız ödül bütün telaşa değecektir.

12

ROLÜ ALMAK İÇİN

Yardımcı rol oynamaya razı değilseniz,
seçmelere girme zahmetine girmemelisiniz.

Haley, tıka basa dolu konferans salonuna girerken Whitney, “Haley, sende mi şansını deneyeceksin?” diye sordu.

“Tanrım, okulun yarısı bu oyunun seçmelerine katılıyor,” dedi Coco.

Açıkçası, Haley, Whitney’le Coco'yu Bir Yaz gecesi Rüyası oyunun seçmelerinde görünce şaşırmıştı. İkisinde de, mükemmel olduklarını düşündüklerinden, kendilerinden başka birilerini canlandırabilecek yetenek veya istek olduğunu düşünmemişti. Ayrıca Shakespeare hiçbir zaman öncelik listelerinde üst sıralarda yer almamıştı - matematiğin çok üstündeydi ama makyaj, giysiler ve saçların epeyce altındaydı.

“Eğlenceli olur, diye düşündüm,” dedi Haley.

“Başrol için sıraya giren şu kızlara bakın,” diyen Coco, mükemmel inci pembesi tırnaklarını inceledi. “Ne gerek var? Bunun ümitsiz vaka olduğunu bilmiyorlar mı?” Başını kaldırıp Haley’e baktı ve küçükseyerek, “Sen de başrol için seçmelere katılacak kadar budala değilsin, değil mi?” diye ekledi.

“Helena veya Hermia rolünü denerim diye düşünüyordum,” dedi Haley. “Biliyorsun, adı *H* harfiyle başlayanlar birbirlerine destek olmalı. Hem böylece, sahnede replik unutma olasılığım azalır.”

Coco gülmedi. “İyi. Zaten hiç şansın olmazdı.” Oyunun ciltsiz kapaklı kopyasını açıp okumaya başladı.

“Bir şey fark edeceğinden değil ama,” dedi Haley, “Neden olmasın?”

Whitney onu kenara çekti. “Çünkü ismi lazım değil, birinin babası bu seneki prodüksiyonu - yine - finanse ediyor,” diye fısıldadı dirseğiyle Coco’yu işaret ederek. “Bu nedenle, Coco’nun babasını mutlu etmek zorundalar. Eğer Coco mutlu olmazsa, babası da mutlu olmaz. Coco başrolü almadığı sürece mutlu olmayacak.”

“Haliyle,” dedi Haley alaycı bir tavırla. “Seçme düzenlemek bile gereksiz. Belki de rolleri açık artırmayla en yüksek teklifi verenlere vermeliler.”

Whitney elinde olmadan hafif bir kahkaha attı ama Coco onlara ters ters bakınca sustu.

“Demek sen de Titania olacaksın?” diye sordu Haley.

“Ti-kim?” dedi Coco burnunu çekerek. “Hayır. Sana söyledim. Ben başrolü oynayacağım.”

“Başrol karakterinin adı Titania,” dedi Haley. “Perilerin kraliçesi. En önemli kadın kahraman.”

“Tabii,” dedi Coco. “Bunu biliyordum. Çok da mantıklı. Ben okulun kraliçesiyim. Neden perilerin kraliçesi olmayayım? Yönetmeyi daha iyi bilen biri olabilir mi?”

“Ya Mia?” diye sordu Haley. Kendini tutamamıştı. Mia sinirine dokunuyordu, ancak Haley Mia’nın, Coco’nun sinirine daha çok dokunduğunu hissediyordu. Ne de olsa Coco’nun sinirleri çok hassastı.

“Ne olmuş Mia’ya?” dedi Coco dudağını bükerek.

Whitney pat diye, “Duyduğuma göre o da Titania rolü için seçmelere katılıyormuş,” deyiverdi.

“Yani?” dedi Coco. “Titania’nın İspanyolca aksam var mı? Shakespeare İngiliz oyun yazarıydı. Bu İngilizce bir oyun. Mia’nın hiç kimseye rakip olabileceğini sanmıyorum.”

“Aslında oyun Atina’da geçiyor,” dedi Haley. Whitney’in anlaması için, “Atina - Yunanistan,” diye ekledi.

Whitney oyunun bir sayfasını parmağıyla tarayarak, “Sen buna İngilizce mi diyorsun? ‘Yağsız süt, ve bazen el değirmeniyle çalışma, ve yararsızlık nefes nefese kalan ev kadınının köpürmesine neden oluyor, bazen de bir nedenle içkinin hiç tadı—’ ”

Coco, “Yeter artık, Klein,” diyerek onu tersledi. “Yağsız süt diye bir şey duydun, değil mi? Nasılsa hiçbir şekilde içmezsin ama...”

“Çok sulu,” dedi Whitney burnunu kıvırarak. “Belki Hermia rolünü denerim. Herkesin âşık olduğu kız değil mi o?”

“Herkesin değil,” dedi Haley. “Sadece Lysander ile Demetrius’un.”

“O rolleri de kimin almaya çalıştığını biliyorsun,” dedi Coco. “Sinyor Sebastian. Diğer birçok seksi arkadaşın yanı sıra.”

“Harika,” dedi Whitney. “Sebastian’la biraz, ıımm, yüz yüze biraz vakit geçirebilirim. Öpüşme var mı? Lütfen öpüşme olsun.”

“Eğer rolü alabilirsen,” diyen Coco *eğer* kelimesini vurguladı.

“Kusura bakma, Whit—sanırım, Bay Parababasının kızı olunca ancak bu kadar iyilik yapılabiliyor,” dedi Haley. Devon McKnight’m da Lysander ve Demetrius için seçme sırasında olduğunu fark etti. İlginç. Helena veya Hermia rolünü alırsa kimi öpmeyi tercih ederdi - Devon’u mu, Sebastian’ı mı? Bu bir göz zevki meselesiydi.

Coco, “Titania, Sebastian her kim olmak istiyorsa, onu öpebilecek mi?” diye sordu Haley’e.

“Sanmıyorum,” diye cevap verdi Haley.

“Her neyse,” dedi Coco. “O devasa eşek kafasının karşısında oynamak zorunda kalmayayım da. Hem o kim?”

Salonun karşı tarafında Shaun Willkommen, başına kartonpiyer eşekbaşı giyiş halde irene ve Devon’la şamata yapıyordu. Dokumacı

Nick Bottom oyunun yarısını kafasını eşekbaşına dönüştüren bir büyünün etkisi altında geçirdiğinden, herhalde Bottom rolünü oynama şansını artıracağını sanıyor, diye düşündü Haley.

“Öğhh, bu o paçoz Shaun,” dedi Whitney. “O koca göbeği her yerde tanırım. Iıhh, şuna bir bakın.”

“Aslında sanırım Titania Eşekkafalıyı öpmek zorunda kalıyor,” dedi Haley neşeyle. “Yani Bottom’ı.”

“Ayy, karakterin adı Bottom mı?” dedi Coco. “Ne kadar iğrenç ve uygun. Başrol oyuncusu neden o *şeyi* öpmek istesin?”

“Oyunda aynen öyle oluyor,” diyen Haley sayfaları karıştırmaya başladı. Sonunda Titania’nın Bottom’a âşık olduğunu sandığı bölümü buldu. Haley neredeyse, Coco’nun başrolü almasını dileyecekti - onun bütün okulun önünde Shaun’un eşek ağzını öptüğünü görmek şahane olacaktı.

“Ama benden... bunu nasıl beklerler?”

“Buna aktörlük deniyor, Coco,” diye hatırlattı Haley.

“Belki senaryo değiştirilebilir,” dedi Coco.

“Değiştiremezsin.” Haley kitaba parmağını bastırdı. “Burada gayet net bir şekilde yazıyor.”

“İstersem değiştirebilirim,” dedi Coco kesin bir ifadeyle. “Yoksa oyun olmayabilir.”

Tiyatro öğretmeni Bay Kyons ellerini çırptı ve sessiz olunmasını istedi. “Pekala, millet! Haydi, devam edelim. Hâlâ Titania’lara bakıyorum. Bakalım sırada kim var.” Not kâğıtlarına baktı, ağzını açtı, duraksadı ve sonra ismi okudu. “Coco De Clerq.”

“O benim işte,” diyen Coco senaryosunu kapıp, sahneye doğru yürüdü. “Merhaba, Bay Lyons.”

“Merhaba, Coco,” dedi Bay Lyons. “İkinci perde, birinci sahnede Titania’nın Oberon’la konuştuğu kısmı okur musun lütfen? Oberon’u ben okuyacağım.”

Coco kitabı karıştırarak söylenen yeri buldu. “Titania ile Oberon sahneye çıkar.’”

“Evet. Ben sahne düzenini okuyacağım,” dedi Bay Lyon. “Başlıyorum. ‘Ay ışığı tarafından kötü karşılanan, gururlu Titania.’”

Coco elini kalçasına koymuş, kitaba bakarak sahnede duruyordu.

“Sıra sende, Coco,” dedi Bay Lyons.

“Ah. Tamam. ‘Ay ışığı tarafından kötü karşılanan, gururlu Titanla.”’

“O benim rolümdü. Şimdi okudum,” dedi Bay Lyons.

Haley oturdu. Konferans salonundaki kalabalık sessizleşmişti. Herkes seyrediyordu. Salonda, bir tren kazasına tanık olacağına dair elektrikli bir hava vardı ve hiç kimse kaçırmak istemiyordu.

“Yani sen bir sonraki repliği okuyacaksın,” diye teşvik etti Bay Lyons.

Coco boğazını temizledi. “ ‘Ne, kıskanç Oberon! Periler, bu nedenle atlayın! Onun yatağını ve dostluğunu yeminle reddettim!”’

Haley senaryosuna göz attı. Titania’nın konuşmasında gerçekten bu kadar çok ünlem işareti var mıydı? Olmadığını gördü. O halde Coco neden bütün repliklerini bağırarak okuyordu?

“ ‘Tarry, düşüncesiz oyunbaz: ben senin efendin değil miyim?”’ diye okudu Bay Lyons.

“ ‘O halde ben de senin kadının olmalıyım!’” diye cırladı Coco. “ ‘Ama senin periler diyarından ne zaman gittiğini biliyorum! Ve Corin şeklinde bütün gün oturdun! Mısır çubuklarını çalarak, Phillida’ya aşk dizeleri okudun!”’

“Peki, ıhh, güzel, Coco.” Diyen Bay Lyons kitabını elinden bıraktı. “Bence burada tiyatroculuğun inceliklerini iyice kapmışsın. Seninle bir dakika konuşabilir miyim?” Onu bir el işaretiyle sahneden indirdi.

“Yani rolü aldım mı?” diyen Coco gözleri parlayarak Bay Lyons’a doğru yürüdü.

“Lütfen seninle bir dakika konuşmama izin ver,” dedi Bay Lyons.

Coco’yla Bay Lyons birkaç dakika sahnenin kenarında konuştular. Haley sadece Coco’nun ilk başlarda “Ne?” dediğini duyabildi. Birkaç dakika sonra kasılarak koridorda yürüyüp Haley’le Whitney’in yanma geldi.

“Ne oldu, Coco?” diye sordu Whitney. “Rolü aldın mı?”

“Daha da iyi bir şey oldu,” dedi Coco. “Benim yönetmen yardımcısı olmamı istiyor. Hikâye anlatma konusunda doğal bir yeteneğim olduğunu söylüyor.”

Yaa, tabii, diye düşündü Haley kuşkuyla.

“Yönetmen yardımcısı mı? Vay canına, bu harika bir şey,” diye haykırdı Whitney.

“Bay Lyons, benim saçma bir okul oyununda harcanamayacak kadar iyi bir aktris olduğumu söylüyor,” diye açıkladı Coco. “Ve etraftaki aktörlük düzeyini artırmaya yardımcı olmak için benim yeteneğime ihtiyaç duyacağını belirtti.” Buna gerçekten inanıyormuş gibi, kibirle güldü - fakat Haley neler döndüğünü anlamıştı. Bay Lyons ödeneğini kaybetmek istemiyordu ve aynı zamanda bir bombayı yönetmek istemiyordu.

“Denememiz gereken iki tane Titania daha var. Sonra Puck, Bottom ve sevgililere geçeceğiz,” dedi Bay Lyons. “Sıradaki, Mary Fernandez?”

“Biliyor musun?” dedi Whitney. “Galiba sonuçta seçmelere katılmak istemiyorum.”

Tipik, diye düşündü Haley. Eğer Coco oynamayacaksa, küçük kopyası da oynamayacak.

“Çok iyi düşündün, Whit,” dedi Coco. “Yönetmen yardımcısı olarak sana zaten düzgün bir rol veremezdim. Ayrıca, senin kostümlerde çok daha başarılı olacağına inanıyorum.”

Whitney ilk cümledeki hakareti dikkate almadı. “Bu çok daha eğlenceli olur,” diye cevap verirken, şimdiden kumaşları düşünmeye başladı.

“Seçmeler bitince Bay Lyons’a söylerim,” diyen Coco, bir deftere *Whitney = kostümler* yazdı. “Ya sen, Miller? Havlu atmaya hazır mısın?”

“Hayır,” dedi Haley. “Ben hâlâ seçmelere katılmak istiyorum. Sırf neler olacağını görmek için.”

Coco başını iki yana sallayarak, “Sen bilirsin, ama sonuçlarına da katlanırsın,” dedi.

Haley denemesinin nasıl geçeceğini hiç bilmiyordu. Coco’yla Whitney’e, “Konsantre olmak ve düşüncelerimi toparlamak için birkaç dakikaya ihtiyacım var,” dedi.

“İyi şanslar,” dedi Whitney içtenlikle.

Haley ön sıraya oturdu ve denemelerin geri kalanını izledi. Shaun eşek başıyla sahneye çıktı ve repliklerini abartılı hareketlerle okuyarak izleyenleri yerlere yatırdı. Sonra irene yavaşça Bay Lyon’un yanma gidip, adını deneme listesinden çıkarmasını istedi. “Set tasarımına yardımcı olmayı tercih ederim,” diye önerdi. Haley, irene sahne korkusuna mı yenik düştü, diye merak etti. Kesinlikle hasta görünüyordu.

“Mükemmel,” dedi Bay Lyons Irene’e. “Gözümde canlandırdığım Atina’yı yaratmak için yetenekli sanatçılara ihtiyacımız olacak.”

Haley izlerken, çeşitli replik okuma denemelerinde neyin işe yaradığını, neyin yaramadığı fark etti. Aşina olmadıkları Elizabeth dönemi repliklerini doğal bir şekilde - ama yine de teatral bir havayla - okumak en iyi çözüm gibi görünüyordu. İzleyicilere yüzünü dönmek, tane tane konuşmak ve hareket etmek, tahta asker gibi öylece durarak doğrudan metinden okuyan biriyle karşılaştırıldığında, aktörü izlemeyi daha ilginç hale getiriyordu.

Devon, Lysander ve Demetrius rolünün denemesi için sahneye çıkınca Haley daha da dikkatle izledi. Devon hep sessiz biri olmuştu, bu yüzden tahtaların üstünde müthiş bir özgüvenle dolaştığını görünce Haley çok şaşırdı. Bay Lyons Devon’dan, Demetrius’un konuşmalarından birini bir kez daha okumasını istedi. Devon derin bir nefes aldı, gözlerini kapattı, sonra açıp okumaya başladı.

“ ‘Ah Helen, tanrıça, peri, mükemmel, kutsal! Gözlerini, aşkım, neyle karşılaştırabilirim? Kristal bulanık kalır. Ah dudakların, o öpülesi kirazlar ne kadar taze, baştan çıkarıcı görünüyor! Elini kaldırdığın zaman,

Torosların o bembeyaz, donuk karları, doğu rüzgârıyla havalanarak ekine dönüşüyor. Ah, saf beyazın prensesini, bu mutluluk mühürünü öpmeme izin ver.'"

Devon'un sesi Haley'in kendinden geçmesine neden oldu. Kelimeler o kadar romantikti ve Devon bunları o kadar tutkulu bir şekilde söylüyordu ki... Helena rolünü alma konusunda daha da kararlı, istekli hale geldi. O zaman, Devon Demetrius'u oynadığı takdirde, o güzel sözleri doğrudan ona söyleyecekti.

Sebastian da Demetius rolü için deneme yaptı. Devon'la aynı konuşmayı okudu, ama aksam yüzünden onun söylediklerini anlamak biraz daha zor oldu. Fakat sahnede harika görünüyordu, bedeni platformda zarif bir şekilde dolanıyordu, ışıkta saçları parlıyordu. Haley'in aklına, Ya Devon'un yerine rolü Sebastian alırsa? Fikri geldi. Sebastian'ın karşısında oynamak dünyanın sonu olmazdı.

Bay Lyons, yaramaz peri Puck rolü için erkekleri smarken, Haley biraz hava almak ve odaklanmak için dışarı çıktı. Haley sonunda konferans salonuna döndüğünde, Bay Lyons, "Sonuncu Puck adayımızdayız. Bu nedenle Hermialar ve Helenalar hazırlanın, sonra sıra sizde. Pekâlâ, Spencer Eton'u görelim."

Haley, on sıra arkasında bulunan Coco'yla Whitney'in şaşkınlıkla nefeslerini tuttuğunu duydu. Kendisi de epeyce şaşırmıştı. Spencer Las Vegas'ta gece kulübü açılışı rolü yapıyormuş gibi, el sallayarak, eski nişan alıp ateş etme numarasını yaparak koridorda ilerledi. Hiç kimse alkışlamıyordu ama Spencer bir şekilde, en azından kafasında, kalabalığın uğultusunu duyuyormuş gibi davranıyordu.

Spencer şaşırtıcı bir canlılıkla okuyarak, "Ben gecenin o neşeli gezginiyim," dedi.

Eğer neşeli gece gezginliği söz konusuysa, belki de başarılı bir Puck olur, diye düşündü Haley.

"İlginç. Teşekkür ederim, Spencer," dedi Bay Lyons. "Peki kızlar, şimdi de biraz cesur Helenalar ve Hermialar izleyelim."

Kısa bir süre sonra Bay Lyons Haley'in adını okudu. Haley midesine kramplar girerek ayağa kalktı ve sahneye yürüdü.

"Lütfen Helena'nın üçüncü perde, ikinci sahnede yaptığı konuşmayı okuyalım," dedi Bay Lyons. "Hazır olduğun zaman başlayabiliriz."

Haley o sahneyi hatırlıyordu. Demetrius'u seven Helena, arkadaşlarının kendisini kandırmaya, Hermia'ya âşık olduğuna inandığı Demetrius'un onu sevdiğini düşünmesini sağlamaya çalıştığını düşünmektedir. Arkadaşlarının ona ihanet ettiklerine inanmaktadır, kime güveneceğini bilememektedir. Haley bu duyguyla özdeşleşebiliyordu. Senaryosunu açtı ve rolünü okudu.

" 'Kırıcı Hermia! Son derece nankör hizmetçi! Bu insanlarla, beni bu iğrenç küçümsemeyle kandırmaya çalışan bu insanlarla işbirliği mi yaptın? İkimizin paylaştığı her şey, ettiğimiz kardeşlik yeminler, birlikte geçirdiğimiz saatler, bizi ayıran zamana kızdığımız anlar - ah, bunların hepsi unutuldu mu? Okul günlerinin dostluğu, çocukluğun masumiyeti ne oldu?"

Haley kelimelerin içinde, sevgisi karşılık görmeyen zavallı Helena'nın hüzünlü, ihanete uğramış yalnızlığında kaybolduğunu hissetti ve birkaç dakika süreyle sahnede, birkaç düzine insanın önünde olduğunu, rol yapma yeteneğinin sınandığını unuttu. Konuşma bitince başını kaldırdı. Sahne ışığı gözlerine geliyordu, ama herkesin ne kadar sessiz olduğunu fark etti. Kimse yerinde kıpırdanmıyordu, kimse fısıldamıyordu, konuşmuyordu veya repliklerini mırıldanmıyordu. Hepsi gerçekten dinlemişti.

"Çok güzel," dedi Bay Lyons. "Teşekkür ederim, Haley."

Haley sahneden indi ve bir sonraki Helena çağırıldı. Haley'in heyecandan ve ilk tiyatro geriliminin tadı yüzünden bacakları titriyordu.

Haley konferans salonundaki koltukların yanından geçerken, irene, "Harikaydın, dedi. "Gerçekten çok iyiydin. Rolü kesinlikle alacaksın."

"Sağ ol," diyen Haley hâlâ şaşkındı.

Coco dudaklarını büktü, başını salladı ve notlarına baktı. "Güzel denemeydi," dedi. "Ama düzenli işlerini bırakma."

Haley aniden sonuçta rolü alıp alamadığını merak etti.

♠

Sürpriz, sürpriz - artık elimizde bir aktris var. Haley, sahip olduğundan haberi bile olmadığı bir yeteneği olduğunu keşfetti. Bundan daha heyecan verici bir şey olabilir miydi?

Ancak aktris olarak Haley'in kaderi gerçekten Coco'nun elinde mi? eğer öyleyse, Coco haklı - Haley şimdiden vazgeçse daha iyi olur. Kendini mi kandırıyor? Diğer bütün faaliyetler ne olacak? - Her şeyin yanı sıra, bir de rolünü ezberleyecek zamanı olacak mı?

Ya erkek arkadaş durumu ne olacak? Hem Sebastian, hem de Devon denemelere katıldı, ancak Haley'in görüşüne göre, Devon daha iyi aktör. Eğer Sebastian'la birlikte vakit geçirmek istiyorsa, onu havuzda izlemesi daha yararlı olabilir.

Haley’in Coco'yu dinleyip oyunu unutması gerektiğini düşünüyorsanız, 14. Bölümdeki YÜZME YARIŞMALARI **bölümüne gidin. Eğer Haley’in, Devon'la aktörlük becerilerini geliştirmeyi tercih edeceğine inanıyorsanız, 17. Bölüme gidin (**OYUNCU KOÇU**). Son olarak eğer Haley’in kendine, yeni keşfettiği oyunculuk yeteneğine ve Coco'nun buz-gibi-kalbinde hâlâ kalmış olan bir nebze insanlık kıvılcımına inanması gerektiğini düşünüyorsanız, onu 16. Bölüme (**ROL DAĞILIMI**) gönderin.**

Bazen kader insana komik numaralar yapar - olayların nasıl gelişeceğini asla bilemezsiniz.

13

TARTIŞILIR

Şeytanın avukatlığını yapmak
ancak şeytansanız işe yarar.

Alex Martin, Haley ilk resmi yarışması için Münazara takımı Merkezine geldiği zaman memnun bir şekilde gülümserken, “Demek biraz daha istiyorsun?” dedi. “Cezaya doymuyorsun galiba.”

Haley, “Meydan okumalar beni durduramaz,” diye sert bir yanıt verirken, keşke daha akıllıca bir cevap verebilseydim, diye düşündü. Alex Martin tam anlamıyla kendini beğenmiş ukalanın tekiydi. Haley neden onun göze çok hoş göründüğünü düşünüyordu ki? Tabii, telaşlı, gergin, zeki ve şirin biri gibi. Yine de, onu gönül rahatlığıyla küçümseyebilseydi, her şey çok daha kolay olurdu.

“Meydan okuma. Doğru,” diyen Alex Haley’i, odada Hillsdale Lisesi’nin oturduğu tarafta, Annie’nin yanındaki sandalyeye götürdü. “İlk yarışmamız Ridgewood’a karşı. Daha zorlu bir meydan okuma olamaz. Umarım halledebilirsin.”

“Beni merak etme,” dedi Haley hissettiğinden daha fazla özgüvenle. Kürsünün karşı tarafındaki Ridgewood takımını inceledi. Tartışmacılar, konuşacakları sıraya göre oturmuşlardı. Haley sondan İkinciydi, yani koyu kırmızı kazaklı Ridgewoodlu kızla tartışacaktı. Genç kadının gür siyah saçları düzeltilerek at kuyruğu yapılmıştı; siyah çalı gibi kaşları, insanın içine işleyen mavi gözlerinin üstünde iki belirgin çizgi oluşturuyordu. Burnu ve çenesi sivriydi, elmacık kemikleri belirgindi ve kazağına uyan kırmızı ruj sürmüştü.

“Ayy,” diye fısıldadı Annie. “Anlaşılan Alex seni ilk tartışmanda Sivri Dilli Francine’le eşleştirdi. İyi şanslar, evlat.”

“Firemouth - Sivri Dilli Francine mi?” dedi Haley. İsim kıza uyuyordu ama anlamını Haley pek sevmedi.

Annie, “Francine Kendall,” diye açıkladı. “Ridgewood’un kaptanı. Bir efsane ve sadece kendi fikirleri açısından da değil. Tezleri çok sağlamdır ve insanı kışkırtır. Rakiplerinin budala gibi görünmesine neden olur. Ve genellikle onları ağlatır. Onları hiçbir zaman yenemedik ve nedeni Francine.”

“Harika.” Haley sinirli bir şekilde, son tartışmacı olarak yerini alan Alex’e baktı. Alex kötü niyetli bir girişimle onu mahvetmek ve takımdan ayrılmasını sağlamak amacıyla, ona ilk yarışmasında, kasten lise tarihindeki en zorlu rakibi vermişti. Veya Haley öyle olduğunu varsaymak durumundaydı.

“Buna ihtiyacın olabileceğini düşündüm,” diyen Alex, kırmızı - mavi çizgili kravatını düzeltirken, Haley’e bir mendil uzattı. “Sanırım, öğleden sonranın bitiminde istifanı kabul edeceğim.”

“Merak etme, bu gözlerden gözyaşı aktığını görmeyeceksin,” dedi Haley mertçe.

“Ha doğru,” dedi Alex. “Sen güçlü bir kızsın. Belki futbol sahasından ayrılmaman ve münazara takımını akıllılara bırakman gerekiyor.”

“Çok yönlü deyimini hiç duymadın mı?” diye tersledi Haley. “Bazı insanlar hem atletik *hem de* akıllı olabiliyor.”

“Bu bir varoş efsanesi,” dedi Alex sakin bir şekilde. “Sporcu sporcudur - ve onlara aptal denmesinin bir nedeni vardır.”

Ne kadar küstah bir herif bu yaa Haley yerine otururken soğukkanlı görünmeye çalıştı. Oysa içinden ona ateş püskürüyordu. *Son derece kasıntı biriydi! Ve de kendini beğenmişti! Olağanüstü zekasını göstermek için bugüne kadar ne yapmıştı?*

“Alex, onu rahat bırak,” diye emretti Annie.

“Bu bir şey değil,” dedi Alex. “Sadece ısınma. Eğer biraz sataşmaya dayanamıyorsa, zaten yanlış yerde.”

Haley içinden acaba haklı olabilir mi, diye merak etti.

Tarih öğretmeni ve münazara takımının okul danışmanı Bayan Dearborn, yarışmayı başlatmak amacıyla kürsüye çıktı. “Hillsdale Lisesi - Ridgewood

münazarasına hoş geldiniz. Bu, yeni ders yılının ilk yarışması ve görünüşe göre en şiddetlisi olabilir. Bu nedenle hepinize iyi şanslar. Bugünkü konumuz: Doğa - eğitime karşı. Karar: Bir çocuğun hayatında, doğduğunda sahip olduğu genler, büyürken içinde bulunduğu koşullardan daha etkilidir. Ridgewood lehte konuşacak. Ridgewood'un birinci tartışmacısı olan birinci sınıf öğrencisi Nancy Zewicki'yle başlayacağız."

Haley dikkatle dinleyerek, kendi savunmasının kenarına notlar alırken, saçaklı bir elbise giymiş olan kızıl saçlı alık bir kız olan Nancy Zewicki bir insanın kaderinin doğumda belirlendiğini ama bunun sadece genetik yüzünden olmadığını belirtti. İroni yaptığına ilişkin en ufak bir belirti olmaksızın "Eski astroloji çalışmalarına bakın," dedi. "İnsanlar yüz yıllardır, doğduğunuz anda yıldızların oluşturduğu şeklin, hayatınızın gidişatını belirlediğine inandı. Bu teoriyi çürütebilen kimse çıktı mı? Ben kendim yay burcundanım ve okuduğum her astroloji yorumu kesinlikle, ama kesinlikle bana uyuyor."

Haley defterine, *Nancy Zemcki - Whitney Klein'm Ridgewood versiyonu*, diye karaladı. Annie nota baktı, etrafına daire çizdi ve yanına *kesinlikle* yazdı.

"Ama sakın kanma," diye fısıldadı Annie. "Bu, stratejilerinin bir parçası. Seni sahte bir üstünlük duygusuna sürüklüyorlar ve sonra öldürücü darbeyi vuruyorlar."

Aynen Annie'nin tahmin ettiği gibi, sonraki birkaç Ridgewood tartışmacısı daha sertti. Haley onların söylediklerine odaklanmakta oldukça zorlandı. Aklı Alex'e ve iğrenç yorumlarına kayıp duruyordu. Münazara denemesinde Alex'i neredeyse perişan ettikten sonra ona nasıl aptal sporcu derdi? Neden Haley'i ezmekte bu kadar kararlıydı? Kalbi küt küt atıyordu, fakat kanını hareketlendiren şey yalnızca sinirlenmesi değildi - artan gazabıydı.

Annie onu dürtükledi. "Dikkat et! Sivri Dilli kalkıyor."

Francis Kendall kürsüde muhteşem bir şekilde dururken, not kartlarını düzeltmek için tahtaya vurdu. Konuşmasına, "Doğa -eğitim bilmecesi, modern bilimin yumurta - tavuk açmazıdır," diye başladı. "Klasik çelişki. Ancak bilim insanları son zamanlarda genetik biliminde büyük adımlar attı ve ne kadar çok şey öğrenirlerse, kanıtlar o kadar güçlü oluyor: Genleriniz kaderiniz. 2003 yılında Oxford Üniversitesinde bir grup araştırmacı, bir araştırma yapmaya başladı..."

Yo, hayır, diye düşündü Haley. Sivri Dillinin öldürücü istatistikleri vardı. Anlaşılan bu konuda araştırma yapmak amacıyla kütüphanede saatlerce kalmıştı. Haley de daha fazla araştırma yapmak isterdi, ancak zamanı mı vardı?

Haley tekrar odaklandığında, Francine, “Tek yumurta ikizleri doğumda birbirlerinden ayrılıp iki farklı kıtada yetiştirildi,” diyordu. “Birbirlerinin varlıklarından haberleri yoktu. Ama yine de, ikisi de gramerde başarılı, matematikte kötüydü, ikisi de hırslı tramplenden atlama sporcusu oldu ve ikisi de, yedi yaşında bademcik iltihabı oldu...”

Alex Haley’e dönüp, *Hadi bundan iyisini yap bakalım, sporcu müsveddesi*, demek istermiş gibi kaşlarını kaldırdı. Alex’in derdi neydi? Kendi takımının kazanmasını istemiyor muydu?

Francine konuşmasını tamamladığında, Haley’in içinde biriken öfke tam anlamıyla bir cehenneme dönüşmüştü. Haley ne yaptığını pek bilmeden kürsüye çıktı ve notlarına bile bakmadı. Bakmasına gerek yoktu. Görüşleri içinden dışarı taşıyordu. Boşu boşuna iki sosyal adalet fanatiğinin kızı olmamıştı. Bu, çok iti bildiği, hazır olduğu bir konuydu - ve Alex’e duyduğu öfke beynini tetiklemiş gibi görünüyordu.

“Hiç kimse genetiğin bir insanın oluşumunda önemsiz olduğunu savunamaz,” dedi Haley. “Ancak birbiri ardına yapılan araştırmalar, çocuklar - hatta evlat edinilen ve anne-babalarının genlerini paylaşmayan çocukların bile - en çok çevrelerindeki insanlardan, özellikle anne-babalarından etkilendiklerini göstermiştir. Evlat edindiğiniz bir çocuğu taciz ederseniz, o çocuk muhtemelen büyüyünce, biyolojik anne-babası öyle olsa da, olmasa da, tacizci olabilecektir. Eğitim hemen her konuda - hastalıkta bile - doğanın etkisini bastıracak kadar güçlüdür. Bunu anlamak için sigara içmek veya diyet yapmak gibi davranış unsurlarının sağlık üzerindeki etkisine bakın...”

Haley tutuşmuştu. Konuşurken neredeyse ağzından duman çıktığını görebiliyordu. Kelimeler ağzından gayet düzgün ve anlaşılır bir şekilde dökülürken, Haley bir yandan şaşırırken, bir yandan da, *Şimdi kimmiş sivri dilli*? diye düşündü. Konuşmasını bitirdiği zaman, iki münazara takımı da hayretle ona bakakaldı.

Haley yerine oturdu. “İşlerini bitirdin,” diye fısıldadı Annie. “Francine’in yüzündeki ifadeyi gördün mü?”

Alex boğazını temizledi ve huzursuz bir şekilde sandalyesinde kıpırdanırken, Ridgewood'un son tartışmacısı - Mark Deavers adında bir çocuk - tezini savundu. Sonra konuşma sırası Alex'e geldi. Hakemler birkaç dakika birbirlerine danıştılar ve sonra, dört-üç oylamayla Hillsdale lehine karar verdiler. Şahinler beş yıldır ilk defa Ridgewood'u yenmişti.

Francine Kendall bizzat gelip Haley'in elini sıktı. "Kutlarım. Bu konuda çok coşkulu olduğun görülüyor. Söylediklerine gerçekten inanan insanları yenmek her zaman zordur."

"Teşekkür ederim," diyen Haley, hangi konuda o kadar coşkulu olduğunu merak etti. Gerçekten doğa eğitime karşı tartışması mıydı? Yoksa başka bir şey miydi? Alex Martin'le ilgili bir şey miydi?

"Harika bir iş çıkardın, Haley," dedi Annie. "Takıma paha biçilmez bir katkın oldu. Senin hakkında Alex'in kararını bozduğuma çok memnunum."

Haley, "Alex deyince..." derken Alex yanlarına geldi. Haley onun özür dilemesini, onu aptal-sporcu diye nitelendirmesinin yanlış olduğunu itiraf etmesini bekledi.

Alex onun yerine, "Bir şey değil," dedi ve yürüyüp gitti.

Bir şey değil mi? Ne için bir şey değil?

Haley Annie'ye, "Bu adama inanabiliyor musun?" dedi. "Münazaradan önce beni sinirlendirdiği için ona teşekkür etmem gerektiğini düşünüyor - mesele bu muydu? Zaferimizi ona borçlu olduğumuzu mu düşünüyor? Bunun bir tür strateji olduğunu mu söylemeye çalışıyor?"

"Iıhh, öyle görünüyor," dedi Annie. "Ve ne oldu biliyor musun? İşe yaradı."

Nutku tutulan Haley okulun içinde yürüyerek bisiklet parkına doğru ilerledi. Alex hiç akimdan çıkmıyordu. Yüzü, kaşlarını kaldırması, pis pis sırıtması gözünün önünden hiç gitmiyordu. Gülse mi, bağırsa mı bilemiyordu. Bu kadar çıkarcı, bu kadar kendini beğenmiş, bu kadar sinir bozucu... buna rağmen... aynı zamanda bu kadar çekici.

Münazara uzun sürmüştü ve okul artık çok sessizdi, neredeyse bomboştu. Okul binasının arka kapısından çıktı ve Irene'le Devon'u büyük boya bidonları taşırken gördü. *Bunlar ne işler çeviriyor?* Diye merak etti Haley. Hem bu saatte okulda ne işleri var? Haley aklına kötü şeyler getirmek istemiyordu ama bu görüntü kuşku yaratıyordu. Ne de olsa irene, şeytanlıklara yabancı değildi. Daha bir yıl önce Shaun tam da bu binaya

Irene’in benzerini grafiti olarak çizmişti. Ayrıca Devon’un karanlık ve düşünceli bir yanı vardı. Haley inceleme yapıp yapmamayı düşündü.

♠

Asiler kesinlikle muzurluklarıyla tanınıyorlar. Haley, İrene ve Devon'un hemen her şeyi yapabilecek kapasitede olduğundan o kadar emin ki... Özellikle boya ve okul binasının arka yüzü söz konusu olduğunda... Peki ama, Haley’in daha fazla bilgi edinmesi gerekiyor mu?

Ya Alex Martin? Akıl oyunlarını kesinlikle çok seviyor. Bu onun bir başka - o kadar da entelektüel olmayan bir yanı mı? Ağız dalaşı yapmak dışında, acaba başarılı olduğu başka bir konu var mı? Haley’in daha önce belirttiği gibi, birazcık çok yönlü olabilir mi? Ne de olsa hiç kimse yalnızca zeki olamaz. O şahane beynin yanı sıra, güzel bir bedeni de var.

Haley’in aşk hayatı şu anda oldukça karışık, zira çok sayıda genç etrafında uydu gibi dolanıyor ve bir tanesine karar vermesi gerekiyor. Alex’in gizlediği bir iyi yanı olduğuna inanıyorsanız, 18. Bölüme (KONUK SANATÇI) gidip Haley’i eve gönderin ve romantizm adaylarını değerlendirmesini sağlayın.

Haley bütün özelliklerinin yanı sıra meraklı biri ve bir süre Irene'le Devon'u, son "sanat projelerini" merak etmesi kaçınılmaz. Haley’in onları takip etmesi ve ne işler çevirdiklerini öğrenmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 21. Bölüme (SAHNE TASARIMI) gidin.

Hangisi daha güçlü, beyin mi, kalp mi? Bu soru güzel bir münazara konusuna benziyor. Haley’in yanıtı bulmasına kim yardımcı olacak?

14

YÜZME YARIŞMALARI

Havanda suyu ancak bir yere kadar dövebilirsiniz.

Günün sonunda matematik binasından ayrılırlarken Haley Reese'e, "Yüzme yarışmalarına gidiyor musun?" diye sordu. "Sezonun ilk yarışması. Duyduğum kadarıyla Zoe yeni dalışını deneyecekmiş."

"Onun o üçlü ters saltoyu denemesini görmeyi çok istesem de, gidemeyeceğim." Reese elini koyu renk kabarık saçlarının arasında gezdirdi ve mükemmel bir şekilde karıştırarak bıraktı. Biçimli yüzündeki çene kasları hafifçe seğiriyor, gergin olduğunu gösteriyordu. "İleri seviye tarih ödevim için kütüphaneye gitmem ve araştırma yapmam gerekiyor. Artı SAT hazırlığı, artı futbol antrenmanı, artı diğer her şey..."

"Ha," diyen Haley hayal kırıklığını gizleme konusunda pek başarılı olamadı. Reese bu sonbaharda o kadar meşguldü ki, onu hemen hemen hiç göremediğini düşünüyordu. Sanki yaptığı tek şey ders çalışmaktı. Üniversite çarkına kendini tamamen kaptırmış gibiydi. Hepsi öyleydi ancak Reese baskıyı diğerlerinden daha çok hissediyor gibiydi. Her zaman her konuda başarılıydı ama şimdi bundan daha iyi olmak zorundaydı. Tamamen, dört dörtlük bir yıldız olma zorundaydı. Haley onu ayakta tutan şeyin veya onu en iyi olmaya iten dürtünün ne olduğunu bilmiyordu. Ancak içinde bir his, bu dürtünün zarar verdiğini, en azından ilişkilerini kesinlikle etkilediğini söylüyordu.

\arın görüşürüz," diyen Reese, kütüphaneye yöneldi. O karşı konulamayan gülümsemesiyle gülümsedi ve her şey affedildi. Sonra Haley tek başına yüzme merkezine yürüdü.

Haley oraya ulaştığında, epeyce büyük bir kalabalık toplanmıştı bile. Havuz heyecanla uğulduyordu, bağrışmalar ve ıslıklar duvarlardan yansıyordu. Haley kalabalığın arasında tanımadığı çok sayıda yetişkin olduğunu gördü ve bunların muhtemelen, oraya Sebastian'a ve Haley'in en son su sporları yıldızı Zoe Jones'a bakmak üzere gelen üniversitelerin öğrenci alma elemanları olduğunu tahmin etti.

As erkekler takımı 100 metre kelebek yarışı için dizildi ve ısınmak için kollarını ve bacaklarını sallamaya başladı. Üçüncü kulvardaki Sebastian'ı görmemek mümkün değildi. Nasıl mümkün oluyorsa, yaz boyunca daha da büyümüştü ve şimdi geniş omuzları daha fazla sayıda kasla dalgalanıyordu. En ön sıradaki oturan ve el çırparak "Sebastian, ole! Bravo!" diye haykıran en büyük hayranı da gözden kaçmıyordu. Aslında yüzme merkezindeki tüm gözler, uzun boylu, büyüleyici Mia Delgado'daydı ve dikkatleri çekmek Mia'yı rahatsız etmiyor gibiydi. Sözde erkek arkadaşına tezahürat yaptığı gerçeğini göz ardı eden hayran gençler etrafını sarmıştı.

Sebastian kalabalığa baktı, sırıttı ve Mia'ya el salladı. Sonra ısınmaya devam etti. Haley Coco De Clerq'e, Sasha Lewis'e ve Whitney Klein'a bakındı ama hiçbirini göremedi. Bu nedenleri tribünlerin üst sırasında, Mia'nın ilgi odağının olabildiğince uzağında bir yere oturdu.

Sebastian 100 metre kelebek yarışını, rakiplerini çok geride bırakarak kolaylıkla kazandı. Mia, "Hoo - hooo! Muhteşem Sebastian!" diye bağırdı.

Sonraki yarıştan hemen önce Coco salona girdi. Peşinde her zamanki gibi, sabit gölgesi Whitney vardı. Whitney tribünde Haley'i gördü ve heyecanla ona el sallayarak Coco'yu o tarafa yönlendirdi. Haley dramatik İkiliye yer açmak amacıyla yana kaydı, ancak Coco Haley'e el sallayarak kestirmeden, Mia'nın ilgi odağı olduğu ön sıranın ortasına doğru yürüdü.

Coco'nun, insanları iterek Mia'nın yanındaki koltuğa oturuşunu, onunla havada üç kez öpüşmesini ve Mia'nın giydiği dekolte forma üstüne iltifatlar etmesini izleyen Haley kırgın bir şekilde, Hıh, diye düşündü. Coco eski yaşam sloganına dönmüş gibi görünüyordu: "Arkadaşlarını yakınında, yeni güzel kızı daha da yakınında tut."

Haley midesinde bir kıskançlık düğümü oluştuğunu hissetti. Kendisi orada tek başına otururken, popüler kızlar ön sıraya egemen olmuşlar, onu dikkate almıyorlardı. Haley Hillsdale Lisesi'ne geleli bir yılı geçmişti, bu okulu çözdüğünü sanıyordu. En azından artık birkaç arkadaşı vardı. Bazı

zamanlarda okulu bile idare etmişti. Ama aniden ikinci sınıfın sıkıntılı ilk günlerine, sınıftaki en yalnız kız olduğu günlere geri dönmüştü.

Düdük çaldı ve Sebastian'ın uzmanlık alanı olan 200 metre serbest yüzme yarışı başladı. Sebastian suya daldı ve baştan itibaren öne geçti. Haley izlemek amacıyla ayağa kalktı. Ne de olsa bunun için gelmişti. Sebastian harika görünüyordu, kulaçları düzgün ve güçlüydü. Bu yarışı da rahatça kazandı. Mia heyecanla bağırıyor, zıplıyor ve uzun siyah saçlarını savuruyordu. Coco el çırptı ve sanki uzun zamandır en yakın arkadaşlarmış gibi, Mia'ya sarıldı. İspanyol güzelinin etrafını saran erkekler de sarılmak için araya girdiler ve Mia memnuniyetle yarım metre yanına yaklaşan herkese sarılırken, mutlulukla İspanyolca bir şeyler geveliyordu. Üniversitelerden gelenler de çok etkilenmiş görünüyordu.

Sebastian kalabalığa el salladı, Mia'ya bir öpücük daha fırlattı ve bir sonraki yarışına kadar dinlenmek üzere havuzdan ayrıldı. Bu arada as kızlar takımı bayrak yarışı için dizildi. Haley kalkülüs kitabını açtı ve ev ödevi olan birkaç probleme baktı. Kendini dünyanın en inek insanı gibi hissediyordu, ama başka ne yapabilirdi? Sohbet edebileceği bir arkadaşı bile yoktu yanında. Reese gitmişti, kütüphanede ders çalışıyordu. Sebastian da onu görmüyordu bile.

Yarış başlama düdüğü yine çaldı ve Haley kızların bayrak yarışını izlemek üzere başını kitaptan kaldırdı, fakat havuz kapısının açılması ve Alex Martin'in içeri girmesiyle dikkati dağıldı. Alex sudaki kızlara göz attı, sonra tribünlere baktı. Haley'i görünce el salladı ve doğruca onun yanına doğru yürüdü.

Haley kendini hazırladı. Alex hakkında çok fazla bilgisi yoktu. Sadece son sınıfta okuduğunu, münazara takımının eşkaptanı olduğunu ve ciddi biri olduğunu biliyordu. Onunla konuşurken kesinlikle dikkatli olması gerekiyordu. Tribünlerden yukarı çıkarken Haley elinde olmadan, ciddi olmasına rağmen son derece şirin olduğunu fark etti. Genellikle mükemmel bir şekilde kısa kesilmiş olan kestane rengi saçları hafifçe dağılmıştı, şık kıyafeti gün içerisinde biraz buruşmuştu ve bunlar Alex'in daha sıcak, daha az resmi ve ürkütücü görünmesine neden oluyordu.

"Merhaba, Haley," diyen Alex Haley'nin yanma oturdu. "Buradaki en iyi yere oturmuşsun."

Haley yanlarındaki boş koltuklara baktı. "Ne dediklerini biliyorsun - yukarıda yalnız kalırsın."

Alex güldü, şaşırtıcı derecede kolay bir şekilde kahkaha attı ve Haley Alex’in beklemediği, öngörmediği birçok yönü olduğunu fark etti.

Aşağıda, havuzda, erkekler serbest stil yarışması için dizildiler. Sebastian yine oradaydı ve uzun kollarını bir o yana bir bu yana sallıyordu. *“Vamonos*, Sebastian, haydi gidelim!” diye bağırdı Mia boğuk sesiyle.

Coco ile Whitney, “Haydi, Sebastian!” diye tekrarladı. Mia onlara sarıldı ve düzgün vücutlu üçlü, etraflarındaki oğlanların keyifli bakışları altında, hoplayıp zıplamaya başladılar. Kızlar bir anda en yakın arkadaş olmuştu. Haley’e ihtiyaç duymaları için bir neden yoktu.

“Takım bu sene harika görünüyor, öyle değil mi?”

Haley dikkatinin, aşağıdaki tezahürat takımından başka yöne çekilmesine memnun olmuştu. “Duyduğum kadarıyla Sebastian Olimpiyat düzeyinde bir yüzücü.”

“Müthiş biri,” dedi Haley. “Ama ne yazık ki, kendisi de farkında. Şu sprinti izle.”

Başlama düdüğü çaldı ve yüzücüler yarışa başladı. Sebastian bir kez daha suda balık gibi süzüldü ve hiç zorlanmadan yarışı kazandı.

Alex sohbete başlamak amacıyla, “Sanırım bazı insanlar suda rahat edecek şekilde doğuyor,” dedi. “Ama ben değil. Annemle babam yüzmeyi öğrenmem için bana rüşvet olarak saksafon vermek zorunda kalmıştı.”

Haley gülümsedi. “O halde seni belirleyen unsur ne?” diye sordu.

Alex bir an düşündü. “Güzel soru. Kesinlikle hava değil - yükseklikten korkarım ve uçaklarda sinirim bozulur, heyecanlanırım. Ateş de değil - zaten kimin cevheri ateş olabilir ki?”

“Şefler?” diye önerdi Haley.

“İlginç,” dedi Alex.

“Bu durumda sana sadece toprak kalıyor,” diye yanıt verdi Haley.

“Kitaplar da toprak olarak sayılıyor mu?” diye sordu Alex. “Bana sorarsan, beni asıl tanımlayan unsur kitaplar.”

Alex’in kendini bu kadar iyi tanıması Haley’i etkilemişti.

“Peki, sen kendini nerede en rahat hissediyorsun, Haley Miller?”

“Güzel soru,” dedi Haley. Onu simgeleyen unsur neydi? Bazen hiçbir fikri olmadığını düşünüyordu.

♠

Alex'le konuşmak onu biraz sakinleştirmiş olmalı. Alex, Hillsdale'deki diğer çocuklardan o kadar farklı ki... Ayrıca onu biraz rahatlatırsanız gerçekten ... çekici olabiliyor.

Peki, yüzme yarışmalarında ne işi var? Spor hayranı olmadığı çok belli. Oraya Haley'i bulmak için mi geldi? Yanma oturmaya bayağı hevesli görünüyordu.

Eğer gerçekten Haley'e kur yapıyorsa, Haley bu konuda ne hissediyor? Peki, Reese buna ne diyecek? Reese şu anda tek başına kütüphanede köle gibi çalışırken, Haley de Alex'le hayatın unsurlarını mı tartışıyor? Haley Reese'i başka bir kızla aynı durumda yakalasa kıskanmaz mıydı?

Diğer taraftan, Reese son zamanlarda kitaplarına Haley'den daha çok ilgi gösteriyor, yani belki de Haley üzerinde hiçbir hak iddia etmiyor. Haley gibi güzel bir kızı uzun süre tek başına bırakamazsınız, aksi takdirde birisi boş koltuğu doldurmaya çalışabilir. Reese bunu biliyor, ya da bilmesi gerekiyor.

Kıskançlıktan bahsetmişken, Coco'nun sorunu ne? Ne zamandan beri Mia Delgado ile yakın arkadaş? Acaba Coco erkeklerin ilgisini biraz kendine çekmeye çalışmak için Mia'yı kullanıyor mu? Yoksa, sosyal gücünü artırmak amacıyla Mia mı Coco'yu kullanıyor? Bu ikisi söz konusu olunca her şey mümkün.

Eğer Haley'nin yeni erkek arkadaşlara kapıyı açık tutması gerektiğini düşünüyorsanız, 18. Bölüme (KONUK SANATÇI) gidin. Eğer Coco'yla Mia'nın yeni arkadaşlığını ve bunun arkasında yatan şeyi çok merak ettiğine inanıyorsanız, 19. Bölüme (ATEŞ VE BUZ) gidip Mia'yı daha yakından tanıyın. Son olarak Haley'nin Coco, Mia ve Alex'ten usandığını ve onların yerine uysal, kalender Sasha'yla beraber olmayı istediğini düşünüyorsanız, 20.Bölüme (ALIŞVERİŞ PİŞMANLIĞI) gidin.

Haley'yi tanımlayan doğa unsuru hangisi? Bu sorunun cevabını bulmasına yardımcı olmak sizin elinizde.

15

GÜZEL AYAK HAREKETLERİ

Bazen kibarlık insanda şamar yemiş hissi uyandırır.

“Pekâlâ Şahinler.” Eşkaptanlar Haley ve Sasha futbol takımını maç öncesinde topladı. Kızlar ellerini dairenin ortasında birleştirdi. Sezonun ilk maçı için, “Oooooh, haydi bastır!” diye bağırdılar, el çırptılar, birbirlerine gaz verdiler.

Sasha, “Haydi, yıla güzel bir başlangıç yapalım,” derken, kızlar sahaya koştu. Soğuk bir sonbahar öğleden sonrasıydı. Haley kollarını ve bacaklarını ısıtmak için onları ovuşturdu. Yedek kulübesinde, birinci sınıftan üç sporcu, “Haydi, Şahinler!” diye bağırdı. Tribünler doluydu, özellikle erkekler as takımı en ön sıraya dizilmişti. O gün, kızlar oynadıktan sonra, onların da kendi sahalarında ilk maçları vardı. Erkeklerin kendilerini seyrettiğini bilmek kızları daha da heyecanlandırmıştı.

Kızlar yerlerini alırken Koç Tygert, “Haydi, fırlayın, kızlar!” diye seslendi. “Dikkatli olun!”

Hakem düdüğünü çalmadan hemen önce Haley izleyicilere göz attı. Reese ön sıranın sonunda formasıyla oturuyordu ve siyah saçları güneşte parlıyordu. Haley’ye gülümsedi ve Haley’nin yüzü mutlulukla kızardı. Reese gerçekten mükemmel bir erkek arkadaş malzemesiydi. Haley’le birçok ortak yönleri vardı. Okulda yoğun bir şekilde çalışıyorlardı ama - ister futbol sahasında olsun, ister arkadaşlarıyla - yoğun bir şekilde oynayabiliyorlardı da. Ayrıca, yan yana evlerde oturuyorlardı, komşuydular. Daha ne kadar kozmik olabilirdi?

Düdük çaldı, maç başladı ve Haley oyuna daldı. Sasha hemen uzun bacaklarıyla topu yakaladı ve North Bergen kalesine kadar çalım yaparak topu sürdü. Ağa doğru uzun, zarif bir şut atmaya niyetlendi ama North Bergen kalecisi topu bloke etti.

“Güzel atak, Sasha!” diye seslendi Haley savunmaya geçerlerken. Şahinler kalelerinde birçok atağı durdurdu ve neşeli ikinci sınıf öğrencisi Christina Schindler Sasha’ya güzel bir pas verdi. Sasha da bunu gole çevirerek Hillsdale Lisesi’ni 1-0 öne geçirdi. North Bergen, birinci yarının bitiş düdüğünden hemen önce gelip bir gol atarak eşitliği sağladı.

“Orada çok güzel görünüyorsunuz, kızlar,” dedi Koç Tygert. “Ama biraz daha agresif olalım. Kalecileri titriyor - şut atmaya devam edin, bir gol daha atarız.”

Haley ikinci yarı için sahaya dönerken Reese’e el salladı, ama Reese görmedi. Başını eğmiş, telaşla defterine bir şeyler yazıyordu, anlaşılan Haley’in oyununu izlemektense, matematik problemi çözmeye odaklanmıştı. *Düdük çalınca seyretmeye başlayacaktır,* dedi Haley kendi kendine.

İkinci yarı ağır adımlarla oynandı ve iki taraf da gol atamadı. North Bergen maçın sonuna kadar gol atamadığı takdirde, Hillsdale Lisesi beraberliğe razı olacakmış görünüyordu. Kronometrede yalnızca birkaç dakik kalmışken, Haley topu keserek ayağına aldı ve kalenin yalnızca otuz santim gerisinde olduğunu, North Bergen savunmasının çoğunun arkasında kaldığını fark etti. Ayağıyla topu kaleye doğru yay gibi fırlattı... Kaleci zıpladı, yetişemedi ve top kaleden içeri girdi!

Takım arkadaşları, “Çok iyi, Haley!” diye bağırarak Haley’in üstüne atladılar ve birbirlerine sarıldılar.

“İyi iş, Miller,” diye bağırdı Koç Tygert.

Sasha Haley’in sırtını sıvazladı. “Oyun işte böyle kazanılır, süperstar.”

Haley koşarak yerine geçerken, Reese’e bakıp, onun her zamanki gibi baş parmağını “Çok iyi” anlamında havaya kaldırmasını bekledi. Fakat Reese sahaya bile bakmıyordu - başını hâlâ kalın ders kitabına gömmüştü.

Haley’in golünü görmemişti.

Reese’in takım arkadaşlarından biri Haley’in o tarafa baktığını görerek, Reese’i dürttü, sonra Haley’i işaret etti. Reese kitaptan başını kaldırdı ve dalgın bir şekilde el salladı.

Çok geç, diye düşündü Haley. *Seni çoktan bakmıyorken yakaladım.*

Maçın geri kalanında Haley'nin dikkati dağıldı. İyi oynadı, hatta son dakikada North Bergen'in yan çizgiden fırsat yakalayarak attığı şutu engelledi. Ancak ne zaman tribünlere baksa, Reese'in maçla ilgilenmediğini gördü. *Niye zahmet edip orada oturuyor ki?* diye merak etti. Maskaralıktan başka bir şey değildi. Maçla hiç ilgilenmediğine göre, gidip kütüphanede oturabilirdi. Belki de sonuçta, Reese Highland o kadar da mükemmel bir erkek arkadaş malzemesi değildi.

Hillsdale, Haley'in golü sayesinde maçı 2-1 kazandı. Haley soyunma odasına gitmek üzere koşarak sahadan ayrılırken tribünlerin önünden geçti ve Reese elini hafifçe uzatarak Haley'in eline dokundu. Süklüm püklüm bir ifadeyle, "O gol, şey, çok güzeldi," dedi.

Haley, "teşekkür ederim," dedi. Ama aslında, *Nereden biliyorsun? Görmedin bile, yalancı,* diye düşünüyordu.

Takım arkadaşlarıyla sahaya inerken Reese, "Ben de ısınmaya başlasam iyi olacak," dedi. "Kalıp maçımızı seyredecek misin?"

"Kalamam," dedi Haley. "Çok fazla ev ödevim var." Haley sıcak bir duş almak ve takım arkadaşlarıyla maçı kazanmalarını kutlamak amacıyla koşarak soyunma odasına gitti.

♠

Reese'le Haley sorun mu yaşıyor? Reese okula ve okul dışı faaliyetlere o kadar odaklanmış ki, kız arkadaşını fazlasıyla ihmal ediyor. Haley'in maçını doğru dürüst izlemedi, son derece önemli gölünü hiç görmedi ama yine de Haley'nin kalıp kendisine tezahürat yapmasını mı bekliyordu? Mümkün değil.

Pekâlâ, üçüncü sınıfın birinci sömestri, her lise öğrencisi için oldukça stresli bir dönemdir. Ama bu gerçekten mazeret olabilir mi? Eğer Reese üniversite başvurusunu şişirmek için Haley'i ihmal ederse, aşk hayatları gelecekte nasıl bir yol izleyecek? Bu durum bütün yıl böyle mi devam edecek? Yoksa Reese sonunda doğru yolu bulup Haley'e geri mi dönecek? Haley bu duruma katlanmalı mı, yoksa daha iyisini mi hak ediyor? Ne de olsa, Haley de oldukça meşgul. Belki de yarı zamanlı erkek arkadaş mantıklıdır.

Haley şimdi ne yapmalı? Belki eve gidip, bu ilişki ve geleceği hakkında düşünmesi gerekiyor. Haley'i, Reese'in davranışını düşünüp değerlendirmek üzere eve göndermek için **18. Bölüme (KONUK SANATÇI) gidin.** **Ya da belki Haley'in ihtiyacı olan şey, kız arkadaşlarıyla kaliteli ve hoş vakit geçirerek kafasını dağıtmak. Maçtan sonra Sasha'yla kalmasını sağlamak için** **20. Bölüme (ALIŞVERİŞ PİŞMANLIĞI) gidin.**

Anlaşılan Reese'le çıkmanın olumsuz bir yanı var. Ne yazık ki, hiç kimse kusursuz değil. Reese bile.

16

ROL DAĞILIMI

Liderliği ele alın, takip edin veya oyundan çıkın.

“Haley, buraya gel.” Coco Haley’yi kubbeli binada bir banka çağırdı. Haley’in dersler arasında boş zamanı vardı, bu nedenle kabul etti. “İlgilenebileceğin haberlerim var - oyuncu listesi kesinleşti!”

“Yani rolü aldım mı?” diye sordu Haley.

“Bir dakika sonra söyleyeceğim,” dedi Coco.

Normal, diye düşündü Haley. *Olabilecek en son dakikaya kadar üstünlük taslaması gerekiyor.*

Coco, yönetmen yardımcısı olarak, aktörlerin narin egosu üzerindeki gücünün tadını çıkarıyordu. “Önce rol alamayan bütün zavallıları çağırıp onlara kötü haberi vermem gerekiyor,” dedi Coco şevkle.

“Oyuncu listesini astığın zaman anlamayacaklar mı?” diye sordu Haley.

“Tabii, ama böylesi çok daha eğlenceli.” Coco tak diye cep telefonunun kapağını açtı ve numaraları tuşlamaya başladı.

Haley neredeyse bağırarak, “Peki, ya ben?” dedi.

“Rahatla, Miller,” dedi Coco önemsemeyen bir tavırla. “Sen de kaderini çok yakında öğreneceksin. Alo, Candy Davenpoıt'la mı görüşüyorum? Merhaba, ben Coco De Clerq, sonbahar oyununun yönetmeni.”

"Yönetmen yardımcısı,” diye düzeltti Haley.

Şşşş.” Coco telefonun eliyle kapatarak Haley’e tısladı. “Her neyse, oyuncu listesini belirledik ve kaygıyla beklediğini düşündüm—”

Haley oturduğu yerden bile Candy'nin heyecanlı çığlıklarını duydu. "Başrolü aldım mı? Başrolü aldım mı?"

"Hayır, üzgünüm, Candy, başrolü alamadın," dedi Coco. "Aslında hiç bir rolü alamadın. Yalnızca arka planda durup kanatlarını çırpan önemsiz bir peri rolünü bile alamadın. Hayır, hiçbir şey. Hemen öğrenmek istersin diye düşündüm. Aktörlük hayatın hakkında hayaller kurmayasın diye. Seçmelere katıldığın için çok teşekkürler. Belki gelecek seneye. Hoşça kal."

Coco bir sonraki numarayı tuşlarken Haley, "Coco, bu çok acımasız bir hareketti," dedi.

"Biliyorum, öyleydi, değil mi? Aslına bakarsan, düşünceli davranıyorum ve onları merakta bırakmıyorum—Alo, Tessa?"

Haley, Coco'nun "Üzgünüm, kaybettin," telefonu listesini tamamlamasını beklerken, huzursuzlanarak yerinde kıpırdandı. Rolü almış mıydı, almamış mıydı? Helena'yı oynamayı gerçekten çok istiyordu, ama Hermia da harika olurdu. Oyuncu listesine çaktırmadan bakmaya çalıştı, fakat Coco listeyi deri çantasında katlı tutuyordu.

"Pekâlâ, eğer bana oyuncu listesini göstermeyeceksen, ben gidiyorum." Haley kuduruyordu.

Haley çekip gitmek üzereyken, "Of, tamam," dedi Coco. "Sen, iyi haberi alan şanslı kız olacaksın. Ama hiç kimseye söyleme -diğerlerine ben söylemek istiyorum."

"Peki, peki! Bana söyle de!"

"Haley, sana söylemekten büyük bir mutluluk duyuyorum, sen... Helena rolünü oynayacaksın."

Haley rahatlayarak içini çekti. "Bu harika bir haber! Peki, Demetrius'u kim oynayacak?"

Coco uzun bir süre duraksayarak, seçilen kişinin adını Haley'e söyleyip söylememeyi düşündü. Sonunda, "Devon McKnight," dedi. "Benim ilk tercihim değildi, ama ne yapabilirsin?" Önemli noktaları belirlemek için listeyi gözden geçirdi. "Bir bakalım... Spencer Puck'u oynuyor, tabii—bence muhteşem olacak, sence de öyle değil mi?"

"Sen öyle diyorsan," dedi Haley.

"Ve Shaun da Nick Bottom'ı oynayacak." Coco yüzünü buruşturdu. "Benim isteğimin aksine, ama Bay Lyons ısrar etti. Bana göre, seçmelere eşek başıyla gelmesi işi bitirdi."

“Kabul etmek zorundasın, Shaun denemede gerçekten komikti,” diye yorum yaptı Haley.

“Hiçbir şeyi kabul etmek zorunda değilim.”

“Titania’yı kim oynuyor?” diye soran Haley, oyunun en çok istenen rolünü kimin alacağını merak ediyordu.

“Mia, tabii ki,” dedi Coco. “Titania’nın olağanüstü güzellikte biri olması gerekiyor. Bu okulda onlardan çok fazla yok. Sözüm meclisten dışarı, tabii.”

“Tabii.” Haley Coco’nun, istisnanın Haley değil, kendisi olduğunu söylemeye çalıştığını biliyordu.

“Ben bomba gibi bir Titania olurdum, ama yeteneklerime başka yerlerde ihtiyaç duyuluyor,” dedi Coco. “Bu fedakârlığı memnuniyetle yapıyorum.”

“Hepimiz çok memnun olduk,” dedi Haley. Coco’nun söyleyeceği hiçbir şey artık Haley’i rahatsız edemezdi - aşırı derecede heyecanlıydı. Helena rolünü almıştı! Ve Helena Demetrius’una sahip olacaktı. Bu, Hailey’in Devon’u çok sık görmeye başlayacağı anlamına geliyordu.

♠

Harika bir haber! Haley istediği rolü aldı ve Devon duygusal olarak ilgi duyduğu kişi olacak. Peki, bu aşk sahne dışında da devam edecek mi? Bu, Haley’nin, yılın sonuna kadar aşk - ve sosyal - hayatının gidişatını

değiştirebilecek şahane bir gelişme. Oyun, popüler Cocobut'tan anti sosyal sahne ekibine ve gösterişli set tasarımcılarına kadar, her türlü çocuğun katıldığı büyük bir yapım. Haley, tiyatro güruhunun parçası olarak birçok farklı yöne kayabilir.

Eğer yönetmen yardımcısı Coco'nun yanında kalıp, şahane insanlarla daha fazla zaman geçirmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 19. Bölüme gidin (ATEŞ VE BUZ). Eğer Devon, İrene ve Shaun'la beraber olmasının, Haley’in rol yapma yeteneği üzerinde daha iyi etki yaratacağına inanıyorsanız, 21. Bölüme (SAHNE TASARIMI) gidin.

Sahne oluşturuldu, oyuncular seçildi. Artık oyun başlasın!

17

OYUNCU KOÇU

Bu çılgınlığın bir Yöntemi var

Olağandışı özel hoca Xavier Willkommen, “Tebrikler, totuklar!” diye haykırarak hışımla kuzeni Shaun’un salonuna girdi. Her zamanki gibi gayet gülünç bir şekilde giyinmişti. Üzerinde, inciye benzeyen düğmeleri olan lavanta rengi gömlek, sarı şal desenli geniş boyunbağı ve siyah smokin ceket vardı. Kuyruklu. “Öğretilerim hayal bile edemeyeceğim kadar faydalı oldu. Anladığım kadarıyla, bu odada üt - sayıyorum, ÜT tane yeni doğmut TANATTI var!”

“Ve bir tane korkak sahne tasarımcısı,” dedi irene elini kaldırarak.

“Tatmalık, tatlım,” dedi Xavier. “Tahne tatarımı kendi itinde bir tanat. Gertek yeteneğinin nerede yattığını bilmek de öyle. Ve Devon, duyduğum kadarıyla, tahnenin iki tarafında da talıtacakmıttın.”

Devon hem Demetrius’u oynayacak, hem de sahnenin boyanmasında Irene’e yardım edecekti. Haley Helena’yı, Demetrius’u seven ama karşılık göremeyen (tabii, mutlu sona kadar) kızı canlandıracaktı. Shaun da hayalini kurduğu, bir perinin büyüsünün kurbanı olan ve kafası eşek başına dönüştürülen Nick Bottom rolünü kapmıştı.

“Dostum, seçmelere giderken kartonpiyerden yapılmış bir eşek başı taktım,” dedi Shaun Xavier’e. “Yöntemi kanalize etmenin yolu, öyle değil mi?”

“Bu gütel bir batlangıt, Taun,” dedi Xavier. “Bundan sonra ötel dert tamanının bir kıtmını neden repliklerinitin provatını yaparak getirmiyorut? Tabii tence bir takıncatı yokta, irene. Ten oyunda rol almatan da, Klatik rol

yapma tekniği hepimite intan ruhu hakkında bir teyler öğretebilir. BÜYÜK ve GÜTLÜ Tanford Meitner tarafından gelittirilen batı egtertitlerle batlayalım."

Xavier Shaun'la Irene'e, grubun karşısında ayakta durmalarını ve yüzlerini birbirlerine dönmelerini söyledi. Shaun içgüdüsel olarak eğilip Irene'in burnunu öptü.

İrene irkilerek geri sıçradı ve ıslak yüzünü ovuşturdu. "Off, Shaun, özel ders sırasında herkesin içinde duygu gösterisi yok."

"irene haklı," dedi Xavier. "Meitner'in kurallarından biri DOKUNMAMAK. Bütün duygularınıto tetinitle iletmek torundatınıt. Şimdi. Bu egtertite tekrarlama deniyor. Taun, etrafına bak ve görüğün bir tey hakkında bir tümlelik yorum yap. Sonra irene, Taun'unu töylediğini tekrarla. Taun ten yorumu tekrarlıyorum, ama her teferinde farklı bir kelimeyi vurguluyortun. Hatır mıtınıt? Batlaym."

Shaun etrafına bakındı ve sonunda gözüne mutfak tezgâhında duran en sevdiği şeylerden biri, muz ilişti. "Ne kadar güzel bir sarı muz," dedi Shaun.

"Hep Irene'in götlerinin itine bakataktın," dedi Xavier.

Shaun Irene'in gözünün içine baktı. "Ne kadar güzel bir sarı muz," dedi.

"Ne kadar güzel bir sarı muz?" dedi irene.

"Ne kadar GÜZEL bir sarı muz," dedi Shaun.

"Gütel," dedi Xavier. "birbirinitin duygularından faydalanın."

"Ne kadar güzel bir SARI muz," dedi Shaun.

"Ne kadar güzel bir SARI muz?" dedi irene.

"NE kadar güzel bir sarı muz," dedi Shaun.

"NE kadar saçma sapan sıkıcı bir egzersiz?" dedi irene.

"Hayır, hayır, HAYIR," diyen Xavier ayağa kalktı. "Birat daha tabret, irene. Batlangıtta tatma geldiğini biliyorum ama vurgulamadaki tek bir değitikliğin, cümlenin anlamını TAMAMEN değittirebileceğini öğreniyorut. Ötellikle Taketpeare'de bu tok önemli, totuklarım. Devon ve Haley, tıra tizde."

Haley ayağa kalktı, Devon'un gözlerinin içine baktı ve delik konusu bıktırana kadar, "Pantolonunun dizinde bir delik var," cümlesinin olabilecek her permütasyonunu tekrarladı.

“Gütel,” dedi Xavier. “Pekâlâ. İtin ötünü anlamaya batladınıt. Timdi Uta Hagen itlemine getelim. Hagen de Meitner de, New York’ta Lee Ttratberg tarafından geliştirilen Ttanitlavtky Yönteminin öğrencileriydi. Bu yöntemin ardındaki dütünce, karakteriniti inandırıcı bir tekilde canlandırmanın yolunu bulmak itin, kendi duygularınıtdan ve deneyimlerinitden yararlanmaktı. Uta Hagen bunu bir adım öteye götürüp, CANLARDIRMA GERÇEKLİKTİR dedi. Bizler AKTÖRÜT, DUYARGA değil. Biz YAPARIT. Basitlik DERİNLİKTİR. BASİT olurken GERÇEKÇİ olun.”

“Dostum, sen neden bahsediyorsun?” diye sordu Shaun.

“Tenin karakterinin etek batı var,” dedi Xavier. “Timdi, tenin etek olma konutunda deneyimin olmayabilir. Ama devamlı olarak etek gibi davranırtan, etek OLMANIN natıl bir tey olduğunu anlamaya batlartın. Etek OLURTUN. Böylete itleyiciler teni inandırıtı bulur.”

Shaun’un yüzü aydınlandı, irene ellerini başına götürdü. “Hayır, olamaz,” diye inledi. “Anladı.”

“Şimdi gayet iyi anladım,” dedi Shaun. *“Aa-ii, aa-ii* Artık hep eşek gibi yaşamak zorundayım! Harika.”

“Yalnızca oyun bitinceye kadar,” dedi Devon.

“Lütfen, bunu teşvik etmeyin,” dedi irene. Xavier, fiilen eşek gibi davranması gerektiğini söylemiyorsun, değil mi? Yani her zamankinden çok demek istiyorum.”

Xavier düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. “Tey, atlında o anlama geliyor. Robert De Niro’nun *Raging Bull’da* Jake La Monta’yı oynamak için otut kilo almatı gibi. Fiziktel olarak o karakter OLMAN gerekiyor ve sırf kostümler yeterli olmuyor.”

“Bu bir kabus olacak,” dedi irene.

“Belki de olmaz,” dedi Haley. “Yani, düşünürsen... Shaun’un eşek numarası yapması, Shaun’un normal davranması... Gerçekte arada fark var mı?”

“Çok haklısın, Haley,” dedi Shaun.

“Shaun, Haley biraz önce sana hakaret etti,” dedi irene. “Onu suçladığımdan değil tabii, ama...”

“Ha,” dedi Shaun. “Şey, aa-ii. Ben bir eşeğim. Üzerime alınmam.

“Aferin, Taun,” dedi Xavier. “Gerçekten Nick Bottom’ı YA-TI YORTUN.”

“Kesinlikle haklısın,” dedi Shaun.

“Bir batka egtertit deneyelim,” dedi Xavier. “Haley, senin karakterin Helena çılgınca atık ama atkı kartılıktıt kalıyor. Bana atık Helena’yı göstermeni istiyorum. Kendi duygularının, geçmitteki deneyimlerinin derinlerine in ve bana o duyguyu GÖTTER-MENİN yolunu bul.”

Haley duraksadı. “Bu çok kişiselleşmeye başladı.”

“Aynen,” dedi Xavier. “Taten ittediğimit de bu. Tevdiğin birini dütün ve o duyguyu ifade etmenin yolunu bul, böylece hepimit görelim.”

Karakterini kendi hayatı aracılığıyla canlandırma fikri Haley’in hoşuna gitmişti. Ona mantıklı geliyordu ve sahnede önemli bir rolün hakkından gelmesinin tek yolunun bu olduğunu biliyordu. O teknik olmadan, odun gibi olabileceğinden korkuyordu. Fakat bir sorun vardı: Helena’nın Demetrius’u sevdiği gibi, tutkuyla sevdiği birini düşünmesi gerekiyordu. O kadar büyük bir aşkla sevdiği biri var mıydı?

“En derin duygularını bite atabilirtin, bite güvenebilirtin, Haley,” dedi Xavier. Bit tenin arkadatınıt. Gerteğin içinde rahatla”

Haley, Irene’in, Shaun’un ve Devon’un yüzüne baktı. Onlara güveniyordu. Mesele o değildi.

Hayatında hiç tutkuyla âşık olmuş muydu? Şimdi âşık mıydı?

Âşıksa, kime? Devon, Demetrius’u oynuyordu. Belki de düşünmesi gereken en mükemmel kişi oydu.

Ama belki de değildi. TUTKUYLA sevmek? Devon’a karşı duygularını tanımlayan doğru kelimeler bunlar değildi? En azından henüz değildi.

“Hâlâ sıkıntılıyım,” dedi Haley.

“Ölürte YIKILACAĞIN birini düşün,” dedi Xavier. “Hayatında böyle düşündüğün kişi kim?”

Ansızın Haley’nin gözünün önünde bir yüz belirdi. O yüzü düşünmek, o kişinin ölümünü düşünmek neredeyse gözyaşlarına boğulmasına neden olacaktı. Onu düşününce gözleri gerçekten doldu.

İşte buydu. Oydu. Haley’in en derin duygularının anahtarı oydu.

“Görmeye badadım,” dedi Xavier. “Millet, Haley’in götlerindeki tef kati görüyor mutunut? Bir teyler töyle Haley. Bite neler hittettiğini anlat.”

“Ah, Freckles!” diye haykırdı Haley. “Seni o kadar seviyorum ki!”

Devon’la irene kahkahalarla güldü. “Freckles mi?” dedi irene. “Köpeğin mi?”

“İntanları yargılamak bite dütmet,” dedi Xavier. Bu tercihler fatlatıyla kititel.” Ancak Haley onun da gülmemek için kendisini zor tuttuğunu gördü.

Shaun, “Bunun komik olduğunu sanmıyorum,” dedi, “yani, ben bir eşeğim. Freckles gibi bir hayvanım. Sadece Kraliçe Titania’nın bana karşı, Haley’in Freckles için hissettiklerini hissetmesini umuyorum” Shaun perişandı.

“Allah razı olsun, Shaun,” dedi Xavier. “Canlarım, bugün bir aktörün doğuşunu izledik.”

♠

Xavier’in yöntemlerinden bazıları başlangıçta saçma geldiyse de, Haley bu rol yapma işinin özünü kavramaya başladı. Ancak oldukça gergin bir ortam. Eğer Haley’in tiyatro ortamından biraz uzaklaşması gerektiğini ve Sasha'yla geçireceği bir öğleden sonranın onu rahatlatacağını düşünüyorsanız, 20. Bölüme (ALIŞVERİŞ PİŞMANLIĞI) gidin. Eğer Haley’in sanatçı arkadaşlarının yanında kalmasını tercih ediyorsanız, 21. Bölüme (SAHNE TASARIMI) gidin.

Ciddi tiyatrocular için aktörlük bir hobi değil, bir tutku, bir çağrıdır. Mesele Haley’i çağırıyor mu?

18

KONUK SANATÇI

Karar: Sevdiğinizle beraber olamıyorsanız,
beraber olduğunuz kişiyi sevin. Tartışın.

“Mitchell, kapıya bak!” diye seslendi Haley aşağıya. Annesiyle babası dışarıdaydı ve Mitchell bodrumdaydı, muhtemelen bir şey parçalıyordu. Haley yukarıda odasında SAT matematik problemleri denemeleri çözüyordu. En azından matematik problemi çözüyor olması gerekiyordu. Ama aklı daha çok - Reese Highland’in son zamanlardaki ortadan kaybolma hareketi gibi - romantik problemlere takılmıştı.

Mitchell geri seslenerek, “Sen bak,” diye cevap verdi. “Uzaktan kumanda aletini sökmekle meşgulüm.”

Çok haklı, diye düşünen Haley kalemini bırakıp aşağıya inerken kapı ikinci kez çaldı. “Geliyorum!” diye seslendi. “Mitchell, annemle babam eve dönmeden o kumanda aletini tekrar toparlasan iyi olur.” Perry en sevdiği filmlerde duraklama, ağırçekim ve sahneleri tekrar izleme yapamazsa epeyce huysuzlanabiliyordu.

“Merak etme,” dedi Mitchell. “Kendime çok güveniyorum.”

Eminim, diye düşündü Haley. Doğru, Mitchell şimdiye kadar özenle parçalayıp bozduğu her şeyi - Haley’in kareler arasında donan ve şimdi eskisinden daha iyi çalışan kamerası dâhil - yeniden monte etmeyi başarmıştı.

Haley ağır sokak kapısının yanındaki pencereden dışarı baktı ve Alex Martin’i görünce nefesi kesildi. Kemerli koyu bej pantolonu ve polo yakalı tişörtüyle, kapıda sabırla bekliyordu.

Onun burada ne işi vardı? Haley'den ne istiyor olabilirdi?

Haley onu evine davet ettiğini hatırlamak istercesine beynini zorladı - ev sahipliği yapmaya gönüllü olduğu çalışma gruplan, münazara takımı toplantıları - ancak hiçbir şey hatırlayamadı.

Öğrenmenin tek bir yolu var, dedi Haley'in kafasında hafif bir ses. *Kapıyı aç, salak.*

"Merhaba, Alex," diyerek kapının çerçevesine yaslandı.

"Merhaba, Haley. Bu civardaydım, uğrayayım dedim."

Civarda mı? Lütfen.

"Imm, harika," dedi Haley. Alex'in ne istediğini söylemesini bekliyordu, ama Alex sözü Haley'e bırakmış görünüyordu. Tuhaflık buna denirdi işte.

"Donmuş yoğurt yemeğe gelmek ister misin diye soracaktım," dedi Alex sonunda.

Haley verandaya çıktı. Alex'in, parlak, pahalı görünen siyah sedan arabası, park yerine bırakılmıştı ve Haley'i donmuş yoğurt yemeğe götürmek üzere hazır bekliyordu. Bu arada, yan tarafta bulunan Highland'lerin evi - Haley'in ister istemez fark ettiği kadarıyla - bomboş görünüyordu. "Kusura bakma, gelemem," dedi Haley. "Küçük kardeşime bakıyorum."

"Ha," dedi Alex. Haley bunun üzerine onun gideceğini sanıyordu ama gitmedi. Püsküllü kahverengi mokasenlerinin cilasına bakıyor gibiydi.

Bu şekilde pat diye uğrayabileceğini düşünebilecek kadar kendini beğenmiş biri, diye düşündü Haley. Kendini beğenmiş ama onur verici.

"Ama şey - eğer istersen verandada oturup biraz takılabilirsin," dedi Haley. "Evde donmuş yoğurt, hatta dondurma bile yok. Annemle babam şekere şiddetle karşı. Ama buzlu çay içebiliriz."

"Harika," dedi Alex. "Gerçekten harika olur."

Alex ön verandada otururken Haley bardak almak amacıyla mutfağa gitti. Şekersiz ebegümeci çayını buzlu bardaklara koydu ve bir tabak peynir ve krakerle birlikte dışarı çıkardı.

"Demek - evde şeker kullanılmıyor," diyen Alex bir tane kraker aldı. "Diğer politik görüşlerin dikkate alındığında mantıklı. Dur bir tahmin edeyim, annenle baban eski hippi. Coğrafi kökeninize uyuyor."

“Coğrafi kökenim mi?” Haley Alex’in neden bahsettiğinden emin değildi.

“Annie bana buraya Kuzey California’dan taşındığınızı söyledi. Bu, ilerici duruşunu, kuru meyve ve tahılla beslenmenizi, çevre saplantınızı açıklıyor... her şey uyuyor.”

“Beni tamamen çözmüşsün, öyle değil mi?” diye sordu Haley alaycı bir ifadeyle. “Marine County şablonuna indirgedin.”

Alex ona baktı. “Özür dilerim - haklısın. İnsanlar sandığımızdan çok daha karmaşıktır. Özellikle senin gibi insanlar.”

“Benim gibi insanlar mı?” dedi Haley. “San Francisco’dan gelen hippi yavrusu demek istemiyorsun herhalde...”

“Hayır, akıllı insanlar demek istiyorum. Lisenin boğucu derecede uyumlu ortamında bile kendi başına düşünebilen insanlar.”

Haley’in bu kadar net bir şekilde özetlenmeye kızgınlığı yavaş yavaş geçti. Belki de Alex düşündüğü kadar anlayışsız biri değildi. “Ya sen? Senin coğrafi kökenin ne?”

“Connecticut doğumluyum. New Jersey’de büyüdüm,” dedi Alex. “Ben üç yaşındayken babam şirketini buraya taşıdı. Genel masraflar burada daha uygun. Ama ben buradan çıkıp biraz dünyayı dolaşmayı başardım. Geçen yazı, Kosta Rika’da yoksullara ev yaparak geçirdim.”

“Sen mi?” Orta Amerika’da insanlara yardım etme fikri bir şekilde, Haley’nin Alex hakkındaki görüşüne uymuyordu. Oysa onun, kararlı bir muhafazakâr kapitalist domuz olduğunu düşünüyordu. Şirin bir kapitalist domuz. Ama öte yandan, domuz yavrularınn hep çok sevimli bulurdu. “Bunu senden beklemezdim.”

“İnsanlar sandığımızdan çok daha karmaşık,” diye hatırlattı Alex.

Haley rahatlamaya başladı ve uzun bir sohbete daldılar, zamanın nasıl geçtiğini fark etmediler. Haley bir süre sonra, dışarıda havanın kararmaya başladığını fark etti. Alex’le sohbetleri bir saatten fazla sürmüş olmalıydı. Alex çok akıllıydı, ürkütücü derecede akıllı. Haley’nin tanıdığı çocukların çoğu Hillsdale Lisesi’nden ötesini göremezdi. Bergen County sınırlarının dışında bir şey düşünseler Haley çok şaşırırdı. Coco ve Whitney gibi zengin çocuklar bile tatillerde Hillsdale’den şehre ve Hamptons’a gidip geliyor, belki Paris veya Londra’da bir mola veriyordu. Burası onların kuvvet üsleriydi.

“Ben artık gitsem iyi olacak,” diyen Alex ayağa kalktı. Haley onu arabasına kadar geçirdi. Bu arada Highland’lerin arabalarının park edildiğini gördü. Alex’le sohbete o kadar dalmıştı ki, birisinin arabayla geldiğini görmemişti. *Reese eve dönmüş müydü*? diye merak etti Haley. *Ve döndüyse*, *Haley’i verandada* A/ex7e *birlikteyken görmüş müydü?*

Eğer Reese onları *gördüyse* ne yapacaktı? Gelip merhaba der miydi? Haley başka bir çocukla konuştuğu için kıskanır mıydı? Yoksa üzerinde durmayıp onları rahat mı bırakırdı?

Haley emin değildi.

“Buzlu çay için tekrar teşekkürler,” dedi Alex. “Okulda görüşürüz.”

“Evet. Görüşürüz.” Haley dalgın bir şekilde ona el sallarken, annesi evde olmadığı ve Alex’in çok benzin yakan lüks arabasını görmediği için rahatladı.

♠

O akşam ilerleyen saatlerde Haley, üniversite başvuru makalesinin üçüncü taslağı üzerinde çalışırken, Reese’ten bir Anlık Mesaj aldı.

R: N’aber, Kızıl? Yıllardır görüşmemişiz gibi. Yarın benimle kütüphanede buluşmak ister misin?

Haley hiç düşünmeden cevap yazdı:

H: Tabii. Görüşürüz.

Haley oturumunu kapattı ve tekrar makalesine döndü ancak Reese’in mesajıyla ilgili bir şey onu rahatsız etti. Son zamanlarda Reese ders çalışmakla o kadar meşguldü ki, Haley’in hayatta olup olmadığını bile pek fark edemiyordu. Şimdi birden bire *onunla* mı ders çalışmak istiyordu?

Belki de beni Alex’le gördü, diye düşündü. *Belki başka çocukların etrafımda dolandığını hissetti ve benim ona ait olduğumu hatırlatmaya çalışıyor.*

Ancak hak iddia etmek istiyorsa, bu çok yavan bir yöntemdi. Kütüphaneye gitmek mi? Bu nasıl bir buluşmaydı?

Berbat bir buluşma, nasıl olacak?

♠

Haley’in şu anda birçok seçeneği var. Alex de Reese de iyi çocuklar - akıllılar, terbiyeliler ve unutmayalım, seksiler. Bay En Yakışıklı ile Bay Zeka arasında nasıl seçim yapmalı? Haley kendisinden daha çok hoşlanıyormuş gibi görüneni mi seçmeli? Bu - şimdilik - Alex'ti. Ama kim bilir - belki Haley onunla çıkmayı kabul ederse, o da, Reese gibi, Haley’i ihmal etmeye başlayacak. Erkekler gizemli yaratıklar.

Haley'in planlandığı gibi, Reese'le kütüphanede buluşması gerektiğini düşünüyorsanız, 24. Bölüme (X'İ BULUN) gidin. Tekdüzelikten çıkıp, kendisiyle Reese Highland arasında biraz mesafe koyması ve biraz yaşaması gerektiğine inanıyorsanız, 25. sayfaya (ÖZGÜRLÜK MÜZİĞİ**). Haley'in erkekleri bu kadar düşünmeyi bırakıp, üniversite yarışına odaklanması gerektiğine inanıyorsanız, 22. Bölüme (**KAFASI DAĞINIK**) gidin.**

Dikkatli olun. Aşk âleminde, kaderin bazı beklenmeyen cilveleri konusunda size açıklama yapılmayacaktır.

19

ATEŞ VE BUZ

Bazıları dünyanın yanarak sona ereceğini söylüyor,
bazıları donarak. Bazıları da dünyanın sonunu, hain
dedikodular yağmurunun getireceğini belirtiyor.

"Mia'yı çok asil, örneğin altın işlemeli kadife elbise içinde hayal ediyorum," diyen Coco Bubbies'de pencere kenarında bir masaya otururken. Whitney onun yanına otururken, Haley, Cecily ve Mia Delgado daireyi tamamladı. Coco bu brunch toplantısını, başka şeylerin yanı sıra, okul tiyatrosunun kostümlerini tartışmak amacıyla düzenlemişti. Kostümler bu yıl Whitney tarafından tasarlanıyordu. Oyun, Shakespeare'in *Bir Yaz Gecesi Rüyası'ydı.* Tabii, Coco yönetmen yardımcısıydı ve Mia oyunun yıldızıydı, gerçi şimdiden sıkılmış gibi görünüyordu, oysa masada yalnızca beş dakikadır oturuyorlardı.

Mia Avrupa'nın küçük kafelerine ve restoranlarına alışıktı. Bubbies, Avrupa tarzında bir bistroydu, yani hezaren bahçe koltukları ve kadın-erkek tuvaletlerine giden koridorun duvarlarında Toskana-Alpler-Provence duvar resimleri vardı. Hillsdale Heights'ın en sevilen brunch mekânıydı ve bir Pazar günü öğleden sonra pencere kenarında görünmek bir statü simgesiydi, şehir kulübünün verandasında veya elleriniz alışveriş torbalarıyla dolu bir halde şehir merkezindeki butiklerin yakınında görülmeye benziyordu.

"Ben mavi sevmez," dedi Mia. "Benim için kötü bir renk."

"Mia'nın karakteri bir peri," dedi Whitney. "Daha çok, altın kemerli uzun, havalı şifon bir tuvalet tarzında bir şey düşünüyordum.

“Çok daha iyi bir fikir,” diye cevap vardi Mia. “Şifon” - bu noktada küçümseyen bir ifadeyle diğer kızlara baktı - “kıvrımlarımda güzel duruyor.”

Coco burnunu çekti. “Ben yönetmen olarak—”

“Yönetmen yardımcısı,” diye hatırlattı Cecily.

Coco onu duymazdan gelip, “Mia’nın kadife giyeceğini söylüyorum. Kraliyet mavisi. Dik yakalı. Göğüs altından büzgülü. Sert korse.”

“Ya Bay Lyons?” diye fısıldadı Whitney. “Titania’nın şifon giymesini istediğini söyledi.”

“Ben onu hallederim,” diye emretti Coco.

Menüleri gözden geçirdiler ve birkaç dakika sessizlik oldu. Sonunda Whitney fısıldayarak, “Aman Tanrım, kızlar. Bakın kim geldi?”

Tam o sırada, tabakların kırılmasıyla büyük bir gürültü oldu. Haley mutfağa doğru baktı ve Sasha’nın çekici rockçu erkek arkadaşı Johnny Lane’in tabaklarla dolu bir plastik leğeni düşürdüğünü gördü.

“Burada çalıştığını bilmiyordum,” dedi Cecily. Bu şaşırtıcı bir durumdu çünkü masada bulunan herkes içinde bugünlerde Sasha’yla ve dolaylı olarak Johnny Lane’le en çok vakit geçiren kişi herhalde Cecily’ydi.

Coco omuzlarını silkti. “Ne bekliyordun? Uyuşturucu parasını bir yerden kazanması gerekiyor.”

Whitney kaşlarını çatarak, “Uyuşturucu parasını uyuşturucu satarak kazandığını sanıyordum.”

O anda, garson kız siparişlerini almaya geldi. Coco, “Ben Cobb salatası istiyorum, sosu yanında olsun. Bir de diyet kola,” dedi.

“Ben ızgara tavuklu sandviç istiyorum,” dedi Haley. “Bir de buzlu çay.”

Cecily, “Bana jambonlu omlet, lütfen,” diye sipariş verdi. “Ve limonata.”

“Ben de omlet istiyorum,” dedi Mia. “Ve *un cafe con leche* -yani bir sütlü kahve.”

“Ben az pişmiş domuz pastırmalı cheeseburger alayım,” dedi Whitney. “Küflü peynirle. Bir de patates kızartması ve milk-shake.”

Coco başını iki yana salladı. “Hayır, yemeyecek. Üstünde ızgara tavuk bulunan Caesar salatası ve diyet kola alacak. Değil mi, Whit?

“Açlıktan ölüyorum, Coco,” dedi Whitney. “Dün akşamdan beri hiçbir şey yemedim.”

“Burada kahvaltı ediyoruz, Whitney,” dedi Coco. “Hiç birimiz dün akşamdan beri bir şey yemedik ”

“Peki,” dedi Whitney. “Ama tatlı yerim.”

“Her neyse,” diyen Coco garson kıza menüsünü uzattı.

Birkaç saniye sonra Johnny gelip bardaklarına tekrar su doldurdu. Sınıf arkadaşlarına hizmet etmeye alışkın değildi, bu nedenle utancını kapatmak için kaba davrandı.

Cecily, Johnny tam karşısında masa örtüsüne dökülen suyu temizlemiyormuş gibi davranmaya çalışarak, “Merhaba, Johnny,” dedi.

Haley de bu küçük düşürücü durumu Johnny için kolaylaştırmaya çalışarak “N’aber?” dedi.

Mia parmağını bardağının kenarında dolaştırırken, “Merrrhaba,” diye mırıldandı. Bir yudum içti, sonra ağzına bir parça buz aldı.

Johnny ona baktı, sırıttı ve masadan uzaklaştı. Kot pantolonunun üstüne sardığı önlük ve Clash tişörtüyle bile hâlâ çekici görünüyordu.

Johnny duyamayacak kadar uzaklaşınca Whitney, “Aman Tanrım, Sasha bu adamla o işi nasıl yapıyor?” diye fısıldadı.

‘“O iş’ derken ne demek istiyorsun?” diye sordu Mia. “Ve Sasha kim?”

“Onunla daha tanışmadın mı?” diye sordu Cecily. “Biraz bekle.” Haley Cecily’nin ne demek istediğini gayet iyi biliyordu. Mia bir erkek için Sasha’ya meydan okuyarak onunla karşı karşıya geldiği takdirde, Hillsdale Lisesinde kendine en denk rakibi bulmuş olacaktı. Sporcu altın kız Sasha, Mia’nın yoksun olduğu tüm cana yakınlığa ve neşeye sahipken, Mia’nın için için yanan, tehlikeli cazibesi, asi Sasha’nın bile güvenilir görünmesine neden oluyordu.

“Johnny ve Sasha bu yaz birlikte Virginia’ya kampa gittiler ve kesinlikle sonuna kadar gittiler. Küçücük bir çadırda,” diye bilgi verdi Whitney.

“Bu çok eski bir haber,” dedi Coco.

Cecily, “Ben senin yerinde olsam dedikodu yaymazdım, Whitney,” diye ekledi. “Kamp yolculukları pek de öyle geçmedi.”

Mia gözlerini devirdi. “Siz Amerikalılar sekse ne kadar saplantılısınız. Niye bu kadar önemli? Kız oğlandan hoşlanıyor, oğlan kızdan hoşlanıyor... işin doğasında var bu.”

“Ya sen ve Sebastian?” diye sordu Whitney. “Siz... biliyorsun işte...?”

Haley cevabı beklerken hafifçe gerildi ama Mia, *Tabii ki yaptık dostum*, demek istermişçesine soruyu gülerek geçiştirdi.

Coco, “Gerçek hikâyeyi öğrenmek istiyor musunuz?” diye sordu. “Sasha ve Johnny o işi neredeyse yapıyordu ama Sasha son dakikada korkup vazgeçti. Sasha’nın herkesin sandığı kadar cesur olmadığım biliyordum.”

Kaynaklarının kötü bilgi vermiş olabileceği düşüncesi karşısında kaşlarını çatan Whitney, “Ne demek son dakikada korkup vazgeçti?” diye sordu.

“Bebek gibi ağlamaya başlamış ve beklemek istediğini söylemiş,” dedi Coco. “Duyduğum kadarıyla bunun üzerine ayrılmışlar.

Her zaman söylediğim gibi, *romantizm* ve *kamp hayatı* aynı cümlede yer alamaz.”

Cecily, “Sasha böyle yapacak birine benzemiyor,” diye yorum yaptı. “Sasha ağlamaz .”

“Hayır, her şeyi yapar ama ağlamaz,” diyen Coco, Johnny masalarına bir sepet ekmek bırakmak için gelince kıs kıs güldü. Diğer kızlar hemen toparlandılar ve sustular. Johnny tuhaf sessizliği algılamış olmalıydı ama kesinlikle bu sessizliği bozacak bir hareket yapmadı. Johnny sessizce masadan uzaklaşırken, Mia tuvalete gitmek için izin istedi.

“Sasha’nın beklemek istemesinin neden bu kadar kötü olduğunu anlamıyorum,” diye başladı Cecily. “Çok önemli. Aslında takdir edilecek bir şey olduğunu düşünüyorum. Ayrıca, onlardan başka hiç kimseyi ilgilendirmez.”

“Tatlım,” dedi Coco. “Eğer o önlüklü çocuğun şu anda mutfakta değerli Sasha’sım arzuladığını ve aşağıda tuvalette ikinci sınıfa yeni gelen fahişe arkadaşımızla işi pişirmediğini sanıyorsanız, çok yanılıyorsunuz.”

Haley nefesini tuttu. Gerçekten doğru olabilir miydi? Johnny’yle Mia herkesin burnunun dibinde aşk mı yaşıyordu? Coco, Cecily’nin Sasha’yı savunmasını susturmuş gibi görünüyordu. Kızlar konuşmadan yemeklerini bitirdiler ama Mia on beş dakika sonra, yüzü kızarmış ve saçları dağılmış bir halde tuvaletten çıkınca Whitney biraz kıkırdadı. Mia bir espresso ısmarlayıp, Whitney’i sıcak çikolata soslu dondurma ısmarlamaya teşvik etti.

Coco ona ters ters bakınca “Ne?” diye sızlandı. “Pazar günü dondurma yenir.”

“İstediğin kadar mantıklı göstermeye çalış,” diye uyardı Coco, “Yine de kalçalarının ihtiyaç duymadığı bin kalori.”

“Onu dinleme,” diyen Mia, kendi dondurma kâsesi gelince kaşığını daldırdı. “Kalçaların şahane.”

Whitney, “*Merci*, Mia,” diyerek Coco’yu şeytanca bir zevkle seyretti. “Mia, gerçekten bütün yaz Miami’de modellik mi yaptın?”

“Si, *si*, tabii,” dedi Mia. “Dergilere, reklamlara çıktım.”

“Sahi mi?” dedi Coco. “Hangilerine? Resimlerine bakarız.”

“Ah, onları burada göremezsiniz,” dedi Mia savunmaya geçerek. “Özel Avrupa moda dergilerinde, Avrupa reklamlarında çıktım. Son derece avangart.”

Coco hâlâ emin değildi.

“Iıhh, krem şantiye bayılıyorum,” diye bağırdı Whitney. “Bu gezegende en sevdiğim şey. Her şey var: Hafif, tatlı, yumuşak, kaygan...” Burnuna bir parça krema kondu. Dilini uzatıp yalamaya çalıştı ama yetişemedi.

“Al, Whit,” diyen Cecily, peçetesini uzattı.

“Bazen bir çocukla öpüşürken, krem şanti yediğimi farz ediyorum,” dedi Whitney. “Her şey çok daha iyi oluyor. Çünkü, biliyorsunuz, bazı çocuklarının ağzının tadı o kadar güzel değil—”

“Amiga - arkadaşım, sen delisim,” dedi Mia.

“Pekâlâ, Krem Şanti Kraliçesi,” dedi Coco. “Sıcak çikolata soslu dondurmanla sevişmeyi bitirdiysen, hesabı isteyebilir miyiz? Spencer beni arabayla gezdirecek.” Hepsi pencereden dışarı bakarken, Spencer yepyeni spor arabasıyla kafenin önüne park etti.

“Ama oyundaki kostümler hakkında konuşmayı bitirmedik,” dedi Whitney. “Bu hafta kumaşları almam gerekiyor.” Whitney Coco’nun peşinden sokağa çıkmıştı.

“Sana sonra e-posta gönderirim,” diyen Coco yolcu koltuğuna oturdu.

“Bubbies’de daha fazla zaman geçirmeliyim,” diyen Spencer restorandan çıkan güzel kızları daha iyi görebilmek için havacı gözlüğünü kaldırdı.

Mia, “Merrrhaba,” derken Spencer’e başkan çıkarıcı bir ifadeyle baktı.

O-oo diye düşünen Haley kendini hazırladı. Coco diğer kızların arasında Mia’yla oynayabilirdi ama Spencer’in yanında genç De Clerq acımasızlık stratejisi izlerdi.

Mia’nın dudakları, “Araba, İtalyan mı?” diye sorarken hafifçe bükülmüştü.

Spencer cevap vermek üzereyken kendini tuttu, Coco’nun dizini okşadı ve “Sonra görüşürüz, kızlar,” diyerek hızla uzaklaştı.

♠

Whitney dedikoduların, krem şantinin ve kostümlerin arasında kendini cennette hissediyor. Ama bir saniye... Sasha'yla Johnny Virginia’da gerçekten "o işi" yaptılar mı, yoksa Sasha çok dakikada korktu mu? Whitney, köpüklü malzemeye duyduğu fetişizm eşiğindeki sevgi yüzünden, bundan sonra Krem Şanti Kraliçesi olarak mı tanınacak? Peki, ya Mia? Miami’de gerçekten mankenlik yaptı mı, yoksa niteliklerini abartıyor mu?

Bunun geldiği yerde daha çok dedikodu var. Haley’i Whitney’in evine gönderip, daha fazla dedikodu almak için 23. Bölüme (DEDİKODU KAZANI**) gidin. Öte yandan, eğer Haley’in artık Coco'dan ve dedikodu girdabından sıkıldığını düşünüyorsanız, koşarak 25. Bölüme (**ÖZGÜRLÜK MÜZİĞİ**), Sasha’ya gitmesini sağlayın.**

Bazen, duymamayı tercih edeceğiniz şeyler duyarsınız. Yangına körükle gidip gitmemeye karar vermemek sizin elinizde.

20

ALIŞVERİŞ PİŞMANLIĞI

Kararsız kaldıysanız,
rahatlamak için ucuz mağazalardan alışveriş yapın

Haley Sasha'nın klasik Mustang arabasının ön koltuğuna binerken Sasha ona, "Bzrrr! Havanın ne kadar soğuk olduğunu fark ettin mi? Kazak havası. Yeni giysi alma zamanı geldi."

Sasha'nın arka koltukta oturan annesi Pascale, "Merhaba, Haley," dedi. "Sasha'nın yeni arabasını nasıl buldun?"

Haley, Sasha'nın "Beygir" adını verdiği arabanın, Pascale'm hediyesi olduğunu ve bu yüzden iltifat etmesi gerektiğini biliyordu, ama "Sasha Hillsdale'in en havalı arabası sahip," derken gerçekten ciddiydi.

Alışveriş turlarının ilk durağı, yeni bir sonbahar gardırobu oluşturmaktı: Whitney Klein'in yeni moda markası WK'yi satmaya yeni başlamış olan Mimi'nin Butiği (Bütün etiketlerde, WK baş harflerinin etrafında kalpler vardı.)

Mimi'nin modern bir moda merkezine dönüştürdüğü eski fastfood zincirinin önüne yanaşırlarken, Pascale destekleyen bir ifadeyle "Mimi'nin Whitney'in giysilerini satmaya başlaması çok etkileyici," dedi.

"Evet," dedi Sasha. "Whitney, bir insanın her alanda kötü olamayacağının canlı kanıtı."

Pascale, "Sasha!" diye azarlasa da, o da gülüyordu. "Bu hiç hoş değil."

"Belki Johnny'nin alaycılığının bir bölümü sana bulaştı," diyen Haley, yalnızca kısmen espri yapıyordu.

"Hah," dedi Sasha hafifçe. "Sanki Johnny'yi *herhangi* bir şeyin bulaşabileceği kadar sık görüyormuşum gibi."

Üçlü mağazaya girdi. Mimi iki tane altın mücevherle kaplı, gergin, bronzlaşmış kadınla ilgileniyordu. Haley elinde olmadan Pascale'ın onları çok sönük bıraktığını fark etti. Pascale onlarla hemen hemen aynı yaştaydı, hatta belki daha yaşlıydı ama hiç yaşlanmıyormuş gibi görünüyordu. Oysa o kadınlar yaşlarından çok daha büyük görünüyorlar ve daha da kötüsü, gençliklerine tutunmak için bu kadar çok çaba gösterirken, komik duruma düşüyorlardı. Pascale uzun boylu ve zayıftı. Saçlarının basit ve düzgün kesimi, minimum düzeydeki makyajı genel görünümünü daha da güzelleştiriyordu. Haley, Sasha'nın da güzel yaşlanacağından emindi.

Mimi onlara dönüp, "Bir dakika sonra sizinle ilgileneceğim," dedi. Bir duvarda dizili olan elbiseleri işaret edip, "Yeni WK elbiselerimizi gördünüz mü, kızlar? Çok iyi gidiyor." "Kızlar" kelimesi herhalde Pascale'ı da kapsıyordu. Mimi onun Sasha ve Haley'le aynı yaşta olduğunu varsaymıştı.

Kızlar WK giysilerinin durduğu yere doğru yönelirken Pascale kaşmir kazaklara baktı. Sasha, "Bunlar hiç fena değil," derken Whitney'in giysilerinden birini eline alıp gösterdi. Önünde gevşek bir bağı olan mavi ipekli bir bluzdu bu. "Biraz şımarık bir sekreter havası var."

"Şuna ne dersin, Sash?" Haley, eski futbol formalarından yapılmış, yırtılarak spor görünümlü bir mini elbise haline getirilmiş bir giysi çıkardı. "Tam sana göre: Aynı zamanda hem futbol, hem rockçu izlenmimi yaratıyor. Bence Whitney bu yaparken senden ilham aldı."

"Sanmam," dedi Sasha. "Whitney'in ilham kaynağı hep benden çok Coco ve şehir kulübü olmuştur."

"Bilemem," dedi Haley kuşkuyla. "Doğrudan senin gardırobundan çıkarmışım gibi duruyor."

Pascale, "Ah, ne kadar harika bir şey," diyerek yanlarına geldi ve mini elbiseyi eline alarak kaldırdı. "Haydi, bunu dene, tatlım." "Bahse girerim, Johnny buna bayılacaktır," dedi Haley.

Haley ikinci kez Johnny'den bahsedince Sasha'nın yüzünün solduğunu düşündü ama emin olamadı. "Ben kendimi memnun etmek için giyiniyorum, Johnny'yi değil," dedi Sasha kesin bir ifadeyle. Haley geri adım atarak, "Tabii ki öyle," dedi.

"Fransız kadınlar hep akıllarından bir erkek geçirerek giyinirler," dedi Pascale. "Bunu kanıtlamak için aşırı derecede dolu bir iç çamaşırı çekmecem var."

Haley kahkaha atarak güldü ama Sasha yalnızca yüzünü astı ve mini elbiseyi alıp soyunma odasına gitti.

“Haley, bence bu yeşil etek senin üstünde harika durur,” diye ekledi Pascale. “Neden denemiyorsun?”

“Teşekkür ederim.” Haley, Sasha’nın aşırı şık annesinden bir ipucu aldığı için minnet duyarak eteği aldı. Sadece iki deneme odası vardı ve orta-yaşlı kadınlar kabilesinin bir üyesi kabinlerden birini işgal etmişti. Bu yüzden Haley Sasha’nın bulunduğu kabinin perdesini aralayarak kafasını soktu ve “Ben de gelebilir miyim?” diye sordu.

Sasha üzerine mini elbiseyi giymiş bir şekilde perdeyi çekti, “Tabii,” dedi.

Haley, “Harika görünüyor,” dedi ama zaten süper uzun, doğal olarak zayıf Sasha’nın üstünde muhteşem durmayan hemen hiçbir şey yoktu.

“Bilemiyorum,” dedi Sasha. “Belki de en güzeli, futbol formalarını sadece futbol sahasında giymek.”

Haley soyunma kabinine girip eteği denerken, Sasha WK elbisesini çıkardı. Pascale’ın olağanüstü dikkati haklı çıkmıştı ve etek Haley’in üstüne şahane olmuştu. Fakat bir nedenle, o anın tadını çıkaramıyordu. Sasha’nın kaygılı, düşünceli olduğu bu kadar belliyken yapamıyordu.

Haley soyunma odasında yalnız olmalarından yararlanarak Sasha’nın aklına takılan şeyin ne olduğunu sormaya karar verdi. “Pekâlâ, söyle bakalım, Johnny’yle durum ne?” diye sordu. “Siz ikiniz yine sorun mu yaşıyorsunuz?” Ortalıkta, Sasha’yla Johnny’nin Virginia’da geçirdikleri kamp hakkında belirli bir hikâye dolaşıyordu.

Sasha, “Yok, yalnızca üçüncü sınıf stresi,” diye inandırıcılıktan uzak bir yanıt verdi. “Nasıl olduğunu biliyorsun. Hepimizin beynini mahvediyor.”

Haley bir şekilde üçüncü sınıf çılgınlığının, süper soğukkanlı Johnny’yi etkileyeceğini düşünemiyordu. Johnny’nin gelecek sene üniversiteye başvurmayı planladığından bile emin değildi. Ancak biraz daha deşelemeye fırsat bulamadan, Sasha konuyu değiştirdi. “Daha önemli konulara gelecek olursak, seninle ilgili bazı dedikodular duydum, Haley. Galiba birisi sana vurulmuş...”

Haley kulaklarına inanamıyordu. Birisi ona vurulmuş muydu? *Ona mı?* “Sana inanmıyorum. Kim?” diye sordu Haley çekinerek.

Sasha’nın ağzından, “Alex Martin,” kelimeleri dökülüverdi. “Son sınıf öğrencisi. Ama duyduğum kadarıyla şiddetli bir Haleyitis hastalığına yakalanmış.”

“Alex Martin mi? Sahi mi?” Gururu okşanan Haley kıpkırmızı oldu. Alex münazara takımının eşkaptanıydı ve çok zekiydi. Aynı zamanda efendi görünen çok şirin bir çocuktu. “Sana kim söyledi?” Sasha omuzlarını silkti. “Bir fısıltı gazetesinden, çok güvenilir bir fısıltı gazetesinden geldi. Peki, sen ondan hoşlanıyor musun?” “Iımm, bilmiyorum,” dedi Haley. “Yani, sanırım düşünmem gerekiyor. Alex’in ondan hoşlandığı düşüncesi Haley’i heyecanlandırmıştı ama insanların onun arkasından konuştuğunu ve onunla ilgili şeyleri ondan önce öğrenmeleri Haley’i rahatsız etmişti. Hem bu “fısıltı gazetesinde” kimler vardı? İnsanlar onun hakkında başka neler söylüyorlardı?

Haley Hillsdale Lisesi’nde dedikoduların, gök gürültülü bir fırtınadaki şimşekler gibi hızlı yayılabileceğini bilecek kadar akıllıydı. Konuşmalar genellikle kötü olurdu. Ve genellikle doğru olmazdı.

“Son zamanlarda benim hakkımda başka şeyler duydun mu?” diye sordu Sasha’ya.

“Ne yani - bu kadarı sana yetmiyor mu?” diye dalga geçti Sasha. Haley kızardı. Onun hakkında kötü söylentiler dolaştığı zaman Sasha’nın ona söyleyeceğini umuyordu.

“Haley, etek nasıl oldu?” diye seslendi Pascale soyunma kabininin dışından.

“Harika,” dedi Haley. “Alıyorum.” Yeşil giysiyi kaptı ve soyunma kabininden çıkarak kasaya doğru yürüdü. Hâlâ Sasha’nın bir şeyler gizlediğine inanıyordu fakat o öğleden sonra bir daha Johnny’nin adı geçmedi. Haley belki de bir süre Johnny’nin adını duymayacağını düşündü.

♠

Sasha Haley'yi atlatmış gibi görünüyor. Johnny ile Sasha arasında neler oluyor? Söylentiler doğru mu? Virginia’da gerçekten sonuna kadar gittiler mi yoksa Sasha korkup caydı mı? Peki, Sasha neden bu konuda konuşmuyor?

Haley’nin de yakında erkek arkadaş sorunu olabilir.

Alex Martin’in ondan hoşlandığı hakkındaki bilgi ne anlama geliyor? Gerçekten Haley’e karşı bir şeyler hissediyor mu - yoksa Sasha kendini güç durumdan kurtarmak için bunu uyduruyor mu? Peki, Reese Highland buna ne diyecek?

Haley’nin Sasha’nın yanında kalıp, rockçu ilişkisi âleminde her şeyin yolunda olduğundan emin olmasını istiyorsanız, 25. (ÖZGÜRLÜK MÜZİĞİ) Bölüme gidin. Eğer Haley’nin onun yerine kendi ilişkileriyle ilgilenmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 24. Bölüme gidip (X'İ BULUN)

Haley'yi Reese'le kütüphanede buluşmaya gönderin. Son olarak, Haley’in dedikoduya bağımlı hale gelmeye başladığına ve hızlı bir tedaviye daha ihtiyacı olduğunu düşünüyorsanız, 23. Bölüme (DEDİKODU KAZANI**) gidin.**

Nasıl bazen kazak almak amacıyla alışverişe çıkıp, onun yerine etek alarak eve dönerseniz, bazen hayatta, başlangıçta aradığınız şeye Yaşamayabilirsiniz. Peki, Haley’nin eteği hangisi? Alex mi, Reese mi?

21

SAHNE TASARIMI

Perde arkasındav çok sayıda dünya vardır.

“Ormanın büyüleyici olması gerekiyor,” dedi irene. “Gerçekçi görünmesi, ama yine de gerçekten daha iyi olması gerek, ne demek istediğimi anlıyor musun?”

“Kesinlikle,” dedi Garrett “Trol” Noll kaykayıyla üç tane boya bidonunun üstünden atlarken. “Otla biraz fazla kafayı bulmuşsun da her şey biraz parlak görünüyormuş gibi, değil mi?”

“Iımm... Bir anlamda,” dedi irene. “İyi deneme, Trol.”

Haley Devon’un Jack’in dükkânından - okuldan sonra çalıştığı eski eşya dükkânından getirdiği paçavra yığınının arasından birkaç tane büyük beyaz gömlek aldı ve önlük haline getirdi. Haley ve diğerleri, lisenin tiyatro bölümünün sahneye koyduğu *Bir Yaz Gecesi Rüyası* oyununun sahnelerini boyama konusunda Irene’e yardımcı olmak amacıyla toplanmışlardı, irene, onlara yeterince çalışma alanı sağlamak amacıyla, Hillsdale Lisesi’nin park yerinde muşambaların üstüne yayılmıştı. Karton, kâğıt, tahta, boya ve gerçekten radikal bir orman yaratmak için gerekli olan bütün malzemeyi getirmişti. Garrett ve arkadaşı Chopper etrafta kaykaylarıyla vızıldayarak dolaşıyorlardı ve fiilen yardım etmeseler de, yorumlar ve görüşler sunuyorlardı. Ama sonuç olarak epeyce ilerleme kaydediyorlardı.

“Shaun yardım etmeyecek mi?” diye sordu Haley Irene’e.

“Daha sonra gelecek,” dedi irene. “Prova sonrasının provasını hallettikten sonra. Coco yine onun geç kalmasına neden oldu.”

“Bahse girerim, Coco onu delirtiyordur,” dedi Haley. “Herkesi kendi ‘vizyonuna’ uydurmaya çalışıyor, oysa vizyonun tam olarak ne olduğunu bir türlü söyleyemiyor. Neden insanlar onu yönetmen yardımcısı yapmanın iyi bir fikir olacağını düşündü?”

Devon, “Iımm, muhtemelen yapımın parasını bizim yaşlı Maurice De Clerq’in yüzünden olmalı,” diye araya girdi.

Haley eleştirel bir ifadeyle, “Coco tiyatrodan, ah bilemiyorum, Chopper kadar anlıyor,” derken, Chopper kaykayıyla gösterişli bir duruş yaptı.

“Hey. Buna alındım,” dedi Chopper.

“En son hangi oyunu gördün?” diye soran Devon, her zaman boynunda asılı olan fotoğraf makinesini kaldırdı ve Chopper’ın kızgın ama şaşkınlık içindeki yüzünün fotoğrafını çekti.

“Gerçekten bilmek istiyor musunuz?” dedi Chopper aniden. “Altıncı sınıftayken okul gezisiyle gittiğimiz The Lion King -Aslan KraPdı. Hatırlıyor musun, Trol? Kuklalar olan? O oyun feci tatlıydı.”

“Farklı bir ruh haliyle o oyunu tekrar izlemek isterdim, ne demek istediğimi anlıyorsun herhalde,” diye cevap verdi Garrett. Hızla on arabalık park alanını geçerken, tepeden tırnağa simsiyah kıyafetleri ve siyah beresiyle siyah bir parıltı gibi duruyordu.

“Bu aslında kötü bir karşılaştırma sayılmaz,” dedi irene. “*Aslan Kral*’m da bu oyunla uyum sağlayacak bir mitolojik niteliği var.”

Chopper kaykayını başının üstüne kaldırdı ve Devon’un etrafında zafer dansı yaptı. “Gördünüz mü, McKnight? Aptalca bir şey söyleyeceğimi sanıyordun ama seni mahcup ettim, dostum.”

Devon, Chopper’ın zafer dansını fotoğrafladı. Chopper bir süre sonra Devon’u mahcup ettiğini unuttu, yalnızca fotoğraf makinesine poz vermeye başladı. O öğleden sonra Devon kahverengi kazağını ve mavi fitilli kadife pantolonunu boyadan korumak amacıyla önlük giymişti. Haley bugüne dek, önlüğün bir insana bu kadar yakıştığım görmemişti. İnsanlar farkında bile olmadan Devon’a gösteri yapıyordu. Haley de fotoğraf çekmekten hoşlanıyordu ama işin hilesi, fotoğrafı çekilen kişilere, kameranın orada olduğunu unutturmaktı ve Devon bir şekilde bunu başarıyordu.

İrene çizim bloknotunu ve bütün orman çizimlerini çıkardı. Kalemiyle belirli bir sahneyi göstererek, “Temel planımız bu,” dedi. Yaz ağaçları tamamen çiçek açmıştı, alçakta sarı ay görünüyordu, çiçekler ve zehirli

mantarlar, perilerin mobilyalarını, kameriyeli ağaç dallan sevgililer için konforlu hamaklar oluşturuyordu. Irene’in yalnızca birkaç kalem darbesiyle bütün bir dünya yaratabilmesi Haley’i çok şaşırtıyordu.

“Ağaçlarda mümkün olduğunca çok yeşil tonu kullanın,” dedi irene. “Ay ışığının vurduğu yerlerde açık yeşil, derin, ürkütücü çalılıklarda daha koyu, yoğun yeşil. Bolca altın ve gümüş rengi de olsun. Orman saraya benzemeli.”

Irene’in omuzunun üstünden bakan Garrett, “Bunlar feci güzel resimler,” dedi. “Burası, eğer polislerden kaçmak durumunda kalsan, mükemmel bir gizlenme yeri olur.”

Herkes Garrett’e bakarak, başının yasalarla dertte olup olmadığını merak etti. Bütün dikkatlerin üzerine toplandığını fark eden Trol, “Hey, bir dakika,” dedi. “‘Eğer,’ dedim. Eğer birisi, herhangi birisi polislerden kaçmak zorunda kalsa. Ben değil.”

“Gerçekten şahane bir resim,” dedi Haley.

“Çok basit bir şeymiş gibi, nasıl çabucacık karaladığını görseydiniz,” dedi Devon resme göz atarak.

“Ne fark eder,” dedi irene. “Bu ve bir bidon boya okul tiyatrosu için sahneleri yapmanızı sağlayacak. Ah, bir dakika - bu okul oyununun sahnelerini *ben* yapıyorum. Ne kadar muhteşem.”

“Hayır, gerçekten,” dedi Haley. “Annenle baban ne kadar yetenekli olduğunu biliyorlar mı?”

“Annemle babam sigara böreğini yapmayı beceremediğimi düşünüyor,” dedi irene alaycı bir ifadeyle.

Ne kadar yazık, diye düşündü Haley. irene inanılmaz derecede yetenekliydi ve annesiyle babası onunla ilgili hayali, bir gün aile işini devralmasıydı. Golden Dynasty’de çalışmak son derece kısıtlayıcıydı ve Irene’in kesinlikle ilgisini çekmiyordu. Ancak Haley bazen Irene’nin annesiyle babasına karşı gelecek iradeye sahip olmadığını düşünüyordu - adeta onları hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyor gibiydi.

“Aaa—izi, *aaa*—izi.” Shaun binadan dışarıya fırladı. Başında hâlâ eşek kafası kostümü vardı. “‘Sen ne diyorsun, kabadayı Bottom?’”

İrene içini çekti. “Of, Shaunster, kafandakini çıkar. Başında o varken boya yapamazsın.

"'Garanti veriyorum. En iyi hangi sakalla oynardım? Saz rengi sakalın, turuncu-kahverengi sakalın, mor sakalın veya Fransız tacı rengindeki mükemmel sarı sakalının içine koyarım.'" Shaun, *Fast Times at Ridgemorıt* Hig/ı'daki repliğini yarı İngiliz, yan Spicoli aksanıyla tekrarladı.

"Bu da neydi, dostum?" diye sordu Chopper. "Yine tersten mi konuşuyorsun?"

"Kamha, muroyumşunok, rıyah," dedi Shaun.

"Her neyse," dedi Chopper. "Bunu çözemeyeceğim."

"Ya normal konuş, veya çeneni kapat," diye ekledi Garrett.

"Bu Shakespeare, aptallar," dedi Devon. "En azından Shaun konuşmaya başlayıncaya kadar öyleydi."

"Ben de ondan bahsediyorum," dedi Chopper.

Shaun kartonpiyer eşek kafasını Irene'in burnuna sokup, tekrar anırdı. Sonra ellerinin üstünde durup, ek olarak ayaklarıyla çifte attı.

"Bu eşek esprisi artık bayatlıyor," dedi irene. "Hem de hızla."

"Çok bayatladı," dedi Haley. "Antika oldu."

"Arkadaşlar, ya - *aa ii* - Yönteme ne oldu?" dedi Shaun. "Oyun oynanıp bitinceye kadar karakteri sürdürmeliyim. Bunu bile normal konuşarak söylememeliyim. Yedi-yirmi dört Shakespeare'in Eşek konuşması ile konuşmalıyım."

"Tamam," dedi Devon. "Tabii, önümüzdeki birkaç haftayı kendi kendine konuşarak geçirmek istiyorsan devam et."

"Gerçekten, Shaun," dedi irene. "Rolünü ezberlemek tamam ama herkesin içinde eşek kafalıyla dolaşırsan ben yokum. Okulda yeterince kötü zaten."

"Rini, sen bir sanatçısın," dedi Shaun. "Beni anlıyorsun. Bunu sanatım için yapıyorum."

Shaun Irene'e yanaşmaya çalıştı, ama irene onu itekledi. "Öff, o şey kokmaya da başlamış."

♠

Shaun yakınlarının konusunda kontrolünü kaybetmek eğiliminde. Genellikle İrene oldukça anlayışlı davranıyor ama bu eşek rolü galiba onun bile sinirine dokunmaya başladı. Eğer o eşek başını her yere giyecek ve sürekli olarak anıracaksa, İrene özenle yaratmakta olduğu orman resimlerine nasıl odaklanacak? Öte yandan, eğer bütün okulun karşısında sahneye çıkacaksanız, elinizden gelen her şeyi yapmak zorundasınız. Hiç kimse gevşemeyi, boşlamayı Shaun'dan daha iyi bilemez.

Haley'i tiyatro geleneklerinin içinde tutmak için 26. Bölüme tuhaf ormanların derinliklerinde dolaşın (BROADWAY'DEN ÇOK UZAKTA**). Eğer Haley'in acayipliklerden uzaklaşması gerektiğine inanıyorsanız, onu 22. Bölüme, Annie ile Dave'i araştırmaya gönderin (**KAFASI DAĞINIK**). Özünü bulmak en doğrusu. Peki ama Haley'in hangi özü duyulmayı hak ediyor?**

22

KAFASI DAĞINIK

Üniversite çılgınlığı bir hastalık
- hem de son derece bulaşıcı.

"Hayır Haley, anlamıyorsun." Dave Metzger'in alnında boncuk boncuk terler belirdi. Oysa pencere ardına kadar açıktı ve odası buz gibiydi. (Annie Armstrong pencereyi açıp, soğuk esintiyi içeri alırken, "Beyni daha iyi uyarmak için," demişti.) Haley kazağını tekrar giydi ve yanlarındaki halının üstüne büzüştü.

"O kadar basit değil," diyordu Dave. "Bütün üniversitelere tek beden herkese uyar türünde tek bir makale yazamazsın. Her bir makaleyi, her okulun aradığı özelliklere göre düzenlemen gerekir. Her kurumun kendi kişiliği vardır. Uyum sağlayacak öğrenciler almak ister. Tabloya bak." Parmağını yerde önlerine yaydıkları devasa posterin üstüne koydu: Okulların koşulları, yerleri, öğrenciler hakkında istatistikler, her birinin avantajları ve dezavantajları bu tabloya yazılmıştı.

"Bak, Brown ve Berkeley özgür düşünenleri seviyor ama Stanford genelde daha tutucu öğrencileri alıyor," dedi Annie parmağını söz konusu okulların üstünde gezdirirken. "Harvard için, daha titiz olman gerekiyor. Bir anlamda, 'Çalışmalarını göstermen gerekiyor."'

Haley başını salladı ama aslında neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Annie ile Dave üniversite konusunda o kadar stresliydi ki, Haley akıllarını kaçırdıklarını düşünmeye başlamıştı. Dave'in kurdeşeni tüm şiddetiyle yeniden başlamıştı. En ufak bir anlaşmazlık, kollarının, boynunun ve yüzünün kızarıp kabarmasına yol açıyordu. Hatta bir ara Annie Haley'ye Dave'in sırtında ciddi boyutta sivilcelenme başladığını fısıldamıştı - bu

kesinlikle, en hafif deyimiyle, aşırı stres ve fazla ilgi işaretiydi. Bu arada Annie de üniversite konusunda o kadar heyecanlıydı ki, her konuşmasında bu konudan bahsediyordu. Dondurma ister mi, diye sorduğunuzda, kendinizi MIT'ten[1] bahsederken buluyordunuz. Belirli bir üniversite onaylar mı, onaylamaz mı, diye düşünerek her hareketini inceliyordu. Eline bir meyve dilimi alarak, “Chicago Üniversitesi öğrencisi bu elmayı yer mi?” diyordu. “Yoksa onlar için fazla New England tarzı mı oluyor? Belki onun yerine kalın hamurlu pizza yemeliyim. Ruhsal dengemi sağlamama yardımcı olur.”

Bu stres bulaşıcıydı ve artık Haley'e çok fazla gelmeye başlamıştı. Ancak sapkın bir şekilde, Princeton'la Yale'i karşılaştırmalarını dinledikçe, Dartmouth'ta onlara göre çok fazla kardeşlik derneği bulunduğunu duydukça, Haley daha çok ilgilenmeye başlamıştı. Her zaman iyi bir öğrenci olmuştu ve o da hep, prestijli bir üniversiteye gitmeyi hayal etmişti. Ama şimdi başvuru zamanı gelmişti ve Haley ne kadar uğraşması gerektiğini, ne kadar çılgın bir rekabet olduğunu görüyordu. Dave'in terlemiş, sivilce kaplı yüzü bunu yeterince kanıtlıyordu.

Dave, “Birinci tercihim Yale'le MIT arasında gidip geliyor,” diyerek başvuruda bulunacağı üniversitelerin listesini kaldırdı. Listede yirmi beş tane okul ismi ve çok sayıda karalama, tekrar üstüne yazma işlemi görülüyordu. “Ama sonra, Harvard olması gerekmez mi? diye düşünüyorum. Yani, Harvard dünyadaki çoğu insanın gözünde bir numara. Ben kim oluyorum da buna karşı geliyorum?”

“Harvard'ı üç numaraya koydun çünkü geçen yaz özel hocayla felsefe çalışacağına, bilgisayar kampına gittin, hatırlıyor musun?” dedi Annie. “Bir yerlerde Harvard'ın felsefi bir düşünce tarzına sahip öğrencileri tercih ettiğini okumamış miydin? Yoksa ben rüya mı gördüm?”

“Doğru,” dedi Dave. “Ayrıca geçen sene konuştuğum MIT temsilcisi -internet yayınımla diğer bütün iyi üniversite temsilcilerinden daha çok ilgilendi.”

“Ben de transkriptimin aşırı demode olmadığını umuyorum,” dedi Annie. “Yani, tamam, münazara takımını çok seviyorum ama acaba fazla klişe-akıllı-çocuk etkinliği mi? Haley?”

“Eğer çok seviyorsan yapmalısın,” dedi Haley. “Ben böyle düşünüyorum.”

“O düşünce tarzı seni hiçbir yere götürmez,” dedi Dave. “Senin listende ilk beşte hangi okullar var, Haley?”

“Ben daha sıralama yapmadım ama Brown, Yale, Columbia, belki Wesleyan diye düşünüyorum—”

“Wesleyan’ı garanti olarak düşünme,” diye uyardı Annie. “O günler geçti.”

“Oberlin’i de,” dedi dave.

“Garanti olarak düşünmüyordum,” dedi Haley.

“Kesinlikle Columbia’ya başvurmalısın,” dedi Annie. “Yani, baban orada hocalık yapıyor, değil mi? Zararı olamaz.”

“Tabii, idare bir nedenle babanı sevmiyorsa, o başka.” Dave konuşurken deli gibi boynunu kaşıyordu.

“İdare neden babamı sevmesin?” diye sordu Haley.

“Asla bilemezsin,” dedi Dave.

Bugünlerde Annie ve Dave’le takılmak kesinlikle eğlenceli olmuyordu, ama her üniversite hakkında o kadar çok araştırma yapmışlardı ki, Haley onlarla görüşmesinin, kafasını toplamasına yardımcı olduğuna inanmak istiyordu. Şimdi ne yapması gerektiğini anlamıştı: Her münazaraya mümkün olduğunca fazla hazırlanmalı, bütün derslerine daha çok çalışmalı ve her gece yatmadan önce ekstradan bir tane SAT hazırlık testi yapmalıydı. Diğer bir milyon şeyin yanı sıra.

“Brown’da iyi bir medya bölümü var,” dedi Dave. “Eğer Brown’daki semiyotik profesörlerini etkilemek istiyorsam, ‘Hillsdale’in İçinden’ programını canlı videocast olarak çekmeliyim. Gelecek hafta sonuna kadar.”

“Internet yayınını videoya mı dönüştüreceksin?” diye sordu Haley. Dave, canlı röportajlar dâhil, Hillsdale Lisesi öğrencilerinin ilgisini çekebilecek konularda yaptığı haftalık ‘Hillsdale’in İçinden” podcastıyla meşhur olmuştu. Ancak her hafta sadece sesten oluşan radyo tarzı bir program yapmak önemli bir şey olsa da, videoya geçmek çok daha karmaşık bir olaydı ve Dave’in durumunda, bu küçük terleme ve patlama sorunu çözülmeden, muhtemelen tavsiye edilebilecek bir şey değildi. Dedikleri gibi, o radyo insanıydı.

“Yavaş olun, çocuklar,” dedi Haley. “Bir insan bütün bu işleri yapabilir mi? Sizce çok fazla sorumluluk üstlenmiyor muyuz? Annie? Dave?”

“Haley, benim veya Dave’in spor sayesinde üniversiteye alınma şansımız yok,” dedi Annie. Bundan daha gerçekçi sözler söylenemezdi. “Dışarıda mükemme ortalamaları ve SAT notları olan ve bu üniversitelerin kabul ofislerinin dikkatini çekmeye çalışan binlerce akıllı çocuk var. Elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Ve şimdi başlamalıyız.”

“Hangi detayın onların seni hatırlamasını sağlayacağını bilemeyiz,” diye ekledi Dave.

“Anlıyorum,” dedi Haley. Galiba, İspanya’da sömestr tatili geçiren Eski Annie ile Dave’i, notları, kuralları ve değerli üniversiteleri boş veren tembelleri tercih ediyordu.

♠

Üniversite başvurularını, III. Dünya Savaşı'na hazırlanırmış gibi düzenleme ve saplantı haline getirme işini Dave'le Annie'ye bırakın. Yine de Haley, sonuçta hangisine karar verirse versin, rüyalarının okuluna gitmek istiyor, bu nedenle Dave'le Annie’nin kaygısını bir dereceye kadar anlıyor. Peki Haley hangi okula gitmek istediğini biliyor mu? Yoksa bunlarla ilgilenmeden önce SAT sınavlarında nasıl bir sonuç alacağını mı görmeyi bekliyor?

Dave VİDEOCAST’a başladığı zaman Haley’in de orada olması gerektiğini düşünüyorsanız, 27. Bölüm e gidin. Haley’in çok yönlü - ve aklı başında - olmayı sürdürmeyi hatırlaması gerektiğine inanıyorsanız, Bölüm 30'daki MÜDÜR CRUM'İN SÖYLEVİ bölümüne gidin.

En iyi üniversiteler, en iyi beyinleri ister. Aklınızı kaybetmek, üniversiteye girmek için en iyi strateji sayılmaz.

23

DEDİKODU KAZANI

Ne ekerseniz onu biçersiniz...
Hem de nasıl biçersiniz...

“Manor Malikâneleri mi?” dedi Coco arabayla, konukevlerinin bile 185 metrekareden küçük olmadığı yepyeni lüks konut sitesinin ön kapısından girerlerken. “*Çook* farklı ve modern. Bu barakaları sunta ve tutkalla yaptıklarını biliyorsunuz, değil mi?”

Haley hibrit cipin ön koltuğunda oturuyordu. Arabayı annesi kullanıyordu. Coco arkada oturuyordu ve gençlik kraliçesi pek mutlu değildi. Şimdi Sasha Lewis’in babası Jonathan Lewis’le beraber yaşayan eski Bayan Klein’in yeni evinde Whitney’le takılmaya gidiyorlardı. Bu uzun, karmaşık ve biraz iğrenç bir hikâyeydi ama sonunda, eşleşme başarılı olmuşa benziyordu.

“Bence Linda Klein’ın hayatını düzen sokması iyi oldu,” diyen Joan Miller, dikiz aynasından Coco’ya bakıp kaşlarını çattı. “O kocası olacak şeytanın ona yaptıklarından sonra.”

Geçen sene, Whitney’nin babası, New Jersey’in nefes açıcı sprey kralı, şehir kulübünde çok genç bir garson kız - Trish adında aşağılık bir şıllık - uğruna birinci karısını terk etmişti. Perişan olan ve geçici olarak bütün banka hesaplarından mahrum kalan Linda Klein Whitney’yi alıp Floods’da kasvetli bir daireye taşınmıştı. Linda o dönemde, o da dibe vurma sürecinde olup, kendini yeni toparlayan bir kumarbaz ve alkolik olan Jonathan’la beraber olmaya başlamıştı. Arkadaşlık kurmuşlar, sonra birbirlerine âşık olmuşlardı ve şimdi Linda - tabii, boşanma anlaşması ve yeni aldığı borsacılık lisansının sağladığı düzenli gelirin sağladığı yardımla - hayatını

hızlı bir şekilde iyileştirme aşamasmdaydı. Linda aslında Manor Emlakları bölümünün ortağıydı.

Haley annesinin, arkadaşlarının anne-babalarının özel hayatları hakkında bu kadar bilgili olmasına şaşırmıştı. Hillsdale'de söylentiler, komşunu sev felsefesini savunan Joan Miller'i bile parçası haline getirecek kadar alıp yürümüş müydü? "Ne zamandan beri dedikoduları bu kadar yakından takip ediyorsun, Anne?"

"Ah, biliyorsun," dedi Joan. "Blythe Armstrong'la yeterince vakit geçirirsen, bu tür şeyleri geçişim yoluyla öğrenmeye başlıyorsun." Joan Annie Armstrong'un annesiyle aynı çevre hukuku firmasında çalışıyordu ve ikisi de iflah olmaz derecede iyi niyetli ama başarısız toplumcular olsalar da, belli ki biraz dostça muhabbet edebiliyorlardı.

Haley şahsen Whitney adına seviniyordu. Floods'da yaşamak, onun kadar statü bilincindeki biri için çok zor olmuştu.

"Öff," diye haykırdı Coco, "Bu bitkileri kim seçmiş? Renkleri tam gettolara göre." Site o kadar yeniydi ki, bahçelerin yarısı daha çimle kaplanmamıştı bile. Diğer yarısı da, aceleyle toprağa ekilmiş parlak renkli kasımpatılarla donatılmıştı.

Joan arabayı, Whitney'in yeni evinin, ilk Klein malikanesi kadar veya daha da büyük görünen Tudor tarzı taklidi köşkün önündeki yuvarlak araba yoluna soktu.

"Kesinlikle benim zevkime göre değil," diye itiraf etti Joan. "Ama güzel olduğunu itiraf etmeliyim."

"En hafif deyimiyle," dedi Haley. Annesi dikkati çeken servet gösterisine fazlasıyla karşıydı.

Kızlar arabadan inerken Joan, "Baban birkaç saat sonra gelip sizi alacak," dedi. "îyi eğlenceler."

"Sağ ol, anne," dedi Haley. Tabii Coco hiçbir şey söylemedi ve arabadan indikten sonra kot pantolonundaki hayali tozları silkti.

Haley onun annesine şoför muamelesi yapmasının inanılmaz derecede büyük bir kabalık olduğunu düşündü. Aslında, şoföre bile teşekkür edilmeliydi. *Sanırım, eski Coco'nun geri döndüğünü söyleyebiliriz.*

Whitney onları kapıda karşıladı, eviyle gurur duyduğu belliydi. "İçeri gelin," derken yarı boş antrede tüylü, topuklu terlikleri ve sabahlığıyla

salınarak yürüdü. “Dekorasyon konusunda daha yapacak çok işimiz var, ama en son evimizle karşılaştırıldığında şimdiden büyük bir gelişme.”

“Hıı, evet,” dedi Coco. “Bir çıkmaz sokakta karton kutu bile o ahırın yanında ilerleme sayılır. Lütfen bana bütün eski mobilyalarınızı ve giysilerinizi yaktığınızı söyleyin? Buraya pire veya tahtakurusu kopmaya gelmedim.”

“El havlularına kadar her şey yeni.” Whitney onları yukarıya odasına çıkardı. “İşte burası: Whitney konuk ağırlama süiti.” Whitney’in yeni odasını tanımlamak için süit fena bir kelime sayılmazdı. Oda, içinde kanepe, koltuk ve bir sehpa bulunan küçük bir salona açılıyordu, sonra sol tarafta giysi tasarımı için çalışma alanı, sağda ise bir yatak odası ve banyo vardı.

“Vay canına, Whitney, burası çok büyük,” dedi Haley. “Kendine ait bir evin varmış gibi!”

“Koridorun sonunda bu odanın aynısından bir tane daha var, o da Sasha’nın,” dedi Whitney. “Ama Sasha orayı hiç kullanmadı. Onu suçladığımı söyleyemem. Ben de olsam, zorunlu olmadıkça Jonathan’la beraber olmak istemem.”

“Annen bu evde o adama nasıl güveniyor?” diye sordu Coco. “Yani, bir tablo çalıp en yakındaki rulet masasına koşmasından korkmuyor mu?”

“Annem onun tamamen düzeldiğini söylüyor,” dedi Whitney. “Ama bilemiyorum... Yani insan kumarbazsa hep kumarbaz kalır, öyle değil mi?”

“Whit, bir diyet kola,” diye emretti Coco. “Bir daha istemek zorunda kalmak istemiyorum.”

Whitney atıştırmalık bir şeyler getirmek üzere odadan çıktıktan iki saniye sonra, Coco Haley’ye dönüp, “Sasha’nın babası Whitney’in annesine evlenme teklif etmek üzere, ama Whitney’in henüz haberi yok.”

Haley, “Sen nereden biliyorsun?” diye sordu.

Coco, “Ben duyarım,” diye cevap verdi. “Birisi Jonathan’ı Manhattan’da, pırlanta mahallesinde yüzük alırken görmüş. Orada başka ne yapıyor olabilir? Ama düşündüm de, belki de Linda’nın mücevherlerini rehin bırakıyordu. Zavallı kadın.” Coco başını iki yana salladı.

“Bence ilk tahminin doğruydu,” dedi Haley. “Bakalım Whitney haberi nasıl karşılayacak? Jonathan’a bayılıyormuş gibi görünmüyor.”

“Tabii, üzülecek. Aslında deliye dönecek. Aynı evde yaşamak bir şey ama evlilik yemini bambaşka bir olay. Ama Sasha’nın neler hissedeceğini daha çok merak ediyorum.” Coco kaşını kaldırdı. “Düşünebiliyor musun? Sasha ile Whitney üvey kardeş olacak. İkiliye bak.”

Whitney’le Sasha hayatları boyunca çok yakın arkadaş olmuşlardı. Daha doğrusu son zamanlarda Sasha yüzeysel Cocobot hayatından sıkıldığına karar verip, kendini futbol antrenmanlarına ve gitar çalmaya adayıncaya kadar. Bu arada Whitney, cankurtaran sandalıymış gibi Coco’ya sarılmıştı.

“Whitney’ye hiçbir şey söyleme, mahvolur. Ama ben bugün onunla uğraşamayacağım. Ne kadar duygusal olabildiğini biliyorsun.” Coco Whitney’nin sehpasının üstündeki moda dergilerini karıştırdı. “Hay Allah, burada değil?”

“Ne burada değil?” diye sordu Haley.

“Ah, Mia Delgado’nun hikâyesinin bulunduğunu iddia ettiği Avrupa moda dergilerinden biri. Ama inanmıyorum. Evet, belirli bir... cazibesi var. Ancak hiçbir şekilde top model olamaz. Bence bu mankenlik işini uyduruyor - ve bunu kanıtlayacağım.”

Coco kanepeye oturup arkasına yaslandı ve Haley’in daha fazla bilgi için yalvarmasını bekledi. O anda Whitney telaşla odaya döndü. “Ne kaçırdım, ne kaçırdım?”

“Coco yalnızca bana Mia Delgado’yla ilgili teorilerini anlatıyordu,” diyen Haley, konunun yine büyüleyici İspanyol mankene dönmesine sinirlenmişti. Bugünlerde nereye giderse gitsin, adeta herkes Mia hakkında konuşuyordu.

Whitney, grupla daha paylaşmadığı bilgilere sahip olduğunu fark ederek, “Oooo, son haberleri duydun mu?” diye araya girdi. Whitney’in huyu buydu. Bazıları doğru, bazıları yalan, bir sürü dedikodu duyuyordu. Fakat çoğu zaman Whitney bu söylentileri aktaracak zaman bulamadan, çoğu aklından uçup gidiyordu. Onu tam doğru anda, örneğin kuaförüne gittikten hemen sonra, yakalamanız, sonra da fazla baskı yapmadan, Whitney Klein’da patlamak üzere olan söylenti volkanını yönlendirmek, onun gönlünü alarak anlattırmanız gerekiyordu.

“Haydi, anlat,” diye teşvik etti Coco hevesli görünmemeye çalışarak.

“Şey, anlaşılan Drew Napolitano, Mia’nın Sebastian’la tartıştığını duymuş. Bir kaset hakkında.”

Merakını bastırmaya çalışan Coco belli belirsiz bir şekilde öne eğilerek, “Nasıl bir kaset?” diye sordu.

“Anlaşılan eskiden Mia’nın çıktığı birinin yaptığı bir kaset. Sebastian Bodega olmayan birinin. Ve,” diye ekledi Whitney hain bir şekilde gülümseyerek. “Bu Mia’ın çıplak olduğu bir kaset. Whitney, böylesine açık saçık görüntü bandının varlığı karşısında utandığından, son dört kelimeyi fısıldayarak söyledi.

“Olamaz,” dedi Haley dehşet içinde.

“Evet,” dedi Whitney. “Mia inkâr ediyormuş ama Sebastian mutlu değilmiş. Ayrıca modellik ajansı bunu duyarsa veya kaseti görürse, meslek hayatının sona ereceğini söylemiş.”

“Hadi ya,” dedi Coco düşünceli bir tavırla.

Whitney üç tane tortilla cipsi alıp, avokado ezmesine daldırdı. Fakat şimdi dedikodu iştahını doyurması gerekiyordu. “Siz ikiniz futbol takımının son zamanlarda neler çevirdiğini duydunuz mu? Cecily bana, ona Drew’un söylediğini ama kimseye söylememesi için yemin ettirdiğini söyledi.”

“Anlaşılıyor,” dedi Coco.

“Ama neyse ki, benim kendi kaynaklarım var. Buna destek grubu deniyor. Öğrendiğim şey şu - as takımı birinci sınıf öğrencileriyle uğraşıyor, takımın parçası olmak istiyorlarsa, üst sınıflardakiler ne derse yapmak zorunda olduklarını söylüyorlarmış.”

“Ne gibi?” diye sordu Haley masum bir ifadeyle.

“Oğlanların bu kadar aptal olduğuna inanamıyorum,” dedi Coco içini çekerek. “Tanrıya şükür, benim Spencer’im onlar kadar toy değil.”

“Doğru,” dedi Haley. “Spencer gerçekten çok olgun. Sadece yasa dışı kumar çetesi yönetiyor.”

“Yasa dışı olabilir ama kesinlikle çocukça değil,” dedi Coco. “Ayrıca, kampanya yüzünden onu bıraktı. Peki, anlat bize, Whitney, futbolcular tam olarak ne yapıyorlar?”

“Şey, duyduğum kadarıyla, bir gece yarısı çocuklardan birini alıp, gözlerini bağlamışlar, bütün giysilerini çıkarttırmışlar ve şehirde yürütmüşler,” dedi Whitney. “Suspansuanyla. Ve tesadüfen babası arabayla oradan geçiyormuş, onu görmüş, ama herhalde tanımamış çünkü durmamış. Başka bir çocuk yapmak istemediğini söyleyince, soyunma odasındaki dolabına gübre doldurmuşlar.”

Haley, “İğrenç,” dedi. “Neden bunları yaptıkları için başları derde girmiyor?”

“Çünkü birinci sınıf bebeleri ispiyonlamaya korkuyor,” dedi Whitney. “Büyük sınıflardaki çocuklar da bir tür sessizlik yemini etmiş.”

Coco, “Sanırım, sessizlik yemini kız arkadaşları kapsamıyor,” derken Cecily ile Drew’u düşünüyordu.

♠

Bugünlerde Hillsdale’de galiba çok fazla dedikodu dolaşıyor. Bütün bunlar Haley’in başını döndürmeye yetiyor. Son derece ilkeli annesi bile dedikodu kazanından etkileniyorsa, Haley kim oluyor da, gelişmeleri yaymaya direniyor?

Sasha’nın babası Whitney’in annesine evlenme teklif etmek üzere ve iki kızın da hiçbir şeyden haberi yok, öyle mi? Bu çok önemli - ve belki Sasha ile Whitney’in bilmeye hakları var. Ne de olsa, bu onların da hayatı. Tabii, bu dedikodu doğru değilse, gereksiz yere çok zarar verebilir.

Ya sporcuların birinci sınıftakileri taciz etmeleri - insanlar bunu öğrenmemen mi? Yoksa Haley, kendilerine işkence yapanları ihbar etmeyi kurbanlara mı bırakmalı?

Tabii en ilginç dedikodu açık arayla, Mia’nın skandal aşk kaseti. Mia’nın erkek avcısı statüsü yüzünden, yayılması en cazip olan dedikodu bu. Mia ortalıktayken diğer kızların hiç şansı yok. Bütün o hayran gençlerin, nasıl bir kız için ağızlarının suyunu akıttıklarını öğrenmeleri gerekmiyor mu? Yoksa bunu duymaları, ağızlarının daha da çok sulanmasına mı yol açar?

Eğer Haley’in okulda yeni duyduğu dedikoduları yaymasını gerektiğini düşünüyorsanız, 28. Bölüme (ARKALARINDAN KONUŞMAK**) gidin. Bunlara hiç bulaşmaması gerektiğine inanıyorsanız, 29. Bölüme** DOĞRU OLANI YAPMAK **gidin. Diğer taraftan, eğer Haley’in ne yapması gerektiğinden emin otamıyorsanız ve karar vermeden önce biraz daha bilgi sahibi olmak istiyorsanız, Haley’i** MÜDÜR CRUM'IN SÖYLEVİ**'ni dinlemek üzere 30. Bölüme gönderin.**

Bazı insanlar arkadaşlarından dedikodu duymaya bayılır, ama dedikodu kendileri hakkındaysa o kadar da beğenmezler.

24

X'İ BULUN

Bazı insanlar asla öğrenemez
- kütüphanede bile...

Haley "buluşmaları" için salınarak kütüphaneden içeri girerken Reese, "Pekâlâ, tarih araştırma makalen ne hakkında?" diye sordu. Kütüphanede "buluşma" fikri Haley'e çok kuşkulu geliyordu ama Reese hakkında olumsuz şeyle düşünmek istemiyordu. Belki de ona kitaplarla ilgili bir sürpriz hazırlamıştı. Ancak Reese'in ağzından çıkan ilk kelimelerin, ileri düzey tarih ödevleri hakkında olması iyiye işaret değildi.

Haley, "John Adams'la John Quincy Adams'ın başkanlıklarını karşılaştırmayı düşünüyordum," derken Reese'in yanındaki çalışma masasına yerleşti. "Seninki?"

"Teapot Dome Skandali," dedi Reese. "Sömestrin sonuna kadar oraya gelmeyeceğiz ama böylece erken başlayarak avantaj sağlayacağım."

"Akıllıca bir hareket," dedi Haley.

Reese ayağa kalkıp kitapların arasında yirmi yüzyıl tarihini aramaya başladı. Haley onun peşinden giderken, kitap yığınlarının arasında öpücük almaya çalışıp çalışmayacağını merak etti. Ancak Reese ona bir sonraki sırayı işaret etti ve "Galiba on sekizinci yüzyıl o taraftaki yığının arasında," dedi.

"Ha, sağ ol," dedi Haley. *Bu, romantizmin tarihinin en bağnaz, en sıkıcı buluşması olmalı,* diye düşünen Haley gönülsüzce, başkanlık biyografilerinin bulunduğu raflara göz attı. Reese'in kitabını bulmasını ve sonra gelip onu aramasını bekledi. Ama gelen giden olmadı. Haley, hepsi

bu kadar olamaz, diye düşünüp köşeyi dönünce Reese'in bir kitap yığınının içine gömüldüğünü gördü.

Bu hüzünlü buluşmayı bir başka buluşma ayarlayarak kurtarmaya çalışan Haley, “Cuma akşamı ne yapıyorsun?” diye sordu. “Buluşup, mesela, sinemaya gidebiliriz, ha? Veya bodrum katımda cilveleşebiliriz?”

Reese, “Şey aslında Cuma akşamı, birinci sınıfların kabul töreni var,” derken neredeyse başını okuduğu kitaptan kaldırmadı bile. Reese futbol takımının yıldızıydı ve üst sınıf oyuncuları her sonbaharda birinci sınıftaki golcüleri özel bir partiyle aralarına kabul etme töreni düzenlemeyi gelenek haline getirmişlerdi. Haley o etkinliklerde neler olduğundan pek emin değildi - bu partiler son derece gizemli ve söylentilerle dolu oluyordu. Fakat Haley ve eş kaptanı Sasha hep, kız futbol takımının da kabul töreni düzenlemesi gerektiğini düşünüyordu. Ne de olsa, erkekler için iyiyse kızlar için de iyi olabilirdi.

“Çok güzel,” dedi Haley. “Sasha ve ben de, bu sene kızlı erkekli bir kabul töreni düzenlemenin eğlenceli olacağını düşünüyorduk. Belki Cuma akşamı biz de sizle beraber olabiliriz. Ne dersin?”

Reese, “Tabii, nasıl istersen,” dedi ama Haley Reese'in onun teklifini duyup duymadığından emin değildi. Ayrıca duyduysa bile, donuk ve cansız cevabından, bu fikre gerçekte nasıl baktığı anlaşılmıyordu. Kızlar memnuniyetle gelebilir miydi, yoksa erkeklerin eğlencesine burunlarını soktuklarını mı düşünüyordu?

Haley içini çekerek, halı kaplı kütüphanede yere oturdu ve sıkıntıdan patlayarak Reese'in çalışmasını seyretti. Bu çok kötü, diye düşündü. Tam o sırada, Devon McKnight elinde *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'nın, tiyatro kulübünün bir sonraki oyununun ciltli kopyasıyla Haley'in yanından geçti. Devon tezgâha gidip kitabı alırken Haley onu izledi. *Onunla yalnız kalmak nasıl olur acaba*? diye merak etti Haley. *Devon, Reese kadar sıkıcı biri mi olurdu, yoksa aralarında bir sıcaklık, yakınlaşma olur muydu?*

♠

Reese'le bu kütüphane buluşması belli ki hiçbir yere varmayacak. Reese ne düşünüyordu? Peki, Haley başta bu buluşmayı kabul ederken aklından ne geçiyordu? Reese bu sene derslerine o kadar odaklanmış ki, Haley'in söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemiyor.

Haley ilişkilerinin bu aşamasında bu duruma ne kadar katlanabilecek, hoş görülü davranabilecek mi? Bu sadece bir geçiş dönemi olabilir ve Haley beklerse, eski, sevimli Reese ona geri dönebilir. Veya dönmez. Bu arada sanatkâr fotoğrafçı Devon şu anda gayet seksi görünüyor ve en azından başını kitaba gömmekten daha ilginç bir şey yapıyor. Ama bir dakika, belki de yapmıyor.

Haley’in Reese’i başından savıp, Devon'un neler çevirdiğini öğrenmesi gerektiğine inanıyorsanız, 32. Bölümdeki (DEVON'LA SOHBET**) gidin. Haley’in, Reese ne derse desin, kızlı erkekli kabul töreni konusunda ciddi olduğunu düşünüyorsanız, 31. Bölümdeki** KABUL TÖRENİ**'ne gidin. Son olarak, 30. Bölümde (**MÜDÜR CRUM'IN SÖYLEVİ**), Hillsdale Lisesindeki son dedikoduları duyabilirsiniz.**

Her ilişki arada sırada çıkmaza girer. Ama Haley’in Reese'le sorunu yoldaki küçük bir kasis mi, ciddi bir açmaz mı? Haley’i doğru yola yönlendirmek sizin elinizde.

25

ÖZGÜRLÜK MÜZİĞİ

Rock konserleri ahmaklan ortaya çıkarabilir.

“Bu kasetleri görmek için sabırsızlanıyorum,” diyen Haley giderek daha çok heyecanlanıyordu. Sasha’nın Mustang’ının arka koltuğunda oturuyordu. Sasha arabayı Garden State Bulvarı’ndan George Washington Köprüsüne sürerken Johnny Lane ona yardımcı oluyordu. Üçü Manhattan’daki Üniversite Müzik Festivaline gidiyordu - üç günde yüz tane grup çalacaktı ve düzinelerce mekâna önemli insanlar doluşuyordu. Sasha’nın annesi onlara, yıldızların peş peşe sahneye çıkacağı ikinci gün için bilet almıştı. Haley aslında Sasha onu almaya geldiği zaman arabada Johnny’yi görünce şaşırmıştı. Çift son zamanlarda çok fazla beraber olmuyordu. Ama öte yandan, Haley Johnny’nin bu kalibrede yeteneklerle dolu bir müzik festivalini asla kaçırmayacağını biliyordu. Sasha da o olmadan kesinlikle bir festivale gidemezdi.

“İlk gösteriyi görünceye kadar bekle,” diyen Sasha Johnny’ye dönüp sırıttı. “Sahnede yirmi beş müzisyen, dansçılar, ateş yiyenler, kemancılar, bir koro—”

“Yani Tayland’ın yemek tiyatrosu, Grand Ole Opry ile buluşuyor,” diye ekledi Haley.

“Bu bazı grupların hoşuna gidebilir,” dedi Johnny. “Ama ben anlamıyorum. Mesele Hedon değil. Son zamanlarda bazı şeyleri karıştırıp çoğaltmak yerine, azaltmamız gerektiğini düşünüyorum.”

Johnny, Hillsdale’deki en iyi müzik gruplarından birinin gitaristiydi. Yetmişli yıllarda garajlarda duyulan işlenmemiş rock sesi çıkarıyorlardı ve

sahnelerinde kesinlikle kemancılara veya ateş yiyenlere yer yoktu. Buna rağmen, Haley Johnny'nin biraz daha alçak gönüllü olması gerektiğini düşünüyordu. Ne de olsa biletleri Sasha temin etmişti.

Birkaç ay önce Sasha Hedon'la çalışmaya başlamış ama sonra yazın, solo şarkıcı - söz yazarı olarak çalışmak üzere gruptan ayrılmıştı. Haley bu kararın muhtemelen Sasha'yla Johnny'nin ilişkisini, ya da geriye ne kaldıysa onu kurtardığım düşünüyordu. Haley, Sasha aracılığıyla müzik grubu arkadaşları arasında oluşabilecek gerginliği ve iç çekişmeyi birinci elden görmüştü. Sasha duygularını, "Beatles'in neden dağıldığını şimdi anlıyorum," sözleriyle ifade etmişti.

Mustang George Washington köprüsünün üstünde hızla ilerlerken Haley pencereden dışarıya baktı. Hudson nehrinin karşı tarafında New York kentinin silueti, soğuk bir sonbahar mevsiminde bir Cumartesi gününün güneşini yansıtıyordu. Haley ne zaman nehri geçip şehre gitse aynı heyecanı yaşıyordu. California'da, arabayla Marin County'deki evinden San Francisco'ya giderken de aynı şeyleri hissederdi. Fakat New York'ta, San Francisco'nun bile yetişemediği bir enerji vardı - burada her şey olabilirdi. Kiminle karşılaşacağınızı asla bilemezdiniz.

Sasha Johnny'ye "Gerçekten görmek istediğin bir şey var mı?" diye sordu ve heyecanla cevabını bekledi.

"Şey, biraz taze kan görmek güzel olabilir," dedi Johnny. "Geçen baharda Gruplar Savaşma o kadar kendimizi kaptırdık ki, görev bilincimizi kaybettik. Kökenimize dönmemiz gerekiyor. Rubber Dynamite'ı unutun. Asıl rakibimiz burada. Lanet olası Stones'u örnek almalıyız, dostum."

Sasha güldü. "Beklentilerini düşük tutmak gibisi yoktur."

FDR Bulvarında ilerlediler ve Manhattan'a girdikleri hızda çıkıp, Williamsburg Köprüsünden Brooklyn'e geçtiler. Festival etkinliklerinin ilki Lo-Fi adını taşıyan depo büyüklüğünde bir kulüpte gerçekleşecekti. Kalabalık bir çiçek çocuğu topluluğu girişi kapatmış, tüm biletleri tükenmiş olan etkinlik için bilet kapmaya çalışıyordu. Sasha, Haley ve Johnny kalabalığı yararak ilerlediler, kapıdaki fedaiye biletlerini gösterdiler ve içeri girdiler. Haley, Sasha'dan ödünç aldığı eski Sonic Youth tişörtü ve seksenli yıllara özgü bol botlarının içine soktuğu dar kot pantolonuyla buraya çok uygun olduğu hissine kapıldı. Botlar çok ucuza Jack'in eskici dükkânından alınmıştı. Sasha da ekose taytı, motosiklet çizmeleri ve siyah triko mini elbisesiyle aynı derecede hoştu. Bu arada Johnny standart üniformasını

giymişti: siyah kot, düz siyah tişört, renkli gözlükleri ve imzası haline gelen geniş kenarlı şapkası.

îlk gruplardan biri çoktan sahneye çıkmıştı ve bir funk-metal parça çalıyordu, haley müziğin üstünden Sasha'ya, "Ben bir şişe su alacağım," diye seslendi. "Bir şey istiyor musun?"

"Hayır, ben iyiyim," dedi Sasha. Johnny, bir şey isterse, kendisinin alacağını belirtmek amacıyla başını salladı.

Haley bara yöneldi, tam maden suyunu ısmarlarken biri kolunu çekiştirdi. "Hep söylerim, New York kıyafet değiştirmiş küçük bir kasaba." Haley arkasını döndü ve Alex Martin'in kendisine sırıttığını görünce çok şaşırdı. Düzgün düğmeli gömleği ve bej rengi pantolonu ile diğer rockçılar arasında dikkati çekiyordu, ama - belki de boynundan iki tane VIP basın kimliği sallandığı için - umursamıyormuş gibi görünüyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Haley.

"Üniversite Müzik Festivalinin web sitesi için gösteriyi çekiyorum," dedi Alex. "Para vermiyorlar ama VIP alanında dolaşabiliyorum - mekândaki en iyi koltuklar."

Başını kaldırıp balkona ve sahnenin yakınında iple ayrılan bölüme bakan Haley, "Burada sadece ayakta duruluyor," diye hatırlattı. "Doğru," dedi Alex dudaklarını büzerek.

"Bu işi nasıl ayarladın? Üniversitede bile değilsin."

"Önemsiz bir ayrıntı," dedi Alex. "Ayrıca, yazarlarının işi genç öğrenmelerini istiyorlar."

Haley başım salladı. Alex kesinlikle Hillsdale'de tanıdığı diğer çocuklardan çok farklıydı - ama buna rağmen onun hakkında daha bilmediği birçok şey varmış gibi görünüyordu.

Açılış grubu sürelerini tamamlayıp sahneden ayrılırken, görevli üç kişi bir sonraki grubun müzik aletlerini hazırladı.

"Haydi gel," dedi Alex aniden. "Sahnenin yanında güzel bir yer bulalım." Boynundaki basın kimliklerinden birini çıkartıp Haley'in boynuna astı.

"Sağ ol," diyen Haley Alex'in elini tuttu ve birlikte kalabalığı yararak ilerlediler, iple ayrılan alanın önünde duran görevliye kimliklerini gösterdiler. Haley iyi olduğunu belirtmek üzere Sasha'ya el salladı. Sasha Alex'i görünce gülümsedi ve başparmağını havaya kaldırdı. Alex'le Haley - tam ilk şarkı başlarken - sahnenin önüne ulaştı. Grup çalmaya başladı ve

Haley her şeyi görebiliyordu. Ünlü bir sanatçıya hiç bu kadar yakın olmamıştı. Alex hemen yanındayken, en sevdiği şarkılara eşlik ederek dans etti.

Gösteri bitince Alex'e "Harika bir konserdi," dedi. "Hatta galiba grubun terinin bir kısmı üstüme sıçramış olabilir."

"İnşallah hepsi senin terin değildir," diyen Alex Haley'in ıslak tişörtünü işaret etti. VIP alanından çıktılar ve kulübün arka tarafına ilerleyerek, Sasha ile Johnny'yi bara yaslanmış halde, enerji içeceği içerken buldular.

"Hey, pahalı koltuklarda manzara nasıldı?" diye sordu Sasha.

Haley ona VIP basın kartını göstererek hava attı. "Sadece, kemancılardan biriyle biraz vakit geçirdim diyelim. Siz Alex'i tanıyor musunuz?"

Johnny Alex'i başıyla selamladı. "Hey dostum, başarılı olmanın en güzel yolu."

Sasha gereksiz bir tanıştırma eylemi içinde, "Bu Johnny, ben de Sasha," dedi.

"Evet, kim olduğunuzu biliyorum. Dinleyin, bütün detayları unutmadan gösteriyle ilgili notlar alsam iyi olacak " dedi Alex. "Sonra görüşürüz, değil mi, Haley?"

"Tabii, Alex," dedi Haley, "ve teşekkürler."

Alex el sallayıp uzaklaşırken hafifçe kızardı.

"Highland kimdi?" dedi Johnny alçak sesle.

Sasha Johnny'e kaşlarını çatarak, "Harekete geçmeye hazır mısın, Haley?" diye sordu. Hep birlikte bir sonraki gösteriye gitmek üzere arabaya yürüdüler.

Haley, "Şehre her hafta gelemememiz ne kadar kötü," diye yorum yaptı. Bir şekilde, annesiyle babasının bunu kabul edeceğini sanmıyordu. Bu etkinlik için bile evden çıkmasına izin vermelerini sağlamak bile ne kadar zor olmuştu.

Sasha Haley'e dönerek, "Öhö öhö, gelecek hafta futbol takımı kabul töreni var, unuttun mu, Kaptan? O birinci sınıf öğrencileri kendi kendilerini kabul etmeyecek."

Johnny dudak büktü.

"Doğru," dedi Haley verdikleri sözü hatırlayarak. Ama vaktini daha verimli bir şekilde geçirmenin yolu olup olmadığını da merak etti. Örneğin

belirli bir son sınıf öğrencisini daha yakından tanımakla...

♠

Alex'le bu şekilde karşılaşmak ne büyük rastlantı. Yoksa kaderde olan, kaçınılmaz bir karşılaşma mıydı? Münazara ustası ve matematik şampiyonunun aynı zamanda - ücret ödenmese de - yazıları yayınlanan bir rock muhabiri olduğu kimin aklına gelirdi? Acaba bu süperstar son sınıf öğrencisi başka neler yapabiliyor?

Birinci sınıflar, ister hazır olun ister olmayın, futbol kaptanları geliyor. Okul haftasını atlayıp, doğrudan KABUL TÖRENİ'ne gitmek istiyorsanız, 31. Bölüm **e gidin.** **Eğer Haley'in tereddütte kaldığını ve onun yerine, Alex'le bir karşılaşma yolu bulmayı tercih ettiğini düşünüyorsanız,** **30. Bölümdeki** MÜDÜR CRUM'IN SÖYLEVİ **gidin.**

Bir dedikodunun çıkması için görülmek, örneğin üçüncü sınıftan bir kızla son sınıf öğrencisi bir çocuğun Wi!liamsburg'da bir sahnenin önünde dans etmesi yeterlidir. Peki, Reese Highland bunu duyunca ne diyecek?

26

BROADWAY’DEN ÇOK UZAKTA

Yapabilenler yapar. Yapamayanlar öğretir.
Öğretemeyenler beden dersi verir.
Bazen de tiyatro.

“Tiyatronun bu kadar küçük olmasını beklemiyordum,” dedi Haley. Shaun, Devon, irene ve Haley, özel öğretmenleri Xavier’in Broadway’ın çok çok çok dışında *The Soul Farmer* adını taşıyan yeni bir oyunda ilk defa sahneye çıkışını görmek üzere şehre gitmişlerdi.

“Hillsdale Lisesi’nin konferans salonu burayı gölgede bırakır,” dedi irene.

“Hayır. Çok havalı,” dedi Shaun. “Cesur. Gerçek. *Aa - ii.”*

“Oldukça gerçek,” dedi irene. “Mesela senin kendini eşek sanman. Ama bir dakika, bu bir sanı değil, gerçek.”

“Oyunun adını pek beğenmedim,” dedi Devon. “The Soul Farmer - bana fazlasıyla Elmer Gantry romanını hatırlatıyor.”

Haley de “Biraz ürkütücü,” olduğunu kabul etti. “Fakat Xavier’in hatırı için izlememiz gerekiyor. Bu noktada bizim performansımız yüzünden yeterince sıkıntı çekti.”

“Onu gurum olarak atamaya o kadar yaklaştım ki,” dedi Shaun. “Aa-ii.” Neyse ki, irene, Devon’un küçük arabasına sığmayacağım söyleyerek Shaun’u eşek başını evde bırakmaya ikna etmişti. Ama hâlâ nereye giderse gitsin eşek kişiliğini de götürüyordu.

Yerlerine oturdular. Haley’in koltuğu çökmüştü ve hafifçe sağa eğilmişti. Bir koltuk kayabilirdi ama yanındaki koltuğa sakız yapışmıştı.

Xavier tiyatro okulundan daha yeni mezun oldu, dedi Haley kendi kendine. *Herkes bir yerden başlamak zorunda.*

Birkaç dakika sonra, ışıklar söndü ve perde açıldı. Sahne dekoru bir mısır tarlasında bir barakaydı. Xavier sahneye tulumla ve bir hasır şapkayla, gömleksiz bir halde, dişlerinin arasında bir kamış ve elinde bir yabayla çıktı. Bir nedenle bütün yüzüne ve ellerine parlak kırmızı makyaj yapılmıştı.

İrene Haley'e, "Bu oldukça kötü bir çiftçi yanığı," diye fısıldadı ve Haley'in kıkırdamasına neden oldu.

"Şşş!" dedi Shaun.

Xavier, "Ha-ha-ha-ha!" diye bağırdı. "HİT KİMTE benim yanımda güvende değil. Tehrin GÜNAHLARINA ve tahriklerine eritilemeyen bu hutur dolu tiftlikte bile. Hâlâ katıp KAVURUYORUM. Ha-ha!"

"Bu da ne...?" diye fısıldadı Devon.

Xavier her zaman yaptığı şeyi yapıyor, konuşurken belirli KELİMELERİ aşırı derecede VURGULUYORDU. Haley onun en azından canlandırdığı karaktere uyum sağlamaya çalışacağını sanıyordu. Ancak yalnızca... Xavier rolü yapıyordu. Ya da belki de onun gözünde, bu, karakterin parçasıydı. YÖNTEM ne olursa olsun, doğru görünmüyordu.

Sol taraftan sahneye iki sarı saç örgülü ve *Oz-büyücüsündeki* Dorothy önlüğü takmış bir aktris çıktı.

"Hey, n'aber, yabancı?" dedi. "Bu ne güzel bir sürpriz böyle. Buralara pek ziyaretçi gelmez." Kadın Xavier'e kirpiklerini kırpıştırdı. Haley bunun komik olması gerektiğini düşünerek gülmeye başladı ama salonda başka hiç kimse gülmeyince kahkahasını bastırdı.

"Bunun NEDENİNİ anlayabiliyorum," dedi Xavier. "İtin verirtenit kendimi tanıtayım. Benim adım Bili. Bili Z. Bub."

"Yani Beelsebub gibi mi?" diye fısıldadı Devon. "Hani şeytan olan mı?"

Haley omuzlarını silkti. "Sanırım."

"Şşşş," dedi Shaun yine. "Hey, çocuklar!" Ancak o da kaygılı görünüyordu.

Sahnede Xavier'in karakteri Bili Z. Bub'ın, bir çiftçi, onun iki ergen çocuğu ve yan çiftlikte yaşayan dul kadın arasında sorun yaratmasıyla ilgili birçok saçmalık vardı. Haley takip etmekte zorlanıyordu. Sonunda pes etti. Oyun çok saçmaydı, aktörlerin hiç birisi iyi değildi, ama Xavier korkunçtu.

Haley sürekli olarak Xavier'in bir şey planladığını, sonunda işe yarayacak bir teknik uyguladığını düşünüyordu. Sonra, final sahnesinde, bir deri bir kemik vücudu tamamen kırmızı boyayla kaplanmış bir şekilde - üstünde başka hiçbir şey yoktu - sahneye çıktı.

"Aman Tanrım," dedi irene nefesini tutarak.

"Buna inanmıyorum," dedi Shaun kekeleyerek.

Haley gülmemek için kendini zor tuttu. Ama bu neredeyse imkânsızdı. Xavier son monologunu, kötülüğün banal olduğuna dair bir şeyler söylerken Haley isterik bir kahkaha krizine girmemek için kolunu çimdikledi.

Sonunda perdeler kapandı. İzleyiciler alkışladı ve Haley nihayet gülebildi.

"Peki... Kulise gidip merhaba dememiz gerekiyor mu?" diye sordu irene. "Yoksa buradan çıkıp bu felaket hiç yaşanmamış gibi davranabilir miyiz?"

"Ben doğruca eve gitmek ve o kırmızı şeytanın anılarını sonsuza dek temizlemek için uzun, sıcak bir duş almak istiyorum," dedi Devon.

"Sen ne düşünüyorsun, Shaun," diye sordu Haley. "Kulise gitmezsek Xavier bozulur mu?"

Shaun dehşet içinde sahneye bakıyordu.

İrene, "Shaun?" diyerek yüzünün önünde parmaklarını şıklattı. "Tatlım? Aa-ii?"

"Çok kötüydü," dedi Shaun yavaşça. "Bu kadar kötü olduğuna inanamıyorum."

"Evet, çok iğrençti," dedi Devon. "Bir sonraki özel derste sanırım eski 'İlginçti' cümlesini kullanacağım. Her zaman işe yarıyor."

"Ama ona inandım," dedi Shaun. "Onun oyunculuk tavsiyelerine uydum. Onun eleştirilerini dinledim. Onu tiyatro gurum yapacaktım. Bir şarlatanın peşine takılmaya bu kadar yaklaştığıma inanamıyorum."

Haley, "O bir şarlatan değil," diye güvence verdi. "Bize söylediği her şeye inanıyordu. Yalnızca rol yapma konusunda pek yetenekli değil. Yani, adam doğuştan peltek konuşuyor."

"Yapamayanlar öğretir," diye önerdi Devon.

"Haydi, buradan çıkalım," diyen Haley Shaun'un sırtını sıvazladı. Ve dönüşte Shaun olağandışı bir şekilde sessizdi. Bir kere bile *Aa-ii* demedi.

“Bu kadar üzülme, Shaun,” dedi irene. “Devon haklı. Birçok olağanüstü hoca, öğrettikleri şeyleri yapamaz. Bay Von’a bak.” Rick Von eksantrik resim öğretmenleriydi ve öğrencilerin en sevdiği öğretmendi. “Bize gösterdiği soyut resmi hatırlıyor musun? Her tarafı simsiyah olup ortasında tek bir turuncu nokta bulunan resmi? Hepimizin ne kadar şaşırdığını hatırlıyor musun? ‘Bu bu senin resmin? Yapabildiğin en iyi resim bu mu?’ diye düşünmüştük. Onun sanatının çok daha ilginç ve canlı olacağını sanmıştım. Çünkü ders verirken gerçekten büyüleyici oluyor. Ama resim yapamaması, benim resimlerimi fırlatıp atmak istememe neden olmadı.”

Shaun sessizliğini korudu.

Haley artık konuyu değiştirme zamanının geldiğini düşündü. “Hey, çocuklar, Bay Von’un potansiyel müstakbel üvey oğlu Dave Metzger hakkındaki son dedikoduları duydunuz mu?” Dave’in sinirli annesi halen Bay Von’la çıkıyordu. Gerçekten de çok tuhaf bir çift oluşturuyorlardı. “Güya ‘Hillsdale’in İçinden programını canlı videocast’e dönüştürüyor.”

“Vay canına. Riskli hareket,” dedi Devon. “Sence küçük hippiler arasında bulunan çok sayıdaki ve sadık takipçileri aylardır dinledikleri kişinin o olduğunu anladıkları zaman devam edecekler mi?”

“Sanmam,” dedi Haley.

“Ah, merak etmeyin, Dave çuvallamanın bir yolunu bulacaktır,” dedi irene. “Hiç şüpheniz olmasın.”

♠

Zavallı Shaun. Heveslerini çok ciddiye alıyor. Şimdi ne yapacak? Yöntemle rol yapmaktan vaz mı geçecek? Bu durumda İrene rahatlayabilir ama Yöntemden vazgeçmesi Shaun'un oyundaki performansını nasıl etkileyecek? Shaun'u tanıdığımızdan, Xavier’in rezil olmasının, Yöntem çılgınlığını daha da ileri götürmesine yol açabileceğini söyleyebiliriz. Mantık Shaun'un en güçlü yanı sayılmaz.

En azından Devon soğukkanlılığını korudu. Özel ders ve oyunun provaları onu Haley'ye her zamankinden daha çok yakınlaştırdı. Eğer Haley’nin bu keyifli yakınlaşmadan yararlanması ve Devon'la yalnız olarak daha fazla zaman geçirmesi gerektiğini inanıyorsanız, onu 32. Bölüme (DEVON'LA SOHBET) gönderin.

Eğer Haley’nin bu sahneden uzaklaşması ve Dave’in yeni video-cast'ıyla ilgili merakını gidermesi gerektiğini düşünüyorsanız, 27. Bölüme (VIDEOCAST) gidin. Ya da Haley’in artık okuldaki diğer öğrencilerin neler yaptığını öğrenmesinin zamanının geldiğini düşünüyorsanız, 30. Bölüme (MÜDÜR CRUM'IN SÖYLEVİ) gidin.

Hayatta doğru dengeleri kurmak kolay değildir, özellikle de farklı yönlere çekildiğinizi hissediyorsanız.

27

VIDEOCAST

İnsanları yatak odanıza almadan önce,
temizlik yapmanız iyi bir fikir olabilir.

Haley, Annie'yle birlikte, hayatındaki ilk "Hillsdale'in İçinden" videocastında yardımcı olmak amacıyla Dave'in evine gidiyordu. Dave doğrudan yatak odasından canlı olarak yayın yapıyor, darmadağınık çalışma masasını fon olarak ve halojen masa lambasını terli, sivilceli yüzünü hedef alan bir projektör olarak kullanıyordu.

Annie etrafta koşuşturup Dave'i daha düzgün görünümlü bir hale getirmeye çalışırken, Haley, "O lambaya gerçekten ihtiyacı var mı?" diye sordu.

"O lamba olmadan izleyiciler Dave'in yüzünü göremez," dedi Annie.

"Kesinlikle," dedi Haley. "Dave gerçekten perişan halde. Sivilcelerin üstüne bir de kurdeşen - çok korkunç görünüyor."

"Ona biraz daha krep hamuru sürerim," diyen Annie ten rengi makyaj malzemesine uzandı. "Sen de günde on sekiz saat çalışıp, üç haftadır uykusuzluk çeksen, sen de korkunç görünürdün."

"Harvard'a girmek zorundayım," dedi Dave ileri geri sallanarak. "Veya MIT'ye. Bu ikisinden birine giremezsem, yemin edip keşiş olacağım."

"Ne? Delirmişsin sen? Bu okullara daha bir sene başvuramayacağız," dedi Haley. Annie'ye baktı. Annie de başını sallayarak onayladı. "Kendini çok zorluyorsun, Dave."

"Yok öyle bir şey," dedi Dave. "Yok öyle bir şey." Nemlenmiş kaşını sildi ve bu arada makyajının bir kısmını da temizledi. Şaşkın bir şekilde

mendiline baktı. “Şu işe bakın, derim dökülüyor.”

“O yalnızca makyaj,” dedi Annie. “Derin gayet iyi. En azından yerinde durmaya çalışıyor. Şimdilik.”

Dave yeni bir slogan bulmuş gibi, “Devam etmek istiyorum. Devam etmek zorundayım,” diye tekrarladı.

“Sponsorlarımızı belirtmeyi unutma. Eton Kampanyası Kumarhane Gecesi,” diye hatırlatan Annie, bir antrenörün boksörünü ısıtırken yaptığı gibi, Dave’in sırtına vurdu.

Haley kameranın odağını kontrol etti ve Dave’i çerçevesinin ortasına yerleştirdi. “Aslında bu işi pek onaylamıyorum,” dedi. “Ama anlaşılan canlı yayma geçiyoruz, beş, dört, üç...” Dave’e başlama işareti verdi. Ancak Dave orada öylece oturuyordu ve kareli gömleğine ter damlıyordu.

“Dave!” diye fısıldadı Haley. “Başla!”

Artık buna alışmış olması gerekiyor, diye düşündü Haley. Evet bu onun ilk video yayınıydı ama yıllardır podcast yapıyordu. Belki mesele veya tek sorun sinirleri değildi. Dave donuk donuk bakıyordu, göz bebekleri aşırı derecede büyümüştü. Çok fazla çalışmak ve yeterince uyumamak ciddi zarar vermişti.

“Yayında mıyım? Merhaba, video alemindekiler.” Dave kameraya baktı, sonra kıkırdadı. “Video âlemi. O büyülü yer nerede acaba? Oralarda, oralarda bir yerlerde. Sizin olduğunuz yerde!” parmağıyla kamerayı işaret etti. Sonra sanki kendisiyle konuşuyormuş gibi, parmağına baktı. “Bu ne, parmak? İşaret etmeyi bırak. Pardon.” Elini yanma indirdi ve çığlık attı. Daha doğrusu çığlık atarak bağırdı. “Hav, hav, hav!”

“Aman Tanrım,” dedi Annie nefesini tutarak. “Ne yapıyor böyle?”

“Aklını kaybediyor,” dedi Haley. “Onu yayından alalım mı?”

“Alamayız,” dedi Annie. “Bu onun programı. Ayrıca almamıza asla izin vermez.”

Dave tavana baktı, sonra başını hızla döndürmeye başladı. “Gördünüz mü? Bunu gördünüz mü? Bende bu bil gölge insandı. Gölge insanları duydunuz mu? Onlar, ufak tefek insanlardır ve uyurken gizlice yanınıza yaklaşıp, yaşam gücünüzü emerler. Ama beni ele geçiremeyecekler çünkü ben hiç uyumuyorum! Onlara göstereceğim! Gelin beni alın, sizi gidi küçük gri iki boyutlu yaratıklar!”

“Bu bir felaket,” dedi Haley. “Dave!” diye fısıldadı. “Odaklan! Hillsdale’i, okulu düşün - bugünkü konun neydi?”

“Ne ? Ha, tamam. Bugünün konusu... ıımmm... şey...”

“Üniversiteye giriş,” diye hatırlattı Annie. “SAT hazırlıkları falan.”

“Hayır, hayır,” dedi Dave başını iki yana sallayarak. “O konuda konuşmak istemiyorum. Uzaya yaptığım yolculuktan bahsetmek istiyorum. Yıldızları yakından gördüm. Neye benzediklerini öğrenmek istiyor musunuz? Cam kırıklarına. Gerçekten, parlak cam kırımlarına. Her parçanın üstünde bir numara var ve bu numaralar bir kod oluşturuyor...”

♠

Ertesi sabah olduğunda Dave’in videocastının son derece başarılı olduğu anlaşıldı. Normal izleyicileri programı izlemeye başlamış, ancak fiyaskoyu görünce, bütün arkadaşlarına mesaj çekerek, “Ciddi ve Deli” programını, daha doğrusu Dave’in İnternet’te canlı yayında iflasını izlemelerini söylemişlerdi. Kısa sürede programının klipleri Hillsdale’de ve ötesinde bütün gelen kutularına yayılmıştı. İnsanlar izlemeye doyamıyordu. Ertesi sabah okulda, elli binden fazla kez izlenmişti. Haley bir kızın dosyasının üstünde, *Late Night with Madman Metzger* (Deli Metzger’le Gece Yarısı) yazılı bir etiket olduğunu görünce, Dave’in takipçileri arasında yerini sağlamlaştırdığını anladı. Ayrıca erkek arkadaşının bir gecede yarattığı bu kadar olumsuz ilginin, Annie’nin hiç hoşuna gitmeyeceğinden emindi. Üniversitelerin kabul görevlileri ne düşünecekti?

♠

Dave’in video yayını oldukça komikti, ama espri konusu olan kendisiydi. Dave gerçekten çıldırdı mı? Çok fazla çalışmak ve yeterince uyumamak, en iyi beyinleri bile mahvedebilir - ayrıca Dave’in kafası durursa, ne kadar çalışırsa çalışsın, işe yaramayacak. Yandaşlarının daha fazla Deli Metzger ve Ciddi ve Çılgın Dave taleplerine Dave nasıl tepki verecek? Öte yandan insanların erkek arkadaşıyla alay etmek amacıyla yayını dinlemeleri konusunda Annie neler hissediyor? Dave insanların artık onunla beraber gülmediğini fark ediyor mu?

Haley’in kalıp Dave’e yeni edindiği şöhret konusunda yardımcı olması gerektiğine inanıyorsanız, 33. Bölüme (KAVGA ÇIKARAN SÖZLER) gidin. Aksine, Dave'le Annie’nin aşırı yüklenme çılgınlığından bıktığını ve biraz eğlenmeye ihtiyacı olduğunu düşünüyorsanız, onu 34. Bölüme KUMARHANE GECESİ ne gönderin.

Bazen sadece olayları kabullenmek ve zorluklara göğüs germek gerekir.

28

ARKALARINDAN KONUŞMAK

Küfür bir kere ağzınızdan çıktıktan sonra, geri almak zordur.

Haley, Whitney'in evinden çıktığında kafası dedikodularla o kadar dolmuştu ki, resmen başı dönüyordu. Ağız sulandıran bir sürü söylenti! Patlamak üzereydi. Ertesi günü okulda Annie Armstrong'la karşılaştığı ve Annie ona Whitney'in evine gidip gitmediğini sorduğu zaman, Haley ne diyecekti? Sasha'nın babasının Whitney'in annesine evlenme teklif etmeye ve böylece iki eski arkadaşı / yeni düşmanı üvey kardeş yapmaya hazırlandığını söylemeyecek miydi? Haley Annie'yi böyle bir haberden yoksun bırakamazdı. Ya Mia'nın potansiyel ilişki videosu? Bu da cabasıydı ve Annie bu haberin üstüne balıklama atlayıp, bütün Hillsdale'e yaydı.

Ertesi sabah olduğunda, Haley şehrin her tarafında bir sohbet uğultu hissetti. Annesinin, kahvaltıdan önce dedikoduları telefonda Annie'nin annesine anlattığını duydu. Otobüsteki çocukların fısıldadığını duydu. Ayrıca okula gittiğinde gördüğü ilk şey Whitney'in gözyaşları içinde tuvaletten fırlaması, rimelinin akarak gözlerini simsiyah yapması oldu.

Whitney koridorları dolduran çocukları itekleyerek koşarken, "Buna dayanamıyorum!" diye haykırdı. "Eğer birisi daha bana sorunlu ailem hakkında soru soracak olursa, Ridgewood'a nakil yaptıracağım.

Haley, "Whitney!" diye seslendi. Hasarı telafi etmeye çalışmak amacıyla Whitney'in arkasından koşmaya başladı ama Whitney ona o kadar öfkeli bir şekilde baktı ki, ümitsiz vaka olacağı belliydi. Bu nedenle Whitney'in gitmesine ve omzunda ağlayacak başka birini bulmasına izin verdi.

Uğultu devam etti, koridorlardaki ve sınıflardaki fısıltılar bağrışmaya dönüştü. Spor salonuna giderken birisi Haley'e seslendi. "Haley Miller!" diye bağırdı İspanyol aksanlı kız. "Seninle konuşmak istiyorum!"

Mia Delgado koridorda leopar gibi ilerledi ve rahatça Haley'e yetişti. Haley durdu ama Mia'nin gözlerindeki bakışı görünce, kaçmanın daha güvenli bir seçenek olacağını anladı.

Mia, "Sen!" diye bağırarak Haley'i itip duvarı kaplayan dolaplara yasladı. "Neden? Neden insanlara benim hakkımda yalanlar söylüyorsun? Ha? Kıskanıyor musun? Neden?"

"Yalan değil onlar?" diyen Haley dolaplardan kurtulup Mia'ya saldırdı. "Hepsi doğru!"

"Sen nereden biliyorsun?" diye haykırdı Mia. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun." Haley'i yine itekledi. Haley de onu itti ve Mia Haley'i yere düşürünceye kadar zorladı. İkisi yerde yuvarlanmaya, güreşmeye başladı, birbirlerinin saçlarını çekiyorlar, bağırıyorlardı.

"Haydi Mia! Bastır Mia!" diye bağırdı bazı çocuklar.

"Üstünü çıkar!" diye haykırdı bir çocuk.

Beden öğretmeni, "Burada neler oluyor?" diye bağırarak iki kızı ayırdı. Haley nefes nefese ve ağzından saçlar tükürerek duvara yaslandı.

"O-la, Mia," diyen Haley İspanyolca kelimeyi kasten yanlış söyledi. "O'yu vurguluyorum, yani sana *ooorospu* diyorum."

"Ne oldu?" diye sordu beden öğretmeni.

Haley ayağa kalkarken, "Neden ona sormuyorsunuz? O başlattı."

İki kız hemen Müdür Crum'ın odasına gönderildi. Müdür görgü tanıklarının anlattıklarını dinledikten ve Mia'nın kesiklerini, çiziklerini kendi gözleriyle gördükten sonra, Haley'e okuldan uzaklaştırma cezası verdi. Durumu bilen hiç kimse şaşırmadı.

♠

Haley insanların arkasından konuşurken ne düşünüyordu? Ne zamandan beri kız kavgaları ve dedikodu seviyesine indi? Dedikoduları yaymaması gerektiğini bilmeliydi - özellikle de Coco'nun körüklediği dedikoduları. Mia kavgada epeyce darbe aldı ama Haley'in kalıcı hasar verdiği tek kişi kendisi oldu. Sicilindeki okuldan uzaklaştırma cezası, Haley'in mükemmel transkriptini lekeledi. Sonsuza dek.

Başınızı önünüze eğin ve 1. Bölüme geri dönün.

29

DOĞRU OLANI YAPMAK

Dedikodu yaymak hiçbir zaman iyi bir fikir değildir.

Haley, ertesi günü okuldan çıkar çıkmaz eve gitmeye karar verdi. Ortalıkta dolanan bütün dedikodular yüzünden, yapabileceği en iyi şeyin, hiç kimseye bulaşmamak ve herkesten uzak durarak duymazdan gelmek olduğuna karar vermişti. Haley asla dedikodu yayacak biri değildi ve şimdi başlaması için hiçbir neden yoktu.

Eve gelince mutfakta bulunan annesine, “Hey, Anne, Ben odama çıkıyorum,” diye seslendi ve hemen merdivenleri çıkmaya başladı. bugün öğleden sonra kesinlikle hiç kimseyle konuşmak istemiyordu ve buna, Annie Armstrong’un annesi sayesinde Hillsdale’de yaşayanların geliş gidişleri hakkında biraz fazla bilgi sahibi olan annesi de dahildi.

Haley yatak odasına girip kapısını kapatınca rahatlayarak içini çekti. Nihayet yalnız kalabilmek, gereksiz konuşmalardan uzak durarak güvende olmak iyi gelmişti. Bilgisayarını açtı ve bir bloğa “Doğru Olanı giderek daha az yapıyor” adını taşıtan bir yazı yazmaya başladı:

Kızlar bazen canımı sıkıyor. Erkeklerin birbirlerinin arkasından konuştuklarını ve başkalarının hakkında kaba şey söylediklerini duymazsınız. Spencer Eton okuldaki herkese Drew Napolitano’nun bu futbol sezonunda biraz hantallaştığını ve şimdi fazla kilolarından kurtulmak için tuvalette bağırsaklarını boşalttığını söylese, ne kadar basit kaçardı.

Söylentiler neden bu kadar önemli? Hem bunları kim başlatıyor? Ve neden bunları başkalarına aktarma ihtiyacı hissediyoruz? Diğer insanları eğlendirmek için mi? Büyükannem Polly “Arkandan konuşan arkadaşın zaten senin arkadaşın değildir,” der ve itiraf etmeliyim, galiba haklı.

Kendini - en azından bir gün boyunca - Coco'nun ahlaksız dedikodu çevresinden başarıyla uzaklaştırdığından emin olan Haley, Yapıştır düğmesine bastı. Dünyayı değiştirmiyordu ama en azından daha da kötüleştirmiyordu.

♠

Aferin Haley'e. Coco'nun dedikodu oyununda piyon olmayı reddetmesi muhtemelen onun başını beladan kurtardı. Ancak soru şu: Haley bundan sonra ne yapmalı? Eğer Haley'in, Coco ve yandaşlarının hiçbir tahrikine kapılmayıp, yine de iyi vakit geçirecek kadar güçlü olduğunu düşünüyorsanız, onu 34. Bölüme KUMARHANE GECESİ**'ne gönderin. Eğer Coco'nun kampanyasına karşı mesafeli olması, dedikodu kazanını unutması ve Hillsdale futbol takımını zafere taşımaya odaklanması gerektiğine inanıyorsanız, 36. Bölüme gidin (**BİRAZ ACIYIN**).**

Bir şey cazip geldiği zaman, doğru tercihi yapmak ciddi bir disiplin gerektirir. Örneğin, fırından-yeni-çıkmış-damla-çikolatalı-kurabiyeleri-geri-çevirmek gibi bir disiplin.

30

MÜDÜR CRUM’IN SÖYLEVİ

Eğer evinizin soyulmasını istemiyorsanız,
anahtarlarınızı verip durmayın.

Haley sessizce konferans salonuna girerken, Müdür Crum, “Bu kutsal koridorlarda spor takımlarımızın kabul törenlerinde yapılan değişikliklere ilişkin fısıltılar duyuyorum/’ diye bağırdı. “Internet’te ağza bile alınmayacak davranışların kaydedildiğinden ve yayınlandığından bahsediliyor. Hayır, ‘Hillsdale’in İçinden’ video yayınından bahsetmiyorum.” Haley arkalarda bir yere oturdu ve tanıdık biri olup olmadığını görmek için etrafına bakındı. Okulun tamamı oradaydı, ya da çoğu oradaydı.

Koridorun karşı tarafında Irene’i, Shaun’u ve Devon’u gördü, üçü de boya içindeydi - Haley onların *Bir Yaz Gecesi Rüyası* oyununun sahneleri üzerinde çalıştığını varsaydı. Shaun Bottom rolünü çok ciddiye alıyordu ve kostümünü okula bile giymeye başlamıştı. Bugün neyse ki, eşek başını çıkarıp yanındaki koltuğa koymuştu. Shaun hâlâ, Müdür Crum ne zaman komik bir şey söylese anırıyor ve Devon’la Irene’in kahkahalarını bastırmak zorunda bırakıyordu.

Spencer anlaşılan toplantıyı asmıştı ama Coco, Whitney, Cecily ve Mia ortalarda bir sırada beraber oturuyor, Sebastian da hemen arkalarında oturmuş, Mia’nın kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Birkaç sıra solda, Annie ile Hannah şaşkın bir halde oturuyor, konuşmaya odaklanmakta zorlanıyordu. Dave de onlarla beraberdi - başı, boynunun üstünde dik duramıyormuş gibi, sallanıyordu.

Ayağını sinirli bir şekilde pat-pat yere vuruyordu. Üniversite hazırlık baskısı üçünü de etkiliyormuş gibi görünüyordu. Çok yazık, diye düşündü

Haley. îyi bir okula girme ihtimali yüksek olan birileri varsa, bunların da Annie, Dave ve Hannah'dan oluşan beyin takımı olması gerekiyordu.

Etraflarında oturan çocukların hepsi dikkatle Dave'i izliyordu. Sanki onun komik bir şey yapmasını veya söylemesini bekliyorlardı. Dave onları hayal kırıklığına uğratmadı. Arada sırada sessizce havlıyor veya çatıdan saldırıya geçmiş bir Ninja ekibi görmüş gibi, korkmuş bir ifadeyle tavanı işaret ediyordu.

Zavallı Dave, diye düşündü Haley. "Hillsdale'in İçinden" Pod-cast'ını dönüştürmüştü ve bu yayında bütün dünya ne kadar stres ötesi bir durumda olduğunu görmüştü. Kamera ağzından çıkan her çatlak sesi kaydetmiş ve sanal âleme göndermişti. Hillsdale Lisesi öğrencileri bu programın bir ayaklanma olduğunu düşünüp, videonun küplerini bütün arkadaşlarına iletmişti. Dave Metzger şimdi alay konusu olsa bile, takipçilerini artırmıştı.

"Bu söylentileri ciddiye alıyorum," dedi Müdür Crum, "ve bu tehdit yüzünden Koyu Kahverengi Alarma geçmek zorunda kaldık."

Bir grup çocuk buna kıs kıs güldü.

"Şimdi hepinizi uyarıyorum," dedi Müdür Crum. "Öğrenci arkadaşlarına yapılan kötü muameleden doğrudan spor takımlarının kaptanları sorumlu olacak. Eğer taciz veya yaralama konusunda tek kelime duyacak olursam, peşinize düşeceğim ve pişman olacaksınız."

Haley başının üstünde gürültülü ayak sesleri ve homurdanmalar duydu. Boynunu çevirip yukarı bakınca, balkonu kızlı erkekli sporcuların ele geçirdiğini gördü. Sasha ve futbol takımındaki arkadaşlarının çoğu, Reese ve erkekler takımıyla, Drew ve futbolcularla birlikte balkondaydı. Johnny Lane ortalıkta görünmüyordu. Haley son zamanlarda onu Sasha'nın yanında pek görmüyordu ama böyle bir toplantıya katılmaya tenezzül ettiyse bile, çok başarılı bir basketbol oyuncusu olmasına rağmen, sporcuların oturduğu bölümde olmayacaktı.

Haley, Reese'in toplantıya zaman ayırabilmesine şaşırmıştı. Son haftalarda o kadar yoğun bir şekilde çalışıyordu ki, yanlarındaki evde oturmasına rağmen Haley onu çok az görmüştü.

"Geçmişte de buna benzer sorunlarımız oldu," diye devam etti Müdür Crum. "Ve bana güvenin, o olayları çıkaranların hepsi ağır bir şekilde cezalandırıldı. Sadece birkaç yıl önce, tenis takımı kafeteryaya bir ördek sürüsü saldı." Öğrencilerin arasından kıkırdama sesleri duyuldu. "Bu gülünecek bir şey değildi," dedi Müdür Crum sert bir şekilde. "Bu yalnızca

ciddi bir sağlık ihlali olmakla kalmıyordu, olaydan sonraki haftalar boyunca öğle yemeğimde ördek tüyü bulduğumu biliyor musunuz?”

Shaun yüksek sesle “Vaak!” diye bağırdığında Müdür Crum dışında herkes çok eğlendi.

“Ondan da beteri, on yıl önce futbol takımı bir gece odama bir inek kilitledi,” dedi. “Ertesi sabah geldiğimde nasıl bir pislikle karşılaştığımı hayal edebilirsiniz.”

Dinleyiciler toplu olarak, “Mööööö,” diye bağırıldı. Herkes güldü.

“Millet, bu hiç komik değil!” diye bağırdı Müdür Crum. “O yıl bütün futbol takımı okuldan uzaklaştırıldı. Kaptan Rutgers bursunu kaybetti. Ayrıca voleybol takımı havuza kırmızı boya döküp, içine bıçakla kestikleri bir yapay mankeni attıkları zaman, inanın bana, onlar da bedelini ödedi.”

♠

Sporcu grubu ayaklarını yere vurmaya başladı ve Haley, müdürün konuşmasının geri teptiğini anladı. Müdür, takımları kabul törenlerinden vazgeçirmeye çalışmak yerine aslında, kendilerinden öncekilerin yaptığı eşek şakalarını geride bırakmaya teşvik ediyordu. Crum onlara fikirler veriyordu.

♠

Müdür Crum daha ne kadar budalalık yapabilir? Şimdi sporcular heyecanla kendi çaylaklarını kabul etmeyi bekliyorlardı ve müdürün söylevi sayesinde akıllarında, bunun sürdürmeleri gereken bir okul geleneği olduğu fikri oluşuyordu.

Bütün bunlar hakkında Haley ne düşünüyor? Hillsdale’in gösterişli taciz tarihinin parçası olmak istiyor mu? Yoksa başka faaliyetlerle mi ilgileniyor? Haley bugünlerde kendini hangi grupla özdeşleştiriyor? Haley’in sporcularla takılmasını istiyorsanız, 35. Bölüme (NEW JERSEY SU İŞKENCESİ) **gönderin. Coco, Whitney ve Mia’nın neler yaptığını ve Bayan Eton'un valilik kampanyasının nasıl gittiğini öğrenmek istediğini düşünüyorsanız, 34. Bölümde bahis oynayın** (KUMARHANE GECESİ)**. Haley’in bugünlerde tiyatro sahnesiyle daha çok ilgilendiğine inanıyorsanız, 37. Bölüme** (HAYDİ, İRENE) **gidin. Son olarak, Haley’in aşk hayatını hareketlendirmek istiyorsanız, 33. Bölüme gidin** (KAVGA ÇIKARAN SÖZLER)**.**

Üniversiteler üçüncü sınıf transkriptierini dikkatle incelediğinden, Haley’in kararları - seçtiği arkadaşlardan katıldığı okul dışı faaliyetlere ve çalışarak geçirdiği zamana kadar tüm kararları - daha da önem kazanıyor. Haley fırsatları tepip, biraz eğlenecek mi? Yoksa korkup, güvenli bir yol mu izleyecek?

31

KABUL TÖRENİ

Kabul törenine katılmaya karar vermeden önce,
neye bulaştığınızı iyice öğrendiğinizden emin olun.

Kızlar futbol takımına daha yeni giren iki birinci sınıf öğrencisinden bahseden Haley, “Bence Leah ve Marissa onlara kabul töreni yapmazsak hayal kırıklığına uğrayacak,” dedi. Eşkaptanlar Haley ve Sasha, kabul töreni programı yapmak üzere okuldan sonra Drip’te buluşmuşlardı.

“Haklısın,” dedi Sasha. “Kendilerini grubun parçası gibi hissetmelerini sağlar. Artı, diğer kızlar da bunu yapmayı çok istiyor.”

“Lütfen. Onlar yalnızca kendileriyle uğraşılmayacağı için memnunlar,” dedi Haley.

“Dürüst olmak gerekirse, ben de memnunum,” dedi Sasha.

“Belki de onları Dave Metzger’in videocast programına konuk etmeliyiz,” dedi Haley. “O programın küplerini gördün mü?”

Süper inek Dave Metzger’in “Hillsdale’in İçinden” podcastı geçenlerde videoya geçmişti ve bu, muhtemelen Dave’in bugüne kadar aklına gelen en iyi fikir değildi. Üçüncü sınıf transkript baskısının, bütün dersleri A olan en kuvvetli öğrencileri bile mahvettiği biliniyordu. Dave de aynı durumdaydı. Gelecek yıl üniversiteye başvurma konusuna o kadar kafasını takmıştı ki, çözülmeye başlamıştı. Dave video yayını sırasında halüsinasyon görüyormuş gibi davranmış, ter içinde kalmış ve tuhaf, yersiz sözler püskürtmeye başlamıştı. Tuhaf bir şekilde, program, yüzünün görünmediği podcastından daha da popüler olmuştu - bütün okul onun ter içinde erimesini çok komik bulmuştu.

“Birisi bana görüntüleri iletti,” dedi Sasha. “Son derece acayip. Bence birinci sınıf öğrencilerimizi o enkazın yanma yaklaştırmayalım.”

“Belki de haklısın,” dedi Haley. “Gelecek hafta büyük bir program değerlendirme süreci toplantısı var. Bütün toplantı boyunca sutyenlerini ve külotlarını giysilerinin dışına giymelerini sağlayabiliriz. Hatta belki hızla sahneden geçerler.”

“Bilemiyorum,” dedi Sasha. “Onları bütün okulun önünde o şekilde utandırmak? Ayrıca çok riskli. Müdür Crum çıkıp gelebilir. Belki de kabul törenini yalnızca kendi aramızda yapmalıyız. Muz yeme yarışmasına ne dersin? En kısa sürede hangisinin en fazla muzu yiyebileceğini belirleyecek bir yarışma yaptıralım. Bunu sekizinci sınıftayken Coco'nun evinde düzenlenen bir pijama partisinde yapmıştık. Epey komikti.”

Haley içini çekti. Sasha’nın sekizinci sınıftayken yaptığı bir şeyi yapmak? Kesinlikle havalı görünmüyordu. “Belki erkekleri de dâhil etmeliyiz - kabul törenini kızlı erkekli yapmalıyız. Ne de olsa, hepimiz, kızlar ve erkekler, Hillsdale’in futbolcularıyız. İki taraf da biraz daha yaratıcı olabilir.”

“Ama erkekler orada olursa Leah ile Marissa’ya ne yaparsak yapalım, çok daha utanç verici olacak.”

“Bu kötü bir şey mi?” diye sordu Haley muzur bir ifadeyle.

♠

Haleyle Sasha gerçekten bu kızlı-erkekli kabul törenini yapacaklar mı? Eğlenceli olabilir - tabii birinci sınıf öğrencisi değilseniz. Belki gerçekten takım ruhunu canlandırmaya yardımcı olur, ama ya bir şeyler ters giderse? Karışıma erkekleri eklemek, tehlikeli bir kokteyl oluşturabilir. Haley’in kararı size bağlı.

Eğer kızlı-erkekli kabul töreni yapmak amacıyla kız takımının erkeklere katılmasını istiyorsanız, 35. Bölüme (NEW JERSEY SU İŞKENCESİ) gidin. Haley’in tereddütte kaldığını ve küçük kızlara daha iyi davranılmasını istediğini düşünüyorsanız, 36. Bölüme (BİRAZ ACIYIN) gidin. Son olarak, Haley’in kabul törenini unutup, münazara takımı çalışmasında Annie ve Alex'le görüşmesi gerektiğine inanıyorsanız, 33. Bölüme (KAVGA ÇIKARAN SÖZLER) gidin.

32

DEVON’LA SOHBET

Gerçek hayatın dramları bir yolunu bulup sahneye dökülür.

“Bu sahneyi bir daha tekrarlayalım,” dedi Devon. Haley’le Devon bir gün öğleden sonra Jack’in Eski Giysiler Dükkânında dağınık tezgâhın arkasında oturuyorlardı ve *Bir Yaz Gecesi Rüyası*’nı çalışıyorlardı. Devon’un çalıştığı dükkân öğleden sonraları hep sessiz oluyordu ve bu yüzden Devon Haley’i oraya prova yapmaya davet etmişti.

“Sahi mi?” diye sordu Haley. “Geçen sefer hallettiğimizi sanıyordum. Devam etmemiz gerekmiyor mu?”

“Tabii, replikleri biliyorsun?” dedi Devon. “Ama hissedebiliyor musun?”

“O-o, Shaun gibi konuşmaya başladın,” dedi Haley.

Bu sahneyi birlikte defalarca tekrarlamışlardı ve Haley yorulmaya başlamıştı. Devon’un devam etmek istemesi onu çok şaşırtmıştı - ama biraz da memnun olmuştu. Demetrius rolünü okumak Devon’u biraz rahatlatıyor gibiydi ve onunla aşk sahneleri çok da zahmetli bir iş değildi.

“Xavier’in ne dediğini biliyorsun,” dedi devon. “Helena *olman* gerekiyor. Onun hissettiklerini hissetmelisin. Haydi, bir kere daha yapalım.”

Haley, “Peki,” dedi. Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Artık senaryosuna bakması bile gerekmiyordu. “Sen başla.”

Devon Demetrius'un repliklerini okudu: “‘Eğer benim peşimden gelirsen, inanma / Ama ormanda sana kötülük yapacağım.’”

“‘Ah, tapınakta, şehirde, tarlada,’” dedi Haley / Helena.

“‘Bana kötülük yapıyorsun. Ayıp, Demetrius!

Hataların cinsiyetimde skandal oluşturuyor;

Erkekler gibi aşk için kavga edemiyoruz.

Bize kur yapılmalı, biz kur yapmak üzere yaratılmamışız.

Senin peşinden geleceğim ve cehennemden oluşan bir cennet yaratacağım,

O çok sevdiğim elin üstünde ölmek için.'"

♠

Karakteri Helena Demetrius'u saplantı derecesinde seven Haley sevgiyle ve özlemle Devon'un yüzüne baktı, rol icabı tabii. Devon'un gözlerine baktı ve onun da kendisine sevgiyle baktığını görünce şaşırdı.

"Iıhh, Demetrius, merhaba? Sen daha Helena'yı sevmiyorsun. Bu noktada hâlâ onun bir baş belası olduğunu düşünüyorsun."

"Ha," diyen Devon hemen başını çevirdi. "Doğru. Helena gerçekten benim için deliriyor. Ona dayanamıyorum. Anladım."

"Bana sorarsan, Helena biraz fazla ileri gidiyor," diye ekledi Haley. "Ama en azından sonunda erkeğini elde ediyor."

"O bölümü yapalım," dedi Devon aniden. "Dördüncü perde, birinci sahnenin bitimindeki o son bölümü. 'Ve kalbimdeki bütün inançlar...'dan başlayalım."

Haley senaryosunu kontrol etti ve işaretini bekledi. Devon heyecanla konuşmaya başladı:

"'Ve kalbimdeki bütün inançlar, erdemler,

Gözlerimin hedefi ve zevki

Sadece Helena. Tanrım, sadece o

Hermia'yı görmeden önce onunla nişanlıydım.

Ama hastalıkta olduğu gibi, bu yemekten iğrendim,

Ama sağlıkta olduğu gibi, doğal ağız tadıma eriştim.

Şimdi arzuluyorum, seviyorum, özlüyorum.

Ve sonsuza dek sadık kalacağım.'"

'"Ben de Demetrius'un bir mücevher olduğunu düşünüyorum,"' dedi Haley. "'Hem benim, hem de benim değil.'"

"'Bana öyle geliyor ki," dedi Devon, "'Henüz uyumuyoruz, ama rüya görüyoruz.'"

Devon'un gözleri parlıyordu ve Haley onun, Demetrius'un Helena'sını sevdiğini anladığı ana tamamen kendini kaptırdığını görebiliyordu. Devon ona doğru eğildi ve şefkatli bir öpücükle dudaklarını Haley'in dudaklarına bastırdı.

Haley de ona karşılık verdi. Helena Demetrius'unu böyle öperdi - bütün gücüyle, tutkuyla. Kısa sürede iki vahşi orman perisi gibi sevişmeye başladılar. O kadar dalmışlardı ki Haley kapının açıldığını ve birisinin tezgâha yaklaştığını duymadı.

"Öööö!" diye haykıran Whitney dehşet içinde onların sevişme seansına baktı. "Gidin, bir oda bulun!"

Haley'le Devon nefes nefese ve kızararak birbirlerinden ayrıldılar. Devon tüvit yeleğini düzeltti ve başına tekrar komi şapkasını geçirdi. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Dilini boğazımdan aşağı sokman gerekiyorsa edemezsin," diye mızıldandı Whitney. "Ama evet, gerçekten de bir şeye ihtiyacım var. Olmasa bu güve üreme yerine adım atar mıydım?"

"Peki, nedir?" diye sordu Devon.

"On yedinci yüzyıl korselerime bakmak istiyorum, hemen," dedi Whitney. "Onları nerede tutuyorsunuz?"

"Gerçek on yedinci yüzyıl korseleri mi?" dedi Devon. "O tür klasik eşyalar bulundurmuyoruz."

"Korselere neden ihtiyaç duyuyorsun?" diye sordu Haley. "Oyun için mi? Kostümlerimizi sen yapıyorsun, değil mi?"

"Aslında korse, Bayan Eton'un Kumarhane Gecesi bağış toplantısı için yapmakta olduğum elbiseye lazım," dedi Whitney. "Korse bu mükemmel vücudu daha da mükemmelleştirecek."

"Üçüncü koridorda Madonna'dan esinlenilerek yapılmış bir korse var," dedi Devon. "Tabii, on yedinci yüzyıldan değil, ama senin elbisende işe yarayabilir."

"Teşekkür ederim." Whitney üçüncü koridora doğru ilerledi. "Ben gidinceye kadar lütfen giysilerinizi üstünüzden çıkarmamaya çalışın," diye seslendi.

Haley kızardı. Devon Haley'i kendine çekti ve "Çok eğlenceliydi," diye fısıldadı.

“Orada biraz kendimizi kaptırdık. Belki karakterlerimizi çok fazla benimsedik.”

“Artık benimle Demetrius arasında fark göremiyorum,” diye itiraf etti Devon. “Geçen gün neredeyse sana Helena diyecektim ve prova bile yapmıyorduk.”

Whitney korseyle geri dönerken ikisini de kuşkuyla süzdü. “Tamam, alıyorum,” dedi.

Devon korseyi otomatik yazar kasaya kaydetti ve bir torbaya koyarak Whitney’e verdi. Sonra Whitney kapıdan çıktı.

Devon Haley’e döndü. “Bu rol yapma işini kimin çok ileri götürdüğünü biliyorsun tabii.”

“Kim?” diye sordu Haley.

“Shaun’la irene.”

“Ha, biliyorum,” dedi Haley. “Şu eşek meselesi.”

“Durum sandığından da kötü,” dedi Devon. “Provalardan sonra ne yaptıklarını biliyor musun?”

“Ne?” diye soran Haley tuhaf bir şekilde büyülenmişti.

“Shaun eşek başını takıyor ve anırırken Irene’i sırtına bindiriyor ve sonra onu sırtından atmaya çalışıyor.”

Haley donakaldı.

“Sahi mi? Irene’in bunu kabul edebileceğini sanmıyorum,” dedi.

“Dalga mı geçiyorsun?” dedi Devon. “irene gayet eleştirel ve soğukkanlı davranıyor ama Shaun bana Irene’in özel hayatında oldukça vahşi bir kadın olduğunu anlatıyor.”

Devon Haley’e bir öpücük daha vermek üzere eğildi. Haley de ona karşılık verdi ama sonra geri çekildi. Irene’le Eşek Shaun’un rahatsız edici görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. irene gerçekten de bu kadar acayip bir şey yapar mıydı? Haley Devon’a inandığından emin değildi. Belki yalnızca dedikoduydu. Ama öte yandan, belki de değildi.

♠

Devon dedikodu yapacak birine benzemiyor - öyle değil mi? Bir anda Haley'ye çok açıldı. Rol yapma ve Shakespeare’in ilham veren etkisi yüzünden olmalı. Ancak Irene’in Shaun'un sırtına bindiğini kendi gözleriyle gördü mü? Öyleyse, Haley’in Irene'le konuşması gerekebilir. Bugünlerde herkes aklını kaçırmış gibi görünüyor.

Haley’in gidip Irene’in ve okul tiyatrosunun set tasarımının ne durumda olduğunu görmesi gerektiğine inanıyorsanız, 37. Bölüme (HAYDİ, İRENE) gidin. Irene’in ümitsiz vaka olduğunu

Haley’in zamanını politika dünyasında geçirmesinin daha yararlı olacağını düşünüyorsanız, 34. Bölüme (KUMARHANE GECESİ) gidip onu Coco, Whitney ve şehir kulübü üyeleriyle partiye gönderin.

Hillsdale gibi küçük bir kasabada, sır tutmak zordur. Haley’in, gizleyecek bir şeyi olmadığından emin olmasında yarar var.

33

KAVGA ÇIKARAN SÖZLER

Bilmediğiniz şeyler size zarar verebilir.

"Dave resmen katatonik," dedi Annie Haley'le birlikte münazara takımı çalışmasına giderken. Annie'nin saçlarının dağınık ve kirli olduğunu, tırnaklarını dibine kadar yediğini fark eden Haley, *Sen de pek hoş sayılmazsın,* diye düşündü.

"Çoğu zaman, söyledikleri gayet anlamsız oluyor," diye devam etti Annie. "Ciddi bir sorun var. Tabii, daha da zekileştiği için artık onun düşünce silsilesini takip edemiyorsam, o başka. Ama hayır - ben ne diyorum? Bu mümkün değil. Benim adım Annie Armstrong."

"Gerçekten de bu pek mümkün görünmüyor," dedi Haley. Münazara odasında yerlerini aldılar ve Annie'nin eşkaptanı Alex'in gelmesini beklediler. Haley yuvarlak gözlüklü uzun boylu, zayıf bir Afrikalı-Amerikalı olan Dale Smithwick'in yanma oturdu.

"Kabul etmemiz lazım," dedi Annie. "Dave kafayı yedi."

"Bence de," dedi Dale.

"Neden? Video programını mı izledin?" diye sordu Annie.

"Pek sayılmaz," dedi Dale. Bir arkadaşım bana e-postayla bazı klipler gönderdi - çok komikti. Stand-up programlarından daha iyiydi. Dave, ölmüş hamsterinin hayaletiyle konuşuyordu. Adı Handel miydi neydi?"

"Adam cidden berbat durumda," diye araya girdi başka bir tartışmacı. "Sürekli olarak, 'Size ölümden sonraki yaşam hakkında Handel'in söylediklerini anlatmak istiyorum, ama önce orijinal Hamster dilinden tercüme etmem gerekiyor,' diyor."

“Yani—” Annie bozulmuş görünüyordu. “Bu klipler komedi skeçleri gibi Internet’te mi dolaşıyor?”

“Kesinlikle,” dedi Dale. “Georgia’da bir arkadaşım var, başka klipler göndermem için bana yalvarıp duruyor. Dave ünlü oldu.”

“Ünlü bir deli,” diye ekledi diğer çocuk.

Annie, “Bu korkunç bir şey!” diye bağırdı.

Dale, “Haydi ama, Annie,” diye kırşkırttı. “Herhalde bunun olacağını tahmin ediyordun. Dave o videocast’ları haftada iki kez yayınlıyor. Hiç kimse izlemiyor mu sanıyorsun? Bunları nasıl komik bulmazsın?”

“Zavallı Dave,” dedi Annie dalgınlıkla. “Herkesin kendisine güldüğünü bilseydi—”

Dale, “Erkek arkadaşına iyi bir psikiyatrist ve daha da iyi bir dermatolog bul,” diye tavsiye etti.

“Konuşana bak,” diyen Haley Dale’in çenesindeki sivilceyi işaret etti.

Tam o sırada Alex içeri girdi ve odanın ön tarafındaki yerini aldı. “Haydi başlayalım, millet. Gelecek hafta St. Agnes’le büyük bir münazaramız var ve bir sıfırlık mükemmel derecemizi bozmak istemeyiz.”

Haley’ye bakıp hafifçe sırıttı ve Haley’nin nabzının hızlanmasına yol açtı. Haley Alex’in zeki, duruma hâkim olan kişiliğini seviyordu ve tertemiz şirinliği de cabasıydı. Sallantılı - peki, resmen şiddetli bir başlangıç yapmalarına rağmen, şimdi aralarında kesinlikle bir elektriklenme vardı. Münazara takımı çalışmalarında soğukkanlı davranmaya çalışıyorlardı çünkü Haley, birbirlerine ciddi bir şekilde kur yaptıklarını diğer tartışmacılara yaymanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu - kayırma suçlamasına meydan vermek istemiyordu. Ancak bir odada göz göze gelmemek giderek daha da zorlaşıyordu.

“Konu teknoloji ve hayatımızı iyileştirip iyileştirmediği olacak,” dedi Alex. “St. Aggie bize ne atarsa atsın, ona hazır olmamız için, Herkesin hem lehte, hem de aleyhte tartışmayı çalışmasını istiyorum. İlk olarak Annie lehte konuşurken, Dale aleyhte konuşsun.”

Aniden sınıfın kapısı açıldı ve Sebastian Bodega hışımla içeri girdi. “Haley!” diye bağırdı. “Seninle konuşmam gerekiyor.”

“Affedersin, Sebastian, ama” dedi Alex. “Münazara çalışmasının ortasındayız.”

“Bu çok önemli,” diyen Sebastian Haley’nin önünde diz çöktü. “Bir dakika daha bekleyemez.”

“Pardon?” diye başlayan Alex, Haley’e şaşkın bir ifadeyle baktı.

Sebastian, “Haley, lütfen, sana yalvarıyorum,” diyerek Haley’nin elini tuttu.

“Iımm, belki de çıkıp onunla koridorda konuşsam iyi olacak.” Haley Sebastian’ın ne istediğini çok merak ediyordu. Bu okul yılında Sebastian Mia’yla çok meşgul olduğu için, birkaç hoşbeş dışında doğru dürüst konuşmamışlardı bile.

Alex görüşünü almak üzere ve sanki bu sevimsiz bölünmeyi o durdurabilecekmiş gibi Annie’ye baktı. Annie yalnızca omuzlarını silkti.

“Beş dakika,” dedi Alex ciddi bir ifadeyle. “Bundan daha fazla vakit ayıramayız.”

“Ah, çok teşekkür ederim,” dedi Sebastian. “Haley, gel.”

Haley Sebastian’ın peşinden koridora çıktı. “Sebastian, umarım iyi bir nedenin vardır.”

“Ah, Haley, çok özür dilerim,” diye başladı Sebastian. “Sana yaşattığım her şey için. Mia ne zaman bana bir şey yapsa, kalbimi yaralasa, ben de Haley’ye bunu yaptım, diye düşünüyorum. Sana bu kadar acı çektirmiş olmam beni çok üzüyor.”

Halev biraz hazırlıksız yakalandığından, “Aslında,” dedi, “Aylardır bu konuyu düşünmemiştim.”

“Konuşma, canım. Senin sıkıntı içinde olmana dayanamıyorum. Artık bütün hayatımı sana bunu telafi ederek geçirmem gerekiyor.”

“Peki, Mia ne olacak?” diye sordu Haley.

“Mia, Mia, Mia. İnsanlara ne kadar Mia’nın ESKİ kız arkadaşım olduğunu söylesem de, hiç kimse bana inanmıyor.”

“Belki de bunun nedeni, ikinizin sürekli olarak birbirinizin üstünde olmanız,” diye önerdi Haley. Gerçi gerçekte, Mia bir sürü çocuğun üstüne gidiyordu.

“Biz İspanyol’uz,” dedi Sebastian. “Ateşli, romantik insanlarız. Duygularımızı açıkça ifade ederiz. Dokunuruz! Önemli bir şey değildir bu.”

“Yani şimdi münazara çalışmasını sırf bana bunları anlatabilmek için mi böldün?”

“Hayır,” dedi Sebastian. “Seni gerçekten hâlâ sevdiğimi söylemek istiyorum, bunu yapmak zorundayım, Haley. Seninle birlikte olmak istiyorum. Lütfen sen de benimle beraber olmak istediğini söyler misin?”

♠

Bu gerçekten sürpriz oldu. Sebastian’ın bütün bu zaman boyunca Haley için yanıp tutuştuğu kimin aklına gelirdi? Ancak Haley onu bir kez daha denemek istiyor mu? Sebastian kesinlikle Haley’i geri istiyormuş gibi görünüyor - şimdilik. Haley ona güvenebilir mi? Sebastian’ın geçmişteki duyguları belirgin değildi. "Ateşli" doğru bir tanım - Sebastian’ın gördüğü her kıza karşı ateşli davrandığı zamanlar oldu. Ancak aniden içeri girip duygularını açıklayarak çok dramatik bir davranışta bulundu... Belki de bu sefer gerçekten ciddi.

Sonra bir de Alex var. Onunla işler kızışıyor gibi görünüyor ve Haley henüz onunla durumunun nereye gideceğini görme fırsatı bulamadı. Eğer Sebastian’a geri dönerse, Alex'ten vazgeçmesi gerekecek. Ama içinde bir his Alex’in, Sebastian’ın aksine, Sinyor Bodega'yla işler yürümezse koşarak Haley’e dönmeyeceğini söylüyor.

Sizce Haley ne yapmalı? Alex’in mi, Sebastian’ın mı peşinden koşmalı? Ya da ikisini de mi idare etmeli?

Eğer Haley’in Seksi İspanyolla tango yapma fırsatının üstüne atlaması gerektiğine inanıyorsanız, 38. Bölüme (BODEGA'NIN TAKINTISI**) gidin. Eğer Haley için en iyisinin istikrarlı, güvenilir Alex olduğunu düşünüyorsanız, 39. Bölüme gidip, Haley’i** ALEX'LE BULUŞMA**’ya gönderin. Veya henüz bir öneride bulunmaya hazır değilseniz, 40. Bölümdeki** MİA'YI SORUŞTURMAK **bölümüne gidin. Son olarak, Haley’in sınav hazırlıklarıyla daha çok ilgilenmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 43. Bölüme (**TEST SINIRLARI**) gidin.**

Tıpkı çoktan seçmeli sınavlarda olduğu gibi, yanıtı bilmiyorsanız bile, yine de birini seçip devam etmeniz gerekir.

34

KUMARHANE GECESİ

Çamurda yuvarlandığınız zaman,
kirleneceğinizi bilmeniz gerekir.

“Burada neler oluyor?” diye sordu Perry Miller. Akşam yemeğinden sonra mutfağa girdiğinde, Mitchell mikrodalga fırını sökerken Joan’la Haley’yi hararetli bir tartışma içinde bulmuştu. Haley kısa sade bir elbise giymişti ve siyah kumaştaki gümüş rengi iplikler pırıl pırıl parlıyordu. Kestane rengi saçlarına gevşek bir topuz yapmıştı ve ayaklarına lame ayakkabılar giymişti.

“O saçma sapan bağış toplantısına gitmek istiyor,” dedi Joan kızını işaret ederek. “Hem de bir Cumhuriyetçi için!”

Haley de annesini göstererek, “Beni arabayla bırakmıyor,” dedi.

Spencer Eton’un annesi saraya benzeyen evlerinde bir kumarhane gecesi düzenliyordu ve Spencer Hillsdale Lisesi’nin en iyilerini bu geceye davet etmişti. Haley annesinin, Bayan Eton’un çevre dostu olmayan politik platformuna tahammül edemediğini biliyordu ancak Joan’un, sırf Eton değerleriyle aynı fikirde olmadığı için, kızının sosyal hayatını mahvedeceğini düşünmemişti.

“O kadının yaptığı herhangi bir şeyi desteklemekten nefret ediyorum,” dedi Joan. “Ayrıca kendi kızımın o politika ahırında eğlenmesi düşüncesine katlanamıyorum. Zaten bir sürü on altı yaşında gencin neden yetişkin muhafazakâr kadınlarla ve erkeklerle beraber olması gerektiğini de anlamıyorum. Adeta bir sonraki nesli zehirlemeye çalışıyorlar!”

“Bak, ben de Bayan Eton’un politikasıyla aynı fikirde değilim,” dedi Haley. “Ama onun kampanyasına para da vermiyorum. Hatta aksine, bedava koltuk işgal ederek ve yemeklerini yiyerek onlara para harcatıyorum.”

Kumarhane Gecesinin biletleri adam başı 1500 dolardı, ancak Spencer Haley dâhil tüm arkadaşlarını - ücretsiz - konuk listesine yazdırmıştı.

“Orada bulunman bile destek gösterisi,” dedi Joan.

“Baba, ben oraya yalnızca bütün arkadaşlarım orada olacağı için gidiyorum,” dedi Haley. “Bana göre bu yalnızca bir parti, politik restleşme değil.”

Perry temkinli bir şekilde bir karısına, bir kızına baktı. Sonunda Haley’e, “Ben seni götürürüm, tatlım,” dedi.

“İyi,” diyen Joan hışımla mutfaktan çıktı. “Ben vicdanımdan taviz vermediğim sürece.” Ayaklarını vurarak merdivenleri çıktı.

“Bakın,” diyen Mitchell yeniden birleştirdiği mikrodalga fırında bir düğmeye bastı. “Saati geri geri çalıştırabiliyorum. Bu, beni zamanda geri götürebilecek bir makinenin yapımında ilk adım.”

“Bizi robot gibi konuştuğun zaman geri götürme de...” diye dalga geçen Haley paltosunu giydi. Kendi annesine karşı geldiği için biraz suçluluk duyuyordu ama bir tartışmayı kazanma duygusu da çok hoşuna gidiyordu.

“Mitchell, ben geri dönünceye kadar saatin yine ileri gitmesini sağlayabilir misin?” dedi Perry. “Zaman makinesi yapabileceğinden eminim ama bu ailenin şu anda uzay-zaman sürecinde kesinti kaldırabileceğini sanmıyorum.”

“Sorun değil,” dedi Mitchell.

Perry Haley’i arabayla Eton’ların evine bıraktı ve Haley’i vale-park hizmeti için sıraya giren arabaların arkasındaki yuvarlak araba yolunda indirdi. Malikâne ışıl ışıldı, pencerelerden müzik ve kahkaha sesi geliyordu.

“İyi eğlenceler, tatlım,” dedi Perry. “Sen eve dönmeden, anneni sakinleştirmeye çalışacağım.”

“Sağ ol, baba. Ona sadece sistemi içeriden sabote ettiğimi söyle.” Haley babasına aceleyle bir öpücük verip arabadan indi.

Parti oldukça kalabalıktı, çoğunlukla şık yetişkinler vardı ama kalabalığın arasında birkaç göz kamaştırıcı genç parıldıyordu. Hareketin büyük bir kısmı, devasa salona kurulmuş olan kumarhanedeydi. Garsonlar ellerinde

içki ve mücevhere benzeyen kanepe tepsileriyle etrafta dolaşırken yetişkinler rulet ve yirmi bir oynuyordu.

Haley mekânı incelerken, kesinlikle Spencer'in işi, diye düşündü. Spencer Eton, SIĞMA arkadaşlarının yardımıyla kumar partileri düzenleme konusunda çok deneyimliydi ve bu partide de onun imzasını taşıyan detaylar vardı: Şık insanlar ve yüksek bahisler. Etkinlik Bayan Eton açısından çok başarılı olmuş gibi görünüyordu.

Tam o sırada Spencer onu karşılamaya geldi. Coco kolundaydı ve Whitney arkalarında dore topuklu ayakkabılarıyla seke seke yürüyordu.

"Şimdi artık Hillsdale'de önemli olan herkesin burada olduğunu söyleyebilirim," diyen Spencer Haley'i yanağından öptü.

Haley ona, "Senin herkese sempati duyan liberallere alerjin olduğunu sanıyordum," diye takıldı.

"Yanlış yönlendirilmiş olan arkadaşlarımıza kapımızı açmazsak, onların gerçeği görmelerini nasıl sağlarız?" cevabını yapıştırdı Spencer.

Whitney, "Babam da eskiden Demokrattı," diye itiraf etti. "Birkaç yıl önce parti değiştirdi. Vergi oranlarıyla ilgili bir şey yüzünden. O da burada... bir yerlerde..." Etrafına bakınıp, New Jersey'in nefes spreyi kralı olan babası Jerry Klein'ı aradı. "Trish bu gece televizyon izlemek için evde kaldı, bu nedenle babama bu gece ben eşlik ediyorum."

"Tabii, onu bulabilirsen," dedi Coco.

Spencer, "Gerçek güç demektir, Haley,"dedi. "Tersi de doğru. Elindeki her türlü gücü kullanmalısın. Politik güç var, sosyal güç, mali güç... ve diğer güç." Haley onun bakışlarını takip edince ön kapıda Mia Delgado'nun kısa, pullu dekolte bir elbise ve salondaki erkeklerin çoğuna tepeden bakmasına yol açacak kadar yüksek topuklu ayakkabılarla sansasyonel bir giriş yaptığını gördü.

Whitney kendi kıvrımlarını saran saten elbisesine baktı ve "Niye zahmet ediyorum ki?" diye hayıflandı.

Aslında, diye düşündü Haley, Whitney'nin elbisesi özellikle çok çarpıcı. Fakat Whitney'nin ne demek istediğini anlıyordu -Mia dikkati çekmek için girdiği her ortamın havasını emerken, dikkat çekmek çok zordu.

"Onun burada ne işi var?" diye sordu Coco. "Konuk listesinde adı yoktu."

“Belki de olması gerekiyordu. Gidip merhaba diyelim,” diyen Spencer Coco’yu uzaklaştırdı. Whitney davet edilmeden peşlerinden giderken, Haley bir sade soda almak üzere bara yöneldi. Sansasyon gazetelerinden birinin fotoğraf çekip Bayan Eton’u kendi evinde reşit olmayanlara içki ikram etmekle suçlamasını önlemek amacıyla, çocuklara içki içmemeleri yönünde kesin talimat verilmişti.

Haley kalabalığın içinde dolanırken ve oyunlara bakarken, Bayan Eton’un bir grup konukla konuştuğunu gördü.

“Eğleniyor musunuz?” diye soruyordu Bayan Eton. “İnsanlar kumar oynamaya bayılıyor - insanın doğasında var, öyle değil mi? Ben vali olduğum zaman büyük New Jersey eyaletinde daha çok kumar oynanmasını sağlayacağım - daha çok kumarhane, daha fazla piyango... Kumar o kadar çok gelir getiriyor ki, vergileri yok denecek kadar aza indirebilirsiniz.”

Dinleyenlerden biri, iri yarı, kırmızı suratlı bir adam heyecanla başını sallayıp Bayan Eton’un söylediklerini onaylıyordu. “Vergilerini azaltmak, bütün mesele bu/’ dedi. “Vergileri azaltmayı vaat ederseniz Heights’taki herkesin oyunu alırsınız.”

Annem burada olsaydı isyan çıkarırdı, diye düşünen Haley, Joan’un güvenli bir şekilde evde ve kilit altında olduğunu düşününce minnet duydu. Haley adayın çevresinden uzaklaştı ve salonun bir köşesinde izole bir şekilde duran tuhaf bir çift gördü.

Mia Delgado duvara yaslanmış, yanındaki adamın söylediklerine keyifle gülüyordu. Adam tıknaz ve orta yaşlıydı, başının arka tarafında saçsız bir kısım vardı. Mia adama iyice eğildi ve omuzuna dokunarak bir şey fısıldadı.

Mia cilveleşiyordu. Peki, ama kiminle? Haley daha iyi görebilmek için biraz daha yaklaştı.

Adam Mia’nın köprücük kemiğine dökülen uzun saçlarını kenara çekti. Sonra hafifçe dönerek barı işaret etti. Sonunda Haley adamın yüzünü görebildi.

Tanrım, bu Jerry Klein’dı.

Haley gözlerine inanamıyordu. Mia, Whitney’nin babasıyla flört ediyordu!

♠

Ulu Tanrım! Mia ve Whitney’in babası? Burada tam olarak neler oluyor? Haley işin iç yüzünü anlamadan hemen hüküm vermek istemiyor -ya da istiyor mu? Mia adeta yoluna çıkan her erkeği fethetme ihtiyacı duyuyor. Bundan sonra kiminle cilveleşecek, Mitchell'le mi?

Hem zaten bu bağış toplantısına nasıl girdi? Spencer'in konuk listesinde yoktu ve Haley, Mia'nın oy bile kullanamayacağı bir seçimde bir adayı desteklemek için 1500 dolar verebileceğinden kuşkuluydu. Ama işte buradaydı. Mia kesinlikle doğru zamanda doğru yerde olma konusunda çok yetenekliydi.

Eğer Haley'nin, Mia ile Bay Klein arasında neler olup bittiğini öğrenmesi gerektiğini düşünüyorsanız, 40. Bölüme (MİA'YI SORUŞTURMAK**) gidin. Veya Haley'nin bir sonuca varmadan önce daha fazla bilgi almayı beklemesi gerektiğine inanıyorsanız, 41. Bölüme (**TEDAVİ EDİLEMEZ CİLVE MERAKI**). Haley'nin kurtlar sofrasını tamamen terk edip kendi özel hayatıyla ve belki ona hayran olan bir son sınıf öğrencisiyle ilgilenmesi gerektiğini düşünüyorsanız, onu 39. Bölüme** ALEX'LE BULUŞMA**'ya gönderin. Son olarak, Reese'i özlediğine ve onunla barışmaya çalışmayı tercih ettiğine inanıyorsanız, 48. Bölüme (**İZLE VE ÖĞREN**) gidin.**

Spencer'in söylediği gibi, farklı türlerde güçler vardır. Ancak bir güçten bahsetmeyi unuttu: İrade gücü.

35

NEW JERSEY SU İŞKENCESİ

Bir birinci sınıf öğrencisini suya yönlendirebilirsiniz
ve içmesini sağlayabilirsiniz.

Haley Sasha'yla birlikte kızlar as futbol takımını, ilk gayrı resmi kızlı-erkekli kabul törenine katılmak üzere Zach Woolsey'nin evinin ön kapısından içeri sokarken "Hey, gençler, gündemde ne var?" diye sordu. Zach erkekler takımında oynayan bir son sınıf öğrencisiydi ve Heights'ta yaşıyordu. Erkekler takımında kaptan değildi ama Reese beklendiği üzere, taciz fikrinden caydığı için araya girip ev sahipliği yapmayı önermişti. Görüldüğü kadarıyla erkekler partiyi çoktan başlatmıştı. Erkekler takımındaki üç birinci sınıf öğrencisi masanın başına oturmuşlardı ve önlerinde altı büyük su sürahi duruyordu.

"İçin bunları!" dedi Zach sert bir sesle. "Hepsine en az dört litre su içireceğiz," diye açıkladı kızlara. "Bu birinci sınıflar bütün gece uyanık kalıp altlarına yapacaklar."

"Sizin kabul töreniniz *bu mu*?" diye sordu Sasha.

"İçki yüzünden bütün gece kusmalarını seyretmekten iyidir," diye cevap verdi Zach. "Veya onlara, içine müshil serpilmiş brownie yedirmekten. Geri zekâlı hokey oyuncuları geçen sene denediler. Ne kadar pislik oluştuğuna inanamazsınız."

"Eh, erkekler için iyi olan..." diyen Haley iki sandalye çekti. "Leah ve Marissa, anlaşılan biraz su içmeniz gerekiyor."

Haley onlara da birer sürahi verdi. Takımın geri kalanı onlara ne yapacaklarının söylenmesini bekliyor gibiydi. Sorumlu olmak, kızlara

patronluk taslama gücüne sahip olmak hoş bir duyguydu. Bu Haley için yeni bir duyguydu ve bu duyguyu anında çok sevmişti.

Kız takımının iki birinci sınıf öğrencisi Marissa ile Leah başlarını arkaya eğip suyu içtiler. Marissa birkaç dakika yutkunduktan sonra ağzını sildi. “Karnım doydu. Daha fazla içemem.”

Haley kaşlarını çattı. “Jen, sürahiyi kontrol et ve ne kadar içtiğini belirle.” Jen son sınıf öğrencisiydi - yani son sınıf öğrencileri bile Haley’in emirlerini yerine getiriyordu. Bu müthiş bir duyguydu.

“Ancak yarısını içebilmiş,” dedi Jen.

“Devam et, Marissa,” diye emretti Haley.

Biraz kaygılı görünen Sasha, “Sen nasılsın, Leah?” diye sordu.

Leah yutkundu ve derin bir nefes aldı. “İyiyim.”

“Haydi, biraz takım ruhu sergileyelim!” dedi Haley. “İç! İç! İç!”

Diğer kızlar da onunla birlikte bağırarak tezahüra yaptılar. “İç! İç! İç!”

Marissa durdu ve karnını tuttu. Sasha, “Belki biraz ara verseler iyi olacak,” diye önerdi.

“Ne diyorsunuz, kızlar?” diye sordu Haley. “Erkekler ara vermiyor.”

Kızlar hep birlikte, “İç!” diye bağırdılar.

Gecenin sonuna doğru Marissa’yla Leah dörder litreden fazla su içmişlerdi. “Aferin,” diyen Haley kollarını iki birinci sınıf öğrencisinin omuzlarına doladı. “Artık resmen Leydi Şahinlersiniz. Kutluyorum.”

“Öğğhh,” diye inledi Marissa.

“Midem,” dedi Leah.

“Başım,” diyen Marissa şakaklarını ovaladı.

“Haydi ama, geçecek bunlar,” dedi Haley. “Sadece su, tamam mı?”

Parti dağıldı. Sasha onu arabayla eve bırakırken, Haley kendini çok iyi hissediyordu. “Bence kızlar çok eğlendi, öyle değil mi?” dedi.

“Evet, tabii Leah ile Marissa hariç.”

Tam o sırada Haley’in cep telefonu çaldı. Haley ekrana baktı ve Leah’nın adını gördü.

“Leah, ne oldu?”

“Ben Leah değilim, annesiyim. Leah da Marissa da acil serviste. Leah bana Marissa’nın eve dönerken arabada kendinden geçerek bayıldığını

söyledi. Siz kızlar bu gece ne yaptınız?”

“Marissa’nın nesi var?” diye soran Haley’in sesi korkuyla titremeye başlamıştı.

“Henüz bilmiyoruz,” dedi Leah’nın annesi. “Doktorlar su zehirlenmesinden bahsettiler. Ama neden olsun? Bugün sizin maçınız yoktu ki.”

Ertesi gün okulda haberler hızla yayıldı. Marissa şoka girmişti. Sistemi suyla o kadar aşırı derecede yüklenmişti ki, kanındaki tuz dengesi bozulmuştu. “Doktorlar hayati tehlikesi olduğunu söylediler. Ölebilirmiş,” dedi Sasha Acil Servisi ziyaret ettikten sonra.

Haley’in midesine bir sancı girdi. Bu çok kötüydü. Bu çok kötüydü. Ve daha da kötüleşecekti.

“Hayati tehlike” deyimi Hillsdale’deki anne-babaları kriz durumuna soktu ve futbol takımındaki kızlara zorla o akşam neler olduğunu itiraf ettirdiler. Kabul töreninin ardındaki esas gücün Haley Miller olduğunun ortaya çıkması uzun sürmedi - kızlar, bunun onun fikri olduğunu söylediler. Birinci sınıf öğrencilerine suyu Haley içirmişti.

O gün öğleden sonra Koç Tygert Haley’i ofisine çağırdı. “Bunu yapmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm, Haley, ama seni kaptanlıktan almaktan ve takımdan atmaktan başka seçeneğim yok’ dedi.

Haley, “Güvenli olduğunu sanıyordum,” diyerek itiraz etti. “Çok fazla su içmenin zararlı olabileceğini hiç duymamıştım.

“Bir kere oyuncularını böyle bir şeyi yapmaya asla zorlamamalıydın,” dedi Koç Tygert. “Senin görevin onları yönlendirmek, onlara yardım etmek, hastaneye göndermek değil.”

Haley yıkılmıştı ve hayatında hiç bu kadar utanmamıştı, küçük düşmemişti. Tam işler daha da kötüye gidemez diye düşünürken, gitti. Müdür Crum onu okuldan attı. Sonra yerel gazete Hillsdale Lisesindeki acımasız taciz olayları hakkında bir makale yayınladı ve Haley Miller’i esas suçlulardan biri ilan etti. Herkes Haley’den uzak durmaya başladı. Kentte tamamen dışlanarak arkadaşsız ve yalnız kaldı.

♠

Ne kadar korkunç! Haley kabul töreni çılgınlığına kendini çok kaptırdı - ve bunun ciddi sonuçları oldu. Kendi takım arkadaşlarına nasıl bu kadar acımasız davranabildi? Çok fazla suyun zararlı olabileceği hiç aklına gelmediyse bile, onları sıkıntıya sokmak da yeterince

kötüydü. Bir kaptan böyle mi davranır? Eh, Haley artık kaptan değil, yani bu bir daha asla olmayacak. En azından kızlar futbol takımında.

Başınızı önünüze eğin ve 1. Bölüme **geri dönün.**

36

BİRAZ ACIYIN

Bazen liderlik elini taşın altına sokmak demektir.

Haley, Zach Woolsey'in Heights'taki evine ulaştığında, "kabul töreni" başlamıştı. Erkekler futbol takımında bir son sınıf öğrencisi olan Zach, kızlar tırsmadığı sürece, kızlı-erkekli taciz işlemine razı olmuştu. Kaptan değildi ama Reese Highland son dakikada iptal edince, ev sahipliği yapmayı önermişti. Reese'in, *Taciz* sözü yayılmaya başladığı anda çekilmesi hiç kimseye sürpriz olmamıştı.

Haley kendi takımındaki iki birinci sınıf öğrencisini, Leah ile Marissa'yı, kocaman su sürahilerinin bulunduğu mutfak masasının başında, üç tane birinci sınıf öğrencisi erkek futbolcuyla otururken buldu. Kızlı erkekli takım arkadaşları etraflarını sarmışlardı ve onlara tezahürat yapmaya hazırlardı.

"Şimdi," dedi Zach. "Bu kez kabul töreniniz epeyce kolay olacak. tek yapmanız gereken, bu masanın üstündeki bütün suyu içmeniz ve işiniz bitecek. Kabul edilmiş olacaksınız. Basit, değil mi?"

"Dur bakalım," dedi Haley. Bu yeterince masum görünüyordu, ama işi şansa bırakmayacaktı. Kendisi görevdeyken oyuncularına kötü bir şey olmayacaktı. Haley takım kaptanlığını çok ciddiye alıyordu.

"Kusura bakma, Zach, ama benim kızlarım zaten kabul edildiler," diyerek Marissa'yla Leah'ya göz kırptı. "Analarından emdikleri süt burunlarından geldi ve daha fazla eziyet çekmelerini istemiyorum. Bunu hak etmiyorlar. Ve aslında, siz birinci sınıf öğrencileri, o suyu içmeseniz

bile sonunda takıma gireceksiniz. Şu anda çekip gitseniz bile hiç kimse sizi suçlamayacaktır.”

“Haydi ama,” dedi Zach. “Kızların korkup kaçmayacağınıza söz vermiştiniz.”

“Böyle bir söz verdiğimi hatırlamıyorum,” dedi Haley. “Haydi, kızlar - pizza zamanı ” Sasha’yla birlikte kızları Zach’ın evinden çıkardı ve erkekler takımındaki bütün birinci sınıf öğrencilerinin peşlerinden kapıdan çıktıklarını gördü.

Lisa Pizzacısı’na geldikleri zaman Leah, “Sağ ol, Haley,” dedi. “O kadar suyu içmeyi hiç istememiştim.”

“Taciz çok saçma bir şey,” diye açıkladı Haley. “Reese bu işe bulaşmamakta haklıydı. Ben neden kendi takım arkadaşlarıma zarar vermek isteyeyim? İki gün sonra maçımız var. Son derece anlamsız.”

Masanın karşı tarafında birkaç kız fısıldaşıyordu. “Hey, çocuklar, Mia Delgado’yu duydunuz mu?” diye sordu bir tanesi ağzı açık kalarak.

“Ne - Mia hakkında başka dedikodular da mı var?” diye sordu Haley. Bu yeni kız kesinlikle kendinden bahsettirmeyi biliyordu, hiç kuşku yoktu.

“Bu olağanüstü,” dedi Leah. “Duyduğum kadarıyla Spencer Eton’ıın evindeki o Kumarhane Gecesi bağış toplantısına gitmiş ve herkesin gözünün önünde Whitney Klein’ın babasına *asılmış* ”

“Dalga geçiyorsun!” dedi Haley. “Mia mı? Emin misin? Jerry Klein’da ne bulmuş acaba?”

“Ben de bunu öğrenmek istiyordum,” dedi Sasha. “O adam kesinlikle işini biliyor.”

Tam o sırada Haley’nin telefonu çaldı. Haley ekrana baktı. Münazara takımının son sınıfta okuyan şirin başkanı Alex Marti n’den mesaj gelmişti.

“Seni bir gün aramamın sakıncası var mı? - Alex."

Haley’in şaşkın bakışını gören Sasha, “Ne oldu?” diye sordu.

“Galiba Alex Martin bana biraz önce çıkma teklif etti.”

“Güzel,” diyen Sasha pizza dilimiyle şerefe yaptı.

“Johnny’yi Bubbies’den almaya giderken benimle gelmek ister misin? Orada tek başıma oturup beklemekten nefret ediyorum. Hem de sana hayran olan şirin son sınıf öğrencisi meselesini nasıl halledeceğini konuşuruz.”

♠

Ne kadar hareketli bir gece - olabilecek en iyi şekilde hareketli. Haley iyilik yapıp birinci sınıf öğrencilerini kabul töreninin eziyetinden kurtardı. Neler olacağını kim bilebilirdi? Takım arkadaşlarını koruması Haley'e sonsuz bağlılık duymalarını ve onu takdir etmelerini sağladı. Sezonun sonuna kadar Haley'in liderliğine her zamankinden çok saygı duydular.

Ancak karar verme süreci hiç bitmez. Mia'yla Jerry Klein hakkındaki bu dedikodu ne olacak? Gerçekten doğru olabilir mi? Haley'in, bu gizem konusundaki merakını, gerçeği öğreninceye kadar gideremeyeceğine inanıyorsanız, onu 40. Bölüme (MİA'YI SORUŞTURMAK**) gönderin.**

Sonra bir de Alex'in teklifi var. Teklifini kabul edip onunla çıkmalı mı? Peki, Reese ne olacak? Veya sevimli fotoğrafçı Devon McKnight? Hatta Sebastian Bodega? Mia Bay Klein'la flört ediyorsa, "Sebbie" dediği Sebastian sonunda boşa mı çıktı? Haley'in Alex'e bir şans vermesi gerektiğini düşünüyorsanız, 39. Bölüme (ALEX'LE BULUŞMA**) gidin. Eğer Haley'in onun yerine Sasha'yla Bubbies'e gitmesi gerektiğine inanıyorsanız, 41. Bölüme (**TEDAVİ EDİLEMEZ CİLVE MERAKI**) gidin.**

Haley'in son zamanlarda şansı epeyce açık, ancak şansını zorlamalı mı?

37

HAYDİ, İRENE

Babalar her zaman en iyisini bilmezler.

"Sana bazı haberlerim var," diye açıkladı irene. Haley'le irene birlikte avluda oturmuşlar, öğle yemeklerini yiyorlardı. "Oyundan ayrılıyorum."

"Ne?" Haley çok şaşırmıştı. "Ama sana ihtiyacımız var! Sen gelmiş geçmiş en iyi set tasarımcısısm! Sen ayrılırsan büyülü Arden Ormanı Teksas'ta bir kuru çalı yığınına benzer. Neden ayrılıyorsun?"

"Annemle babam. Başka neden olabilir?" dedi irene içini çekerek. "Oyunun çok fazla zamanımı aldığını söylüyorlar. Notlarım yine düşüyor ve restoranda yeterince çalışamıyorum."

"Bu çok saçma," dedi Haley. "Tanıdığım herkesten daha çok çalışıyorsun. Shaun bu işe ne diyor?"

"Daha ona söylemedim? Ama ne diyeceğini biliyorum. 'Aa-ii, boş ver onları.'"

"irene, sen çok yeteneklisin," dedi Haley. "Senin yeteneğin sürekli olarak aklımı başımdan alıyor. Ama annenle babanın seni bu kadar kontrol etmesine izin veremezsin. Kendini savun. İlgini çeken aktiviteleri yapmana izin verilmeli. Okul dışı tek faaliyetin bir restoranda çalışmak olursa üniversiteye nasıl gireceksin?"

"Anlamıyorsun," dedi irene. "Onları ikna edemiyorum. Onlar, çocukların anne-babalarını asla sorgulamamaları gerektiğine inanıyor. Anne-babalar her zaman haklıdır."

"Ama bu kez haklı değiller ve sen bunu biliyorsun," dedi Haley. "Kesinlikle kendini savunmak zorundasın. Geleceğin buna bağlı."

İrene duraksadı. Haley’in söylediklerini dikkatle dinliyor gibiydi.

“Resim yapma hakkın için mücadele et,” diye ekledi Haley.

“Peki. Edeceğim.”

Ancak Haley bir şekilde, Irene’in söylediğinde ciddi olup olmadığından emin olamadı.

♠

Haley Irene’in aile hayatına karışarak risk alıyor. Irene’in annesiyle babası hep katıydı ama, Haley’nin görüşüne göre, bu kez çok ileri gittiler. Ancak İrene Haley’in tavsiyesine uyarsa, başı daha mı çok derde girecek?

Eğer Haley’nin, bağımsızlık davasında Irene’i desteklemeyi sürdürmesi ve Bay Chen’in gazabını göze alması gerektiğine inanıyorsanız, 42. Bölüme (BODRUM KATINDA YAŞAYANLAR**) gidin. Haley’in kendi işine bakması ve bu işin, ondan hoşlandığı söylenen şirin son sınıf öğrencisi Alex Martinle ilgilenmeyi içermesi gerektiğini düşünüyorsanız, 39. Bölüm (**ALEX'LE BULUŞMA**) gidin.**

38

BODEGA'NIN TAKINTISI

Yaşlı bir köpeğe yeni numaralar öğretemezsiniz.

"Senden vazgeçmekle büyük aptallık ettim," dedi Sebastian Haley'ye öğle yemeği yerken. "Sana bir bak. Çok güzelsin. İyi bir kızsın. Sağduyulusun. Boynunun üstünde bir akıllı kafa var."

"Omuzların mı demek istiyorsun?" Bunlar kesinlikle Haley'in duyduğu en romantik sözler değildi, ama kabul edecekti.

"Çok güzel dedim mi?" dedi Sebastian sırıtarak. Parlak beyaz dişleri muhteşem yüzünü aydınlatıyordu.

"Bunu istediğin kadar söyleyebilirsin," dedi Haley. *Belki de Se-bastian'a bir şans daha vermeliyim,* diye düşündü. O *kadar seksi, o kadar romantik, o kadar ateşli ki, bu fırsatın üstüne atlamazsam delilik yapmış olurum.*

"Aynı zamanda çok zekisin," dedi Sebastian. "O deli Mia gibi değilsin. Cilveleşmeye ne kadar meraklı! Hiçbir erkeğe karşı koyamıyor - ellerini üstlerinden çekemiyor."

"Şey, evet, herkes benim kadar kendine hâkim ve sağduyulu olamıyor," diyen Haley, sürekli olarak Mia'dan bahsedilmesine de sinirlenmeye başladı.

"Bütün erkekleri seviyor ama özellikle yaşlı erkeklere bayılıyor," dedi Sebastian. "Bence bu yanlış. Sence de öyle değil mi?"

"Şey, lise yaşamını sürdürmenin en sağlıklı yolu değil, tabii." Haley sinirinin sesine yansımamasına çalıştı ama bu öğle yemeğinin kendisiyle Sebastian hakkında mı, yoksa Mia hakkında mı olduğunu merak etmeye

başladı. Galiba Sebastian Mia’nın daha ilginç bir sohbet olduğunu düşünüyordu.

“Sen bana asla böyle bir şey yapmazsın, değil mi, Haley?” diyen Sebastian Haley’nin elini okşadı. “Erkek arkadaşa nasıl davranılacağını biliyorsun, sana mücevher veren her cimri kel kafalı erkeğin üstüne atlamıyorsun ”

♠

Hay Allah. Haley ne zaman öğrenecek? Galiba Haley bir kez daha sıcak İspanyol yemeğiyle ağzını yaktı. Sebatian’ın hâlâ Mia’ya takıntılı olduğu çok belli ve Sebastian açısından Haley her zaman ikinci en iyi olacak. Sebastian Mia’yı terbiye edemiyor ve bu nedenle Haley'yi teselli ödülü olarak mı alıyor? Ne kadar egoist!

Haley, Sebastian’ın aşırı bronz yüzücü vücudu ve tatlı dilli cazibesine kapılmış olabilir ancak hiç kimsenin yedeği olmak istemiyor. Bu nedenle, Sebastian’ı boş verip yeniden başlaması gerekecek.

1. Bölüme **geri dönün.**

39

ALEX'LE BULUŞMAK

Kaderinizde yazılı olanları uzaktan okuyamazsınız.

“İşte Büyük Ayı Takım Yıldızı.” Alex gökevinin tavanındaki cezve şeklindeki yıldız oluşumunu işaret etti. Alex Haley’i arabayla Manhattan’a, Doğa Tarihi Müzesindeki gökevine götürmüştü. Kocaman kubbenin içinde oturmuşlar, yıldızları seyrediyorlardı. Neredeyse geceleyin bir tarlada uzanıp gerçek gökyüzünü izlemek kadar romantikti. Alex’in astronomi konusunda bu kadar bilgili olması Haley’i gerçekten çok etkilemişti.

“Cezvenin ön tarafındaki iki yıldıza işaretçi denmektedir çünkü hep Kutup Yıldızını işaret ederler,” dedi Alex. “Görüyor musun?” Haley Büyük Ayı’nın ön tarafından, birkaç santim üstündeki parlak yıldıza bir çizgi çizdi. “Görüyorum. Çok güzel.

“Büyük Ayı nerede olursa olsun, isterse başaşağı olsun, doğuda veya batıda olsun, her zaman Kutup Ayısını gösterir,” dedi Alex. “Evrenin bu yönünü çok seviyorum. Gizemli ve tuhaf, ama aynı zamanda tutarlı. Ona güvenebilirsin. Artık kuzeyin ne tarafta olduğunu hep bileceksin.”

“Ve bir daha asla kaybolamayacağım,” dedi Haley. “Şey, tabii gündüzleri hariç.”

“O zaman güneşi kullanabilirsin,” diye hatırlattı Alex.

“Ama bulutlu günlerde olmaz,” diyen Haley en üst düzeydeki tartışmacıyla tartışmayı sürdürdü.

“Şey, umarım hiçbir zaman kaybolmazsın,” dedi Alex yumuşayarak. “En azından, lütfen seni bulamayacağım derecede kaybolma.”

Bir dakika kadar sessizce oturdular ve yanıp sönen ışıkları seyrettiler.

“Burçları biliyor musun?” diye sordu Alex. “Terazi burcu var...” Burçlardan bahsedilince Haley’in içindeki California’lı kız baskın çıktı. “Sen hangi burçtansın?” diye sordu.

Alex güldü. “Aslan burcu. Yukarıdaki aslan şeklindeki yıldız. Ya sen?”

“Kova,” diyen Haley, *Aslan* - evet! diye düşündü. Aslan ve Kova burçlarının birbirleriyle çok uyumlu olduğunu okumuştu ve Alex’i yakından tanıdıkça bunun doğru olduğunu daha çok hissediyordu. “Ben hava grubundanım,” dedi. “Aslan da ateş grubundan.” “Ateşin havaya ihtiyacı var,” dedi Alex. “Yoksa söner. Öyle değil midir? O saçmalıklara inandığımdan değil de...”

“Anlamıştım,” dedi Haley. Gözlerini yıldızlardan çevirdiğinde, Alex’in kendisine baktığını fark etti. Sonra Alex eğildi ve Haley’y i öptü.

“Geçen sene matematik binasında kaybolduğunu fark ettiğim andan beri senden hoşlanıyorum.

“Sahi mi?” dedi Haley. “İlk başlarda kesinlikle öyle davranmıyordun ama.”

“Elde edilmesi zor insan rolü oynuyordum,” diye dalga geçti Alex.

“Eh, sana bir şans verdiğime memnunum.”

“Ben de öyle,” diye cevap verdi Alex.

Haley’yi tekrar öptü ve Haley kollarını onun boynuna doladı. Bir anda onu bir daha asla bırakmama duygusuna kapıldı. Alex son sınıf öğrencisiydi, yani birkaç ay sonra üniversiteye gidecekti. Bu nedenle şu birkaç ayı çok iyi değerlendirmeleri gerekiyordu. Haley, bunun, yıldızların altında geçirecekleri birçok romantik görüşmenin yalnızca ilki olduğunu umarak yıldızlara baktı. Alex de ona aynı derecede sıkı sarılmıştı ve Haley o anda onun da tamamen aynı şeyleri hissettiğini anladı.

SON

40

MİA'YI SORUŞTURMAK

Küçük bir kasabayı şaşırtmak için fazla çaba göstermek gerekmez.

“Sence Mia Kumarhane Gecesine davetsiz mi geldi?” diye sordu Haley Coco’ya. “Ondan beklemeyeceğimden değil ama bir politik bağış toplantısına davetsiz gelmek onu bile aşan bir çılgınlık gibi görünüyor.”

Coco Haley’i şehir kulübünde öğle yemeğine davet etmişti. Dışarıda, terasta oturuyorlar, Ekim güneşinin son demlerinin tadını çıkarıyorlardı. Haley, Mia konusu açılıncaya kadar Coco’nun kendisinden ne istediğinden emin olamamıştı ama sonra anladı.

“Eton’ların evindeki güvenliği gördün mü?” dedi Coco. “Oraya davetsiz girmesine imkân yok. Ayrıca Spencer’in konuk listesini gördüm - Mia listede yoktu.”

“Birisi ona bilet almış olmalı,” dedi Haley. “Ama kim?”

“Bilmiyorum,” dedi Coco. “Gerçi kuşkulandığım bazı insanlar var. Ve sanırım nasıl bulacağımızı biliyorum.” Coco öne eğildi ve çimlerin üzerinden golf sahasına baktı. “İşte geliyor.”

“Kim?” Haley yirmili yaşlarında temiz, tanıdık gelen bir kadının golf eteğiyle yanlarına doğru geldiğini gördü. Arkasından da sopalarını taşıyan bir yardımcı geliyordu.

“Rachel,” dedi Coco. “Bayan Eton’un sosyal sekreteri.”

Demek bu yüzden kadın tanıdık gelmişti, diye düşündü Haley. Rachel’i Eton’ların gecesinde görmüş olmalıydı.

Coco parmağını havaya kaldırarak garsonu çağırdı. “Lütfen Bayan Horton’a, kahve içmek için masamıza katılmak ister mi diye sorar mısınız?”

"Tabii, Bayan De Clerq."

On beş dakika sonra, Rachel Horton bir spor çantası ve evrak çantası ile masalarına geldi. "Merhaba, Coco. Artık kahve mi içiyorsun? Ben senin genç erkeklerin kanlarıyla yaşadığını sanıyordum."

Coco zorla da olsa gülmeye çalıştı. Haley'ye, "Rachel takılmaya bayılır," dedi. "Rach, tatlım, bana bir iyilik yap. Kumarhane Gecesinin konuk listeleri hâlâ sende mi?"

"Olabilir," dedi Rachel. "Ama neden sana iyilik yapayım?"

"Çünkü eğer yapmazsan," dedi Coco, "Spencer'e, seninle Garth'ı geçen gece Bubbies'de sarmaş dolaş gördüğümü söylerim."

Rachel'in rengi attı.

"Garth kim?" diye sordu Haley.

"Bayan Eton'un en büyük rakibi olan Peter Welch'in kampanya yöneticisi," dedi Coco. "Rakip kampanyaların görevlilerinin ilişki kurması hoş karşılanmıyor, öyle değil mi?"

"Sadece mesaj alışverişinde bulunuyorduk," dedi Rachel. "Bayan Eton, eğer Peter Welch Spencer'in vukuat kaydına bakmayı bırakırsa, o da Peter Welch'in sağlık politikasını eleştirmeyi bırakacağını söyledi."

"Eminim öyledir," dedi Coco. "Dillerinizle."

"Pekâlâ," dedi Rachel. "Ne öğrenmek istiyorsun?"

"Mia Delgado adına bak," dedi Coco. "Mia'nın kimin konuk listesinde olduğunu öğrenmek istiyorum."

Rachel evrak çantasını açtı ve dosyalarını karıştırdı. "İşte burada, Mia Delgado. Bay Jerry Klein'ın özel konuk listesinde."

Haley nefesini tuttu. "YVhitney'in babasının mı?"

"Ta kendisi," dedi Coco.

"Bu kadar mı?" diye sordu Rachel.

"Şimdilik," dedi Coco. "Gidebilirsin."

Rachel evrak çantasını kapattı ve burnundan soluyarak gitti.

"Zavallı V/hitney," dedi Haley. "Sence ona söylemeli miyiz?"

"Bilemiyorum," diye cevap verdi Coco. "Bizim sınıfımızda olan bir kızın peşinden koşan kişi *senin* baban olsaydı bilmek ister miydin?"

♠

Ahlaksız herif. Haley kendi babasının bu şekilde davranabileceğini düşünemiyordu ve bu durum, ne yapacağına karar vermesini kolaylaştırmıyor. Haley, Mia'nın hiç utanmadan birisinin babasıyla flört edebileceğine inanamıyor. Hem Mia Bay Klein'dan ne istiyor? Maddi bir şeyler peşinde mi yoksa sadece karşı cinsle cilveleşmeden duramıyor mu? Ayrıca Trish bütün bunlar hakkında ne düşünecek? Yalnızca bir yıl sonra, yerine başkası mı bulunuyor?

Eğer Whitney'in, babası hakkındaki gerçekleri bilmeyi hak ettiğini düşünüyorsanız, Haley'i 41. Bölüme Whitney'e anlatmaya gönderin (LİSELİ YUVA YIKICI). Haley'nin, dengesiz Whitney'nin duygularını kollaması ve bu bilgiyi kendine saklaması - ve Coco'nun aynı şeyi yapmasını ümit etmesi - gerektiğine inanıyorsanız, 43. Bölüme (GİZLİ SİLAH) gidin.

Haley bu dedikoduyu kendine saklasa bile, yıkıcı Coco'nun ne yapacağını kestirmek çok zor. Eğer Haley'in, çaylak Spencer / Coco / Whitney grubuyla bağlarını koparması gerektiğini düşünüyorsanız, 41. Bölüme (TEDAVİ EDİLEMEZ CİLVE MERAKI) giderek Sasha'yla dostluğunu güçlendirmesini sağlayın.

Bu bilgi Haley'in elinde bir bomba. Bu bombayı, elinde patlamadan, doğru şekilde kullanmasına yardımcı olmak sizin elinizde.

41

TEDAVİ EDİLEMEZ CİLVE MERAKI

Bir erkekle bir kızın yalnız başlarına oturmaları illa ki flört ettikleri anlamına gelmez. Tabii masanın altından birbirlerini ellemiyorlarsa...

Sasha'yla Haley, Sasha'nın klasik Mustang'ıyla Cumartesi gecesi saat on bir civarında Bubbies tavernasına gittiler. Sasha tavernanın hemen önüne park etti ve iki kız Johnny'yi işten almak üzere içeri girdiler.

Akşam yemeği düzeni sona ermişti ve restoran oldukça sessizdi, neredeyse boştu. Garsonların ve komilerin çoğu son masaları temizliyorlardı ve bahşişleri toparlıyorlardı.

Johnny'nin arka köşede olduğunu gören Sasha, "İşte orada," dedi. Haley'le Sasha Johnny'ye doğru yürüdüler ama sonra Haley aniden durdu. Johnny masada yalnız değildi; yanında, geç akşam yemeği olarak yediği salatasına dalan kabarık saçlı güzel Mia Delgado oturuyordu.

"Johnny *onunla* ne yapıyor?" diye sordu dehşet içinde.

Haley, "Bilmiyorum," diye cevap verdi ama Johnny'nin öne eğilmiş olması ve alçak sesle, samimi bir şekilde konuşuyor olmaları iyi görünmüyordu.

"Gidip öğrenelim," diyen Sasha hışımla onların yanma gitti. "Johnny, şoförün geldi."

Johnny irkilerek başını kaldırdı. "Sasha - buraya bu kadar erken geleceğini tahmin etmiyordum."

"Bunu görebiliyorum," dedi Sasha.

"Gitmeye hazırım - gidip toparlanayım ve bahşişimi alayım" Johnny ayağa kalktı ve döner kapıyı iterek mutfağa giderken önlüğünü çıkardı.

Mia, Haley'le Sasha'ya gülümsedi. "Merhaba, kızlar. Buranın yemeklerine bayılıyorum, ne dersiniz?"

Sasha, "Harrrika," diye hırladı.

Johnny birkaç dakika sonra geri döndü. "Haydi çıkalım," dedi. Mia'ya hafifçe gülümsedi ve el salladı. "Görüşürüz. O... konuda yardım edebildiğime sevindim."

"Güle güle Johnny. Başka zaman görüşürüz," dedi Mia. "Şey, biliyorsun işte... o konuda iyi şanslar." Johnny'ye göz kırptı. Haley Sasha'nın yanında kaskatı kesildiğini hissedebiliyordu.

Haley arabanın arka koltuğuna binerken, Johnny ön koltuğa oturdu ve Sasha arabayı çalıştırdı. Aralarındaki gerginlik Haley'yi huzursuz ediyordu. İçinde bir his, bir başka tarihi bir kavgaya tanıklık etmek üzere olduğunu söylüyordu. Bazen şimdiye kadar yaşanan meşhur Sasha - Johnny savaşlarının tamamı anısına şehrin çeşitli yerlerine İç Savaş türü plaketler asılması gerektiğini düşünüyordu.

Arabayı hareket ettiren Sasha, "Eee?" dedi. "Hiçbir şey söylemeyecek misin?"

"Sash, Mia Bubbies'in müdavimlerinden," dedi Johnny. "Her gece başka bir adamla geliyor. İşler kesattı, ben de vardiyamı bitirmiştim, bu yüzden sırf vakit geçirmek için onunla laflıyordum."

Sasha gözlerini devirdi. "Laflamak mı? Lütfen. Tam çıkarken söylediği o küçük şey neydi? - *'biliyorsun işte...* o konuda iyi şanslar. Hangi konuda iyi şanslar diledi?"

"Hiçbir şey Sasha, yemin ederim. Mia'nın nasıl olduğunu biliyorsun. Söylediği her şey, asılmak gibi görünüyor."

"Demek sana asılıyordu, bunu mu söylemeye çalışıyorsun?" Sasha öfkeden morarmıştı.

"Sasha, hayır!" dedi Johnny. "Bana inanmak zorundasın. Haley, lütfen ona mantıklı davranmasını söyle, olur mu?"

♠

Haley ne düşüneceğini bilemiyor? Mia'yı sürekli olarak uygunsuz durumlarda yakalıyor. Bunların hepsi masum hatalar olamaz, değil mi?

Mia'nın sorun olduğundan eminseniz ve Haley'nin, Mia'nın Hillsdale'deki ilk gününden beri Johnny'ye asıldığı konusunda Sasha'yı uyarması gerektiğine inanıyorsanız, 46. Bölüme (JOHNNY DEFOL) gidin. Haley'in, Johnny'nin haklı olduğunu kabul etmesi konusunda Sasha'yı teşvik etmeyi tercih ediyorsanız, 47. Bölüme (MUTLU SON) gidin. Fakat eğer Haley'in, Sasha ile Johnny'nin aşk hayatının tamamen dışında kalması gerektiğini

düşünüyorsanız, onu 49. Bölüme, gerçek dramaya odaklanmaya gönderin (TİYATRO GÖSTERİSİ**). Son olarak, Mia'nın bela aradığını ve neler çevirdiğini Whitney'in bilmesi gerektiğine inanıyorsanız, 44. Bölüme (**LİSELİ YUVA YIKICI**) gidin.**

Mia ortalıktayken hiçbir erkek güvende değil. Tabii bu durumda, erkek arkadaşı, ağabeyi veya babası olan hiçbir kız da güvende sayılmaz.

42

BODRUM KATINDA YAŞAYANLAR

Bodrum katında yaşananlar bodrum katında kalır.

“Ailene direnmen mükemmeldi, irene” dedi Haley. “Gerçekten. Benin annemle babam seninkilerin yarısı kadar katı değil, ama yine de, hassas oldukları bazı konular söz konusu olduğunda, bazen korkup tırsıyorum.”

Haley’le irene, Haley’in evinin bodrum katındaki kanepeye oturmuşlar, televizyon kanallarını tarıyorlar ve büyük bir kâse patlamış mısırın dibini bulmaya çalışıyorlardı. Cumartesi gecesiydi ve neredeyse gece yarısı olmuştu. Haley’in annesiyle babası ve Mitchell yatmıştı, irene, Haley’nin ısrarıyla, okul tiyatrosunun setinde çalışmayı bırakıp, Golden Dynasty restoranında daha fazla vakit geçirmesi konusunda ailesinin yaptığı baskılara boyun eğmeyi reddetmişti. Haley, Irene’in yeteneklerinin boşa gitmemesi gereken olağanüstü bir sanatçı olduğunu düşünüyordu ve irene de kendine inanmaya başlamıştı. Belki bundan sonra, Irene’in annesiyle babası da kızlarını farklı bir şekilde değerlendirebilirlerdi.

“Yine de bu gece sizde kalacağım için mutluyum,” dedi irene. “Her ihtimale karşı... anlarsın işte, fikir değiştirip beni gazinoya zincirlemeye karar verirlerse diye.”

“Hele bir denesinler,” dedi Haley. “Devon, Shaun ve ben gelip seni testereyle kurtarırız.”

“Shaun kesinlikle testerenin yanına bile yaklaşmasın,” dedi irene. “Asla.” Haley güldü.

Bodrum katının penceresi tıkırtı oldu. “Sen bir şey duydun mu?" diye sordu Haley.

“Bahse girerim, çocuklar gelmiştir.”

Haley pencereye gitti ve perdeyi açtı. Shaun büyük sarışın yüzünü cama dayamıştı ve patlamış balkabağına benziyordu. Haley neredeyse çığlık atacaktı ama tam zamanında kendine hâkim oldu.

Shaun boğuk, ürkütücü bir sesle, “Bizi içeri alın,” dedi.

“Şşşşş ” dedi Haley. “Dolanıp kapıya gelin.” Haley bodrumun kapısını açtı ve Shaun’la Devon sessizce içeri girdi.

“Yaşasın, patlamış mısır,” diyen Shaun elini kâseye daldırdı ve ağzına bir avuç mısır doldurdu. “Hales, çikolatalı sosun var mı?”

“Nerede olduğunu unuttun galiba?” dedi Haley. Haley’in annesiyle babası eve içinde şeker bulunan hiçbir şey almıyordu. “Sana buğday çimeni suyu veya havuç rendesi getirebilirim. Birini seç.”

“Her neyse.” Shaun omuzlarını silkti. “Midem ne verirsen alabilir.”

“Hemen geliyorum ” Haley gazoz, bardak ve erkekler için biraz çeşni almak üzere sessizce üst kata çıktı. Geri döndüğünde Shaun’u yerde ellerinin ve dizlerinin üstünde, ayaklarını savururken ve “Aaa-iii! Haydi irene, seni gezdireyim mi?” diye bağırırken buldu.

Haley Devon’a baktı. Devon da gergin görünüyordu, irene utanç içinde bir o arkadaşına, bir bu arkadaşına baktı.

Olamaz, diye düşündü Haley. Söylentileri duymuştu ama doğru olabileceklerini düşünmemişti. Shaun bile Yöntemle rol yapmayı bu kadar ileri götüremezdi...

Ama işte buradaydı ve başında kartonpiyer eşekbaşı bile yokken, en eşek kafalı haliye anırıyor ve ayağını savuruyordu.

♠

Shaun yaptığı her şeye yüreğini - daha doğrusu eşekliğini - koyuyor ve anlaşılan hiçbir şekilde utanmıyor. Ancak aynı şeyi İrene - veya Haley - için söylemek mümkün değil. Belki de yaratıcı tipler Haley’in zevkine göre biraz fazla acayipleşmeye başladı.

Haley’in tiyatro güruhunu unutup, yakın gelecekteki akademik zorluklarına odaklanması gerektiğini düşünüyorsanız, onu 43. Bölüme (TEST SINIRLARI) gönderin. Haley’nin hem arkadaşlarına hem de tiyatroya bağlılığının, Shaun'un her türlü garipliğini aşacağına inanıyorsanız, 49. Bölüme (TİYATRO GÖSTERİSİ) gidin.

Shaun kesinlikle İrene tarafından biraz evcilleştirildi ama Shaun Irene’in evcil gözdesi olmaya devam edecek mi? Yoksa Bay Chen bir tür avla ve sal işlemi mi uygulayacak?

43

TEST SINIRLARI

Aklın boşa harcanması korkunç bir şeydir.

Kader ânı - daha doğrusu, en azından birçok karar anının birincisi - geldi. Son beş gündür, üçüncü sınıfların beyin takımı zekâ testine, PSAT testine, Myers-Briggs Kişilik Testine girmişti... ve yorgunluktan bitmişlerdi.

“O kadar yorgunum ki, konuşmaya bile gücüm yok,” diyen Annie bir yandan da defteriyle yelpazeleniyordu ve ayaklarını Metzger’lerin sehpasının üstüne koyuyordu.

Dave, “Beynim adeta bir kara deliğin yoğun bir şekilde sıkıştırılmış merkezine benziyor,” diye zırvaladı. “Veya yeni parçalanmış bir atom çekirdeğine.” Uzayla ilgili saçmalıklarına devam etti ve sonra cümleyi yarım bırakarak uyuyakaldı.

Annie daha önce Haley’e özel olarak Bayan Metzger’in Dave için kaygılandığını ve gözlem için onu psikiyatriste gönderdiğini söylemişti. Ancak, “Hillsdale’in İçinden” video programında yaşadığı çöküşten sonra, şimdi oldukça normal davranışlar sergiliyordu.

“Şey, ben kendimi harika hissediyorum,” diye açıkladı Haley gururla. “Aslına bakarsanız, Zekâ Testine girmek çok hoşuma gitti. Bence... eğlenceliydi.”

Bu fırtınayı aklı başında, sağ salim atlatan tek kişi Haley oldu. Bir gecelik güzel bir uykudan sonra, hiç sorun yaşamadan test devresinden kurtulmuştu. “Sanırım, Alex’le beraber çalışmak gerçekten ruhsal olarak hazırlanmama yardımcı oldu,” diye ekledi. “Demek istiyorum ki, bütün o

testlere daha önce girmişti ve tam olarak ne beklemem gerektiğini bana anlattı."

Dave, "İkinizin arasında başından itibaren bir kimyasal reaksiyon oluştuğunu gördüm," diye mırıldandı. "Bir gaz ocağının son derece kolay yanabilen bir maddeyle karşılaşması gibi - öff. Kontrolsüz bir şekilde tutuştu."

Annie önce biraz daha detay alabilmek için, "İkiniz çalışmanın yanı sıra başka şeyler de yapıyor olmalısınız," dedi ama sonra esnedi. Annie, Haley onunla tanıştığından beri ilk defa, onu sorgulayamayacak kadar yorgundu. Haley Annie'nin gözlerindeki yorgun bakıştan, ihtiyacı olan tek şeyin biraz uyumak olduğunu görebiliyordu. Anlaşılan Dave'in de uyumaya ihtiyacı vardı. Zira sandalyede oturarak uyuyakalmıştı ve şimdi yüksek sesle horluyordu.

"Tamam, aklıma gelmişken... Alex'i arayıp, bir şeyler yapmak isteyip istemediğini soracağım. Sizin biraz uyumaya ihtiyacınız var."

Haley ayağa kalkarken gözlerinde beliren parıltıdan, son sınıf öğrencisi "arkadaşıyla" tekrar görüşmeye sabırsızlandığı anlaşılıyordu. Ön kapıya doğru yürürken, Alex'in numarasını tuşlamaya başlamıştı bile.

Haley, muzip bir ifadeyle gülümseyerek, "Sonra görüşürüz, Annie," dedi.

SON

44

LİSELİ YUVA YIKICI

Bazen modeller model oluşturacak davranışlar sergilemezler.

“Whitney, sana bir şey söylemem gerekiyor,” dedi Haley. Whitney’i öğle tatilinde kafeteryada, dondurmalı sandviç yerken yakalamıştı. Haley’in ses tonundaki ciddiyeti fark eden Whitney kaygıyla başını kaldırdı ve “Önce biraz daha dondurma alayım,” dedi.

“Bir dakika izin ver,” diyen Haley Whitney’in yanma oturdu. “Söyleyeceklerimi duyduktan sonra, sen bile yiyemeyecek kadar tiksinebilirsin.”

“Sanmam,” dedi Whitney. “Haydi, söyle.”

“Bayan Eton’un Kumarhane Gecesinde hepimizin, Mia’nın orada ne işi var, diye merak ettiğimizi hatırlıyor musun?” diye sordu Haley. Whitney başını salladı. “Şey, onu kimin davet ettiğini buldum.”

“Kim davet etmiş?”

Haley yutkundu. Bu çok zor olacaktı. “Baban.”

“Babam mı?” diye bağırdı Whitney tiz bir sesle. Bu haberi sindirmek için bir an sustu. Sonra, “Biliyordum! Aralarında komik bir şeyler döndüğünü anlamıştım. O orospunun partide babamla nasıl cilveleştiğini gördün mü?” Whitney, ikinci dondurmalı sandviçi unutarak ayağa fırladı ve koşarak dışarı çıktı.

Haley onun arkasından seslendi. “Nereye gidiyorsun?”

“Bunu bilmesi gereken biri daha var,” dedi Whitney. Haley oturduğu yerde kalakaldı. Belli ki bu dedikodu bombası kilometreler boyunca insanları silip süpürecekti.

♠

Haley ertesi gün Whitney'in üvey annesi Trish'e Jerry Klein'ın şimdi de onu aldattığını anlatmak üzere İngilizce dersini asarak eve gittiğini öğrendi. Hayat nasıl dönüp dolaşıp aynı noktaya geliyordu. Whitney eve gittiğinde Trish kanepeye uzanmış pembe dizilerin tekrarlarını seyrediyordu. Trish tabii ki bu habere çok bozulmuştu ve Jerry Klein o akşam işten eve döner dönmez, ağzına geleni söylemişti. Jerry her şeyi - Mia Delgado adında birini tanıdığını bile inkâr etmişti.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," dedi Haley Whitney'ye. "Onu partide Mia'yla konuşurken gördün. Kendi gözlerinle gördün."

"Haklısın," dedi Whitney. "Ama babamı tanıyorum. Birisi inkâr edilebilir bir kanıtla karşısına çıkmadığı sürece hikâyesine sadık kalacaktır."

"İnkâr edilemeyecek kesin kanıt demek istedin herhalde," dedi Haley.

"Ben de öyle dedim," diye cevap verdi Whitney.

"Ben sana öyle bir kanıt bulabilirim." Haley Bayan Eton'un ofisine telefon ederek sosyal sekreteri istedi. Bütün yapması gereken, gizli şifreyi, "Garth" kelimesini söylemekti. Hemen ardından Rachel Haley'ye, Jerry Klein'in konuk listesini faksladı ve Haley listeyi Whitney'e verdi.

Whitney Trish'e faksı gösterirken, "Bu liste babamın yalan söylediğini kanıtlıyor," dedi. "Eğer bir şeyler olmasaydı Mia'ya bilet almak için neden 1500 dolar harcasın?" Bir hafta sonra Trish evi terk etti. Whitney onu hiçbir zaman sevmemişti ama elinde olmadan o eski garsona acıdı.

Bu arada Haley, kendisi yüzünden ailesi bir kez daha altüst olan Whitney'e üzülüyordu. Whitney o kadar büyük bir stres altındaydı ki. yine mağazalardan eşyalar çalmaya, yemek yemeye ve tekrarlamaya başladı. Bütün bunlar olurken Mia her zamanki cilveli yöntemlerine devam etti, skandaldan hiç etkilenmedi. O kızı hiçbir şey sarsamıyordu. Gerçekten çok yüzsüzdü.

♠

Haley'in Whitney'in ailesinin çirkin zayıflıklarını ifşa etme hevesi hiç kimsenin işine yaramadı. Klein'lar hep birbirlerinden kopuk olmuşlardı ama şimdi neredeyse mahvolmuşlardı. Whitney babasıyla konuşmuyordu ve annesi Sasha'nın babasıyla yaşadığı yeni ilişkiye o kadar kendini kaptırmıştı ki, o da Whitney'in yanında sayılmazdı. Buummm. Whitney'in bu son birkaç ay içinde gösterdiği bütün gelişmeler, tek bir öğleden sonrada yok oldu.

Haley Mia'nın Hillsdale Lisesi'nin erkek nüfusu arasındaki yürüyüşünü sona erdirmeyi umduysa bile, bu da işe yaramadı. Haley bu kadar skandal bir bombayı patlatmadan önce bir

kez daha düşünmeliydi. Şimdi artık çok geç.

Her şeyi mahvettiniz. 1. Bölüme **geri dönün.**

45

GİZLİ SİLAH

Eğer bir şeyi gömmeye çalışacaksanız,
gerçekten derin bir çukur kazmanızda yarar var.

Haley Whitney'nin evine geldiği zaman, hiç kimseye - özellikle de Whitney'e, Jerry Klein'ın Mia Delgado'yla ilişkisi olduğu iddiasını anlatmamaya zaten karar vermişti. Ancak Whitney onu odasına çıkarıp gizemli bir şekilde kapıyı kapatınca, Haley bir anda Whitney ona Mia konusunda baskı yaptığı takdirde muhtemelen itiraf etmek zorunda kalacağını anladı.

"Sana bir şey sormak istiyordum," diye başladı Whitney. "Ciddi bir konu."

"Peki," diyen Haley şaşırmış ve masum bir ifadeyle Whitney'in kabarık beyaz yatağına oturdu.

"Sende bağırsaklarını düğüm düğüm buran ve iki büklüm olup ağlama isteği yaratan gerçekten korkunç karın ağrıları oluyor mu?" derken karnını tutuyordu.

"Kramp mı demek istiyorsun?" diye soran Haley Whitney'in nereye varmaya çalıştığını anlamadı ama babasıyla Mia Delgado'dan bahsetmediği için rahatladı.

"Midem günlerdir çok kötü," diye devam etti Whitney.

"Belki biraz bitki çayı içmelisin," diye önerdi Haley. "Bence nane çayı mideni çok rahatlatır. Stres yüzünden mi? Son zamanlarda sınıfımızdaki herkes bu dertten mustarip."

Haley tam üstüne basmıştı. Whitney bir anda gözyaşlarına boğuldu.

“Şimdi Sasha’nın babasıyla yaşıyorum ve Sasha’nın beni hiç ziyaret etmediğine inanamıyorum,” diye ağladı. “Bir kere bile. Burada, koridorun hemen karşısında, kendine ait bir odası var ve umurunda bile değil. Eskiden en yakın arkadaşımdı! Sonbahar koleksiyonumu onu düşünerek tasarladığımı biliyor musun?”

Haley Whitney’e sarıldı. Klein’ların yaşadığı skandallardan uzak durmaya karar verdiğine memnundu. Whitney ailesinde yeterince karışıklık yaşamıştı ve daha fazlasını kaldıramazmış gibi görünüyordu.

“Sasha’nın bir ara uğrayacağından eminim, Whit. Belki de ona neler hissettiğini anlatmalısın.”

“Onu arayayım mı?” diye sızlanan Whitney koluyla gözyaşlarını sildi.

“Evet, burada sen büyüklük göstermelisin ve onu aramalısın. Kendini daha iyi hissedersin. Hissedeceğinden eminim.”

“Sağ ol, Haley. Belki de aramalıyım. Sen çok iyi bir arkadaşsın. Sen olmasan ne yapardım, bilemiyorum.”

Haley gülümsedi. Arkadaşını bütün dedikodulardan koruduğu için memnundu ve vicdanı çok rahattı.

Haley, Whitney’le Sasha’nın yine arkadaş olarak birlikte takılacağını umarak, Whitney’nin telefonunu eline aldı ve “Bak, numarayı tuşluyorum,” dedi.

SON

46

JOHNNY DEFOL

Güvenlik ağı oluşturmadan karar vermeyin.

“Hey, Haley - gel benimle.” Sasha okuldan sonra, yeni arabasıyla Haley’in evinin önüne gelip arabanın camını açtı. “Arabaya bin. Johnny’nin iş yerinde neler çevirdiğini göreceğiz.”

Haley arabaya atladı ve Sasha Bubbies’e gitmek üzere yola çıktı. Sasha son zamanlarda Johnny’yle zor zamanlar yaşıyordu ve Haley onun, kendisine destek olacak birine ihtiyaç duyduğunu anlamıştı. Sasha, Mia’yla Johnny’yi Bubbies’de bir köşe masada birbirlerine kur yaparken yakaladığından beri, erkek arkadaşının manken kızdan hoşlandığına inanıyordu.

“Aklımdan çıkaramıyorum,” diye mırıldandı Sasha. “Mia. Ve Johnny. Birlikte. Gülüyor, öpüşüyor, kim bilir hangi egzotik İspanyol sevişme tekniklerini uyguluyor... Kesinlikle bir şeyler oluyor. Bundan eminim.”

“Johnny geleceğimizi biliyor mu?” diye sordu Haley.

“Hayır,” dedi Sasha. “Böylece ona sürpriz yapabiliriz.”

“Peki, sana bunu söylemeyecektim ama Mia buraya geldiğinden beri Johnny’ye cilve yapıyor,” dedi Haley. “Resim dersinde ona nasıl asıldığını görmelisin.”

“Öff!” Sasha avucuyla direksiyona vurdu. “O İspanyol karı kendini ne sanıyor?”

“Birisi o kıza bir ders vermeli,” dedi Haley.

“O iş için ideal insanın kim olduğunu biliyorum,” dedi Sasha. “Ben.”

Araba patinaj yaparak restoranın önünde durdu. Sasha hışımla arabadan indi. Haley de onu takip etmek zorunda kaldı. Beklendiği üzere, Johnny barda oturmuştu ve Mia'yla koyu bir sohbete dalmıştı.

Sasha, geç öğle yemeği yiyen müşterileri rahatsız ederek aniden, "Sohbetinizi bölmek istemiyorum ama," dedi. "Mia, eski en yakın arkadaşımın babasını baştan çıkardığını dikkate alınca, burada takılacak zaman bulmana şaşıyorum. Bir de Internet'te yayınlanan ilişki seanslarının çekimi de var. Merak ediyorum, daha ne kadar alçalacaksın?"

Johnny Sasha'yı sakinleştirmek amacıyla hamle yaptı, ama Sasha onu itekledi. "Olayı onun açısından dinlemedin," dedi Johnny.

"Öyle mi? Ama tahminimce sen dinledin. Burada olanlar bu mu? Senin omuzunda ağlayıp sana dert mi yanıyor? Sen yanından geçen hiçbir erkekten ellerini uzak tutamayan açgözlü bir fahişesin!" Sasha parmağını Mia'nın yüzüne batırdı. "Neden İspanya'ya geri dönüp başarılı olduğun mesleği - üstsüz mankenlik - yapmayı sürdürmüyorsun?"

Haley Mia'nın yüzünde öfke belirtisi gördü. Ama Mia hiçbir şey olmasa da başarılı bir aktristti. Yan gözle Johnny'ye baktı ve birkaç saniye içinde gözleri doldu. Johnny elini şefkatle Mia'nın omuzuna koydu.

"Anlaşılan tercihini yaptın. Umarım onu Hillsdale'in yarısıyla paylaşmakta bir sakınca görmezsin," diyen Sasha, şaşkına dönen müşterilerin fısıltılarını ve bakışlarını görmezden gelerek, hışımla restorandan dışarı fırladı. Haley sadık bir şekilde onun peşinden gitti ve arabaya bindi.

"Onlara günlerini gösterdim," diye mırıldandı Sasha.

"Bunu yapmak zorundaydın," dedi Haley. "İnsanlar arkandan iş çevirdikleri zaman yanlarına kalmamalı."

"Peki, neden kendimi bu kadar kötü hissediyorum?" diye sordu Sasha. Mia'nınkilerin aksine, Sasha'nın gözyaşları gerçekti.

♠

Şimdi de Sasha'nın omuzunda ağlayacak birine ihtiyacı var. Ama belki Haley'in omzu en iyi seçenek değildir. Sasha'yı olay çıkarmaya teşvik eden kişi Haley'di.

Sasha birkaç gün sonra iohnny'yle Mia'nın aslında arkasından iş çevirmediğini; aslında Johnny'nin, birinci yıldönümlerini kutlamak için Sasha'ya almak istediği mücevher hakkında Mia'nın tavsiyesini aldığını öğrendi. Söylemeye gerek yok, Johnny o kolyeyi almadı. Sasha kendinde, barışmaları için Johnny'ye yalvarma cesaretini bulamadı, ama zaten Johnny onunla barışmazdı - onları Bubbies'de o şekilde küçük düşürdükten sonra mümkün değildi.

Sasha büyük bir hata yaptı ve onu durdurabilecek, bu hatayı yapmasını önleyebilecek tek kişi Haley'ydi. Umalım da Haley dersini almış olsun ve bir sonraki seferde daha başarılı olsun.

1. Bölüme **geri dönün.**

47

MUTLU SON

İşler istediğiniz gibi gittiği zaman mutlu olmak kolaydır.

Johnny neredeyse gülerek, “Mia’yla benim aramda bir şeyler olduğunu düşündüğüne inanamıyorum,” dedi Sasha’ya.

Haley, Johnny’yle yüzleşirken destek olmak ve aralarının düzelmesine yardım etmek amacıyla, Sasha’yla birlikte Bubbies’e gitmişti. Şimdi onlar sohbet ederken, Haley öylece duruyor ve özel bir konuşmayı dinleyen bir davetsiz misafir gibi hissediyordu.

“Aslında olduğunu sanmıyordum,” dedi Sasha. “Ama ikinizi birlikte görünce ben... yalnızca merak ettim. İkiniz sırlarınızı paylaşıyor gibi görünüyordunuz. Ayrıca hâlâ onun en güvenilir insan olduğuna inanmıyorum.”

“Şey, aslında bir sırrımız vardı,” diye açıkladı Johnny. Haley kötü bir şey duymaya hazırlandı. “Bu.” Johnny cebinden beyaz kurdeleyle bağlanmış küçük mavi bir kutu çıkardı ve Sasha’ya uzattı. “Haydi, aç.”

Sasha’nın kafası karışmıştı ama kutuyu açınca yüzü tamamen yumuşadı. Kutunun içinde narin bir zincirin ucunda sallanan güneş şeklinde bir altın madalyon vardı. Madalyonun arkasına *Sasha + Johnny. Birinci yıl* yazılmıştı.

“Johnny,” dedi Sasha nefesini tutarak.

“Bunu sana yıldönümümüzde verecektim.”

“Çok güzel bir şey bu.”

Johnny’nin yan gözle kendisine baktığını hisseden Haley geriye doğru iki adım attı ve cep telefonunu çıkararak mesaj atabileceği birini bulmaya

çalıştı. Onları kesinlikle yalnız bırakması gerektiğini anlamıştı.

“Mia manken olduğundan, senin çok seveceğin yeni bir tasarımcı tanıyabileceğini düşündüm,” diye açıkladı Johnny. “Beni şehirde bir dükkâna gönderdi ve bunu buldum.”

“Bayıldım!” Sasha kolyeyi taktı. “Ama bu gerçekten çok pahalı görünüyor.” Johnny’nin bu kadar pahalı bir hediyeyi alabilmiş olması Sasha’yı kaygılandırmış gibiydi.

“Burada, Bubbies’de neden çalıştığımı sanıyordun?” diye sordu Johnny. “Gerçi anlaşılan burada bahşişler tahmininden çok daha iyi. Aslında bu işte çalışmaya devam edebilirim.”

Sasha ona sıkıca sarıldı. Yüzünü Johnny’nin boynuna gömerken, “Senden kuşkulandığım için özür dilerim,” diye fısıldadı.

Haley orada durup, Sasha’yla Johnny’nin birbirlerine sarılmalarını izlerken, aniden kendi hayatıyla ilgilenmesi gerektiğini fark etti. Telefonunda Reese’in gönderdiği eski bir mesajı buldu. Mesajda, “Akşam yemeğini iptal etmek zorunda kaldığım için özür dilerim. Yakında bunu telafi edeceğim. Söz veriyorum,” yazıyordu. Haley kaşlarını çattı. “Yakında” hiçbir zaman gelmiyordu. Gözyaşları yanaklarından akarken Haley tuvalete doğru yürüdü.

♠

Ona mücevher olan bir erkek arkadaşı olmadığı için kendine acıyordu. Aynanın karşısında, sessizce kendi kendine Reese durumuyla yüzleşmeye söz verdi. Ona tapıyordu ama böyle, onunla hiç görüşmede ve hep ikinci sırada - futboldan, aileden, arkadaşlardan ve çok önemsediği genel ortalamasından sonra beşinci sırada diyelim - kalarak devam edemezdi.

Belki de yoluna devam etmesinin zamanı gelmişti.

SON

48

İZLE VE ÖĞREN

İnsanlar bazen size ders kitaplarından
çok daha fazla şey öğretebilir.

Haleyle Reese sınavlarla, ev ödevleriyle ve futbol maçlarıyla, zorlu bir hafta geçirmişlerdi, bu yüzden Haley Reese'in hafta sonu planlarını kesinlikle atlatacağını düşünüyordu. Ancak Reese, Haley'i şaşırtarak Cuma akşamı okul tiyatrosuna, *Bir Yaz Gecesi Rüyası'* na gitmelerini teklif etti. Reese'le bir kez daha karanlıkta yalnız başına oturmak büyük bir zevkti. Reese'in kafası son zamanlarda çok dalgın olsa da, Haley ona karşı güçlü duygular hissediyordu.

"Shaun çok komik," diye fısıldadı Haley. Shaun Willkommen'in, dokumacı Nick Bottom olarak, rüyasından insan kafasıyla değil, eşek başıyla uyandığı sahne oynanıyordu.

"Bir komedyen doğuyor," diye cevap verdi Reese fısıltıyla. Shaun dört ayak üstünde sahnede koşuşturup, eşek gibi arka ayaklarını havaya kaldırdıkça izleyiciler kahkahalarla gülüyordu. Reese de yüksek sesle kahkaha atıyordu.

Önce, Reese Haley'i almak üzere eve geldiğinde, Haley onun yüzünde geçen günlerin stresinin yarattığı gerginliği görmüştü. Ama şimdi Haley onun güldüğünü seyrederken Reese değişime uğramış, dünyayı umursamıyormuş gibi davranmaya başlamıştı. Haley'ye gülümsedi ve kolunu onun omuzuna doladı. Haley ona iyice sokuldu. Reese'in sonunda tüm dikkatini Haley'ye vermesi onu ne kadar rahatlatmıştı.

Oyun bittikten ve izleyiciler onları alkışlayıp, “Bravo! Bravo!” diye bağrıştıktan sonra, Reese’le Haley kalabalığa kanşıp dışarı çıktı.

“Setler harika olmuştu,” dedi Haley, dikkati çekmeden kulis kapısından dışarı Irene’e.

İrene, mahcup bir ifadeyle, “Teşekkür ederim,” dedi. Haley, yaptığı işin takdir edilmesinin Irene’i memnun ettiğini fark etti.

Reese’le Haley oyuncuları kutladıktan sonra, Reese, “Ne dersin, durup dondurma yiyelim mi?” diye sordu. “Hatta şansın varsa, en sevdiğin dondurmayı - naneli ve çikolata parçalı dondurma bile alabilirim.”

Reese’in en sevdiği dondurmayı hatırlaması Haley’yi etkiledi. Ancak ona cevap veremeden, Reese onu kollarına alarak öptü. Hem de mükemmel denilebilecek bir öpücüktü bu: Sıcak, erkek arkadaş öpücüğü. Sonra böylece devam etti...

“Sana bir özür borçluyum,” diyen Reese alnını Haley’in alnına dayadı ve gözlerinin içine baktı. “Son zamanlarda bu kadar dalgın olduğum için özür dilerim. İyi bir erkek arkadaş olamadığımı biliyorum. Sadece... üniversite konusunu ciddiye almaya başladım. Tabii bu, senin hakkında ciddi olmadığım anlamına gelmiyor. Sadece hepsini dengelemek biraz zor geldi ve pek başarılı olamadım.”

“Anlıyorum,” dedi Haley. Highland ailesinin tek oğulları hakkında büyük beklentileri olduğunu biliyordu. Reese denediği birçok şeyde o kadar başarılı olmuştu ki, mükemmelin altında olmasına izin verilmediği bir noktaya gelmişti. Her alanda. “Hepimiz büyük bir baskı altındayız,” dedi Haley. “Bazılarımızın aileleri bizi zorluyor, bazılarımız da o baskıyı kendi kendimize uyguluyoruz, ama hepimiz bu baskıyı hissediyoruz. İnan bana.”

O sırada asfaltta cayırdayan tekerlek sesleri duydular. “Arabaya ihtiyacınız var mı, sevgililer?” diye seslendi birisi Spencer’in spor arabasından. Haley Spencer’in yolcularının Coco, Mia ve Whitney olduğunu gördü.

Reese, “Kesinlikle hayır” diye cevap verdi onlar yanlarından geçip gittikten sonra. “O çocuklarla eskiden arkadaş olduğuma inanamıyorum. Pekala, dondurmaya ne diyorsun?”

Haley tam o anda olması gereken yerde, önem taşıyan tek erkekle - çok sevgili Reese’le birlikte olduğunu anladı. Dondurmacıya doğru yürürken Reese Haley’ye sarıldı. Haley son derece mutlu bir şekilde içini çekti. Eski Reese’e yeniden kavuşmak çok güzeldi.

SON

49

TİYATRO GÖSTERİSİ

Sahne heyecanı birçok şekilde görülebilir.

Büyük Hillsdale prodüksiyonu *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'nın açılış gecesiydi. Haley rolünü, artık uyurken bile söyleyebilecek kadar iyi ezberlemişti ama yine de çok önemli bir şeyi unutmaktan çok korkuyordu. Giyinme odası heyecanla uğuldarken Whitney dişlerinin arasında iğnelerle bir aktörden diğerine koşuyor, her kostümü bir kez daha kontrol ediyor ve her şeyin, tıpkı planladığı gibi, yerli yerinde olduğundan emin oluyordu.

İrene, Haley'nin giysisinin fermuarını çekerken heyecanla, "Açılış gecesi!" dedi. "Gergin misin?"

"Hayır," dedi Haley. "Neden gergin olayım? Ben Helena'yım." irene güldü. "Lütfen. Bu cümleleri izleyicilerine sakla. Ben bile gerginim ve sahneye adım atmam gerekmiyor."

Shaun odada volta atıyor, kendi kendine, "Ben eşeğim, ben eşeğim..." diye mırıldanıyordu.

Haley etrafındaki herkesin muhtemelen kendisi gibi sinirli olduğunu fark etti. Sakinleşmek için saç ve makyaj kısmına geçti.

Haley saçları ve makyajı yapıldıktan sonra, Irene'le birlikte yan çıkıntıda durup, perdenin açılışına kadar dakikaları saydı.

"Bir göz at," diye önerdi İrene. Haley perdeyi hafifçe araladı ve izleyicilere baktı. Kalabalığı görünce çok şaşırdı. Ancak daha da etkileyici olan, Irene'in sahne tasarımıydı.

"irene, orman muhteşem görünüyor," diyen Haley gerçekten çok etkilenmişti. "Gerçekten de perilerin yaşadığı büyülü orman olmuş."

Haley’nin annesiyle babasını görünce midesi buruldu. Mitchell, öğretmenleri ve bütün arkadaşları ilk sıralarda oturuyorlardı. Haley hafifçe panikleyerek hemen perdeyi kapattı. “Belki de bakmak iyi bir fikir değil.”

İrene onun omuzuna hafifçe vurdu. “Merak etme. Sen gerçekten çok yeteneklisin. İzleyiciler sana bayılacak. Ben ne diyorum? Zaten bayılıyorlar. Galiba orada Büyükannen Polly’yi gördüm.”

“Sahi mi?” diye sordu Haley heyecanla.

“Sen çok şanslısın, irene. Senin işin çoktan bitti.”

“Öyle mi sanıyorsun?” diye meydan okudu irene. “O devasa setleri hiçbir şeyi devirmeden taşımayı dene. Gecenin sonunda birinin kafasına ağaçla vurmazsak şanslı olacağız.”

Yönetmen yardımcısı Coco otoriter bir şekilde ellerini çırparak, “Herkes yerine!” diye bağırdı.

“Tanrım, bu kız kesinlikle patronluk taslamayı çok seviyor,” diye fısıldadı irene. “Ben gideyim. Haydi, iyi şanslar!”

“Sağ ol!” Haley sahne arkasında oyuncu arkadaşlarının yanında yerini aldı. Perde açıldı ve oyun başladı.

Haley işaretini duyup sahneye çıkınca, ışıklar bir an gözlerini kamaştırdı, ama sonra kendini topladı. Replikleri hayatında ilk kez söylüyormuşçasına son derece doğal bir şekilde ağzından dökülüyordu. Haley kendini unuttu ve gerçekten karşılıksız aşk acısı çeken bakire Helena oldu. Devon’un canlandırdığı Demetrius’un aniden başından beri Helena’yı sevdiğini anladığı an geldiğinde, Haley gezegende bu harika anı yaşayan sadece kendisi ve Devon varmış gibi hissetti. Devon’un gözleri parlıyordu ve Haley'yi gerçek duygularla öptü.

Mia, Titania rolünde epeyce alkış aldı ve Spencer, son kostümlü provaya gelmemiş olmasına rağmen bir şekilde muzip Puck rolünü becerdi. Fakat salonun yıkılmasına neden olan şey, Shaun’un Nick Bottom betimlemesi oldu.

Oyun bitince bütün kadro ayakta alkışlandı. Perde son kez inerken, herkes zıpladı ve gülerek birbirine sarıldı. Haley bir tiyatroda rol almanın bu kadar heyecan verici bir şey olduğunu daha yeni anlamıştı.

Haley, oyun sonrası parti laflarıyla uğuldayan giyinme odasına dönerken, Xavier Willkommen dört öğrencisini bulmak üzere hızla içeri girdi.

“İtte buradatınıt, yıldıtlarım,” diye haykırırken gözünde beliren yaşı sildi. “Hepinit muhtetemdinit, muhtetem! Taun, ailenin rol yapma yeteneği anlatılan tana da getmit!”

Irene’le Haley birbirlerine baktılar ve gülmemeye çalıştılar. Xavier harika bir öğretmendi fakat rol yapma becerisi pek parlak sayılmazdı. Ancak Shaun, yeterince istekli olduğunuz zaman her şeyi yapabileceğinizi kanıtlamıştı.

Joan, Perry ve Mitchell gururla ışıldayarak, Haley’i kutlamak üzere giyinme odasına geldi. Hemen arkalarından Büyükanne Polly geliyordu.

“Kızım,” dedi Büyükanne gururla.

Küçük blazer ceketi ve papyonuyla çok şık olan Mitchell, “*Gerçekten* çok iyiydin,” dedi. “Bak, bunları sana getirdim.”

Haley’e büyük bir buket sarı gül verdi. Haley gülleri kokladı ve ışıldayarak gülümsedi.

“Hepinize teşekkürler,” dedi. “Ve Mitchell, gülleri bana vermeden parçalamadığın için ayrıca teşekkür ederim.”

“Tabii ki yapmazdım, sersem/’ dedi Mitchell. “Çiçekleri tekrar birleştiremezsin.”

Ailesiyle, arkadaşlarıyla ve rol arkadaşlarıyla orada dururken ve damarlarında hâlâ adrenalin dolaşırken Haley bu geceyi her zaman hatırlayacağını biliyordu, okul tiyatrosunda oynamayı göze alarak bir risk aldığını bildiğinden, şu anda çok memnundu. Yardımcı bir rol olsa da, kendini bir yıldız gibi hissediyordu. Ayrıca hepsinin ötesinde, Devon’a, erkek kahramana sahipti.

SON

1

MIT: Massachusetts Institute of Technology - Massachusetts Teknoloji Enstitüsü [ç.n.]